

Vlaams
Parlement

vergadering **46**
zittingsjaar 2012-2013

Handelingen

Plenaire Middagvergadering

van 3 juli 2013

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	9
VERONTSCHULDIGINGEN	9
ACTUALITEITSDEBAT over de bijdrage van de regio's aan het stabiliteits- en groeipact en de samenwerking rond loonlastenverlaging	9
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	42
ACTUELE VRAAG van mevrouw Kathleen Helsen tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over kostenbeheersing in het secundair onderwijs	42
ACTUELE VRAAG van de heer Matthias Diependaele tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het resultaat van België en Vlaanderen in de jaarlijkse Global Innovation Index	45
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister- president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de rol van PMV in de redding van Electrawinds	48
ACTUELE VRAAG van mevrouw Mieke Vogels tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de door de minister recentelijk aangekondigde ‘bazooka tegen kinderarmoede’	50
ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de invoering van een belasting op intercommunales die commerciële activiteiten ontplooiën en de mogelijke doorrekening ervan aan de burgers	54
ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Van der Borght tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de kindpremie en de maximumfactuur in de zorg	57
ACTUELE VRAAG van de heer Steve D’Hulster tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de onvoorziene verkeershinder door versmalde rijstroken bij wegenwerken op de E314 en de E40	60
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	62
ONTWERP VAN DECREET betreffende de integrale jeugdhulp – 1952 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 9	
Algemene bespreking (<i>Voortzetting</i>)	63
Artikelsgewijze bespreking	76
ONTWERP VAN DECREET betreffende de versterking van het hoger beroepsonderwijs in Vlaanderen – 2067 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 4	
Algemene bespreking	77
Artikelsgewijze bespreking	81

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het internationaal verdrag van Nairobi betreffende de verwijdering van wrakken, 2007, en de bijlage, opgemaakt in Nairobi op 18 mei 2007 – 2049 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	82
Artikelsgewijze bespreking	82
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de Euromediterrane luchtvaartovereenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en het Koninkrijk Marokko, anderzijds, ondertekend in Brussel op 12 december 2006 – 2051 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	82
Artikelsgewijze bespreking	82
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 16 juni 2006 betreffende de begeleiding van de scheepvaart op de maritieme toegangswegen en de organisatie van het Maritiem Reddings- en Coördinatiecentrum – 2069 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 3	
Algemene bespreking	83
Artikelsgewijze bespreking	85
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het verdrag tussen het Vlaams Gewest en het Koninkrijk der Nederlanden tot wijziging van het verdrag tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden tot verbetering van de verbinding tussen het Julianakanaal en het Albertkanaal, ondertekend in Brussel op 27 februari 2013 – 2070 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	85
Artikelsgewijze bespreking	85
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Irak, anderzijds, ondertekend in Brussel op 11 mei 2012 – 2061 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	86
Artikelsgewijze bespreking	86
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen en tot wijziging van het decreet van 19 mei 2006 betreffende de Winwinlening – 2068 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 3	
Algemene bespreking	86
Artikelsgewijze bespreking	88
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Marijke Dillen en de heren Johan Deckmyn, Jan Penris, Wim Wienen, Chris Janssens, Frank Creyelman en Filip Dewinter betreffende de vraag tot overleg met de Federale Regering in verband met de beslissing van de Federale Regering om advocaten aan de btw (belasting over de toegevoegde waarde) te onderwerpen – 2133 (2012-2013) – Nr. 1	
Voorstel tot spoedbehandeling	88

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 17 mei 2013 tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Franse Gemeenschap betreffende het beheer en de werking van de "Nationale Plantentuin van België" – 2071 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	88
Artikelsgewijze bespreking	95
ONTWERP VAN DECREET betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling – 2065 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 3	
Algemene bespreking	95
Artikelsgewijze bespreking	101
VOORSTEL VAN DECREET van de heer Paul Delva, mevrouw Yamila Idrissi en de heren Marius Meremans, Jo De Ro en Bart Caron houdende wijziging van het decreet van 4 april 2003 betreffende het sociaal-cultureel volwassenenwerk, wat de structurele provinciale subsidies betreft – 2099 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	101
Artikelsgewijze bespreking	102
VOORSTEL VAN DECREET van de heer Bart Martens, de dames Liesbeth Homans, Valerie Taeldeman en Michèle Hostekint, de heren Robrecht Bothuyne en Marc Hendrickx en mevrouw Sonja Claes houdende wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de mogelijkheid om de netbeheerder onder bepaalde voorwaarden gegevens te laten verstrekken aan personen die daarvoor door de Vlaamse Regering zijn aangewezen – 2103 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	102
Artikelsgewijze bespreking	103
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Khadija Zamouri, Mieke Vogels, Veerle Heeren en Michèle Hostekint, de heer Marc Hendrickx en mevrouw Patricia De Waele betreffende het ontwikkelen van een gecoördineerde aanpak voor parken en groene ruimten in de centrumsteden – 2073 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2	
Bespreking	103
REKENING van het Vlaams Parlement voor het begrotingsjaar 2012 – 11 (2012-2013) – Nr. 1	
REKENING van de Vlaamse Ombudsdienst voor het begrotingsjaar 2012 – 45-A (2012-2013) – Nr. 1	
REKENING van het Kinderrechtencommissariaat voor het begrotingsjaar 2012 – 46-B (2012-2013) – Nr. 1	
REKENING van het Instituut Samenleving en Technologie voor het begrotingsjaar 2012 – 47 (2012-2013) – Nr. 1	
REKENING van het Vlaams Instituut voor Vrede en Geweldpreventie voor het begrotingsjaar 2012 – 48-B (2012-2013) – Nr. 1	
ONTWERP VAN AANPASSING VAN DE WERKINGSBEGROTING VAN HET VLAAMS PARLEMENT VOOR HET BEGROTINGSJAAR 2013 – 10-B (2012-2013) – Nr. 1	
Bespreking en stemmingen	105

VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw Tinne Rombouts, de heer Bart Martens, mevrouw Tine Eerlingen, de heren Lode Ceysens, Chokri Mahassine en Wilfried Vandaele en mevrouw Valerie Taeldeman houdende wijziging van het Bosdecreet van 13 juni 1990, gewijzigd bij de decreten van 18 mei 1999, 7 december 2007 en 30 april 2009, en het Veldwetboek van 7 oktober 1886, gewijzigd bij de wet van 4 december 1961, wat betreft het verminderen van de minimumafstand tussen bossen en vuur tot 25 meter – 2139 (2012-2013) – Nr. 1	
Voorstel tot spoedbehandeling	106
Algemene bespreking	107
Artikelsgewijze bespreking	110
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Marijke Dillen en de heren Johan Deckmyn, Jan Penris, Wim Wienen, Chris Janssens, Frank Creyelman en Filip Dewinter betreffende de vraag tot overleg met de Federale Regering in verband met de beslissing van de Federale Regering om advocaten aan de btw (belasting over de toegevoegde waarde) te onderwerpen – 2133 (2012-2013) – Nr. 1	
Voorstel tot spoedbehandeling	110
ONTWERP VAN DECREET betreffende het onroerend erfgoed – 1901 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 8	
Hoofdelijke stemming	112
ONTWERP VAN DECREET betreffende de integrale jeugdhulp – 1952 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 9	
Aangehouden stemmingsen	112
Hoofdelijke stemming	113
ONTWERP VAN DECREET houdende toekenning van subsidies voor gebouwen van de eredienst, gebouwen voor de openbare uitoefening van de niet-confessionele morele dienstverlening en crematoria – 1961 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 8	
Hoofdelijke stemming	113
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het internationaal verdrag van Nairobi betreffende de verwijdering van wrakken, 2007, en de bijlage, opgemaakt in Nairobi op 18 mei 2007 – 2049 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	113
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de Euromediterrane luchtvaartovereenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en het Koninkrijk Marokko, anderzijds, ondertekend in Brussel op 12 december 2006 – 2051 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	114
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Irak, anderzijds, ondertekend in Brussel op 11 mei 2012 – 2061 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	114

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 7 mei 2004 houdende omvorming van de v.z.w. "de Rand" tot een privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap – 2062 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	115
ONTWERP VAN DECREET betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling – 2065 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 3 Hoofdelijke stemming	115
ONTWERP VAN DECREET betreffende de versterking van het hoger beroepsonderwijs in Vlaanderen – 2067 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 4 Aangehouden stemmingsen Hoofdelijke stemming	115 116
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen en tot wijziging van het decreet van 19 mei 2006 betreffende de Winwinlening – 2068 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 3 Hoofdelijke stemming	116
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 16 juni 2006 betreffende de begeleiding van de scheepvaart op de maritieme toegangswegen en de organisatie van het Maritiem Reddings- en Coördinatiecentrum – 2069 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 3 Hoofdelijke stemming	117
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het verdrag tussen het Vlaams Gewest en het Koninkrijk der Nederlanden tot wijziging van het verdrag tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden tot verbetering van de verbinding tussen het Julianakanaal en het Albertkanaal, ondertekend in Brussel op 27 februari 2013 – 2070 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	117
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 17 mei 2013 tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Franse Gemeenschap betreffende het beheer en de werking van de "Nationale Plantentuin van België" – 2071 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	117
VOORSTEL VAN DECREET van de heer Paul Delva, mevrouw Yamila Idrissi en de heren Marius Meremans, Jo De Ro en Bart Caron houdende wijziging van het decreet van 4 april 2003 betreffende het sociaal-cultureel volwassenenwerk, wat de structurele provinciale subsidies betreft – 2099 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	118
VOORSTEL VAN DECREET van de heer Bart Martens, de dames Liesbeth Homans, Valerie Taeldeman en Michèle Hostekint, de heren Robrecht Bothuyne en Marc Hendrickx en mevrouw Sonja Claes houdende wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de mogelijkheid om de netbeheerder onder bepaalde voorwaarden gegevens te laten verstrekken aan personen die daarvoor door de Vlaamse Regering zijn aangewezen – 2103 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	118

VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw Tinne Rombouts, de heer Bart Martens, mevrouw Tine Eerlingen, de heren Lode Ceysens, Chokri Mahassine en Wilfried Vandaele en mevrouw Valerie Taeldeman houdende wijziging van het Bosdecreet van 13 juni 1990, gewijzigd bij de decreten van 18 mei 1999, 7 december 2007 en 30 april 2009, en het Veldwetboek van 7 oktober 1886, gewijzigd bij de wet van 4 december 1961, wat betreft het verminderen van de minimumafstand tussen bossen en vuur tot 25 meter – 2139 (2012-2013) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	119
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Khadija Zamouri, Mieke Vogels, Veerle Heeren en Michèle Hostekint, de heer Marc Hendrickx en mevrouw Patricia De Waele betreffende het ontwikkelen van een gecoördineerde aanpak voor parken en groene ruimten in de centrumsteden – 2073 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	119
MOTIE van de heren Johan Deckmyn, Wim Wienen en Chris Janssens tot besluit van de op 20 juni 2013 door de heer Johan Deckmyn en mevrouw Ulla Werbrouck in commissie gehouden interpellaties tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de aanstelling van een nieuwe administrateur-generaal voor Bloso – 2120 (2012-2013) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	119
MOTIE van de heren Jan Penris, Chris Janssens, Johan Deckmyn, Wim Wienen en Filip Dewinter en mevrouw Marijke Dillen tot besluit van de op 20 juni 2013 door de heer Jan Penris in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de aanbevelingen / het advies van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie met betrekking tot de samenstelling van de raad van bestuur en de algemene vergadering van de Vlaamse Opera – 2122 (2012-2013) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	120
MEDEDELING VAN DE VOORZITTER	120
MOTIE van de heer Joris Van Hauthem, mevrouw Marijke Dillen en de heren Johan Deckmyn, Chris Janssens en Frank Creyelman tot besluit van het op 3 juli 2013 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de bijdrage van de regio's aan het stabiliteits- en groeipact en de samenwerking rond loonlastenverlaging – 2136 (2012-2013) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	121
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	121
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	124
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	124
■	

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Mia De Vits: door het Vlaams Parlement toegestane zending;

Agnes Bruyninckx-Vandenhoutd, Michèle Hostekint, Fatma Pehlivan: gezondheidsredenen.

■

ACTUALITEITSDEBAT over de bijdrage van de regio's aan het stabiliteits- en groeipact en de samenwerking rond loonlastenverlaging

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het actualiteitsdebat over de bijdrage van de regio's aan het stabiliteits- en groeipact en de samenwerking rond loonlastenverlaging.

Het debat is geopend.

De heer van Rouveroj heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroj: Voorzitter, minister-president, ik kan me voorstellen dat u zich vorige week vrijdag bij het ontbijt even in uw koffie hebt verslikt. U had nog maar amper met de Federale Regering en de andere gemeenschappen en gewesten aan tafel gezeten om gezamenlijk te werken aan een concurrentiepact voor onze bedrijven en voor meer banen, of een van uw ministers – en niet de minste, want die van Begroting en Werk – liet in een interview meteen verstaan dat hij daar geen euro voor opzij wil zetten. Er komt geen Vlaams geld voor de federale begroting, ook niet als daar een loonlastenverlaging tegenover staat, zo klonk het stoer. Uw ergernis was ook de onze. Wij weten natuurlijk al langer dat minister Muylers en de N-VA geen aanhangers zijn van het samenwerkingsfederalisme, maar kiezen voor communautair spierballenvertoon als opstapje voor een loonlastenverlaging, ontbloot in feite de eigenlijke agenda van de N-VA, een agenda waarvoor alles en iedereen moet wijken, ook de bedrijven en ook zij die op zoek zijn naar werk. Ik heb dat hier al gezegd: de N-VA denkt met haar opstelling de Federale Regering een hak te zetten, maar in werkelijkheid zullen het de Vlaamse bedrijven en werknemers zijn die het gelag betalen.

Minister Muylers, de beedspraak die u in het interview gebruikt, onderstreept dat ten voeten uit: “Stel: mijn rekening is in orde, maar die van mijn buurman niet. Moet ik dan snel wat overschot boeken, zodat die buurman extra schulden kan maken?” Natuurlijk niet, minister, maar dat is niet de situatie. De federale overheid is uw buurman niet. Samen met de andere gewesten, gemeenschappen en lokale besturen zijn wij met de federale overheid de bewoners van een meergezinswoning. Als het dak lekt, dan zijn er twee mogelijkheden: ofwel herstelt men, en dan moeten alle medebewoners een inspanning leveren, ofwel blokkeert men alles, en dan verkrot de woning. Omdat de N-VA uiteindelijk toch alleen wil gaan wonen, kiest ze voor verkrotting.

Dat is in ieder geval niet de keuze van Open Vld. De budgettaire en economische crisis bestrijdt je niet door ruzie te maken, maar door samen te werken, en dat kan op diverse manieren. Om te beginnen kan dat uiteraard door de eigen bevoegdheden maximaal uit te putten. Ik verwijs daarvoor naar het Vlaams aanwervingsplan van Open Vld, dat op deze

tribune reeds werd toegelicht en een lastenverlaging van 520 miljoen euro behelst. Het bestaat uit de afschaffing van de onroerende voorheffing op materieel en outillage, zodat het bedrijfsleven een ruimte van 220 miljoen euro krijgt, en een verdere verlaging van de aanwervingskosten van jonge en oudere werkzoekenden en langdurig werklozen, voor een bedrag van 300 miljoen euro.

Daarnaast is er echter ook een andere inspanning mogelijk, in het kader van de pensioenen van de Vlaamse ambtenaren. De rekening daarvoor van 3,4 miljard euro wordt niet door de Vlaamse Regering betaald, maar door de Belgische. Dat staat in schril contrast met de situatie van de private werkgevers, die voor hun personeel een werkgeversbijdrage van 8,86 procent betalen. Stel dat Vlaanderen dezelfde inspanning zou leveren, dan moet het 516 miljoen euro betalen aan de federale schatkist, geld dat die regering bijvoorbeeld zou kunnen gebruiken voor een lineaire lastenverlaging.

Volgens mij brengt de redelijkheid van deze stelling minister Muylers in een lastig parket. Hij zoekt een vluchtweg in het argument dat hij een inspanning wil leveren, maar dat wie betaalt ook bepaalt. De steden en de gemeenten betalen hun eigen pensioenen. Bepalen zij de pensioenwetgeving? Ik denk het niet. Door middel van hun bijdragen betalen de werkgevers de pensioenen van hun werknemers. Bepalen zij de pensioenwetgeving? Ik denk het ook niet. Voor de N-VA is dit misschien een rechte redenering. Voor een gewezen topman van Voka is dit echter een erg kromme redenering.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Voorzitter, ik wil op een paar punten reageren. Ik wilde eerste op de metafoor van het huis ingaan, maar ik zal met een zeer duidelijk punt beginnen. Mijn partij is absoluut voor de concurrentiekracht van onze bedrijven te versterken en meer werkgelegenheid te creëren. Het is niet zo dat we dit niet zouden ondersteunen. Daar is geen sprake van.

Ik heb de heer van Rouveroj net een aantal voorstellen horen formuleren die binnen de Vlaamse bevoegdheden vallen. Hij heeft er een aantal opgesomd. Het lijken me zeer valabele voorstellen. Wellicht zitten er in het Vlaams Parlement nog mensen die binnen onze bevoegdheden voorstellen kunnen formuleren.

De heer van Rouveroj heeft naar de pensioenen verwezen. Ten tijde van de staatshervorming zijn federale ambtenaren naar het Vlaams bestuursniveau overgekomen. Toen is uitdrukkelijk de keuze gemaakt de pensioenen op het federale bestuursniveau te houden. Indien dit zou veranderen, kunnen we hier natuurlijk over discussiëren.

Dit brengt me toch bij het huis. Ik ben het eens met de beeldspraak dat we samen in een huis zitten. Dat ik al mijn facturen betaal en nog wat overblijvend geld op een spaarboekje heb, quod non, betekent echter niet dat iemand anders zijn facturen met het geld op mijn spaarboekje vlot kan betalen. Het is absoluut niet onze bedoeling het huis te laten invallen. Het helpt ook niet altijd over een spaarboekje te beschikken als anderen schulden hebben. Volgens mij moet iedereen in het huis ervoor zorgen de eigen rekeningen op orde te brengen.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Voorzitter, ik wil nog even op die pensioenen ingaan. Dit punt komt uit hoofde van Open Vld steeds opnieuw aan bod. Ik wil nog eens duidelijk maken dat deze redenering mank loopt.

Als Vlaamse overheid betalen wij wel degelijk pensioenen. We betalen, zoals alle privéwerkgevers, de pensioenen van onze contractuele werknemers. Dat is ongeveer 30 procent van ons personeel. Dit vertegenwoordigt 8,9 procent van onze loonmassa. De lokale besturen betalen voor hun contractuelen ook ongeveer 8,9 procent. De lokale overheden hebben evenwel meer contractuele personeelsleden dan wij.

Onze agentschappen met rechtspersoonlijkheid zijn bij de pool der parastatalen aangesloten. Ik neem aan dat de middelen hiervoor destijds ook zijn getransfereerd. Ik geef even een voorbeeld. De VDAB stamt af van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorzieningen (RVA) en bevindt zich in de pool van de parastatalen. Alle agentschappen met rechtspersoonlijkheid betalen samen ongeveer 90 miljoen euro. Volgens mij zijn destijds de bijbehorende middelen overgedragen. Ik zou dat eens moeten nakijken. Die agentschappen zaten in die pool, en er moest bijgevolg apart worden betaald.

Wat bij de staatshervorming nooit is gebeurd, is de overdracht van de middelen om de pensioenen te betalen. Dat is een bewuste keuze geweest. Het was steeds de bedoeling alles wat met de sociale zekerheid te maken heeft, bij de federale overheid te laten. Toen bevoegdheden als onderwijs, openbare werken, landbouw en dergelijke zijn overgedragen, zijn de bevoegdheden en de middelen overgedragen. Wat de lonen betreft, gaat het steeds om de loonmassa's.

Er is toen niet gesproken over de hoeveelheid mensen die met pensioen zouden gaan of reeds met pensioen waren. Wat het onderwijs betreft, zijn er heel wat mensen die nu met pensioen zijn en die al met pensioen waren toen de bevoegdheid werd overgedragen. De heer van Rouveroij stelt post factum dat we al die pensioenen in een keer moeten betalen. De middelen zijn echter niet overgedragen. Dit kan natuurlijk niet. Dit is geen verantwoord beleid.

De heer van Rouveroij pleit er blijkbaar voor 3,2 miljard euro aan pensioenen voor onze onderwijsmensen te betalen. Minister Smet heeft een budget van ongeveer 9 miljard euro. Moeten we dan ophouden met onderwijs te verstrekken en die pensioenen in één keer betalen? We moeten redelijk blijven.

Het gaat hier om federale middelen. De responsabilisering zou eruit kunnen bestaan bij de defederalisering duizend mensen over te dragen en vervolgens de Vlaamse overheid verantwoordelijk te stellen voor wie bijkomend wordt aangeworven en voor de feitelijke pensioenleeftijd.

Dat is wat wij vragen. U spreekt over responsabilisering. In de termen van een liberaal zou responsabilisering moeten zijn: verantwoordelijkheid dragen, maar ook kunnen nemen. Als wij nu de feitelijke pensioenleeftijd niet kunnen bepalen, maar wel verplicht worden om te betalen voor die mensen die vervroegd uitstappen voor ze 65 zijn, heb ik de elementen niet in handen inzake responsabilisering.

Ik krijg ook de eventuele bonus niet. Als de Vlaamse ambtenaren in 2016 gemiddeld langer gaan werken dan 62 jaar – wat ik hoop –, zou je kunnen zeggen dat de responsabilisering ertoe bijdraagt dat je minder moet betalen, want die mensen krijgen die pensioenen niet op dat moment. Dat is het hele discours. Daar is niets onredelijks aan. Het is gewoon een vaststelling.

Breng de zaken in een juist perspectief. Men zou die bric-à-brac-regelingen beter eens helemaal effen zetten. Ofwel ben je verantwoordelijk en heb je bevoegdheden, ofwel heb je dat niet. Maar niet een beetje van iets.

De heer Sas van Rouveroij: Minister Muyters, het is goed dat u uw beeldspraak bijstuurt en dat u aanvaardt dat we in diezelfde meergezinswoning wonen. Maar dan hoop ik ook dat u zich in de algemene vergadering van de medebewoners correct en loyaal opstelt, teneinde de problemen die er met het gebouw zijn, ook samen aan te pakken. Ik deel uw mening dat dat niet alleen van ons kan komen. Natuurlijk moeten de andere medebewoners daar ook hun aandeel in leveren. Laat dat duidelijk zijn. Dat zal ons niet scheiden.

Vanmorgen zei minister Bourgeois in een totaal andere context iets over het dieperliggende discours van iemand die zich verzette tegen gewijzigde decreetgeving. Hier gaat het over hetzelfde: uw dieperliggende discours als het over dat gemeenschappelijke huis gaat. Dat doet

mij twijfelen aan uw oprechtheid om samen te werken en ervoor te zorgen dat het gebouw niet verkrot.

Minister Bourgeois, het feit dat u verwijst naar uw bijdrage voor de contractuele personeelsleden, ondersteunt mijn stelling. U betaalt als Vlaamse werkgever voor uw contractuelen 8,86 procent. Maar u doet dat niet voor uw statutaire ambtenaren. Waarom niet? Dat verschil op zich is niet te verklaren, in elk geval niet te verklaren door het verleden. Voor zo ver mij bekend, zitten wij met een repartitiestelsel. In het verleden was er bij de overdracht van ambtenaren ook geen kapitaal te transfereren, want de essentie van ons pensioenstelsel is dat wie vandaag actief is, betaalt voor degenen die vandaag op pensioen zijn.

Als u terecht verwijst naar de bijdrage die u levert voor de contractuelen, is het absoluut eerbaar en juist dat u diezelfde inspanning zou leveren voor wat uw statutaire ambtenaren betreft. Ik ga wel mee in uw betoog dat dat niet van vandaag op morgen kan. Maar wat vandaag gebeurt, is veel te schroomvallig. Het was 7 miljoen euro tot vorig jaar, op een bedrag van 3,4 miljard euro. De persoonlijke bijdrage van de ambtenaren is ongeveer 250 miljoen euro. Dan heb je afgerond nog een netto te betalen factuur door de Belgische regering van 3,2 miljard euro.

Tot vorig jaar was er een bijdrage van 7 miljoen euro van Vlaanderen. Dat wordt nu opgetrokken tot rond de 60 miljoen euro. Uw begroting 2013 voorziet in dat bedrag. Laat dat impliciet al een bewijs zijn dat u wel de juistheid van de stelling aanvaardt in verband met de bijdrage van Vlaanderen in de factuur die door de federale overheid wordt betaald inzake pensioenen voor Vlaamse ambtenaren. Ik vind dat de bijdrage van 60 miljoen euro veel te schroomvallig is om het probleem recht te trekken.

Mocht u uw schroom laten varen, dan zou dat daarenboven nog wat extra zuurstof geven aan de Federale Regering om bijvoorbeeld in het kader van een loonlastenverlaging een fundamentele lineaire inspanning te doen. En zo helpen we elkaar als bewoners van eenzelfde huis.

Minister Geert Bourgeois: U neemt uw wensen voor werkelijkheid. Ik ga niet mee in die redenering. Als de bruto loonmassa van de contractuelen destijds overgedragen is, dan betalen wij met die bruto loonmassa alles wat betaald moet worden: het vakantiegeld, eventuele eindejaarspremie en de RSZ-bijdrage. Dat is een bruto loonmassa. Het is evident dat dat gebeurt.

Voor de ambtenaren is dit nooit gebeurd. Als u nu zegt dat Vlaanderen meer dan 3 miljard euro zou moeten betalen voor ambtenaren die met pensioen zijn en meer dan 3 miljard euro voor mensen in het onderwijs die met pensioen zijn, dus meer dan 6 miljard euro, wel, veel geluk, dan kunt u stoppen met beleid voeren. U voelt toch de onlogica daarvan aan? Dat is nooit getransfereerd. Het is inderdaad een repartitiestelsel, dat is juist. Het is een reden te meer om daar misschien ooit eens correct te responsabiliseren. Toen het Agentschap voor Binnenlands Bestuur overkwam, waren er ongeveer driehonderd mensen. Daar werkt nu een pak minder. Stel dat ik daar veertig of vijftig mensen bijgevoegd had, zou je kunnen zeggen: je hebt verantwoordelijkheid voor wat je bijkomend aanwerft en ook verantwoordelijkheid voor de feitelijke uitredingsleeftijd. Dat is responsabiliseren. Maar uw redenering om er een klein stukje bij te doen – op grond waarvan en op welke criteria? –, daarvan voel je toch aan dat die redering niet klopt.

De heer Sas van Rouveroj: Minister, dan moet u mij eens uitleggen waarom u van 7 miljoen euro naar 60 miljoen euro gaat als u het principe niet volgt. Dat is uw stelling. U bent het niet eens met het principe. Dan moet u mij eens uitleggen waarom u dan toch, wat mij betreft veel te schroomvallig, een aanvang hebt genomen met het dichtrijden van het gat naar 3,2 miljard euro. We spreken hier niet over het volle bedrag van 3,2 miljard euro. Dat zal ons niet scheiden. Maar waarom bent u het dan in godsnaam eens geweest met het inschrijven in

deze begroting van 60 miljoen euro bijdragen in de pensioenfinanciering van de Vlaamse ambtenaren?

Minister Geert Bourgeois: Wel, we reserveren inderdaad dat bedrag. U kent de begroting. U weet dat dat bedrag vorig jaar niet uitbetaald is omdat wij een echte responsabilisering willen: wie betaalt, bepaalt. Dat geld is dus in Vlaamse handen gebleven.

De heer Sas van Rouveroij: Wie betaalt, bepaalt. Steden en gemeenten betalen voor 100 procent zelf hun pensioenen. Bepalen zij de pensioenwetgeving? Ik dacht het niet. De private werkgevers betalen 8,86 procent. Bepalen zij die pensioenwetgeving?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, ik probeer te begrijpen waar collega van Rouveroij naartoe wil.

Voor alle duidelijkheid, wij hebben in de vorige Vlaamse Regering, ook nog met Dirk Van Mechelen, op basis van de wet van 2003 voorstellen gedaan aan het federale niveau in verband met die wet die een uitvoering moest krijgen en waarbij er gradueel een grotere bijdrage zou komen van de gewesten. Die voorstellen zijn om verschillende redenen niet aanvaard.

Wij hebben tijdens deze legislatuur een aantal provisieën aangelegd, waar we ook met de collega's van de andere deelstaten over hebben gesproken, en ook met de federaal bevoegde ministers Vincent Van Quickenborne en Alexander De Croo. We zegden: we leggen die provisieën aan, maar volgens artikel 2 van die wet, zouden we toch graag – dat is de redenering van collega Bourgeois – ook inhoudelijk mee kunnen sturen, zowel ten aanzien van de pensioenleeftijd als van het bonus-malussysteem enzovoort. Er was zowel bij minister Van Quickenborne als minister De Croo een grote bereidheid om inhoudelijk die discussie voort te zetten. Spijtig genoeg is die nog altijd niet gefinaliseerd, maar de vorige regering en deze regering hebben een hogere provisie aangelegd dan 7 miljoen euro, ook vanuit de filosofie dat wij gaandeweg een grotere verantwoordelijkheid moeten dragen voor onze pensioenen, maar dan moeten wij daar ook inhoudelijk iets te bepalen hebben. Dat laatste element is spijtig genoeg nog niet volledig afgerond.

Voor alle duidelijkheid: wij hebben deze week Overlegcomité gehad, en daar is nog eens gezegd om die provisieën aan te houden. Wij nemen daar akte van. Voor 2013 is daarmee het debat afgesloten.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, we kunnen over de pensioenbijdragen nog blijven praten, dat is zeer interessant, maar het is maar een van de elementen, en het wordt op den duur een beetje onoverzichtelijk welke bijdragen Vlaanderen al dan niet levert tot het gezond maken van de financiën van het koninkrijk. Minister Muylers voelde zich meteen aangesproken door de heer van Rouveroij, omdat hij zegt: het is niet omdat ik een spaarboek heb dat ik het geld voor anderen moet uitgeven. Daar ging het vorige week vrijdag uiteindelijk over, over de loonlastenverlaging, en een zoveelste poging om misschien via die weg een bijdrage te leveren. Dat was de politieke discussie.

Minister-president, op 18 juni 2013 bent u samen gaan zitten met de deelstaten en de federale premier over de loonlastenverlaging, het concurrentiepact en dergelijke, en daar hebt u wel degelijk minstens de indruk gegeven dat u bereid was budgettaire inspanningen te doen. Mij interesseert de vraag welk mandaat u had van uw Vlaamse Regering. Minister Muylers lag misschien te slapen, maar een week nadien schiet hij in de pers alles af: geen bijdrage voor loonlastenverlaging, geen bijdrage voor pensioenen, geen bijdrage voor usurperende bevoegdheden. Hij mag dat doen, geen probleem, maar hij heeft blijkbaar liggen slapen. Ik vraag me af hoe eensgezind deze Vlaamse Regering optreedt. Met welk mandaat bent u naar

die onderhandeling gegaan, wetende dat de dag nadien in dit Vlaams Parlement de N-VA niet gemoved heeft, maar dat de week nadien minister Muylters alles afschiet?

De voorzitter: Minister Muylters heeft het woord.

Minister Philippe Muylters: Ik weet niet waar u dat haalt. De pensioenen staan in onze begroting 2013. U zegt dat ik de pensioenen afschiet.

De heer Joris Van Hauthem: Ik moet toch het interview met u niet voorlezen?

Minister Philippe Muylters: Tenzij u een andere begroting hebt besproken in december 2012 dan ik, weet u dat de bijdragen voor de pensioenen daar gewoon in zitten. In de begroting voor 2012 zat die bijdrage voor de pensioenen ook. Ik ben de eerste om te vinden dat er iets kan en moet gebeuren voor de concurrentiepositie van onze bedrijven. Ik ben voorstander van het pact, altijd geweest. De vraag is: wie doet wat en op welke manier?

De heer van Rouveroij heeft een aantal voorstellen geformuleerd op Vlaams niveau. Ik kan mij inbeelden dat u er ook een aantal kent die de concurrentiekracht van de bedrijven kunnen verbeteren. Als de federale overheid morgen met een ongelofelijke maatregel zou komen, waaraan alle gewesten en gemeenten zouden bijdragen, is dat nog altijd iets dat we dan kunnen bekijken, maar ik zie niet waar het is. Als u het antwoord van de minister-president op de actuele vraag van vorige week leest, zegt die hetzelfde: in eerste instantie zullen we voorstellen formuleren op de eigen bevoegdheden. Dat is ook naar voren gekomen.

De heer Joris Van Hauthem: Mijn vraag was: met welk mandaat is de minister-president op 18 juni 2013 gaan onderhandelen met Di Rupo? Dat zou ik willen weten, gelet op uw reactie een week later.

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Voorzitter, collega's, ik vraag me altijd af met welke N-VA we nu te maken hebben, want er zijn er verschillende. Er is een N-VA in de regering, die de schijn hoog houdt en blijft zeggen dat ze wel iets willen doen voor de pensioenen en dat ze zullen kijken wat er met de loonlastenverlaging kan gebeuren. Daarnaast is er de N-VA van de kranten, de N-VA van buiten dit halfroond, die telkens alles afschiet. Mijn cruciale vraag straks zal zijn: hoe lang zal de minister-president nog dulden dat de N-VA hem telkens compleet afvalt in de kranten en hier iets anders komt zeggen? Dat vind ik heel moeilijk werken, minister Muylters. (*Applaus bij het Vlaams Belang, Open Vld en Groen*)

De heer Sas van Rouveroij: Minister-president, net zoals de collega's had ik ook het gevoel dat u er op 18 juni 2013 echt voor ging. Ik blijf er ook bij dat u dat wilt, dat u in het belang van de Vlaamse burgers en bedrijven een oplossing wilt bewerkstelligen met z'n allen, dus ook met de federale overheid. Maar u ligt inderdaad aan de ketting van de N-VA. Breek los! Het is een positie die u niet zint, denk ik, maar zeker ook niet siert.

Minister-president, gisteren lazen we nog dat het aantal werkzoekenden in Vlaanderen op het hoogste peil staat sinds 2006. Die 207.000 werkzoekende Vlamingen en de duizenden bedrijven hopen maar op één ding, namelijk dat u niet mee stapt in de verrottingsstrategie, in de 'blokkage' van uw coalitiepartner. Zij allemaal en Open Vld ook rekenen erop dat u met een concreet plan voor de lastenverlaging komt, dat onze ondernemers en werkzoekenden opnieuw een hoopvol perspectief biedt. Als u dat doet, wees er dan van overtuigd dat wij vanuit de oppositie, als Open Vld-fractie, u zullen steunen. (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, geachte leden van de regering, collega's, Vlaanderen boert achteruit. Omwille van de hoge loonlasten verliezen onze bedrijven concurrentiekracht en buitenlandse bedrijven kiezen niet langer voor Vlaanderen.

Vanwege de loonkosten gingen er onlangs 1200 nieuwe jobs aan Limburg voorbij. Daarom stelde minister-president Peeters een concurrentiepact voor om de loonlasten te verlagen. Afgelopen vrijdag schoot minister Muylers dat plannetje af, en hiermee stond hij plots lijnrecht tegenover minister-president Peeters en heel werkend Vlaanderen. Minister Muylers dacht wellicht dat een concurrentiepact een pact was voor meer concurrentie tussen ministers. Nochtans had Peeters vorige week nog gezegd dat er tussen zijn visie en die van minister Muylers geen speld te krijgen was, maar blijkbaar wel een journalist.

Op 19 juni antwoordde de minister-president op mijn actuele vraag dat er zelfs unanimititeit bestond binnen de Vlaamse Regering dat er vanaf juli twee werkgroepen aan de slag zouden gaan en, ik citeer: “we daar ook budgettaire consequenties moeten aan verbinden.” Er zat vrijdag dan ook niets anders op dan minister Muylers terug te fluiten met de mededeling dat, ik citeer opnieuw: “alle regeringen van dit land aan de uitwerking van het concurrentiepact willen meewerken en er de middelen voor willen inzetten.” Minister Muylers stond met de broek op de enkels, en ik bedoel dat natuurlijk figuurlijk.

Met zijn standpunt stond minister Muylers lijnrecht tegenover coalitiepartner sp.a. Bruno Tobback liet optekenen dat Muylers een klein kind was dat z'n speelgoed niet wilde delen en dat de prioriteiten van de N-VA duidelijk niet bij de economie en de werkgelegenheid lagen, maar bij de staats hervorming. Die was raak. De N-VA veranderde daarom van tactiek en eergisteren liet kandidaat-minister-president Bourgeois optekenen dat jobs zelfs belangrijker zijn dan bijkomend sociaal beleid.

Als wedergutmachung met de coalitiepartners werd zelfs de eigen Vlaamse kindpremie opgeofferd. Aangezien de kindpremie wordt gefinancierd door de miserietaks – ongeveer 40 miljoen euro –, vraag ik me af of de miserietaks ook wordt afgeschaft? Hashtag dtv.

Collega's, een concurrentiepact met loonlastenverlaging zou een goede zaak kunnen zijn voor België en Vlaanderen. Dat Vlaanderen hiervoor een bijdrage levert aan de sanering van de Belgische openbare financiën is op zich geen probleem, omdat Vlaanderen door de Financieringswet ruim wordt bedeed en omdat Vlaamse overschotten ruimte creëren voor een federale lastenverlaging zonder overdracht van Vlaamse middelen. Als alle economische indicatoren op rood staan en de meeste mensen zich zorgen maken over hun job en hun inkomen, dan moet er pragmatisch worden samengewerkt. De mensen hebben geen boodschap aan communautair geneuzel.

Een federale loonlastenverlaging met Vlaamse middelen moet dus worden overwogen, maar uiteraard moeten de andere entiteiten evenredige inspanningen leveren. En uiteraard betekent betalen bepalen. Daar zitten wij op dezelfde lijn.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Ik wil iets vragen aan de oppositiepartijen Open Vld en LDD. Het is me niet helemaal duidelijk. We zijn constant bezig over een pact over het concurrentievermogen. Ik ben het ermee eens dat we moeten nagaan hoe we de lasten voor de bedrijven kunnen verlagen. Daar zijn we het allemaal over eens. Ik ben blij dat we het daar eindelijk allemaal over eens zijn.

Maar nu moet u mij eens zeggen: welk voorstel ligt er op tafel dat aan Vlaanderen vraagt om te betalen voor een federale loonlastenverlaging? Het enige voorstel dat ik vandaag heb gehoord, kwam van Open Vld en dat was dan nog om die loonlasten binnen de Vlaamse bevoegdheden te doen. Dat is iets dat we zeker eens moeten bekijken. Maar ik heb nog altijd niet gehoord hoe we een federale loonlastenverlaging zullen betalen met Vlaams geld.

Wat ik wel heb gehoord, is een discussie over de eventuele – want dat betwisten we – tekorten bij de gemeenten. Dat gaat enkel en alleen over het vullen van federale putten. Ik heb nog niets gehoord over een loonlastenverlaging op het federale niveau.

De heer Lode Vereeck: Mijnheer Diependaele, waar bent u geweest de afgelopen twee weken? De minister-president heeft dat voorstel zelf gedaan. En het is de coalitiepartner – uw coalitiepartner, niet de onze – die dat voorstel a priori heeft afgeschoten. Ik heb vorige week bij de begrotingsbesprekingen de vraag gesteld: bent u bereid mee te gaan in de voorstellen van de minister-president? De minister van Begroting heeft gezegd dat een buffer niet is toegewezen en niet wordt toegewezen. Dat is toch duidelijk.

De heer Matthias Diependaele: Mijnheer Vereeck, ik wil hier heel duidelijk op repliceren. Ik zal u de geschiedenis eens schetsen.

We hebben hier ongeveer een jaar en twee maanden geleden een debat gehad over een relancebeleid. Toen al werd er gezegd dat de minister-president inderdaad een initiatief moest nemen om samen met de federale collega's rond de tafel te gaan zitten om een gezamenlijk relancebeleid uit te tekenen. Collega Sauwens heeft toen nog gepleit voor een confederalistisch economisch beleid. Maar soit, dat terzijde. We hebben inderdaad gezegd dat we daaraan wilden meewerken, om te kijken welke initiatieven Vlaanderen kan nemen om die relance in gang te zetten en welke initiatieven er kunnen worden genomen op federaal vlak.

De minister-president heeft er zelf aan toegevoegd dat we absoluut moesten opletten dat het federaal economisch beleid niet in concurrentie treedt met het Vlaams beleid. We hebben immers Vlaanderen in Actie (ViA) en het Nieuw Industrieel Beleid (NIB). Daar moest dus op gelet worden.

Ongeveer een jaar later krijgen we na een oproep van Volvo opnieuw die vraag om opnieuw te gaan kijken naar die loonkost, en opnieuw werd er gezegd dat Vlaanderen moest kijken wat ze konden doen, en dat op federaal niveau moest worden gekeken wat zij konden doen. Het enige voorstel dat ik nu gehoord heb, is om de federale putten te gaan vullen op basis van die tekorten van de gemeenten, waarvan wij twijfelen dat die er effectief zijn. Dat is de geschiedenis van het gehele verhaal.

Minister Philippe Muylers: Over dat concurrentiepact wil ik toch even herhalen wat vorige week al is gezegd. De minister-president heeft het hier heel duidelijk gezegd, en wij staan daar 100 procent achter. Er waren drie sporen.

Ten eerste, de export van onze bedrijven verbeteren via een loonlastenverlaging en het laag houden van de energiekost. Er zijn elementen bij waar wij binnen ons Vlaams beleid zelf aan kunnen werken. We hebben een VOP-premie (Vlaamse Ondersteuningspremie) en wij hebben een 50+-premie. Dat zijn eigenlijk loonlastenverlagingen.

Ten tweede, de investeringen van onze bedrijven blijven aanmoedigen, zodat er private investeringen blijven. Ik ben er zeker van dat elk van u op dat gebied wel voorstellen kan formuleren.

Ten derde, investeringen van de overheid bewaren. Dit is nu 100 procent het beleid dat wij nu gedurende vier jaar voeren: naast een begroting in evenwicht ervoor zorgen dat er investeringen vanuit de overheid blijven gebeuren in onderzoek en ontwikkeling, in scholen en in wegen. Daar waar we kunnen, blijven we dat doen.

Dat is de filosofie die erin staat, en dat is een filosofie die wij helemaal kunnen ondersteunen. De minister-president heeft vorige week op een actuele vraag ook in die zin geantwoord. In eerste instantie kunnen we kijken naar onze eigen bevoegdheden. Als er nog extra geld te vinden zou zijn naast datgene dat we zelf kunnen invullen – maar ik vraag me echt af waar en hoe –, en als er dan nog ongelooflijk interessante voorstellen zouden zijn die ook gefinancierd worden, dan zullen wij die op hun merites beoordelen. Dat is nogal duidelijk. En mijnheer Vereeck, ik ben blij dat u zegt dat het dan wel de voorwaarde sine qua non is dat ook de anderen daaraan bijdragen.

De heer Sas van Rouveroij: Wat heeft het federale niveau op dit ogenblik gedaan? Als je de cijfers bekijkt van de Nationale Bank en van het Federaal Planbureau, dan zie je dat zij het erover eens zijn dat tegen 2014 de loonhandicap met onze buurlanden alleszins al met 1,6 procent afgenomen zal zijn. Hoe is dat gebeurd? Dat is omdat 533 miljoen euro aan lastenverlagingen werd toegekend aan werkgeverskant, en 152 miljoen euro aan lastenverlagingen aan werknemerskant.

Collega Diependaele, sinds 1 april van dit jaar werd de structurele RSZ-vermindering lineair verlaagd met nogmaals bijna 400 miljoen euro, en dat voor alle ondernemingen. Met andere woorden, kleine en grote bedrijven, starters, groeiers, ondernemingen in moeilijkheden: zij worden nu allemaal geholpen om door die crisis te komen. Het kan nog beter, maar dat kan alleen maar als er ook wat zuurstof is.

Ik ben het met u eens collega Diependaele, dat de zuurstof die Vlaanderen daarin zou kunnen verschaffen, niet mag dienen om putten te delgen die in het federale België bestaan. De bedoeling is om bijvoorbeeld via een verhoogde bijdrage in de pensioenen zuurstof te geven met het oog op het verder gaan van een lineaire loonlastenverlaging. Dat is het thema, en dat blokkeren jullie, en dat is onverantwoord, ook voor Vlaamse burgers en bedrijven.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, ik vind dat we ook eens de politieke vraag moeten stellen. Op den duur gaat een mens zich de vraag stellen waarover we debatteren.

Waarom is er een actualiteitsdebat gevraagd? Wegens uw uitspraken, minister Muylers. Als er dan toch niets aan de hand was of is, dan vraag ik mij af waarom u zo zwaar hebt uitgehaald? Dat is natuurlijk de politieke vraag. Waarom hebt u effectief de minister-president teruggefloten? Daar gaat het vandaag over.

Ik zal de vraag nog een derde keer stellen. Met welk mandaat is de minister-president op 18 juni naar Di Rupo gegaan? Hij heeft daar de belofte gedaan dat hij eventueel een budgettaire inspanning zou doen, in ruil voor een loonkostenverlaging. Daar hebt u op gereageerd! U zit dus met een probleem in uw meerderheid.

Minister, u zit hier te antwoorden alsof u zelf de minister-president bent, of misschien eventueel zult worden, maar de vraag is: is er eensgezindheid in die Vlaamse Regering? Het antwoord is 'neen', anders had u vorige week vrijdag niet zo moeten uithalen.

De heer Lode Vereeck: Ik herhaal dat wat mij betreft, ook de andere entiteiten een evenredige inspanning moeten leveren. En uiteraard betekent betalen bepalen. Maar ik stel me ook de vraag of die andere deelstaten mee kunnen. Zij moeten dit jaar nog 280 miljoen euro besparen om hun eigen begrotingsdoelstellingen te halen en ze moeten hun deel van de 260 miljoen euro lokale tekorten bijpassen.

Daarbovenop is er dan nog het concurrentiepact. Over welke grootteorde spreken we dan nog? 1 procent loonlastenverlaging kost 1,3 miljard euro, dus met een loonhandicap van 12 procent spreken we al gauw over 15,6 miljard euro. De cijfers die nu circuleren, zijn dus een druppeltje op een gloedhete plaat.

Naar aanleiding van de uitspraken van minister Muylers hebben we opnieuw een ruziënde Vlaamse Regering gezien. Die lijst is al zo lang: Oosterweel, Uplace, de miserietaks, de scholenbouw, de onderwijshervorming en dus nu het concurrentiepact.

En nieuwe ruzies zijn alweer in de maak. Ik vraag me af hoe het bijvoorbeeld zit met het voorstel van decreet van de heer Sannen over het gebruik van het Nederlands in het bedrijfsleven, dat op 4 juni is ingediend. Mijnheer Diependaele, ik zie u de wenkbrauwen fronsen. Misschien kunt u zeggen waarom er geen tekst beschikbaar is op de website van het Vlaams Parlement.

De heer Matthias Diependaele: We moeten eerst advies krijgen. Nadien kan daar binnen de meerderheid verder over gedebatteerd worden.

De heer Lode Vereeck: Maar verder steunt u dat binnen de meerderheid?

De heer Matthias Diependaele: Dat zullen we zien zodra we het advies hebben gekregen, mijnheer Vereeck.

De heer Lode Vereeck: Uw antwoord was duidelijk, mijnheer Diependaele.

Het heeft nooit geboterd in deze regering, en met de stijgende verkiezingskoorts lijken de Vlaamse ministers wel toreadors in een Spaanse arena. Ze dagen elkaar uit, ze zwaaien met hun vendels en rode lappen. Ze delen pijnlijke prikken uit om elkaar uit te putten. Sommige torero's vechten enkel buiten deze arena. Maar net als een stierengevecht is het een weinig verheffend schouwspel.

In deze Vlaamse Regering wordt niet meer aan beleid gedaan, maar enkel aan politieke profilering in aanloop naar verkiezingen die pas volgend jaar plaatsvinden. Dat is onverantwoord in de economisch barre tijden waarin vele Vlamingen zich grote zorgen maken over hun job, hun inkomen en de toekomst van hun kinderen. Hopelijk brengt de vakantie rust en raad, zodat deze coalitie toch nog iets kan realiseren.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Mijnheer Diependaele, u was de voorbije maanden blijkbaar niet aanwezig in dit parlement. U vraagt wat de oplossingen zijn. U weet toch dat de Vlaamse overheid 1,4 miljard euro belastingen heft op de ondernemingen? Er zijn voldoende middelen om vanuit Vlaanderen actie te ondernemen.

En, mijnheer Diependaele, waar was minister Bourgeois op het moment dat hij een aanzet gaf om de provincies te vereenvoudigen en de kost daarvan, 800 miljoen euro, te verminderen? Dat is uitgedraaid op een maskerade en een make-upactie, en finaal helemaal niets.

Tot slot vraag ik me af, mijnheer Diependaele waar minister Muylers, die toch uw minister van Werk is, blijft met zijn fundamentele invulling van de vacatures. De werkloosheid neemt toe. Vlaanderen heeft de hoogste werkloosheid sinds 2009. Maar tegelijkertijd blijven 46.000 vacatures oningevuld. Sommigen zullen nu zeggen dat er geen geschoolde arbeid is. Welnu, voor 29.000 van die 46.000 vacatures is enkel een diploma humaniora nodig. De N-VA moet niet alleen op federaal vlak de passie prediken maar moet die ook omzetten in Vlaanderen. Zij moet hier de overheid ontvetten en de lasten verlagen voor de ondernemingen.

Bovendien is de verhouding ook niet verbeterd sinds de N-VA in de regering zit. Vandaag is slechts 24 procent van de Vlamingen werkzaam in de maakindustrie, dat zijn 659.000 mensen. Bij de openbare diensten en in de zorgsector werken 859.000 mensen, zijnde 31 procent. Dat is een alarmerend cijfer.

De heer Matthias Diependaele: Mijnheer Sabbe, ik dank u, want u hebt onderstreept wat ik net heb gezegd. Ik heb gezegd dat we moeten kijken wat we zelf nog kunnen doen met de middelen binnen onze eigen bevoegdheden. De vraag die ik stelde, was welk voorstel er op tafel ligt om op federaal niveau die lineaire loonkostenverlaging door te voeren waar de heer van Rouveroy het over had.

En daar heeft uw fractieleider groot gelijk. Hij heeft erop gewezen dat de vraag is hoe we daarover een akkoord zullen bereiken, ook met de andere deelstaten in dit land. Want daar zit een groot knelpunt. Wij kunnen eventueel wel bereid zijn om dat te doen maar hoe zullen de andere deelstaten dat dragen? Zij zitten op dit moment achter op hun schema voor een begroting in evenwicht.

We hebben daarover een heel boeiende commissievergadering gehad waarbij minister Muylers heeft geschetst dat wij de voorbije drie jaren een begroting in evenwicht hadden.

Indien de andere deelstaten dat ook zouden hebben gehad, had dat de Belgische overheid, de nv België, de federale staat, 4 miljard euro opgeleverd. Zij hadden 4 miljard euro kunnen bijdragen. Vlaanderen levert die bijdrage al met zijn begroting in evenwicht.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Sabbe, ik stel voor dat u de verslagen van de commissie Werk eens doorneemt. Dan zult u weten dat wij ondertussen heel veel hebben gedaan. Ik weet dat u niet altijd aanwezig kunt zijn in die commissie. (*Opmerkingen van de heer Ivan Sabbe*)

Mijnheer Sabbe, wij kennen uw betoog natuurlijk wel. U herhaalt dat steeds. Ik wil alleen maar aankondigen dat het niet juist is. Wij zijn al jaren volop in actie. Volgens mij is het daardoor dat onze cijfers in vergelijking met andere Europese landen zo sterk zijn.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, ministers, collega's, het wordt bijzonder moeilijk om kop en staart te krijgen aan de besluitvorming binnen de Vlaamse Regering. Er heerst totale verwarring. Het is verwarring troef.

Minister-president, het feit dat wij hier staan – en blijkbaar is er niets aan de hand als ik sommige sprekers hoor – heeft wel degelijk te maken met het feit dat uw N-VA-minister heeft gezegd: “Halt, Peeters, u bent een beetje te voortvarend geweest in uw bezoek aan premier Di Rupo. Want,”– zij het met een week vertraging, maar beter laat dan nooit – “wij gaan toch niet eenzijdig opdraaien voor een loonkostenverlaging die alleen Vlaanderen betaalt en voor heel België geldt.” Dat is de kern van de zaak.

Minister-president, het beeld dat uw meerderheid de laatste maanden tentoonspreidt, doet veel denken aan een kippenhok waarin een bende kakelende kippen rondloopt en u als haan van dienst geen orde meer kunt houden. Het al dan niet bijdragen en de manier waarop Vlaanderen die bijdrage al dan niet dient te leveren tot de gezondmaking van de financiën van de nv België, wordt op de duur, minister-president, een regelrechte soap. Overschotten boeken, buffers aanleggen, usurperende bevoegdheden zelf al dan niet gedeeltelijk financieren, een grotere bijdrage voor het ambtenarenpensioen: het wordt allemaal op een hoop gegooid. De laatste weken is daar ook nog eens het debat over de loonkostenverlaging bij gekomen. Het is een onontwarbaar kluwen geworden.

En dan was er onlangs inderdaad een loonkostenverlaging, de concurrentiepositie en hebt u aan premier Di Rupo wel degelijk laten verstaan dat u een budgettaire inspanning overwoog indien er een loonkostenverlaging – een federale bevoegdheid – zou komen.

Ik herhaal het: misschien heeft de N-VA liggen slapen, want het heeft een goede week geduurd voor minister Muylers wakker schrok en zei: “Geen sprake van, wij gaan de loonkostenverlaging – indien die er al zou komen – niet eenzijdig budgettair compenseren. Wij gaan niet als enige opdraaien voor een loonlastenverlaging die heel België ten goede komt. En we gaan ook niet opdraaien voor de usurperende bevoegdheden en de pensioenlasten van ambtenaren.” Daar kon u het vorige week vrijdag dan mee doen.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Van Hauthem, ik heb vorige week woensdag als antwoord op vragen van de heer Diependaele en van uzelf tekst en uitleg gegeven. Iedereen kon toen verder met wat ik gezegd had. Dat zei u toen toch ook?

De heer Joris Van Hauthem: Ik heb dat niet gezegd. Blijkbaar heeft uw minister van Begroting het niet zo begrepen, anders zou hij vrijdag niet zo hebben uitgehaald.

Minister-president Kris Peeters: Ik zal straks tekst en uitleg geven. Minister Muylers heeft al een paar keer gezegd: “De lijn van de minister-president van afgelopen woensdag is ook mijn lijn.” Wij hebben dat in de Vlaamse Regering vrijdag besproken en nog een aantal beslissingen genomen. Ik weet niet waar u naartoe wilt, maar als er iemand woensdag lag te slapen, was u het misschien wel.

De heer Joris Van Hauthem: Nee, nee, ik lag niet te slapen. En waar ik naartoe wil, daar hoeft u zich geen zorgen over te maken. Ik vraag mij af waar u met uw ploeg naartoe wilt, want ik zie daar totaal geen eensgezindheid meer, minister-president. U hebt vrijdag inderdaad opnieuw, voor de zoveelste keer, alle hens aan dek moeten roepen. U hebt toen een verklaring afgelegd die vrij nietszeggend is, namelijk dat er een werkgroep is tussen de federale overheid en de deelstaten om te zien hoe we de concurrentie, de loonkostenverlaging, eventueel kunnen aanpakken. Langs de andere kant hebt u binnen uw eigen meerderheid, om de eensgezindheid te bevorderen, ook nog eens een werkgroep opgericht om eerst intern klaarheid te scheppen en dan richting federale overheid te gaan.

Minister-president, dat hebt u toch gezegd? Ik lag toch niet te slapen toen u dat zei.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Van Hauthem, er zijn voorstellen gedaan door de verschillende collega's van de Vlaamse Regering. Het is toch normaal dat wij dan een interkabinettenwerkgroep organiseren om die voorstellen te bespreken. Als de oppositie ook voorstellen heeft, moet ze die doen, want het probleem is te belangrijk. We zullen die dan ook bespreken in de schoot van een interkabinettenwerkgroep vooraleer naar de werkgroep te gaan met de ministers-presidenten en de premier.

De heer Lode Vereeck: Minister-president, vooraleer de oppositie voorstellen kan doen, moeten wij natuurlijk wel weten binnen welk kader wij spelen. Uzelf hebt vorige week, naar aanleiding van de actuele vraag, gezegd dat er aan het concurrentiepact budgettaire consequenties worden verbonden. Ik lees in het interview met uw collega Muylers dat er geen budgettaire ruimte is voor die loonlastenverlaging. Het is belangrijk om te weten in welke richting u gaat. LDD heeft er altijd voor gepleit om op het Vlaamse niveau overschotten te boeken, want dat leek ons mogelijk. Ik heb dat ook herhaald. Het verschil is dat als u overschotten boekt, er geen overdracht is van Vlaamse middelen, terwijl u natuurlijk toch ruimte creëert op het federale niveau voor een lineaire lastenverlaging.

Iets anders is de overname van usurperende bevoegdheden, wat een heel andere techniek is en het saldo wel gaat bezwaren. Dat geeft ook enige ruimte op het federale niveau, maar het bezwaart ons saldo wel. De vraag is dus in eerste instantie in welke budgettaire ruimte u voorziet en dan kunnen wij met verschillende financieringstechnieken komen. Die vraag lijkt me binnen uw regering nog niet uitgeklaard.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Vereeck, voor alle duidelijkheid: een week geleden hebben we de begrotingsaanpassing 2013 besproken. De situatie voor 2013 is heel duidelijk. U hebt zelf ook op het spreekgestoelte gezegd dat er voor 2014 niet automatisch middelen klaar liggen om gelijk waar in te zetten. We zullen wellicht nog bijkomende middelen moeten vinden om de gewone uitgaven verder te financieren in 2014. Mijnheer van Rouveroj, Dirk Van Mechelen heeft dat gezegd, uzelf hebt dat gezegd. Dat is dus heel duidelijk. Als we bijkomend iets willen doen – en dat heb ik in dat interview gezegd –, zullen we elders iets moeten wegnemen. Die discussie zullen we dan moeten voeren.

De heer Lode Vereeck: Hoe ziet u dan die lineaire loonlastenverlaging?

Minister Philippe Muylers: We hebben het over een concurrentiepact en een werkgelegenheidspact met drie punten: exportbevordering, investeringen vanuit de private sector bewaren en investeringen vanuit de publieke sector bewaren. Binnen het exportgedeelte zijn er twee elementen: energiekost laag houden en de loonkost laag houden. Iedereen zegt altijd maar dat de N-VA voor een vechtfederalisme gaat, maar ik heb samen met Monica De Coninck de instapstages voor jongeren in Vlaanderen georganiseerd, een idee dat federaal bestond. Ik beschouw het echt niet als vechtfederalisme om de maatregelen en de ideeën die federaal bestaan, te vertalen naar het Vlaamse niveau en in te passen in een Vlaams werkgelegenheidsbeleid, maar ik zal me wel vergissen zeker?

De heer Lode Vereeck: Minister van Begroting, u wijkt af. De heel concrete aanleiding van het debat is het feit dat twee buitenlandse investeerders in de provincie Limburg hebben

afgehaakt, enkel en alleen wegens de loonlasten. Het flankerend beleid, de hulpmaatregelen waren allemaal goed en de minister-president heeft dat bevestigd. Is dat niet juist?

Minister Philippe Muyters: Mag ik vragen dat u de actuele vraag van vorige week aan de minister-president opnieuw leest? De minister-president heeft de drie elementen voor concurrentieverbetering duidelijk naar voren gebracht. Ja, we zitten op dezelfde lijn. Samen met het federale niveau gaan we na hoe we elkaar kunnen versterken in het compleet invullen van alle punten.

De heer Lode Vereeck: Mijn vraag blijft nogmaals: wat bent u bereid te doen – want u hebt al maatregelen genomen rond energiekosten – op het vlak van de loonkosten en de loonlasten?

Bent u bereid om via een Vlaamse bijdrage mee te helpen om de loonkosten federaal te verlagen?

Minister Philippe Muyters: Ik dacht dat u daarnet zelf zei dat dit alleen kan als er ook gesprekken zijn met de andere overheden. Ik steun die idee die u zelf naar voren brengt.

De heer Lode Vereeck: Dat is enkel zo als u uitgaven overneemt, maar er zijn ook andere mogelijkheden, zoals overschotten boeken.

De heer Joris Van Hauthem: Minister-president, het was hoe dan ook weer geen fraai beeld vrijdag. U kunt dit draaien of keren zoals u wilt en 's avonds proberen om de eensgezindheid, voor zover die er nog is, te herstellen, maar het beeld van een gezellige club is nu wel definitief aan diggelen geslagen. En dan krijgt u inderdaad titels zoals: 'Muyters fluit Peeters terug' en 's avonds luidde het dan: 'Peeters fluit Muyters discreet terug'. En u zegt dan dat er binnen de Vlaamse Regering niet gefloten wordt. Ik zeg u dat de Vlaamse Regering fluit in het donker.

Muyters heeft voor een stukje moeten inbinden, en dat heeft hij ook wel ingezien. Hoewel hij intellectueel geen ongelijk had – zij het een week te laat –, heeft de N-VA, die dan plots ook op crisiscommunicatie moest overschakelen, heel goed beseft dat het de bedrijfswereld tegen zich in het harnas heeft gejaagd. En dus werd de andere minister van N-VA uitgestuurd om dat beeld bij te stellen met de mededeling: “wij zijn voor jobs, wij zijn voor jobs, wij zijn voor jobs en daarvoor laten we zelfs de speerpunten, namelijk de kindpremie en de Vlaamse hospitalisatieverzekering, vallen”. Dat zijn precies de speerpunten die hier vanop deze tribune door de vorige fractievoorzitter van de N-VA, de heer Van Dijck, werden voorgesteld als de overwinningpunten en als de reden om in de Vlaamse Regering te treden.

Leden van de N-VA, de uitbouw van een eigen Vlaamse sociale zekerheid laat u nu zonder blikken of blozen vallen, gewoon om uw gezicht te redden. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De heer Matthias Diependaele: Mijnheer Van Hauthem, u moet zich geen zorgen maken, de bedrijven weten goed genoeg dat wij al jaren om de lineaire loonkostenverlaging vragen en dat we al jaren aanklagen dat de loonkosten te hoog zijn in België. We hebben daar al verschillende keren cijfers over gevraagd. U hoeft zich daar geen zorgen over te maken, ze weten het goed genoeg.

Maar dan wil ik het ook hebben over de kindpremie. U hebt gelijk, wij denken inderdaad dat een overheid de plicht heeft om de tering naar de nering te zetten, dat een overheid de plicht heeft om heel omzichtig om te gaan met het geld van de belastingbetaler en om heel duidelijk te kiezen waar de prioriteiten liggen en waar we in moeten investeren. Dat betekent dat we de kindpremie nog altijd een waardevol instrument vinden, maar dat we op dit moment, met de economische malaise waar we in zitten, denken dat het beter is om elke euro die we hebben, te besteden aan economische relance. Dat is duidelijk de keuze die we maken. Andere partijen doen daarmee wat ze willen en maken andere keuzes, maar wij maken als partij deze keuze.

En weet u wat? Ik ben er trots op dat we op die manier zelf onze eigen heilige huisjes in vraag kunnen stellen om te doen wat nodig is. En wat nodig is, is de economische relance, daar gaan we voor, want die is nodig om onze Vlaamse welvaart veilig te stellen. En dat wil ik op elk moment verdedigen. (*Applaus bij de N-VA*)

De heer Sas van Rouveroj: Mijnheer Diependaele, wij van Open Vld, maar wij niet alleen, zeggen al vier jaar dat de kindpremie een onding is. Als u die nu laat vallen, dan is het besef heel laattijdig gekomen. Bovendien hebt u het over het slopen van een heilig huisje, maar u kunt natuurlijk niet slopen wat al lang door de samenleving en door alle andere partijen, behoudens de N-VA, gesloopt was. Het is een heel laat besef.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Ja, ik vind de woorden van de heer Diependaele ook wel fantastisch, maar toen ik maandag het interview met minister Bourgeois heb gelezen, heb ik naast “de tering naar de nering zetten” ook iets anders gelezen. Ik las met enig ontzag over de grote, brede zesde staats hervorming en daarbij stond dat een kindpremie op een meer efficiënte manier kan worden ingepast in de overheveling van de kinderbijslag van de federale overheid naar de regio’s. “Voortschrijdend inzicht”, zou ik dan zeggen en ik noteer dat de peanuts van vroeger intussen zijn uitgegroeid tot een belangrijke transfer van het federale niveau naar de regio op het bevoegdheidsvlak. (*Applaus bij CD&V, Open Vld en Groen*)

De heer Matthias Diependaele: Mooi gespeeld, mijnheer Van den Heuvel, mooi gedaan. Wij hebben altijd gezegd dat we heel loyaal de zesde staats hervorming zouden uitvoeren en daar zit inderdaad de gezinsbijslag in, en die zullen we heel loyaal omzetten in Vlaams beleid. Maar de adjectieven die u eraan hangt zoals ‘groot’, ‘breed’ en dergelijke meer, slaan op een heel ander debat. Als u dat nu wilt voeren, geen enkel probleem...

De heer Joris Van Hauthem: Voor mij ook geen probleem. Doe dat gerust. (*Gelach. Applaus*)

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: De heer Diependaele heeft de essentie al gezegd. Mijnheer Van den Heuvel, ik heb de kwalificaties die u in de mond neemt, nooit uitgesproken. (*Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy*)

De voorzitter: Neen, mijnheer Van Rompuy. Mijnheer Van Rompuy, neen. U krijgt na minister Bourgeois het woord. (*Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy. Rumoer*)

Ik heb hier de orde van de vergadering. U krijgt het woord, u mag direct repliceren op minister Bourgeois. Maar als we door elkaar beginnen te roepen, wordt het hier een wanorde en daar houd ik niet van.

Minister Bourgeois heeft het woord. (*Opmerkingen van mevrouw Vera Van der Borgh*)

Mevrouw Van der Borgh, ik heb al moeite genoeg om hier beneden alles in handen te houden. (*Gelach. Rumor. Opmerkingen van mevrouw Vera Van der Borgh*)

Zeg, we zitten hier niet in 't café. En die cowboy- en indianenkreten horen hier ook niet thuis.

Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Van den Heuvel, in het interview waaruit u citeert, heb ik het niet gehad over de grote, brede staatsvorming. Ik heb wel gezegd – en daar blijf ik bij – dat de kindpremie en het bijkomende Vlaams sociaal beleid zouden moeten worden gefinancierd met bijkomende budgettaire ruimte. Die is er vooralsnog niet. Dat weet u, u kent de begroting even goed als ik. We hebben elk jaar de tering naar de nering gezet. Ik heb, zoals de heer Diependaele, gezegd dat, als er in 2014 bijkomende budgettaire ruimte is, die, naar onze mening, prioritair moet gaan naar de economie, naar het concurrentievermogen.

Ik heb er inderdaad aan toegevoegd dat, als de staatshervorming wordt uitgevoerd, Vlaanderen de bevoegdheid zal krijgen voor het kinderbijslagbeleid. Dat ligt in de lijn van wat wij gezegd hebben. Mijn partij heeft daar ideeën over, net zoals de andere partijen daarover ongetwijfeld ideeën hebben. We zullen daar hopelijk een eigen Vlaamse invulling aan geven, een andere invulling die die tot nu toe op federaal vlak gebeurt.

Meer heb ik daarover niet te zeggen.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Minister Bourgeois, ik begrijp dat u het hebt over het interview dat u vorige maandag hebt gegeven. Maar ik heb het over het interview dat u een paar weken geleden hebt gegeven. Wij hebben daarover in dit Vlaams Parlement gedebatteerd. In dat interview hebt u gezegd dat de overhevelingen in het kader van de zesde staatshervorming, waarover wij hebben gezegd dat het in Vlaanderen over 10 miljard euro gaat waarvan 3 miljard euro voor de kinderbijlagen, totaal onvoldoende zijn, ‘peanuts’. U hebt toen zelfs gepleit om de pensioenen te regionaliseren, u hebt gepleit voor de volledige splitsing van de sociale zekerheid en alle belastingen. In het kader daarvan hebt u gezegd – en u zult het nu toch niet ontkennen? – dat de overheveling van de kinderbijlagen naar de deelstaten voor u ‘peanuts’ zijn. Dat heb ik gezegd en ik blijf daarbij. Minister, dat hebt u ook gezegd. U gaat dat nu misschien ontkennen, maar ik vind, samen met de heer Van den Heuvel, dat hier sprake is van voortschrijdend inzicht: die staatshervorming zal toch heel wat meer mogelijkheden aan Vlaanderen geven dan sommige partijen tot nu toe hebben gezegd.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Dank u, voorzitter. Ik kan er ook niet aan doen dat ik achteraan zit.

De voorzitter: Maar ik heb u al een halfuur naar mij zien wuiven. Als hier iemand een vraag stelt en er vraagt iemand een wederwoord, dan laat ik eerst die vraagstellers aan het woord, en dan komt u aan het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Voorzitter, dank u dat ik aan het woord mocht komen. Mijn vraag was de volgende: aangezien het debat hier volop over de kindpremie en de uitspraken daarover gaat, kan ik dan misschien mijn actuele vraag, die straks aan bod komt, nu stellen?

Dat heb ik nu gezegd, maar daarmee heb ik nog geen antwoord.

De heer Joris Van Hauthem: Collega’s van de N-VA, u doet maar wat u denkt te moeten doen. Ik stel alleen vast dat u hier een aantal speerpunten, die voor u prioritair waren in de verkiezingscampagne en die hier ook als prioritair naar voren zijn geschoven als voorwaarde om deel te nemen aan de Vlaamse Regering, gewoon in de prullenmand gooit en dat u ook nog eens de maximumfactuur in de zorg in de prullenmand gooit.

Wat denkt u daarvan, minister-president? Een viceminister-president die even een blad uit het regeerakkoord scheurt en zegt: “Dat gaan we nu niet doen.” Eenzijdig. Maar voor de rest is de sfeer tussen de coalitiepartners goed. Dat zie ik. Als u uw prioriteiten wilt opgeven, ga het dan maar uitleggen, maar van die eigen Vlaamse sociale zekerheid komt niets in huis.

Minister-president, ik benijd u niet. U zweeft een beetje op de mantra: “Wij hebben onze begroting op orde, de anderen moeten maar hetzelfde doen.” Dan is er nog de Europese boete en eventuele budgettaire inspanningen. Hoe moet dat gebeuren? Eventueel via de pensioenen. De usurperende bevoegdheden zijn ook al van de baan. Het is allemaal zo onduidelijk!

We hebben het nu weer gezien: met zo’n meerderheid moet men geen oppositie voeren. Na vrijdag blijkt nogmaals dat uw ploeg als los zand aan elkaar hangt. U zit wel degelijk in een verkiezingsmodus. Het is gewoon wachten op het volgende incident. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Voorzitter, heren ministers, mevrouw de minister, de context is al geschetst: het aantal werkzoekenden in Vlaanderen stijgt. Het aantal jobs in de industrie neemt systematisch af. De loonkost in Vlaanderen blijft stijgen.

In juni, minister-president, was voor u de maat vol. Twee buitenlandse bedrijven, goed voor 1200 arbeidsplaatsen, beslisten zich niet in Limburg te vestigen, maar in Nederland. Oorzaak: te hoge loonkosten in Vlaanderen. U besloot een loontop te houden met uw collega's van de deelregeringen en met premier Di Rupo. Conclusie: gedaan met zwartepieten. De Federale Regering en de deelstaten pakken een relancebeleid samen aan. Een algemene loonlastenverlaging op federaal niveau zal door een extra bijdrage van Vlaanderen mogelijk worden gemaakt. We gaan dus voor samenwerkingsfederalisme.

Goed. Wij blij. Maar, zo vroegen we ons vorige week al af, is dit het standpunt van de hele Vlaamse Regering? Neen, zo werd vrijdag duidelijk. Minister Muyters, u zegt nu dat u op één lijn staat, maar ik citeer u letterlijk: "Er komt geen extra bijdrage vanuit Vlaanderen voor een loonlastenverlaging op federaal niveau. Als Peeters lagere loonlasten wil, dat hij dan maar via de staatshervorming regelt dat Vlaanderen bevoegdheid over de loonlasten krijgt."

Gisteren probeerde minister Bourgeois de meubelen te redden maar in plaats daarvan deed hij net het omgekeerde. Ook hij vertikt het om een loonkostverlaging in de vorm van een gezamenlijke oplossing met de federale regering te aanvaarden. Hij haalde het aloude vehikel Marivlam nog eens boven – een Vlaamse vermindering van de vennootschapsbelasting. En zo, minister-president, moest u vrijdag weer brandjes blussen. U doet nog weinig anders, u wordt zo stilaan een professionele politieke pompier.

Minister-president, Vlaanderen dreigt economisch achterop te geraken. Hoe komt dat? Door een ideologische obsessie van de N-VA die zo sterk is dat de partij de belangen van de Vlamingen eraan opoffert. Alles moet wijken voor de staatshervorming. Een oplossing voor de loonkost waarvoor moet worden samengewerkt met de federale overheid, is op voorhand uit den boze. Dat heet ideologische verstarring.

De heer Matthias Diependaele: Interessant, mevrouw Meuleman, dat u Marivlam naar voren haalt. Ik heb het opgezocht: het is van voor onze tijd. U weet wat het probleem daarmee was? Het was de bedoeling dat Vlaanderen zou betalen voor een verlaging op federaal niveau. Dat was technisch zeer moeilijk realiseerbaar. Het is heel moeilijk om dat door te voeren voor een bedrijf met vestigingen in beide landsdelen.

Ik wil van u wel eens horen hoe u dat wilt oplossen. De grootste technici hebben zich daar toen over gebogen, maar geen uitweg gevonden. Een alternatief is om effectief een akkoord te sluiten om een gezamenlijke inspanning te doen om die lineaire loonlastverlaging over heel België door te voeren.

Ik wil dan wel eens horen van u hoe u Wallonië en Brussel, die ook andere katten te geselen hebben, gaat overtuigen om die inspanningen te doen. Waar zullen ze precies moeten snijden?

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Ik wou net van u horen hoe uw partij dat wil doen. Dat is immers een voorstel van minister Bourgeois. Mijn vragen komen nog. U moet me eens uitleggen waarom u kiest voor die Vlaamse Marivlam. Wat is daar beter aan? Waarom zouden we in godsnaam voor een Vlaamse vermindering van de vennootschapsbelasting kiezen? Dat is puur conflictdenken, en het is minister Bourgeois die dat heeft voorgesteld. En u vraagt mij nu om dat eens uit te leggen. Wat voor logica is dat nu? (*Applaus bij Groen en Open Vld*)

Ik zet mijn betoog voort.

De heer Matthias Diependaele: Mevrouw Meuleman, het punt is dat het technisch zeer moeilijk is, en daarom moet de bevoegdheid worden overgeheveld.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Het punt is dat dit een compleet achterhaald idee is. Alle economen komen daarop terug. Niemand pleit voor een Vlaamse vennootschapsbelasting. De tendens is de vennootschapsbelasting te harmoniseren en gewesten of zelfs deelstaten niet tegen elkaar op te zetten. En u komt nu met dat stokoude idee van Marivlam op de proppen. In godsnaam, N-VA. Ik ging net vragen wat u daar nu mee gaat doen.

Mijnheer Van Rompuy, dat is al lang geleden. U haalt dat bestofte idee van een Marivlam nu nog eens boven. Komaan. (*Gelach*)

De heer Ivan Sabbe: Mijnheer Diependaele, ik begrijp niet dat u blijft vragen hoe wij de oplossingen zien, want als we u die geven, dan bent u blijkbaar balorig en wilt u ze niet horen, net als uw minister in de commissie.

Mevrouw Meuleman, wat die loonkostenverlaging betreft, laten we, in de fase waarin we ons bevinden binnen Europa en de wereld, alstublieft niet allemaal in de waan verkeren dat we dit zullen oplossen door belastingen te verschuiven. We zullen dit slechts oplossen door de overheid te saneren en automatisch dus ook door minder te doen voor de burgers die er niet voor werken. Dat is duidelijk.

Eigenlijk hebben we geluk dat deze parlementaire vergadering en de bijhorende uitzending op een woensdagnamiddag plaatsvindt, wanneer de 3,5 miljoen mensen die ervoor zorgen dat wij hier allemaal worden betaald, allemaal aan het werk zijn. Dan hoeven ze dit trieste schouwspel niet te volgen. In feite wordt er immers bijna een procedureslag geleverd, maar over de essentie van de loonkostenverlaging heb ik hier nog maar zeer weinig zinnigs gehoord. Men verbergt zich, zoals minister Muylers daarnet, achter wat er in een commissieverslag staat, achter al het gepalaver dat daar heeft plaatsgevonden, maar concrete maatregelen van een sterke overheid, die zegt hoe we dit zullen doen, heb ik hier nog niet gehoord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Mijnheer Sabbe, ik vervolg mijn betoog. Wij zien die loonlastenverlaging als iets federaals. Dat zal federaal moeten gebeuren, en dat inderdaad door besparingen, maar ook door verschuivingen. U weet dat dit in ons programma staat. Federaal zal er een zekere verschuiving van belastingen moeten plaatsvinden. Als daar enige regionale steun voor nodig is, dan is dat voor ons een goede zaak. Dat is positief, niet alleen voor de Vlaamse ondernemers, maar ook voor de Vlaamse werknemers. Mijnheer Sabbe, als we op die manier de concurrentiepositie van de Vlaamse bedrijven kunnen versterken, dan is dat toch in het voordeel van iedereen, ook van al die werkende Vlamingen waar u zo bezorgd om bent. Het zal daar dus moeten gebeuren.

De heer Eric Van Rompuy: Mevrouw Meuleman, ik wil even reageren op wat u een bestofte idee hebt genoemd. Dat komt uit 1996. Ik was toen minister van Economie. Er was een jonge leider van UNIZO, een zekere Kris Peeters, die vond dat de vennootschapsbelasting moest worden verlaagd, zeker voor de kmo's. Hij stelde toen voor dat Vlaanderen binnen zijn begroting – we hadden toen een economische expansiebegroting – 1 of 1,5 miljard frank zou reserveren. We zouden dan aan de Federale Regering voorstellen – dat waren toen premier Dehaene en minister Maystadt – dat Vlaanderen mee een lastenverlaging zou helpen financieren. We hadden daarover toen een akkoord in de Vlaamse Regering. Ik moest ook bij minister-president Collignon van het Waalse Gewest langsgaan, maar die was daar absoluut niet voor, want hij was tegen een lagere vennootschapsbelasting. Men heeft dat federaal eigenlijk nooit kunnen realiseren. Het was inderdaad de bedoeling dat we met Vlaams geld de federale vennootschapsbelasting zouden verlagen. We zijn daar niet in geslaagd. Toen hebben we binnen onze eigen bevoegdheden de onroerende voorheffing verlaagd. Dat heette niet Marivlam, maar Vlaminov.

Dat is toen allemaal in de commissie Economie behandeld. We hadden toen de idee vanuit Vlaanderen geld aan de federale overheid te geven. De federale overheid heeft dat aanbod niet aanvaard. Vervolgens hebben we het binnen onze eigen bevoegdheden aangepakt. Die idee is meer dan ooit actueel. Ik zie niet waarom het hier om afgestofte kost zou gaan.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Mijnheer Van Rompuy, bedoelt u nu dat CD&V en minister-president Peeters voorstanders zijn van een Marivlam, een vermindering van de vennootschapsbelasting die op het niveau van de Vlaamse overheid zou worden georganiseerd? Bent u het dan eens met de idee die minister Bourgeois naar voren schuift?

De heer Eric Van Rompuy: Minister-president Peeters heeft voorgesteld over de deelstaten heen een concurrentiepact op te stellen. Het gaat dan vooral om de verlaging van sociale bijdragen. Dit past in het kader van de loonlastenverlaging. Hij heeft nooit een getal genoemd. Zo concreet is hij nooit geweest. Het gaat hier om een federale bevoegdheid. We zijn echter bereid met de Vlaamse middelen een lastenverlaging te helpen financieren. Dit lijkt me heel actueel.

Minister Geert Bourgeois: Ik houd ervan dat mensen correct worden geciteerd. Ik zal even overlopen wat ik over Marivlam heb gezegd. Had ik toen geweten dat de eigenlijke geestelijke vader de man is die nu naast me zit, zou ik dat ongetwijfeld hebben aangehaald. Ik heb helaas enkel de toenmalige minister-president vermeld.

Ik heb deze vraag gekregen: “Is misschien een andere creatieve oplossing mogelijk?” Hierop heb ik het volgende geantwoord: “Misschien. In het verleden, toen Luc Van den Brande nog Vlaams minister-president was, heeft men ook al eens geprobeerd om de vennootschapsbelasting alleen in Vlaanderen te verlagen. Marivlam heette dat plan. Alleen kreeg men dat praktisch niet uitgewerkt. Collignon stond blijkbaar in de weg. Misschien vindt men nu wel iets. Wie weet? We zullen elk voorstel op zijn merites bekijken.”

Ik heb nergens verklaard dat ik voor Marivlam pleit. Ik heb aangehaald dat in het verleden al dergelijke pogingen tot asymmetrische constructies zijn ondernomen. Ik ben al een beetje minder jong. Ik herinner me het Marivlam-plan nog. Ik heb dat aangehaald als een voorbeeld van een toenmalige poging om een asymmetrische constructie uit te werken. Helaas wist ik toen niet wie de geestelijke vader was.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Ik ben benieuwd of er binnenkort een Vlaamse vermindering van de vennootschapsbelasting komt. Ik zou dit in elk geval geen goed idee vinden. Volgens mij zijn de meeste economen het daar op dit moment over eens. We moeten niet verder het concurrentiemodel uitbouwen. Het zou veel beter zijn de lasten op het niveau van de federale overheid te verlagen.

Er blijven nog heel wat vragen over. Ik wilde de minister-president onder meer een vraag over die Marivlam-idee stellen. Ik heb echter ook nog vragen voor minister Bourgeois en voor minister Muylers. Veel Vlaamse werknemers en bedrijven willen immers duidelijkheid. Wat staat er in de etalage en wat wordt echt bedoeld? Mij is het niet duidelijk.

Minister Bourgeois, minister Muylers, steunen jullie al dan niet een federaal tot stand gekomen loonlastenverlaging?

Minister Muylers, bent u in de krant al dan niet verkeerd geciteerd of neemt u gewoon twee verschillende standpunten in? Moet de loonlastenverlaging misschien voor een Vlaams-nationalistische ideologie wijken?

Minister Bourgeois, kunt u garanderen dat bij de gemeenten geen tekorten zullen ontstaan? Ik vind uw uitspraak in de krant deze ochtend zeer opmerkelijk. Zal het lukken zonder de gemeenten te dwingen een sociale kaalslag te organiseren? Ik vraag me af wat u zult doen indien zou blijken dat er toch tekorten zijn.

Zijn jullie allebei bereid op termijn een gedeelte van de kosten van de usurperende bevoegdheden over te nemen of wijzen jullie ter zake elke verantwoordelijkheid af, wat de gevolgen op het terrein ook mogen zijn? Er is een soort van akkoord. Voor mij blijven er echter nog veel vragen over.

Minister-president, tot slot richt ik me weer even tot u. Quousque tandem? Hoe lang nog zult u zich door de ideologische agenda van de N-VA laten binden? Hoeveel emmers water zult u nog aandragen voor een partij die er blijkbaar genoeg in vindt steeds weer vuurtjes in de Vlaamse Regering te stoken?

U hebt al vaak verklaard geen voorstander van ideologische obsessies te zijn. U hebt al vaak verklaard dat het u niet kan schelen welke kleur de kat heeft, zo lang ze maar muizen vangt. U weet dat die loonlastenvermindering voor Vlaanderen essentieel is. Een federale lastenverlaging in ruil voor regionale solidariteit zou voor Vlaanderen een goede zaak zijn. U blijft echter aarzelen.

Wat ik nu zie, is hoe langer hoe minder een kat die muizen vangt voor Vlaanderen. De kat is zelf een bange muis geworden, opgejaagd door de electorale agenda van de N-VA. (*Applaus bij Groen en Open Vld*)

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Voorzitter, minister-president, heren ministers, collega's, ik begin ook met een citaat: "Het maakt niet uit of de kat wit of zwart is, als ze maar muizen vangt." Het is geen citaat van mevrouw Meuleman. Het overkomt mij zeer zelden dat ik mij verbonden voel met communistische leiders, maar deze keer drukt dit citaat wel het gevoel uit dat ik de laatste dagen had.

Sinds 2008 is de economische crisis niet weggeweest. Op vijf jaar tijd is ons bbp nauwelijks gegroeid. Vandaag zijn er tekenen van hoop, maar ook veel redenen tot ongerustheid. Hoopvol is het feit dat het Vlaamse ondernemersvertrouwen op het hoogste niveau staat sinds de zomer van vorig jaar en dat de industrie-index voor de derde maand op rij steeg. Ook de sector van de uitzendarbeid, een traditionele voorloper op de conjunctuur, laat een voorzichtig herstel zien. En in Duitsland trekt de consumptie verder aan.

Maar we zijn er nog niet. We kunnen die hoopvolle tekenen versterken als we zelf de handen aan de ploeg slaan en alles doen wat in onze mogelijkheden ligt om de evolutie van de Vlaamse economie in de goede richting te duwen. Vandaag worden maand na maand meer Vlamingen werkloos en moeten Vlaamse bedrijven elke dag opnieuw vechten om competitief te blijven. Voor dat verlies aan jobs, voor die noodkreet van de Vlaamse ondernemingen kunnen we blind noch doof blijven. Het is daarom dat de Vlaamse Regering concrete initiatieven nam, neemt en zal nemen. Het verlagen van de energiekost voor 200 Vlaamse industriële bedrijven, waarover vorige week werd beslist, is een van de maatregelen die jobs zal redden. De invoering van een eengemaakte omgevingsvergunning is een andere.

Om dergelijke ingrepen budgettair mogelijk te maken, moeten er evenwel keuzes worden gemaakt. In tijden van crisis moet gezond verstand meer dan ooit primeren. Daarom, beste collega's, komt de kindpremie er niet. Omdat er andere prioriteiten zijn, maar ook omdat het inderdaad zinloos is om op dit moment iets in het leven te roepen dat door de zesde staatshervorming en de overheveling van de kinderbijslag, op een efficiënte manier een plaats kan krijgen in een omvattend gezinsbeleid. Of hoe 'peanuts' plotseling toch wat minder petieterig blijken te zijn.

Mijnheer Bourgeois, u citeerde daarnet zelf al uit uw kranteninterview. Ik wil er ook nog even uit citeren: "Bovendien krijgen wij in het kader van de jongste staatshervorming ook de bevoegdheid voor de kinderbijslag. Dat zal ons toelaten om binnen een jaar of twee een echt beleid te voeren op het vlak van kinderbijslag." Niet door de kindpremie, maar dankzij de bevoegdheidsoverdracht van de kinderbijslag van het federale niveau naar de Vlaamse regio.

Dank u wel voor de erkenning. Ze komt wat laat, maar ze is er, en dat is het belangrijkste. (*Applaus bij CD&V*)

De heer Matthias Diependaele: Mijnheer Van den Heuvel, ik onderschrijf uw woorden volledig. Wij hebben in het verleden zelf ook altijd gepleit voor de overheveling van de kinderbijslag. Maar u probeert nu door dit ene deel dat overkomt – en wij zullen dat zeer loyaal mee uitvoeren, want het is een zeer belangrijk instrument voor het gezinsbeleid – de volledige staatshervorming in een goed blaadje te steken. En daarover verschillen we van mening. Dat mag gerust, dat is geen enkel probleem. Maar wij hebben nooit ontkend dat het een goede zaak is dat de kinderbijslag overkomt. Het is de rest waar het ons over gaat.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Van den Heuvel, het is niet de eerste keer dat ik ervoor gepleit heb om een eigen Vlaams kinderbijslagbeleid te voeren. Ik heb dat al gedaan in november, in De Morgen. Ik heb toen gezegd dat we, anders dan het huidige beleid, een gedifferentieerd beleid moeten voeren, ook met betrekking tot kinderen in armoede. Dat zijn keuzes voor na 2014. Iedereen die zal meedoen aan de verkiezingen in 2014, zal vanuit zijn partij bepaalde keuzes moeten maken. Dat zal een interessant debat worden.

U zegt dat het wat laat komt. Ik heb het al in november 2012 gezegd.

De heer Koen Van den Heuvel: De Vlaamse Regering neemt dus initiatieven en durft keuzes te maken, maar zonder ingrijpende maatregelen op het vlak van de loonlasten missen we een krachtig wapen. Het initiatief van de minister-president was in het licht daarvan dan ook het enige juiste: een oproep tot samenwerking, een doorbreken van het al of niet te gemakkelijk gecultiveerde wantrouwen ten opzichte van dat andere beleidsniveau. Trouwens, dit mag ook wel eens gezegd worden: ook dat andere niveau doet inspanningen, zoals de recente kmo-maatregel en de loonlastenverlaging van 300 miljoen euro, die de volgende jaren zal toenemen tot 750 miljoen euro. Geen enkele Vlaming die hierdoor een nieuwe job vindt, geen enkele Vlaamse ondernemer, beste collega's, die hierdoor zijn project kan realiseren, zal 's nachts wakker liggen van het antwoord op de vraag welke overheid hiervoor verantwoordelijk is. Hij zal alleen samen met ons vaststellen dat de Vlaamse economie competitiever is geworden.

Collega's, voor alle duidelijkheid, voor ons, Vlaamse christendemocraten, draait het hierom: wij kiezen voor oplossingen waarin de mensen primeren, niet de instellingen. Wij kiezen voor resultaten, niet voor structuren. Als volkspartij leggen wij de focus op de problemen van de Vlaming, los van dogma's. Vlaanderen heeft in dit debat geen baat bij een verkrampde houding ten opzichte van het andere beleidsniveau. Die wij-zijtegenstelling laten wij achterwege en is aan ons niet besteed. Wie dit debat wil laten verzanden of verengen tot het 'vullen van federale putten', dient de Vlaming absoluut niet.

Inderdaad, Vlaanderen heeft de voorbije jaren zijn huiswerk gemaakt en de grootst mogelijke bijdrage aan de sanering van de overheidsfinanciën geleverd: een begroting in evenwicht, en dat op een duurzame manier, want het is voor het derde jaar op rij. We blijven bij onze eis dat ook de andere deelstaten zo snel mogelijk hun huishouding op orde moeten krijgen. Maar vandaag gaat het niet alleen daarover. Wat telt is het samen aanpakken van prangende economische problemen, met de competitiviteit op kop. Iedereen moet het bad in, bij voorkeur met dezelfde snelheid. Maar indien sommige partners om budgettaire redenen niet meteen meekunnen in dit verhaal, mag dat geen rem zijn voor Vlaanderen, dat stilaan de vruchten plukt van een toekomstgericht budgettair traject.

In dit kader sluiten wij dan ook geen asymmetrische constructies uit. Op de rem gaan staan, is voor niemand de juiste optie. Het is dan ook, beste collega's, onvolwassen, een sterke deelstaat onwaardig, om in de confrontatie met een steeds hardere economische realiteit zelf geen verantwoordelijkheid op te nemen. Daarvoor tekent CD&V niet. Een volwassen Vlaanderen neemt verantwoordelijkheid, en schuift die niet door uit politiek-strategische overwegingen. Gelukkig stellen we vast dat de minister-president de laatste sceptici hiervan

heeft kunnen overtuigen. Iedereen heeft ingezien dat een gezamenlijk concurrentiepact de enige weg naar duurzaam resultaat is. Minister-president, u hebt onze volle steun. Onderhandel verder met de andere partners over een competitiviteitspact. Dat mag iets kosten, omdat het Vlaanderen een veelvoud aan jobs en inkomsten zal opleveren. Hoe sneller resultaat wordt geboekt, hoe beter voor Vlaanderen, hoe beter voor de Vlamingen. Voor elke Vlaming. *(Applaus bij CD&V en van de heer Bart Martens)*

De heer Lode Vereeck: Mijnheer Van den Heuvel, het meest opvallende in uw uiteenzetting is dat u spreekt over een asymmetrische bijdrage. Dat is niet wat we tot nu toe hebben gehoord. Ik ging er ook altijd van uit dat het over evenredige bijdragen zou gaan van de verschillende regio's.

Ik heb het nogal gezegd: het komt erop aan hoe u het financiert. Als u het financiert door het overnemen van uitgaven zoals onder ander de usurperende bevoegdheden, dan verslechtert uw saldo. Als u het natuurlijk doet via het creëren van overschotten, dan verbetert uw saldo. Maar in de twee gevallen is het effect voor de ruimte die u creëert op het federale niveau, hetzelfde. Maar zou u eens kunnen uitleggen hoe u precies dat asymmetrische ziet? Welke uitgaven zou Vlaanderen willen doen en waar komt dat geld vandaan?

De heer Koen Van den Heuvel: Mijnheer Vereeck, voor alle duidelijkheid, u hebt gezegd en ik denk dat er hier in dit halfroond een grote eensgezindheid over is dat het het beste is dat iedereen zijn bijdrage doet en dat we voor iedereen in het hele land dezelfde inspanning kunnen doen. Maar de budgettaire realiteit is wat ze is. We hebben daar een comparatief voordeel en we moeten dat ook kunnen uitbuiten.

Asymmetrisch? Er worden werkgroepen opgestart, laat ons daar creatief in zijn. Er zijn al asymmetrische oplossingen. De Winwinlening is misschien iets kleinschaligs in uw ogen, maar dat is een typisch voorbeeld van een asymmetrische oplossing. Vlaanderen heeft onderhandeld met de federale overheid om dat tot stand te laten komen, enkel alleen voor Vlaanderen. Dat is een voorbeeld. Misschien zijn er in de toekomst nog mogelijkheden om op dat vlak aan de competitiviteit van onze bedrijven iets te doen.

De heer Lode Vereeck: De asymmetrie heeft dus niets te maken met de bijdragen vanuit de openbare financiën, maar met het grondgebied waarop u het wilt toepassen? Het gaat dus enkel over een verlaging van de loonlasten binnen Vlaanderen?

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Voorzitter, collega's, ik zou kunnen verwijzen naar mijn betoog vorige week naar aanleiding van de begrotingscontrole, gebaseerd op twee vaststellingen. Ten eerste is er het feit dat alle overheden in dit land en daarbuiten worstelen met de financiële gevolgen van bijna vijf jaar economische crisis. Een tweede vaststelling is dat, los van politieke beschouwingen, de Europese context ons dwingt om collectief onze verantwoordelijkheid te nemen. Het woord 'collectief' staat daarbij centraal: we moeten er samen voor zorgen dat de publieke financiën op orde worden gehouden en onze verantwoordelijkheid nemen om de groei in ons land te stimuleren en jobs te creëren.

De heer Van den Heuvel heeft daarnet al verwezen naar een aantal signalen waaruit we kunnen afleiden dat we misschien de eerste tekenen van herstel zien aankomen. De interimmarkt trekt opnieuw aan, een aantal industriële indicatoren gaan voor het eerst sinds lang opnieuw de goede kant uit. Het wordt een uitdaging voor ons allen om ervoor te zorgen dat, als dat herstel zich effectief uitdiept en de relance er komt, dat die relance zo arbeidsintensief mogelijk wordt gemaakt.

Als de middelen, collega's, zoals vandaag en in de toekomst, schaars zijn en de uitdagingen groot, is het belangrijk dat we die middelen zo inzetten dat de inspanningen van de verschillende beleidsniveaus elkaar versterken. Dat betekent ook dat iedereen binnen zijn bevoegdheden de mogelijkheden uitput. Dat betekent niet: in de plaats treden of zich

verliezen in bevoegdheidsconflicten. Het betekent evenmin: aan de kant gaan staan in weebeklag om het niet of nog niet bevoegd zijn. De huidige context noodzaakt een volwassen, verantwoordelijk, constructief federalisme.

Als ik die principes toepas op de actualiteit, kan ik de volgende vaststellingen maken. Wat de financiën betreft, neemt Vlaanderen zijn verantwoordelijkheid. Een begroting in evenwicht is de beste bijdrage, zowel voor Vlaanderen als voor de andere bestuursniveaus, in het op orde houden van de publieke financiën.

Het resultaat van het Overlegcomité deze week, waarbij de gewesten zich ertoe hebben verbonden om ten aanzien van het Europese toezicht de nodige buffers aan te leggen voor de tekorten van de lokale besturen, is een belangrijk voorbeeld van collectief en constructief federalisme. We vermijden een nefaste Europese boete, maar we gaan niet voorbij aan de vaststelling dat ook lokale besturen in de toekomst hun verantwoordelijkheid zullen moeten nemen om hun eigen individuele financiële huishouden op orde te zetten.

Ik hoop vurig, mijnheer Diependaele, dat de N-VA gelijk krijgt en dat de gemeenten geen of slechts weinig tekorten zullen hebben. De signalen zijn enigszins anders de laatste tijd, maar ik hoop met u dat het tekort zo klein mogelijk is. Dat is goed voor de gemeenten en voor Vlaanderen, want dat betekent dat we de buffer die we moeten aanleggen, zo klein mogelijk kunnen houden en dat we die gelden zo snel mogelijk kunnen activeren. Het is in elk geval een verhaal dat de komende dagen zal worden uitgeklaard.

Het tweede deel van het debat gaat over het verlagen van de arbeidskosten. Ook daar zien we mogelijkheden om op relatief korte termijn in Vlaanderen het creëren van jobs te stimuleren. Vlaanderen doet veel vandaag. Er zijn het ondersteuningsbeleid en het Nieuw Industrieel Beleid. Vorige week kwamen we bijvoorbeeld nog tot de vaststelling dat in onze regio nooit meer procent van ons bruto regionaal product werd besteed aan innovatie dan vandaag.

Vlaanderen doet dus veel, maar de crisis is evenzeer een appel om de zaken efficiënt te doen. Als het van ons afhangt, moeten we dat doen waar en voor wie de crisis het hardst toeslaat. We hebben daarvoor een aantal instrumenten die een gids kunnen zijn. Via de Vlaamse ondersteuningspremie (VOP) stellen we vandaag meer dan 10.000 mensen met een handicap tewerk. De 50+-premie heeft er sinds 2006 voor gezorgd dat 10.000 50-plussers aan de slag zijn. We schatten dat in 2013 1500 50-plussers per kwartaal zullen worden aangeworven. Vlaanderen heeft dus wel degelijk de juridische en financiële middelen om daarvoor een beleid te voeren.

De heer Ivan Sabbe: Mijnheer Van Malderen, u zegt dat Vlaanderen veel doet. Ik ben het daar niet mee eens. U denkt misschien dat u veel doet, door aan de ene kant 417 miljoen euro subsidies te geven, maar aan de andere kant heft u 1,4 miljard euro rechtstreekse bedrijfsbelastingen in alle mogelijke vormen. De onroerende voorheffing is de belangrijkste, maar er is nog een resem andere, zoals gemeentebelastingen. U kunt toch moeilijk zeggen dat u veel doet. U zou Vlaanderen 'leaner and meaner' kunnen maken, dus saneren en zorgen dat het Vlaamse overheidsbestel minder kost. Maar nu heft de Vlaamse overheid 1,4 miljard euro min 417 miljoen euro die teruggaat – weliswaar naar de verkeerde, maar het gaat terug –, dus netto nog altijd 1 miljard euro rechtstreekse belastingen op de bedrijven. Dat is niet veel doen, integendeel. Mocht u veel doen, dan zou u per netto saldo meer doen dan u ontvangt, maar netto blijft er na de inspanning van Vlaanderen nog altijd 1 miljard euro Vlaamse belastingsdruk op de bedrijven overeind. Ik weerleg dus dat u veel doet. Integendeel. Ja, we heffen veel belastingen.

De heer Bart Van Malderen: Mijnheer Sabbe, ik begrijp uw pleidooi waarin u zegt dat we eigenlijk geen bedrijfsbelastingen zouden mogen heffen. Ik ben het daar niet mee eens. Iedereen moet op een faire manier en op een eerlijk niveau bijdragen aan de publieke financiën. We vragen dat aan mensen die hun inkomen halen uit arbeid, we vragen dat evenzeer aan bedrijven. Als het van mij afhangt, zou het evenwichtiger en anders gespreid

mogen zijn. Ik ben vragende partij om meer uit vermogens te halen, maar iedereen moet op een eerlijke manier bijdragen aan de overheidsfinanciën.

Daarover verschillen we van mening. Voor mij is dat geen enkel probleem. Ik heb vooral willen wijzen op wat Vlaanderen vandaag doet. Op het gebied van innovatie – we hebben daarover vorige week in de commissie Algemeen Beleid en Financiën van gedachten gewisseld – is Vlaanderen voor het eerst in vele jaren de goede weg aan het opgaan. We zorgen ervoor dat de Vlaamse economie echt innovatief is en de transitie aanvat. Het zijn goede en hoopgevende cijfers. Ik zou willen vragen dat u er even naar kijkt.

De heer Ivan Sabbe: Mocht Vlaanderen de enige belastingheffende overheid zijn voor de bedrijven, dan volg ik u. Uiteraard moeten bedrijven belastingen betalen, maar u schijnt te vergeten dat de bedrijven aan het federale niveau al 12 miljard euro vennootschapsbelasting betalen. Dan spreek ik nog niet over de sociale lasten op arbeid die de bedrijven ook aan de federale overheid betalen.

Als de federale overheid het niveau is waarop de bedrijven belastingen betalen, dan zou een efficiënte Vlaamse overheid kunnen zeggen dat, als de bedrijven daar al belastingen betalen, ze dat niet meer doet met het saldo van 1 miljard euro. Dat is verkeerd. Dan zeggen dat we goed bezig zijn, is de realiteit manifest niet onder ogen zien.

De heer Bart Van Malderen: Mijnheer Sabbe, u herhaalt wat u zonet hebt gezegd. Ik zal mijn antwoord niet herhalen. Ik wil er wel op wijzen dat er toch een en ander aan het bewegen is. De rest van mijn betoog zal ik gebruiken om te zeggen dat Vlaanderen zo maximaal mogelijk moet inspelen op die bewegingen. De federale overheid zal op kruissnelheid 750 miljoen euro aan lastenverlaging realiseren. Sinds 1 juli is er een uitgediepte lastenverlaging in het kader van de jeugdwerkloosheid. Men kan 1000 euro per maand loonkostvermindering krijgen voor laaggeschoolde jonge werkzoekenden. Vanaf 2014 wordt er 50 miljoen euro ingeschreven voor lastenverlagingen aan kmo's. Ook Vlaanderen moet daar zijn verantwoordelijkheid nemen.

Anderen hebben het over het verlagen van de energiekost voor bedrijven. Ik zou pleiten voor een beleid op het niveau waarvoor we het meest bevoegd zijn en waarmee we ook het meest ervaring hebben, namelijk de arbeidsmarkt.

Ik denk dat we er alles moeten aan doen om de VDAB zo straf mogelijk te laten samenwerken met het federale niveau door die federale maatregelen zo actief mogelijk te promoten. We kunnen dat juridisch perfect doen, ik heb de voorbeelden van VOP en 50+ daarnet genoemd. Als we willen, zouden we ook een financiële stimulans kunnen geven voor laaggeschoolde jongeren. We zijn daarbij niet afhankelijk van wat Brussel of Wallonië kunnen doen, en we kunnen daar perfect aansluiten met het begeleidings- en activeringsmodel van de VDAB.

Collega's, we staan voor het reces. Experts zullen de tijd gebruiken om een analyse te maken van de problemen, maar ook om te definiëren wie welke maatregelen mogelijk zou kunnen nemen. Parallel start de Vlaamse Regering de voorbereiding van de begroting 2014. Ik wil ervoor pleiten dat we die tijd gebruiken om een zo krachtig mogelijk antwoord te bieden op de evoluties die zich zowel federaal als internationaal stellen.

In elk geval, vanuit onze fractie geven we het engagement om ook het laatste jaar van deze legislatuur integraal te gebruiken om de noodzakelijke relance te stimuleren door middel van een volwassen, verantwoordelijk en constructief federalisme dat ten dienste staat van elke inwoner in dit land. (*Applaus van de heer Eric van Rompu*)

De heer Lode Vereeck: U sprak in het eerste deel van de tussenkomst over de bijdrage die Vlaanderen zou doen aan de tekorten van de gemeenten. Dat idee hebben wij vanuit de oppositie in de publieke opinie voor het eerst gehoord van vicepremier Vande Lanotte. Hij heeft dit in Terzake geopperd.

We weten nu al dat in Vlaanderen de buffer in principe niet toegewezen is, niet voor de usurperende bevoegdheden en ook niet voor het Concurrentiepact. Dat heeft de minister van Begroting duidelijk gesteld, maar is dat zo voor de tekorten van de gemeenten? Ik weet dat het cijfer nog moet worden uitgeklaard, maar als het vaststaat, wordt het dan uit die buffer gehaald? Die 150 miljoen euro?

De heer Bart Van Malderen: U geeft eigenlijk zelf het antwoord op uw vraag. Men zal de komende weken het cijfer moeten bepalen en de regering kan daar zelf meer duiding over geven. Op het Overlegcomité hebben we begrepen dat, als de cijfers zijn vastgesteld, het engagement er is ten aanzien van Europa om die buffer daarvoor te gebruiken.

Dat neemt niet weg dat individuele gemeenten, individuele lokale overheden er natuurlijk wel alles moeten aan doen om hun eigen financiën op jaarbasis en op het gebied van meerjarenbegroting rond te krijgen en rond te houden. Onze fractie heeft daar al op de precariteit gewezen. Het gaat hier over de verhoudingen tussen de overheden onderling.

De heer Sas van Rouveroij: Collega Van Malderen, dat er daar geen misverstanden rond bestaan, de steden en gemeenten krijgen natuurlijk geen euro. Het gaat over het in orde brengen van de Europese rekeningen.

De 260 miljoen euro beweerde tekorten op het niveau van de steden en gemeenten in Vlaanderen, Brussel en Wallonië, dat cijfer wordt inderdaad nog nagekeken. Ik heb begrepen uit het protocol of het akkoord van gisteren dat, in afwachting van de juistheid van die cijfers en een juiste horizontale verdeling van die cijfers over Wallonië, Vlaanderen en Brussel, Vlaanderen wel 55 procent van die 260 miljoen euro zal reserveren. Dat mag voor Vlaanderen geen probleem zijn, want Vlaanderen heeft een buffer van 150 miljoen euro. Die buffer van 150 miljoen euro kan inderdaad daarvoor worden gebruikt.

Ik ben ook de mening toegedaan, en daar spoor ik samen met minister Bourgeois, dat de kans dat de Vlaamse steden en gemeenten een aanzienlijk deficit laten optekenen relatief klein is. In 2011 hadden onze Vlaamse steden en gemeenten geen deficit, maar integendeel een overschot. Ik durf er wel van uitgaan dat in 2012 en 2013 de situatie allicht wel wat verslechterd is. De crisis heeft zich uitgediept, we hebben verkiezingen gehad, dus ik stel me voor dat die cijfers niet meer zo gunstig zijn als toen. Maar het aandeel van de Vlaamse steden en gemeenten in de 260 miljoen euro – als dat cijfer tenminste juist blijkt – lijkt mij ook relatief beperkt.

Nogmaals, daarmee krijgen de steden en gemeenten geen euro in ondersteuning, en dat betreur ik wel. We blijven herhalen dat de inspanning van de Vlaamse Regering om het Gemeentefonds met een groeivoet van 3,5 procent te handhaven echt een inspanning is, maar ik vrees dat ze niet voldoende zal zijn om de investeringscapaciteit van steden en gemeenten op gang te houden.

Minister-president, u zegt dat u een regering wil zijn die investeert en we steunen u daarin. Maar 50 procent van alle overheidsinvesteringen worden opgehoest door steden en gemeenten. De kans is zeer groot dat een groot deel van die investeringscapaciteit de komende maanden en jaren wordt aangetast, en dat u daar een beleid zult moeten op loslaten.

We hebben u destijds voorgesteld om een tweede fiscaal pact daarover goed te keuren.

Het lijkt ook in de sterren geschreven dat de lokale belastingen aan het stijgen zijn. Ook dat is geen goede evolutie.

Dit samenwerkingsakkoord van gisteren leidt niet tot 1 euro bijstand aan de steden en gemeenten maar zorgt ervoor dat de Europese rekening op geaggregeerd Vlaams niveau zal kloppen.

Minister-president Kris Peeters: Gisteren was er inderdaad een bijeenkomst van het Overlegcomité waaraan ook de twee viceministers-presidenten hebben deelgenomen. Daar is

gediscussieerd. Het bedrag van 260 miljoen euro is daar op tafel gelegd. Ook de verdeling van 55 procent is daar voorgesteld. We hebben afgesproken dat er begin volgende week een vergadering zal plaatsvinden met de Nationale Bank en met alle deskundigen die dat cijfermateriaal kunnen nuanceren of valideren. Op 17 juli komt het Overlegcomité opnieuw samen en kan al dat cijfermateriaal scherp worden gesteld.

Vlaanderen heeft een provisie die niet is toegewezen. De volgende dagen en weken hebben wij niet de intentie om die provisie te consumeren of daar andere dingen mee te doen. Dat is een wijze beslissing. We zijn uitermate bezorgd over de tekorten van de steden en gemeenten. Het is goed dat dit zo snel mogelijk wordt uitgeklaard. Ik hoop dat de provisie die we vanuit Vlaanderen zouden moeten aanleggen, rekening houdend met de tekorten van onze steden en gemeenten, heel beperkt is.

Minister Geert Bourgeois: Ik ben het eens met wat minister-president Peeters heeft gezegd. Onder dreiging van een aanzienlijke Europese boete die kan oplopen tot 750 à 800 miljoen euro, vanwege de procedure bij buitensporige tekorten, is er beslist om een reservering te doen van bedragen op de begroting van de deelstaten met het oog op het ESR-vorderingenresultaat dat volgens de NBB en het Federaal Planbureau negatief is voor 2013. Die cijfers kloppen niet volgens het Agentschap voor Binnenlands Bestuur. We hebben echter niet de tijd gehad om die te valideren en te onderzoeken.

Er is een voorlopige deelsleutel aanvaard van 55 procent voor Vlaanderen op basis van 2011. Mijn agentschap zegt nota bene voor 2011 dat wij een positief ESR-saldo hebben. Er is geen enkele gemeente met tekorten. We spreken over het ESR-vorderingensaldo. Wij waken over het budgettair evenwicht van al onze gemeenten, eenjarig en meerjarig. Het gaat dus niet over kastekorten maar over het ESR-vorderingensaldo. Bijkomend voor 2011 komen we aan een positief saldo van 159 miljoen euro. De NBB en het Planbureau komen tot precies het omgekeerde, min 158 miljoen euro. Dat is een aanzienlijk verschil.

Er is een herkwalificatie gebeurd, onder andere met betrekking tot de stad Gent, waar een verkeerde boeking had plaatsgevonden met de verkoop van ongeveer 1800 woningen aan een huisvestingsmaatschappij. Die zijn ESR-matig verkeerd geboekt omdat er niets tegenover staat. Die aandelen zijn niet nieuw want zij hadden een waarde die nu in die huisvestingsmaatschappij zit. We hebben dat niet kunnen bekijken omdat dit allemaal heel snel op ons is afgekomen. Men heeft daar ook andere assumpties aan vastgebonden, onder andere met betrekking tot Antwerpen. Intussen, nadat de oefening is gemaakt door de NBB en het Planbureau weten wij dat de rekening 2011 voor Antwerpen ESR-matig sluit met een positief saldo van 62 miljoen euro.

Wat de heer Van Malderen heeft gezegd, is juist. Wij gaan erover waken, en met de beleids- en beheerscyclus (BBC) nog meer dan vroeger, dat alle steden en gemeenten niet alleen elk jaar budgettair in evenwicht zijn maar ook meerjarig. Dat belet niet dat er jaren zullen zijn dat steden en gemeenten ESR-matig in het rood zullen gaan, precies omdat ze een transactie nemen. Een gemeente bouwt een bibliotheek en betaalt die af met een lening. Het kapitaal en de intresten moet zij volgens onze regels afbetalen met een budget in evenwicht. Niettemin gaat ze in het rood omdat die transactie eenmalig op dat jaar aantikt.

Vandaar dat we destijds met de toenmalige premier Van Rompuy afspraken hebben gemaakt die eigenlijk correct waren. Ik heb toen gezegd dat we het cyclisch moeten bekijken voor die gemeenten. We hebben gesproken over 2011, 2012 en 2013. Het is een cyclisch gegeven. We hebben toen ook gezegd dat we ervoor zouden zorgen dat we het begrotingsmatig in kaart kunnen brengen. Ik denk dat we de eerste van Europa zullen zijn die dat doen. Begin 2014, wanneer heel het digitaliseringsproces, waar we volop mee bezig zijn, slaagt en alle steden en gemeenten met de beheers- en beleidscyclus (BBC) werken, gaan we dat in principe begrotingsmatig kunnen nagaan, zoals de VRT een begroting heeft, maar ook kan zeggen hoeveel het ESR-vorderingensaldo bedraagt en zoals wij een begroting maken en de minister van Begroting zegt wat het ESR-vorderingensaldo is.

Nu werken wij aan de hand van rekeningen, met herkwalificaties en dergelijke. Voor 2011 blijft het een discussie. Wat hebben de Nationale Bank van België (NBB) en het Federaal Planbureau gedaan voor 2013? Ze hebben niet met de begrotingen gewerkt, maar ze hebben rekening gehouden met de personenbelastingen en met het feit dat het federaal niveau gezegd heeft dat de politiezones de verkeersboetes zouden betalen. Ze hebben ook gezegd dat ze rekening houden met een enquête die ze bij de gemeenten hebben gehouden in verband met hun investeringen. Ze zeggen zelf dat die enquête niet wetenschappelijk is. Eigenlijk heb je maar één instrument: de begroting. We zitten ermee dat ze zeggen dat ze op 2,6 negatief uitkomen voor 2013. In het licht van die mogelijke zware boete van 750 tot 800 miljoen euro is die bewarende maatregel er gekomen.

We gaan nu inderdaad samen zitten. Ik wil dat we eruit geraken. Ik denk dat we er slechts structureel uit zullen geraken vanaf het moment dat we dit er ook budgettair ESR-matig kunnen uithalen.

We hebben ondertussen alle rekeningen van 2011. Mijn agentschap is bezig die in ESR-codes om te zetten. We hebben voor de begroting van 2013 al in de tachtig, bijna negentig begrotingen ontvangen, waaronder hele grote, zoals die van Antwerpen, die zal toelaten om al bepaalde previsions te doen. Uiteraard zijn dat niet alle begrotingen. Een aantal zijn nog in nieuwe gemeentelijke boekhouding en moeten nog worden omgezet in ESR-codes. Wij zullen dit met cijfers in de hand bekijken en er een open dialoog over aangaan. Zoals onder anderen minister-president Peeters zegt, zullen we nagaan wat de verdeelsleutel onder de regio's is. Het zal ook verticaal worden bekeken: wat komt er van het federale niveau? Er zijn ook heel wat kostendrijvers voor de gemeenten die vanuit het federale niveau komen.

Het lijkt mij een goede oefening. Het is goed dat die bewarende maatregel er ondertussen is. In het najaar, wanneer alles is uitgeklaard, zullen we bekijken wat er desgevallend gereserveerd moet blijven om dat ESR-matig tekort te compenseren. Zoals u zegt, gaat er op die manier geen euro naar de steden en gemeenten. Het is geen transfer van Vlaanderen naar het federale niveau of naar de lokale autoriteiten. Het is een reservering om aan de Europese Unie te kunnen zeggen dat het federale niveau met min 2,5 zit, dat Vlaanderen koers nul aanhoudt en dat de andere entiteiten min 537 miljoen euro hebben. Zij moeten een tandje bij steken om hun traject te halen om in 2015 budgettair in evenwicht te zijn. Ik zeg alleen wat mijn agentschap zegt. De NBB en het Federaal Planbureau zeggen ook dat het jaar nadien de Vlaamse gemeenten 60 miljoen euro overschot zouden hebben. Het is dus een zeer wisselend gegeven. Het is allemaal zeer technisch, maar het is belangrijk om te benadrukken.

De heer Sas van Rouveroij: Het is inderdaad duidelijk: er gaat op dit ogenblik geen euro naar de steden en gemeenten.

Zoals ik al zei, maakt Open Vld zich zorgen over de financiële toestand van die steden en gemeenten, wegens de lokale dienstverlening, de lokale belastingsdruk op burgers en bedrijven en wegens de lokale investeringscapaciteit.

Ik wil u een suggestie doen, die ik wil koppelen aan wat er nu is gebeurd. Die 150 miljoen euro buffer is niet geaffecteerd. Minister-president Peeters zei terecht dat die vrij is. Door omstandigheden sinds gisteren, is die in feite toch 'dedicated', zoals men dat mooi zegt in het Engels: toegewezen. Want, 55 procent van 260 miljoen euro moet u dan toch maar, volgens de teksten van het protocol, tot november in reserve houden. Wel, stel nu even dat we samen gelijk halen, namelijk dat het vermoeden dat het tekort van de Vlaamse steden en gemeenten niets of beperkt zal zijn, juist is. Dan ontstaat er een saldo tussen 150 miljoen euro en de schuld die dan desgevallend op ons geaggregeerd niveau moet worden dichtgereden. Ik zou zeggen: dan hebt u geld. Intussen zijn we dan november 2013. Dat is misschien een passend moment om dat geld te gebruiken voor een nieuw lokaal pact. Dat zal er dan anders uitzien dan het vorige, dat inderdaad op schuldpositie ging. Wat zou je dan kunnen doen met het geld? Stel dat er bij de steden en gemeenten nog een tekort zou zijn van 50 miljoen euro, dan heb je nog 100 miljoen euro over.

Je kunt die 100 miljoen euro inzetten om met de steden en gemeenten af te spreken dat ze die gebruiken voor hun investeringscapaciteit, om hun belastingen laag te houden of minstens niet te verhogen. Dan doen we met z'n allen een goede zaak. Vlaanderen heeft een nuttige bestemming voor zijn buffer en de steden en gemeenten hebben opnieuw wat zuurstof om te doen wat ze moeten doen, namelijk diensten verlenen en investeren. (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Er is applaus op de Open Vld-banken, maar heb ik oud-minister Van Mechelen hier vorige week naar aanleiding van de begrotingscontrole niet horen zeggen dat Vlaanderen voor de afgrond stond, dat we voor zware tekorten stonden, dat het een leugen was dat er een begroting in evenwicht was want dat dat een vals evenwicht was, dat er ongebruikte kredieten van meer dan 500 miljoen euro waren die moesten camoufleren dat de begroting in het rood ging? Ik heb gevraagd welk tekort u op het einde van het jaar verwachtte. Nu bent u al aan het uitgeven, u die altijd pleitte om provisies aan te leggen. U hebt bijna drie jaar lang gezegd dat we te weinig provisies hebben aangelegd. Nu is er een provisie – en misschien moeten we die aanspreken of niet – en nu pleiten om die uit te geven op een moment dat Vlaanderen voor een budgettaire afgrond staat, dat begrijp ik niet.

De heer Lode Vereeck: Ik ben in ieder geval blij dat ik de vraag heb gesteld aan de heer Van Malderen, want er zijn al een aantal dingen duidelijker. Wat ik toch nog eens wil herhaald horen, is of het tot november 2013 is dat u de reservering moet doen. Er is dus afgesproken dat u, tot de cijfers gevalideerd zijn, 55 procent van 260 miljoen euro – ongeveer de hele buffer dus – vastzet tot bijna het eind van het jaar, als ik de heer van Rouveroj goed begrijp.

Je kunt dat geld natuurlijk gebruiken voor een nieuw lokaal pact – een suggestie van Open Vld – maar ikzelf had altijd gedacht dat u die zou gebruiken voor een aantal bevoegdheden die Vlaams zijn en die we graag zouden terugkrijgen van de federale overheid, namelijk de usurperende bevoegdheden. Misschien kunt u daarover iets vertellen, want ik heb begrepen dat er een oplossing is.

De heer Bart Van Malderen: Ik zou willen opmerken dat we toch voorzichtig moeten zijn dat we het geld dat we hebben, al niet een paar keer aan het uitgeven zijn. Er is gelukkig een buffer, en ik ben blij dat het bevestigd wordt. Ik hoor dat de volgens Dirk Van Mechelen niet-bestaande buffer al heel precies wordt vastgelegd door de heer van Rouveroj. Ik stel ook vast dat blijkbaar het onderwerp van dit debat – wat kunnen we in Vlaanderen doen om een relancebeleid te voeren ten aanzien van bedrijven en ten aanzien van de arbeidskost in onze regio? – geen issue meer is.

Minister-president Kris Peeters: Ik probeer alle onduidelijkheden zoveel als mogelijk uit het debat te halen. Ik heb onderstreept – en dat is bevestigd door beide collega's – dat er volgende week een technische vergadering is die eigenlijk het vastzetten van het bedrag van 260 miljoen euro – of minder, want iedereen gaat ervan uit dat het minder zal zijn – betekent. Ook het percentage gaat kunnen worden vastgelegd. Op 17 juli zal dat nog eens worden bevestigd in het Overlegcomité zodat we weten hoeveel we moeten provisioneren. Gisteren is er in de notificatie ook het volgende voorgesteld: "Alle resultaten van deze werkzaamheden zullen ten laatste in november 2013 worden voorgelegd aan het Overlegcomité, dat zal nagaan of het nodig is deze reserve alsook de verhouding tussen de gewesten en de Duitstalige Gemeenschap in stand te houden." Ik ga ervan uit dat we het bedrag en het percentage kunnen vastleggen op 17 juli, dat de problematiek van politiezones verder wordt onderzocht en dat we dan weten welke provisie we moeten aanhouden. Ten laatste in november kunnen we dan nagaan of dat provisiebedrag moet worden behouden of voor andere zaken kan worden aangewend.

Ik wil ook even iets onderstrepen, mijnheer van Rouveroj. Ik neem elk creatief voorstel altijd mee, maar we zullen natuurlijk moeten bekijken wat we doen met eventuele provisies die we realiseren. We hebben nu een debat over het concurrentiepact, de loonkosten enzovoort. Ook

de investeringen van de gemeenten zijn een zorg, want in het voorstel van concurrentiepak zijn ook overheidsinvesteringen en investeringen voor onderzoek en ontwikkeling opgenomen. Ik ga er wel van uit dat we niet alles zullen kunnen doen gezien de scherpe budgettaire situatie.

De heer Sas van Rouveroij: Mijnheer Van Rompuy, mijnheer Van Malderen, ik heb niet gezegd dat we het nu zullen uitgeven. Ik herhaal mijn woorden, ik heb gezegd dat de huidige buffer – en ik treed nog altijd onverkort het standpunt bij van collega Van Mechelen – naar alle waarschijnlijkheid een virtuele is. Maar wanneer zal dat blijken? Dat zal blijken op het einde van dit jaar. U kent ons standpunt. U hebt een ander standpunt. Minister Muylers heeft al ten overvloede aangetoond dat het naar zijn mening wel degelijk een realistische buffer is. Wij zeggen dat dat niet zo is, maar in alle omstandigheden zal de al dan niet een reële buffer die de Vlaamse Regering nu voor 150 miljoen euro opzij heeft gezet, tot november moeten worden aangehouden in het kader van de afspraken die gisteren zijn gemaakt. Dan zijn we al november en dan zijn elf twaalfden van 2013 verstreken. De minister bevoegd voor de begroting heeft een monitorcomité, hij volgt dit goed op. Dan zullen we wel aanvoelen in welke mate de buffer waarin voorzien is, een realistische is of niet. En in de veronderstelling dat er een realistische buffer beschikbaar is, heb ik u een suggestie aan de hand gedaan.

De heer Lode Vereeck: Mijnheer Van Malderen, u zei dat de discussie aan het verschuiven is van een discussie over loonlasten naar een budgettaire discussie over de allocatie van buffers, en dat loonlasten blijkbaar niet meer zo belangrijk zijn. Neen, neen, neen, neen, dat is een en hetzelfde debat! De vraag is: hoe geven we aan de Federale Regering zuurstof om een loonlastenverlaging mogelijk te maken en wat is daarin de Vlaamse bijdrage? We zijn nu al twee uur verder, maar ik zal de vraag moeten blijven stellen: hoe ziet de Vlaamse Regering dat?

Eén mogelijkheid is inderdaad om de uitgaven van usurperende bevoegdheden over te nemen, alleen bezwaren ze het Vlaamse saldo. Eigenlijk puur vanuit de financiën gezien is dit dus niet de meest clevere oplossing. Een andere oplossing is het boeken van overschotten. Overschotten die wij boeken, betekenen dat het saldo van de nv België verbetert. Dat wil zeggen dat de federale overheid lineaire loonkostmaatregelen kan nemen terwijl het geld in Vlaanderen blijft. En dat is iets waar we nu al de hele tijd naar op zoek zijn: hoe financieren we dat op zich eigenlijk wel interessante plan van de minister-president?

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Voorzitter, ik wilde u toch nog eens herinneren aan onze vraag van vorige week naar aanleiding van de begrotingscontrole, om zeker te voorzien in een tweede begrotingscontrole in november. Het is inderdaad zo dat we vragen hebben bij de buffer, ook het Rekenhof had die vragen. Alles is gebaseerd op de onderbenutting en het scherpstellen van betaalkredieten. We hebben die operatie op zich vorige week al in twijfel getrokken, we moeten nog zien wat ervan komt. En dan willen we toch deelnemen aan het democratisch proces rond de discussie over de besteding van de buffer die er al dan niet zal zijn. Ik blijf hier dus op aandringen. We hebben dit vorige week gevraagd en de vraag is vandaag des te relevanter.

Minister Philippe Muylers: Soms is er een misvatting. Het is heel juist dat er een monitoring gebeurt, we doen dat heel regelmatig, maar wie denkt dat die op de euro juist is, denkt verkeerd. We spreken van een grootteorde van 100 à 150 miljoen euro, daarover hebben we het in die buffer. Als ik me niet vergis, hebben we een budget van 27 miljard euro. Dat wil zeggen dat we het hebben over een afwijking bij een monitoring van minder dan een halve procent op de begroting. Minder dan een halve procent! We doen het altijd zo nauwkeurig mogelijk, maar wie denkt dat het allemaal punt per punt en euro per euro juist is, is verkeerd. De afrekening gebeurt altijd veel later. We doen een eerste inschatting begin januari, direct na de afsluiting van het jaar en de juiste afrekening komt later.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Collega's, we konden twee weken voor het reces niet eindigen zonder eerst nog eens een goed debat te voeren over de cohesie in de Vlaamse Regering. Eigenlijk vind ik dat het parlement nog eens zou moeten samenkomen na de laatste regeringsvergadering. Dat is mijn persoonlijke overtuiging, maar dat is een ander debat.

Het debat is al grotendeels gevoerd, maar ik wil nog even de klemtonen van mijn fractie plaatsen. Van de meesten wisten wij het al maar van anderen waren wij niet zo overtuigd, maar wij zijn heel blij om te horen dat iedereen in dit halfroond ondertussen overtuigd is van de noodzaak om dringend iets te doen aan onze loonkostenhandicap. Onze loonkost is wel degelijk een van de zwaarste van heel Europa. Wij hebben daardoor een handicap, niet alleen in vergelijking met landen uit het vroegere Oostblok maar ook met onze buurlanden. De N-VA zegt dat al heel lang en is heel blij dat iedereen daar nu van overtuigd is. Er zijn nog partijen die dat al heel lang zeggen, maar ondertussen is blijkbaar de frank bij iedereen gevallen.

Ik verzet mij in elk geval uitdrukkelijk tegen de idee, zoals dat vorige week door enkele mensen de wereld is ingestuurd, als zouden wij niets tegen die loonlasten willen doen. Wij willen dat al veel langer. De reden is heel duidelijk. We zien overal in Vlaanderen jobs verloren gaan. De heer Vereeck verwees al naar het meest tastbare voorbeeld: de 1200 arbeidsplaatsen die gewoon de grens overgaan en in Nederland worden gevestigd. Dat zijn 1200 jobs die men in Limburg heel goed had kunnen gebruiken. En dat komt na Ford Genk, de noodkreet van Volvo, ArcelorMittal, dat in Wallonië een zeer zware dobber is geweest of nog is, de busbestellingen die normaal gezien naar Jonckheere of Van Hool zouden gaan en die nu naar Zuid-Europa gaan: dat zijn allemaal tastbare bewijzen van het feit dat we dringend iets moeten doen aan de loonkostenhandicap.

Het is onze overtuiging dat onze economie dringend meer zuurstof nodig heeft. Exact dat is de reden waarom deze Vlaamse Regering, zoals gevraagd door Europa, naast het in evenwicht houden van haar begroting ook is blijven investeren in onderzoek en ontwikkeling (O&O), onderwijs en infrastructuur. We hadden er vorige week een heel interessant debat over. Jammer dat behalve de heer Deckmyn – ere wie ere toekomt – niemand, maar dan ook niemand, van de oppositie aanwezig was bij die discussie.

De Vlaamse Regering neemt haar verantwoordelijkheid, wij zorgen voor zuurstof in de economie. Net zoals wij van de andere overheden in dit land verwachten dat zij dezelfde verantwoordelijkheid opnemen. Minister-president, om die reden hebben wij u keer op keer gesteund met uw oproep ten aanzien van het federale niveau om eindelijk werk te maken van de bevoegdheid om iets te doen aan de loonkosten, om rond de tafel te zitten om te bekijken of er een pact voor concurrentie of relance, of noem het zoals u wilt, kan komen. We kunnen alleen maar hopen dat die werkgroep ook snel met concrete voorstellen komt. We zullen ze zeker bekijken. We hebben vorige week ook al die vrees uitgedrukt. Minister-president, u kondigde concrete voorstellen aan. Wij zullen ook zelf voorstellen op tafel leggen om te zien wat we kunnen doen.

Het is onze overtuiging dat iedereen in dit land zijn verantwoordelijkheid moet opnemen. Daarnet werd de vergelijking gemaakt met het huis. De minister maakte die vergelijking in het bewuste artikel. Laat mij de vergelijking maken met een bedrijf. *(Opmerkingen van de heer Sas van Rouveroi)*

Ja, maar dan leef je nog gescheiden. Tenzij je vreemdgaat met je buurvrouw, maar dat is een andere discussie.

Vergelijk het met een bedrijf, de nv België. Je moet saneren. Er zijn verschillende dochterondernemingen. Dan zal ervoor worden gezorgd dat elke onderneming, dat elke entiteit haar verantwoordelijkheid zal moeten opnemen, inclusief de moederonderneming. En dat, mijnheer Van Rouveroi, is het punt dat wij willen maken. Elke entiteit moet haar

verantwoordelijkheid opnemen. Wij zien op dit moment dat deze Vlaamse Regering haar verantwoordelijkheid opneemt en inspanningen levert, maar dat dit niet zo is bij de andere entiteiten.

Maar goed, de essentie is dat we bij een begroting in evenwicht blijven. We hebben dat gisteren gezegd, we zeggen dat vandaag en we zullen dat blijven zeggen.

Ik wil besluiten met drie belangrijke zaken. Laat ons eerst en vooral bekijken wat we zelf nog meer kunnen doen om onze bedrijven meer zuurstof te geven. Vorige week kwam op de ministerraad het 'carbon leakage' aan bod. Het verwondert mij trouwens dat Groen geen actualiteitsdebat heeft gevraagd over het Vlaams Klimaatplan. Dat kon ook zeer interessant geweest zijn.

Wij maken zelf de keuze om een begroting in evenwicht te hebben. Wij doen dat uit gezond verstand. Wij doen dat in het belang van Vlaanderen. En dat wij daarmee ook het federale niveau al heel wat helpen, is mooi meegenomen. Het zou wat meer mogen gewaardeerd worden, maar op zich vinden wij dat geen enkel probleem.

Minister Muylers heeft het in de commissie al uitvoerig toegelicht: mochten Wallonië en Brussel hetzelfde doen, dan zou de federale overheid meer dan 4 miljard euro extra krijgen.

We kijken met veel spanning uit naar de voorstellen van de werkgroep rond de loonlastenverlaging. We zullen die voorstellen op constructieve wijze alle kansen geven. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Peter Van Rompuy: We kennen het alternatief van de N-VA ondertussen. Het staat in een document waar de heer Diependaele als enige nog naar durft te verwijzen, en dat is het fameuze groepspact.

Het werd ongeveer anderhalf jaar geleden voorgesteld. Daarin staat beschreven hoe de N-VA de loonlasten wil verlagen, namelijk via een verhoging van de btw, bovendien zijn ze niet voor een verlaging van de werkgeversbijdrage maar van de werknemersbijdrage. Het is dit alternatief of het voorstel van samenwerking met een competitiviteitspact. De ondernemers zullen wel weten wat ze graag willen. Het probleem met uw alternatief is dat uw groepspact niet pakt.

De heer Matthias Diependaele: Mijnheer Van Rompuy, ik heb heel hard mijn best gedaan om niet te verwijzen naar de begroting die net is beslist. *(Opmerkingen van de heer Peter Van Rompuy)*

U moet dringend eens rondvragen bij de ondernemers die u kent of dat dan het plan was waar ze op zaten te wachten. Daar blijkt alleen maar uit dat de federale begroting alleen maar lastenverhogingen doorvoert. *(Opmerkingen van de heer Peter Van Rompuy)*

De voorzitter: Mijnheer Van Rompuy, u bent niet aan de beurt. U moet niet zo onderbreken. Nu hebt u niet gehoord wat de heer Diependaele zegt. De heer Diependaele zal zijn woorden herhalen.

De heer Matthias Diependaele: Mijnheer Van Rompuy, ik geef u de tip om dringend contact op te nemen met verschillende ondernemers. Ze zullen u klaar en duidelijk uitleggen dat ze evenmin kiezen voor de maatregelen die nu worden genomen door de federale overheid met haar recente begroting. Daarin ligt de nadruk op lastenverhogingen in plaats van op besparingen.

De Vlaamse Regering heeft altijd de keuze gemaakt om in de eerste plaats te besparen bij de Vlaamse overheid zelf. *(Opmerkingen van de heer Bart Tommelein)*

Er is één uitzondering, verder zijn het allemaal besparingen geweest. Bij de federale overheid hebben we een verhouding van 60 à 70 procent lastenverhoging tegenover 30 à 40 procent besparingen.

De heer Peter Van Rompuy: Ik wacht nog altijd op de eerste tekst van de N-VA waarin sprake is van verlaging van de werkgeversbijdrage. In uw voorstel staat een verlaging van de werknemersbijdrage. Dat is een fundamenteel verschil. Het ene is een versterking van de concurrentiekracht en het andere een verhoging van de koopkracht. *(Opmerkingen van de heer Matthias Diependaele)*

U moet uw groeipact nog eens nalezen. U zult ongetwijfeld volgende week met veel intelligentere voorstellen voor de pinnen komen. Daar twijfel ik geen seconde aan.

De heer Matthias Diependaele: Mijnheer Van Rompuy, ik wil uw intelligentie niet in twijfel trekken, maar u moet het groeipact nog eens heel goed herlezen. Er staat in dat de vennootschapsbelasting van 33,96 procent naar 20 à 25 procent moet worden verlaagd. Als dat geen lastenvermindering voor bedrijven is, dan weet ik het ook niet meer. *(Applaus)*

De heer Ivan Sabbe: Het zou te eenvoudig zijn om enkel de heer Diependaele aan te spreken; ik wil de hele Vlaamse Regering aanspreken.

U zegt terecht dat er iets moet gebeuren, maar ik blijf erbij dat er de vier voorbije jaren niet gebeurd is wat er moest gebeuren. Zolang u 31 procent van uw personeel in de openbare sector tewerkstelt en maar voor 24 procent in de maakindustrie, dan hebt u de voorbije vier jaar niet gedaan wat u moest doen.

U moet niet komen beweren dat het aan de federale overheid ligt. Het is wel juist, maar de Vlaamse Regering had grote reserves kunnen opbouwen om nu maatregelen te nemen. De minister-president zal het zo dadelijk wel vertellen: het grootste gedeelte van de maakindustrie zit nog altijd in Vlaanderen. Des te belangrijker was het voor ons om er iets aan te doen. De meerderheid had heel wat meer kunnen doen.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, geachte leden, wat hebben we uit dit actualiteitsdebat geleerd? We hebben geleerd dat het probleem van de concurrentiekracht hier kamerbreed wordt erkend. Dat is zeer belangrijk. De industrie in Vlaanderen is immers sterk uitgebouwd. We hebben heel wat kleine en middelgrote ondernemingen, en we moeten er alles aan doen om die concurrentiekracht te behouden en te versterken, ook voor de werkgelegenheid. Iedereen heeft dat hier nog eens onderstreept, waarvoor dank.

We hebben een concurrentiepact nodig. Wij hebben dat een nog mooiere naam gegeven, namelijk 'intergouvernamenteel pact ter bevordering van de concurrentiekracht en de werkgelegenheid'. Mijnheer van Hauthem, ik weet niet of u daar ook voor bent. U was niet echt duidelijk, of ik heb misschien niet opgelet. Los van die kleine vraag aan u heb ik echter begrepen dat men zowel bij de meerderheid als bij de oppositie in dit Vlaams Parlement een dergelijk intergouvernamenteel pact ter bevordering van de concurrentiekracht én de werkgelegenheid belangrijk vindt. Ik zie dat u het daar ook mee eens bent, dus kamerbreed is iedereen het daarover eens.

De Vlaamse Regering heeft vroeger al verklaard te willen werken aan een dergelijk intergouvernamenteel pact, maar vrijdag hebben we dat voor alle duidelijkheid nogmaals bevestigd. We hebben vastgesteld dat er ter zake minstens drie componenten zijn. Misschien voegen sommige collega's daar nog andere dingen aan toe.

Ten eerste is er de ondersteuning van de exportvraag. Onze concurrentiekracht, ons marktaandeel ten aanzien van onze drie buurlanden gaat achteruit. Vlaanderen is daar het grootste slachtoffer van. Alle studies van het Federaal Planbureau, de Nationale Bank, de OESO enzovoort stellen dat er daarbij sprake is van twee belangrijke elementen, namelijk hoge loonkosten en hoge energiekosten. Wat die hoge loonkosten betreft, heeft men twee mogelijkheden. Men kan de loonkosten verlagen voor regio's of specifieke doelgroepen, of

men kan dat generiek doen. Natuurlijk moeten we verder bekijken welke maatregelen het grootste effect op de werkgelegenheid hebben en het minste kosten, en welke maatregelen er al werden genomen door de diverse niveaus en regeringen. Ook zijn er de hoge energiekosten. Daarnet is er terecht op gewezen, ten behoeve van diegenen die zeggen dat deze Vlaamse Regering geen beslissingen neemt, dat wij vrijdag voor tweehonderd industriële bedrijven in het kader van de 'indirect carbon leakage' in 38 miljoen euro hebben voorzien. We hebben allemaal felicitaties gekregen van al die bedrijven, omdat deze Vlaamse Regering eindelijk die beslissing heeft genomen. Dat is een stap om heel die problematiek van die hoge energiekosten aan te pakken.

Zondag zal ik – hopelijk met de toestemming van dit parlement – samen met minister-president Rutte naar Texas afreizen, waar de chemiesector ook aanwezig is. Ik verwijs naar de hele problematiek van het schaliegas en de vraag hoe wij onze chemische cluster kunnen versterken. De betrokken minister van Openbare Werken van Nederland en minister Crevits zullen daar ook met betrekking tot de havens een aantal andere initiatieven ontwikkelen.

Ten tweede is er het stimuleren van de privé-investeringen. We hebben het bankenplan. Ik heb dat hier vorige week ook gezegd. Er gaat 1,1 miljard euro naar een kmo-fonds. Op federaal vlak is men bezig met de volkslening. We hebben nagekeken of dat complementair kan zijn. Er zijn maatregelen ter versterking van het eigen vermogen. Dat is het tweede pakket.

Het derde pakket is dat van de overheidsinvesteringen en de investeringen in onderzoek en ontwikkeling. Mijnheer van Rouveroj, niet alleen zijn we zelf een investeringsregering, we maken ons ook zorgen over de andere overheden. Dan gaat het over de steden en gemeenten, die ook belangrijke investeerders zijn. We zijn bezorgd over de vraag hoe zij dat investeringsprogramma in de toekomst op peil kunnen houden. Over onderzoek en ontwikkeling hebben we het al gehad. Op korte en lange termijn kunnen er fiscaal en sociaal generieke en specifieke maatregelen worden genomen. De heer Vereeck heeft het zinnetje daarnet correct voorgelezen. We hebben vrijdag nogmaals bevestigd dat alle regeringen van dit land aan de uitwerking van dat intergouvernementeel pact ter bevordering van de concurrentiekracht en de werkgelegenheid willen meewerken, en er middelen voor inzetten. Ik heb heel veel begrip voor de vraag hoe we dat nu concreet gaan doen. Dat is mijn volgende punt.

Mijnheer Vereeck, u hebt gelijk: er zijn verschillende mogelijkheden ter zake. Dat vraagt niet alleen engineering. We moeten bekijken wat we binnen onze eigen bevoegdheden kunnen doen, wat daar het effect is op de werkgelegenheid. Een voorbeeld is dat van Limburg.

De expertengroep heeft, bijvoorbeeld, een voorstel met betrekking tot de reconversievenootschappen gedaan. We mogen niet vergeten dat het debat daar eigenlijk is gestart.

We moeten nagaan hoe we alles in elkaar kunnen passen. Eerst moeten we echter goed weten welke maatregelen het grootste effect op de werkgelegenheid en op het herstel van onze concurrentiekracht zouden hebben. Indien we met anderen willen onderhandelen, moeten we natuurlijk heel goed voorbereid zijn. We moeten weten welke maatregelen het grootste effect zouden sorteren. We mogen echter niet zo naïef zijn tijdens de onderhandelingen onmiddellijk te melden wat wij op tafel willen leggen en vervolgens te kijken wat daarvoor in de plaats komt. Ik heb in de loop der jaren wat ervaring met onderhandelingen opgebouwd. We moeten dat op een andere manier aanpakken. Wat ons betreft, moeten die onderhandelingen voor Vlaanderen een maximaal resultaat opleveren.

Mijn laatste punt is dat de Vlaamse Regering beslissingen neemt. Tijdens elk actualiteitsdebat naar aanleiding van een of ander punt hoor ik uitspraken die ik kan samenvatten als 'eigen schuld, dikke bult'. Ik verwijt niemand iets. Ik stel echter vast dat wij wel degelijk beslissingen nemen.

Ik verwijs in dit verband naar het bedrag van 38 miljoen voor de groene warmte waarover minister Van den Bossche een beslissing heeft genomen. Ik verwijs ook naar het Vlaams Klimaatbeleidsplan 2013-2020 van minister Schauvliege. Met betrekking tot al deze maatregelen zijn beslissingen genomen. Er moet nog een concrete invulling volgen. De komende weken zullen we hier verder werk van maken.

Ik ga ervan uit dat we kunnen komen tot een pact dat de concurrentie van onze ondernemingen zal versterken. Ik herhaal dat het erom draait de werkgelegenheid in Vlaanderen veilig te stellen voor die mensen die hier terecht op rekenen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De heer Lode Vereeck: Minister-president, ik wil u bedanken voor uw toelichting. Er is, althans bij de oppositie, wel enige verwarring over de term ‘pact’ ontstaan. U hebt daarnet de volledige titel gebruikt. Het gaat om het intergouvernementeel pact ter bevordering van de concurrentiekracht van onze bedrijven.

Wat een heleboel net door u opgesomde maatregelen betreft, hebt u echter helemaal geen pact nodig. Die maatregelen vallen binnen de Vlaamse bevoegdheden. Daarover gaat de discussie hier helemaal niet. U hoeft niet met de Federale Regering, met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest of met Wallonië te onderhandelen over onderzoek en ontwikkeling, over uw eigen publieke investeringen, over de energiekosten en de groene warmte. U kunt al die uitgaven binnen uw eigen bevoegdheden tot stand brengen.

Het kan een keuze zijn de Vlaamse economie binnen de eigen bevoegdheden weer op de rails te krijgen. Het innovatieve van de voorzet die u vorige week hebt gegeven, bestaat er echter in dat u ook een budgettaire inspanning met betrekking tot de loonlasten zou leveren. Op dat vlak blijf ik op mijn honger.

Ik heb nochtans al twee mogelijke denksporen aangereikt. Dit staat los van het bedrag dat u hieraan wilt koppelen. Het is belangrijk dat u kiest federale uitgaven over te nemen of overschotten te creëren. Dit laatste punt staat weliswaar niet in het Vlaams regeerakkoord. U zou op die manier echter op het federale vlak ruimte kunnen creëren en een Vlaamse schuldafbouw mogelijk maken. Ook in dat geval zouden de middelen natuurlijk niet naar de federale overheid gaan.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Voorzitter, ik vind het interessant dat de minister-president in zijn repliek naar het Vlaams Klimaatbeleidsplan heeft verwezen. Uit tal van Europese en internationale studies blijkt dat een stevig klimaatbeleid tot een betere economie en tot meer tewerkstelling leidt. Dit geldt ook voor Vlaanderen.

Minister-president, indien u dan toch zo fier op dat plan bent, kunt u me dan eens uitleggen waarom uit uw eigen plan blijkt dat we de komende jaren met zijn allen 9 miljoen ton CO₂ te veel zullen uitstoten? Kunt u me uitleggen waarom u zich in uw republiek zo fier op dit plan hebt getoond?

Minister-president Kris Peeters: Ik ga er nog steeds van uit dat de heer Vereeck me goed heeft begrepen. Tijdens de onderhandelingen met de andere overheden in dit land, de federale overheid en de andere deelstaten, moeten we eerst zien welke voorstellen allemaal op tafel worden gelegd en wie wat met welke middelen wil doen. Ik wil of kan daar nu niet concreet op ingaan. Ik weet immers niet wat de anderen allemaal zullen voorstellen.

Volgens de heer Vereeck kunnen we altijd zelf tot overheidsinvesteringen overgaan. Ik vind dat eigenaardig. Het is belangrijk daarover eens een discussie te voeren. Indien wij in moeilijke tijden een investeringsregering blijven, recupereert de federale overheid al minstens de btw op die investeringen als inkomsten.

Dat is overigens een debat dat vroeger ook al eens gevoerd is. Als wij ervan overtuigd zijn om bijvoorbeeld in de richting te gaan van de heer van Rouveroi, en wij zouden een stuk van onze provisie daarop inzetten, dan willen wij op zijn minst eens praten over het feit dat de federale overheid 21 procent btw oppikt zonder iets te doen. Ik wil u maar een idee geven van hoe een aantal discussies zich vrij snel kunnen en moeten ontwikkelen om een aantal dingen uit te klaren.

Mijnheer Sanctorum, ik heb het Klimaatplan en de beslissing van vrijdag aangehaald om aan te tonen dat wij beslissingen nemen in moeilijke dossiers. Uw appreciatie van dit dossier laat ik volledig aan u over. Dat is uw volste recht.

Voorzitter, het volgende actualiteitsdebat wordt altijd aangekondigd door journalisten of anderen. Wij zouden er geen enkel probleem mee hebben, mocht er in het Uitgebreid Bureau beslist worden om een discussie te houden over bijvoorbeeld het Klimaatplan en de beslissing die we hebben genomen. Maar ik ga ervan uit, mijnheer Sanctorum, dat ook uw fractievoorzitter ermee heeft ingestemd om een debat over dit thema te voeren. Ik kan dat alleen maar vaststellen. Ik ben het wel met u eens dat de groene economie ook in Vlaanderen heel wat kansen geeft. We zijn daar ook volop mee bezig.

De heer Lode Vereeck: Een btw-compensatiefonds is een interessante piste, die ook in Nederland bestaat. Maar het debat ging eigenlijk over iets anders. Het ging er niet over of u in uw kaarten kan of mag laten kijken. De vraag is of u kaarten hebt. Uit het interview met minister Muylers hadden wij begrepen dat er zelfs geen kaarten in uw hand zaten.

De heer Hermes Sanctorum: Minister-president, ik ben blij dat u het er alvast theoretisch mee eens bent dat de groene economie ook belangrijk is voor Vlaanderen.

U zegt dat u altijd met een begroting in evenwicht komt, maar als er een klimaatbeleidsplan wordt voorgesteld dat totaal in onevenwicht is, is dat blijkbaar geen issue voor u. Hoe kunt u een plan verdedigen waaruit blijkt dat in Vlaanderen 9 miljoen ton CO₂ te veel zal worden uitgestoten? Ik krijg daar geen duidelijk antwoord op.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

Wenst iemand tot besluit van dit actualiteitsdebat een motie of een motie van wantrouwen in te dienen?

– *De heer Joris Van Hauthem kondigt aan een motie te zullen indienen.*

De motie moet uiterlijk om 16.55 uur zijn ingediend.

Het parlement zal zich daarover straks uitspreken.

Het debat is gesloten.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

– *De vergadering wordt geschorst om 16.24 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 16.31 uur.*

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Kathleen Helsen tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over kostenbeheersing in het secundair onderwijs

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Voorzitter, minister, de voorbije dagen hebben we in de kranten kunnen lezen dat een aantal kinderen in Vlaanderen hun rapport niet meekregen van de school omdat er nog openstaande facturen waren. U hebt daar toen terecht op gereageerd door te stellen dat dit eigenlijk absoluut niet door de beugel kan en dat kinderen niet het slachtoffer mogen zijn van wat ouders wel of niet doen. Zij hebben het recht de resultaten te kennen van de inspanningen die ze het voorbije jaar hebben geleverd.

Dat was een terechte reactie, maar dit brengt me tot het belangrijke punt waarover we in het Vlaams Parlement al beslissingen hebben genomen, namelijk dat wij het belangrijk vinden dat kostenbeheersing in het secundair onderwijs toegepast wordt. Wij hebben voor het basisonderwijs de maximumfactuur ingevoerd, maar wij hebben destijds ook bekeken of dat voor het secundair onderwijs wenselijk is. Wij hebben toen geoordeeld dat omwille van de grote diversiteit in het aanbod in het secundair onderwijs, dit niet wenselijk is, maar dat wel kostenbeheersing moet worden nagestreefd. De scholen zijn er ook van op de hoogte gebracht dat het belangrijk is om daar werk van te maken.

Als ik kijk naar de facturen die een aantal leerlingen vandaag meekrijgen en die ouders moeten betalen, dan moet ik vaststellen dat de facturen, afhankelijk van de school waar kinderen les volgen en ook van de studierichting die ze volgen, aardig hoog kunnen oplopen. Daarom wil ik u vandaag de vraag stellen in welke mate de Vlaamse overheid dit opvolgt. Wat de maximumfactuur in het basisonderwijs betreft, is het duidelijk wat de scholen aan facturen kunnen meegeven. Ik denk dat het belangrijk is dat er ook een opvolging is wat de kostenbeheersing betreft in het secundair onderwijs.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voor alle duidelijkheid zeg ik nogmaals dat het niet kan dat je schoolrapporten inhoudt. Elk kind heeft het recht om zijn schoolresultaten te kennen. Het al of niet kunnen of willen betalen van de schoolfactuur kan daar nooit in interfereren, daar heb je andere procedures voor. Dat is vastgelegd in een ministeriële omzendbrief. U weet misschien dat we dat in het voorontwerp van decreet dat de rechten en plichten van leerlingen en de participatie van leerlingen regelt, en dat in een eerste lezing door de Vlaamse Regering is goedgekeurd, nog eens heel uitdrukkelijk decretaal verankeren zodat daar geen enkel misverstand over kan bestaan.

Wat betreft het tweede aspect van uw vraag, hebben wij met de Koning Boudewijnstichting een heel parcours afgelegd. We zijn naar alle scholen gaan kijken en hebben provinciale rondes georganiseerd om goede praktijken te kennen, die we allemaal hebben gebundeld op een website. Dat is allemaal aan de secundaire scholen overgemaakt om de scholen aan te zetten om aan kostenbeheersing te doen. U weet dat er tot op heden niet beslist is tot invoering van een maximumfactuur omdat er een onderscheid is tussen de eerste, tweede en derde graad. Het is gemakkelijker in de eerste graad omdat we daar geen onderwijsvormen kennen. In de tweede en derde graad is het veel ingewikkelder.

We hebben dus die studie van de Koning Boudewijnstichting gehad. Scholen kunnen zelf heel veel doen door hun gezond verstand te gebruiken en door op een andere manier te werken. De provincie Antwerpen heeft, onder leiding van gedeputeerde Inga Verhaert, heel wat stappen gezet en zal dat volgend schooljaar opnieuw doen. We hebben dat goed opgevolgd. We doen dat min of meer in overleg. Ik heb ook geld gegeven en de vraag gesteld aan de ouderkoepelverenigingen om gedurende afgelopen schooljaar heel wat ouders en scholen te selecteren om gedurende een heel jaar de kosten in rekening te brengen om op basis daarvan te zien wat nu de reële kostprijs is. Dat rapport zullen we in het najaar krijgen.

We zullen dus de ervaring van Antwerpen hebben, de goede praktijken via de Koning Boudewijnstichting en het rapport van de ouderverenigingen. Dan hebben we alle elementen op tafel om al of niet te beslissen of we kunnen overgaan tot het invoeren van een maximumfactuur in de eerste graad in eerste instantie. In de tweede en derde graad is het

allemaal wat moeilijker. Als we kunnen beginnen in de eerste graad, zou dat al een stap voorwaarts zijn. Dat staat niet in het regeerakkoord, maar goed, we zijn met het onderzoek gestart en hebben stappen in die richting gezet. We zullen zien of we tot een besluitvorming kunnen komen in overleg met de onderwijsverstrekkers en de ouderkoepelverenigingen.

Mevrouw Kathleen Helsen: Minister, dank u voor het antwoord. Het is positief dat er materiaal verzameld wordt. Ik heb het rapport van de provincie Antwerpen ook gelezen. Daar wordt heel duidelijk in gesteld dat het belangrijk is om de informatie die we in 2008 hadden van het Onderzoeksinstituut voor Arbeid en Samenleving (HIVA), te actualiseren omdat er ondertussen al een aantal jaren zijn verstreken en er nood is aan nieuw materiaal om te kijken wat mogelijk is.

U zegt dat het iets eenvoudiger is om voor de eerste graad te bekijken of een maximumfactuur haalbaar is, maar ik stel vast dat de kosten voor ouders vooral in de derde graad van het secundair onderwijs vrij hoog komen te liggen, omwille van buitenlandse uitstappen. Zeker in de kunstrichtingen bijvoorbeeld worden er nogal wat uitstappen gemaakt. Die zijn belangrijk voor die studierichting, maar de kostprijs voor ouders loopt erg hoog op. Ik denk dat het belangrijk is om, naast wat eventueel mogelijk is in een eerste graad, toch ook te kijken op welke manier we scholen beter kunnen aanzetten tot kostenbeheersing, ook in de tweede en derde graad. Zeer specifiek voor een aantal richtingen moeten we kijken wat we bijkomend kunnen doen, omdat het daar is dat de knelpunten zich situeren.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Wim Van Dijck: Wij volgen u dat het niet uitreiken van een rapport inderdaad onwettig en onaanvaardbaar is, minister. In geen geval mogen kinderen worden gestigmatiseerd omdat de ouders, om welke reden dan ook, schoolfacturen niet hebben betaald. Het is wel niet de eerste maal dat zulke zaken gebeuren. Het is belangrijk om te weten of er een structureel probleem aan ten gronde ligt of niet.

Scholen hebben andere middelen om hun facturen te innen. Als het gaat om onbemiddelde gezinnen, is een spreiding van de kosten of een stappenplan mogelijk. Als het gaat om ouders die bemiddeld genoeg zijn, maar er bij wijze van spreken hun voeten aan vegen, kan desnoods een advocaat worden ingeschakeld. Juristen verzekeren mij dat dat de school zelfs niets extra's hoeft te kosten.

De voorzitter: Mevrouw Deckx heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Deckx: Minister, ik denk dat u zeer gepast hebt gereageerd op de meldingen die we via de media hebben gekregen. Ik heb gelezen en gehoord dat het gaat over rapporten, maar ik heb ook aanwijzingen dat sommige scholen diploma's inhouden. Ik weet niet of u ervan op de hoogte bent of dat ook veelvuldig gebeurt of niet.

Kostenbeheersing is absoluut het eerste punt dat moet gebeuren, maar wanneer dat niet gebeurt, is het misschien toch aangewezen om aan scholen nogmaals duidelijk te maken dat zij andere manieren kunnen aanwenden dan de kinderen te kijk zetten, bijvoorbeeld een samenwerking met plaatselijke OCMW's. Ik ben er mij van bewust dat het niet altijd zal gaan over een gebrek aan middelen, maar in vele gevallen toch wel. Het zou goed zijn om de scholen nog eens een aantal methoden aan te reiken waarmee ze aan de slag kunnen, zonder dat ze de kinderen moeten viseren.

De voorzitter: Mevrouw Celis heeft het woord.

Mevrouw Vera Celis: Ik sluit me graag aan bij de vraag van mevrouw Helsen, minister, want kinderen hebben geen verantwoordelijkheid in het betalen van rekeningen. Een rapport geeft trouwens een stand van zaken van de leerprestaties van een kind en heeft niets te maken met de rekening. Desalniettemin moeten rekeningen worden betaald. Rekeningen van elektriciteit, water en gas worden ook betaald. Ik vond het zeer aangenaam van u te vernemen dat er in het najaar gegevens beschikbaar zullen zijn, die we kunnen gebruiken om te

bekijken hoe we tegemoet kunnen komen aan het betalen van die rekeningen. Zelfs al denken we na over een maximumfactuur, dat is nog altijd een factuur die betaald moet worden. Het overleg tussen scholen en ouders is fundamenteel. Ik kijk ernaar uit hoe we dat het best aanpakken.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Minister, u hebt juridisch gelijk door te zeggen dat de verbintenis van de school om een rapport af te leveren en de verbintenis om een factuur te betalen niet aan elkaar zijn gekoppeld. In andere gevallen kan men de exceptio non adimpleti contractus inroepen: je kunt een verbintenis opschorten als de ander zijn wederverbintenis niet uitvoert, op basis van de artikelen 1131 en 1134. Maar deze verbintenissen hangen niet samen. Die rapporten afleveren is een publiekrechtelijke verplichting. Daarom denk ik dat u juridisch sterk staat door te zeggen dat de scholen die verbintenis moeten presteren.

Het mag ook niet leiden tot een diabolisering van de scholen, want de scholen moeten ook hun rekeningen betalen en hebben dus het recht om de onbetaalde facturen van de ouders te vorderen.

Er zijn ouders die niet kunnen, maar er zijn er ook die niet willen betalen. Sommige ouders betalen hun factuur niet, maar bezondigen zich wel aan luxeverzuij. Je mag de hele groep niet victimiseren.

Soms worden incassobureaus ingeschakeld door scholen, en waarom niet. Ze zijn daarin gespecialiseerd. Scholen hebben niet altijd de skills om die rekeningen te innen. Die bureaus worden ten onrechte gediaboliseerd in het tijdschrift Klasse. Ik zou dat toch in de gaten houden. Klasse dient niet om de klassenstrijd te voeren.

Minister Pascal Smet: Er is niet veel meer nieuws verteld dan wat mevrouw Helsen al heeft gedaan. Voor diploma's en rapporten geldt hetzelfde principe: je kunt dat niet inhouden. Dat hebben we ook aan de scholen laten weten. Er zijn andere procedures om die schoolrekeningen te innen. We hebben al die scholen eraan herinnerd. Ik hoop dat ze het nu hebben begrepen.

Ook in 2010 is dat in de actualiteit geweest, en nu opnieuw. De boodschap is nu wel duidelijk aangekomen bij die scholen, denk ik, zo niet wordt er opgetreden tegen de scholen die het doen.

Mevrouw Kathleen Helsen: Minister, het is goed dat u materiaal hebt verzameld. Wat ik ook interessant vind, is dat we nagaan of de werkmiddelen die we ter beschikking stellen van scholen om een bepaald onderwijs in te richten, voldoende zijn en of er grote verschillen zijn tussen bepaalde scholen die dezelfde richting aanbieden en toch een andere factuur presenteren. Het is heel interessant om over die informatie te beschikken. Zo kunnen we als overheid bekijken of we aan onze financiering moeten sleutelen of niet.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Matthias Diependaele tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het resultaat van België en Vlaanderen in de jaarlijkse Global Innovation Index

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Minister, we hebben zonet een uitgebreid debat gevoerd over loonkosten en de economische situatie in Vlaanderen in het algemeen. De bevoegdheid voor innovatie, die bij u ligt, is er natuurlijk een zeer belangrijke component van.

Deze week hadden we de publicatie van de Global Innovation Index, die het innovatiegehalte van zowat alle landen ter wereld in een volgorde zet. In 2010 stonden we nog op de 17e plaats, dan zijn we naar de 24e gegaan, dan terug naar de 20e, en dit jaar staan we op de 21e plaats.

Even ter vergelijking: Nederland staat op plaats 4, Duitsland op 15, Luxemburg op 12, Frankrijk op 20 en Groot-Britannië op 3. Van de Europese landen laten we enkele Oostenrijk achter ons. Dat zijn dus niet zo'n goede cijfers. Ik zeg er onmiddellijk bij dat het om Belgische cijfers gaat. We mogen die niet zomaar extrapoleren naar Vlaanderen. Het is een regionale bevoegdheid. Het gaat om Belgische cijfers.

De pijnpunten die de index aanbrengt – ze maken ook een evaluatie en een analyse – slaan wel op Vlaanderen. Dat zijn er twee in het bijzonder. Nochtans heeft deze Vlaamse Regering ervoor gekozen om te investeren in onderzoek en ontwikkeling (O&O). In zeer moeilijke tijden hebben we ervoor gekozen om te blijven zorgen voor geld en budgetverhogingen voor O&O. Toch blijven die twee problemen bestaan.

Het eerste is de innovatie-efficiëntie. Dat is een typisch Vlaams probleem. Dat betekent dat we er niet in slagen het innovatiepotentieel, dat naar voren komt in onderwijs en onderzoek enzovoort, effectief naar de markt te brengen. Het tweede punt is de versplintering van het innovatielandschap.

Minister, hoe komt het dat we in zulke beslissende economische tijden, terwijl we blijven investeren in O&O, toch weer een plaats, tegenover 2012 zelfs vier plaatsen, verliezen in die index?

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Mijnheer Diependaele, u geeft het zelf al aan, deze index gaat over cijfers van België, en daarmee blijven we redelijk status-quo, ik zou niet zeggen dat we afzakken. Als we kijken naar de indicatoren die over Vlaanderen gaan, bijvoorbeeld in the European Innovation Scoreboard van 2012, scoren we wel goed en krijgen we het predikaat van innovation leader, terwijl België veeleer innovation follower is.

Ik ben het inderdaad met u eens, we moeten deze cijfers toch nuanceren. In deze Global Innovation Index wordt ook een duidelijke vermelding gemaakt van de goede inspanningen die Vlaanderen doet.

Maar u hebt ook gelijk als u zegt dat we er ook onze zwakke punten in zien: de zwakke punten die wij in deze regering identificeren en waaraan we ook werken. We moeten namelijk nog veel meer inzetten om de kennisontwikkeling – waar we goed in zijn en op Europees vlak excellent – in de samenleving te brengen en om te zetten in nieuwe producten en nieuwe diensten. Ik denk dat we daar heel wat maatregelen genomen hebben en aan het nemen zijn die men nog niet in de cijfers van 2012 vertaald ziet. Maar ik denk dat de cijfers van 2012 ons aanduiden dat we op die weg verder moeten gaan.

De maatregelen die we hebben genomen in de verschillende fases van de innovatieketen zijn er om ervoor zorgen dat er meer kapitaal beschikbaar is, zoals hoogrisicokapitaal in het begin. Maar ook in de tussenfase, de groeifase hebben we het SOFI-fonds (Strategisch Overlegforum Financiën) en de lancering van het TINA-fonds (Transformatie, Innovatie en Acceleratie).

We moeten bekijken hoe we de kmo's nog veel dichter bij het innovatielandschap kunnen brengen. Ook daar heb ik heel wat maatregelen voor genomen, en ik werk samen met het Agentschap voor Innovatie door Wetenschap en Technologie (IWT) om de drempel voor de kmo's te verlagen, om ervoor te zorgen dat ze hoge steunpercentages krijgen en dat we die werelden dicht bij elkaar brengen. Maar er zijn ook de initiatieven die we samen met de werkgeversorganisaties voorbereiden om veel meer het innovatielandschap dicht bij de kmo's te brengen door cursussen in te richten rond innovatie-academies.

Mijn tijd zit erop, ik kan nog heel wat maatregelen geven, maar grosso modo is dit voor mij de bevestiging dat dit de focus is die we verder moeten volgen.

De heer Matthias Diependaele: Ik wil nog twee punten aanhalen. Ik hoop dat dit de mensen die willen tussenkomen ook aan het denken zet. Het feit dat we gezakt zijn van de 17e naar de 24e plaats ligt natuurlijk niet aan het beleid van deze Vlaamse Regering. Laat dat duidelijk zijn, en het kan ook daar helemaal niet aan liggen.

Er worden inderdaad inspanningen gedaan. Maar wij hebben altijd als fractie zeer duidelijk naar voren gebracht dat we er heel hard voor moeten opletten dat op het moment dat je over beperkte middelen beschikt, je niet zomaar geld kunt uittrekken om ertegen aan te gooien. Je moet dan heel hard kijken naar de efficiënte inzet van die middelen. Er is al veel gedaan, maar we denken dat daar nog heel veel te doen is. We moeten effectief gaan zoeken naar efficiëntere manieren om die middelen hun doel te laten bereiken.

De voorzitter: De heer Creyelman heeft het woord.

De heer Frank Creyelman: Minister, collega's, misschien heeft collega Diependaele zich voor zijn actuele vraag laten inspireren door de mooie foto bij het artikel over dit onderwerp in De Standaard: een Belgische vlag waar het rood van afscheurt. Ik vind het een mooie foto, u misschien niet, maar ik vind dat een mooie foto.

Er komen dus om de haverklap lijsten uit waarin de nv België – binnenkort met een nieuwe ceo hebben we vandaag vernomen – een niet al te fraaie en systematisch zakkende plaats bekleedt op de ranglijst van de meest innovatieve economieën van de wereld. Dit ondanks de zogenaamde inspanningen die – tenminste volgens de meerderheid en dus volgens de partij van collega Diependaele – worden genomen inzake innovatie.

Minister, u antwoordt op de vraag van collega Diependaele dat het om Belgische cijfers gaat. Dat is juist en allemaal mooi, maar wat gaat u er allemaal aan doen? Belgische cijfers die zorgen voor een negatieve impuls ten aanzien van onze Vlaamse economie.

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Dank u voorzitter. Ik vind dat er toch ook wel licht wordt overgegaan dat we gezakt zijn. Dat is een indicatie die we moeten ernstig nemen. Als je kijkt naar de zwakke punten, dan kun je die niet afdoen als een Belgisch verhaal. De zwakke punten zijn de afgestudeerden in wetenschappen, dus daar moeten we degelijk de verantwoordelijkheid nemen en ze ook durven benoemen.

Men kan wel zeggen dat het allemaal niet zo erg zal zijn, maar dat is een hele diepe zwakte. Een zwakte waar we mee worstelen en die we niet omhoog krijgen.

De elektronische participatiegraad is het verhaal dat ik al een paar keer heb gebracht, vooral met de minister-president, rond e-commerce. Ook daar benutten we niet de opportuniteiten die er zijn, met name de goede infrastructuur die er is op gebied van IT. Uit een ander rapport bleek dat we er niet mee doen wat buurlanden daarmee doen. We moeten dat durven erkennen.

Energieverbruik en het vlot verkrijgen van kredieten blijft een keihard pijnpunt, ondanks bankenplannen en alle mooie intenties. Ik vind dat we dat we het wel ernstig moeten nemen, en we moeten deze punten opnieuw op de agenda brengen.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Uiteraard moeten we die indicatoren ernstig nemen. Maar tegenover het hele lijstje dat mevrouw Ceysens opsomt, kan ik evenveel actieplannen van de Vlaamse overheid plaatsen, of het nu gaat over het streekeigen management (STEM) of over het bankenplan. Aan elk van die punten wordt gewerkt.

Wat wel hoopvol was de afgelopen dagen, is de vaststelling dat als percentage van ons bruto regionaal product nooit meer aan innovatie werd besteed dan vandaag. Binnen die vaststelling is het ook positief dat op het moment dat er geen recessie is, het aandeel van de industrie in dat geheel meegroeit met het aandeel van de overheid. Dat is hoopvol. Er is wel nog een lange weg af te leggen. We kunnen daar nog stappen voorwaarts zetten, maar in elk geval zie ik daar toch een positieve trend.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Minister, de cijfers voor Vlaanderen zijn inderdaad beter dan die voor België, maar we hebben gisteren in de commissie de resultaten uit de monitoring van Pact 2020 en ViA besproken. Daaruit blijkt dat die relatief goede cijfers voor Vlaanderen te wijten zijn aan bijkomende inspanningen in de private sector. Bovendien is de noemer in de verhouding tussen O&O en het brp gestagneerd.

Minister, u hebt zelf een minimumtraject aangegeven dat onder het traject van de Vlaamse Raad voor Wetenschap en Innovatie lag. Dat is 60 miljoen euro dit jaar en 70 miljoen euro volgend jaar. Dit jaar zitten we op 32,5 miljoen euro van die 60 miljoen. Wat zijn nog de bijkomende budgettaire inspanningen die u plant om dat zelfverkleerde minimumtraject te halen?

Minister Ingrid Lieten: Ik ben het eens met alle aandachtspunten die hier zijn opgesomd. Het is niet mijn bedoeling, noch die van de heer Diependaele, denk ik, om de inspanningen die nog moeten gebeuren, onder de mat te vegen of om ons te verschuilen achter Belgische cijfers, integendeel. Verschillende sprekers hebben het gehad over de zwakke punten. Maar we zijn daar, zoals ook de heer Van Malderen heeft gezegd, punt voor punt mee bezig. Het gaat over structurele maatregelen, strategische maatregelen en maatregelen waarvan het een aantal jaren duurt voor men het effect in de cijfers ziet. De cijfers bewijzen echter duidelijk dat we die focus moeten behouden. Mijnheer Vereeck, we zullen bij elke begrotingsbespreking moeten nagaan hoe we daar extra middelen voor kunnen vrijmaken.

De heer Matthias Diependaele: Mijnheer Creyelman, ik heb de foto niet gezien. Minister Lieten heeft ook verwezen naar andere studies, en daarin komen telkens diezelfde opmerkingen terug. Ik heb België helemaal niet nodig om me achter te verschuilen. De Vlaamse overheid moet haar eigen verantwoordelijkheid nemen.

Mevrouw Ceysens, u had het over de afgestudeerden in de wetenschap. Ik heb dat uitdrukkelijk niet aan bod gebracht omdat sinds september vorig jaar het aantal mensen dat zich inschrijft voor die wetenschappelijke richtingen, aan het stijgen is. Het is afwachten of die trend zich doorzet. Het duurt natuurlijk drie tot vier jaar voor de eerste mensen daar afstuderen.

Wat e-commerce betreft, hebt u groot gelijk. Daar moeten nog meer inspanningen worden gedaan.

Tot slot hebben we vastgesteld dat de inspanningen van de industrie enorm stijgen maar niet in verhouding tot die van de overheid. Dat is ook logisch. De winsten die we maken, zijn dus voor 90 à 95 procent toe te schrijven aan de industrie.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de rol van PMV in de redding van Electrawinds

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Minister, op het gevaar af van echt een Don Quichot te worden. Vorige week heb ik tegen de windmolens gevochten vanwege de algemene kostprijs die de maatschappij wat dat betreft moet ondergaan. Vandaag stel ik een vraag over de bijzondere kost die de maatschappij mogelijkerwijze mee zou moeten dragen in het dossier Electrawinds.

Electrawinds is een bedrijf dat zich voornamelijk bezighoudt met het produceren van windenergie. Andere groene-energiesectoren behoren ook nog tot hun beleidsdomein, maar die gaan ze afstoten. Het gaat om een Oostends bedrijf met hoofdzetel in Luxemburg en genoteerd op de beurs van Frankfurt.

En dat bedrijf haalt heel veel geld, heel veel steun op in Vlaanderen. Het heeft die steun ook wel nodig. Er is meer dan 360 miljoen euro aan schulden op te tekenen in dat bedrijf. De jaaromzet van het bedrijf bedraagt iets meer dan 100 miljoen euro. Het bedrijf zit dus in slechte papieren, ondanks – ik herhaal – de steun van verschillende Vlaamse instanties. Ik lees het even af: de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV) 15 miljoen euro, de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen (Gimv) 50 miljoen euro, De Vlaamse Regering 1 miljoen euro, Gigarant 12 miljoen euro. Er zijn verder subsidies van het Agentschap voor Innovatie door Wetenschap en Technologie (IWT) en van het Agentschap Ondernemen. De Vlaamse Energieholding is ook nog eens goed voor 10 miljoen euro.

Al die Vlaamse overheidssteun volstaat blijkbaar echter niet om het bedrijf uit de slechte papieren te halen. Het bedrijf doet nu nog eens een oproep naar eenieder die het goedgezind is om het te redden. Een van de oproepen die ze lanceren, was: “Aandeelhouders, red ons mee, investeer mee in schuldenbemiddeling van 50 miljoen euro”. Ik heb begrepen dat de PMV daar welwillend op wou ingaan, want de PMV is een belangrijke aandeelhouder.

Minister, kunt u daarmee leven? Staat u toe dat PMV blijft instappen in dat slechte verhaal?

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Mijnheer Penris, ik zal u moeten teleurstellen. Ik wil u eerst een paar dingen zeggen.

Electrawinds is een beursgenoteerd bedrijf. Daarom is het belangrijk dat we rekening houden met de wettelijke verplichtingen met betrekking tot de verspreiding van koersgevoelige informatie.

U dicht mij allerlei macht toe die ik niet heb en ook niet wens te gebruiken. Wat de PMV betreft, is het heel duidelijk dat een minister niet tussenkomt in strategische dossiers en investeringsdossiers. Het is de verantwoordelijkheid van de raad van bestuur. Ik wil en kan daar dus op geen enkele manier een uitspraak over doen. Het is aan de raad van bestuur om dat te doen.

Ten behoeve van uw vraag heb ik de raad van bestuur en de PMV gevraagd of zij op een of andere manier bezig zijn met dat dossier en of zij een beslissing hebben kunnen nemen. Ze hebben mij geïnformeerd dat ze nog geen beslissing hebben genomen. Er is wel een uitnodiging voor een gesprek, waar zij op zullen ingaan.

Ik hoop u daarmee de informatie te hebben bezorgd die ik u kon bezorgen. Wat de andere steundossiers betreft, kan ik alleen spreken over IWT. Ook daar ben ik niet diegene die de dossiers goedkeurt, maar zoals ieder bedrijf kan Electrawinds een dossier indienen. Als dat langs de geijkte evaluatiekanalen gaat, kan de raad van bestuur van het IWT hun ook een subsidie geven. Dat loopt volgens de regels der kunst.

De heer Jan Penris: Minister, u geeft hier nieuws, denk ik. Het is goed dat u de PMV contacteert. Dat wil zeggen dat u de vinger aan de pols houdt. *(Opmerkingen van minister Lieten)*

Nee, nee, u moet dat ook doen. Ik vind dat u dat moet doen en dat u ons daarover moet inlichten. Wat dat betreft, bent u een heel correcte minister. U geeft openheid van de feiten: de PMV onderzoekt het dossier, maar heeft in dezen nog geen definitieve beslissing genomen. Dat mag ik noteren.

De heer Geert Noels, de macro-econoom die ons allemaal bekend is, heeft een tweet rondgestuurd waarin hij wat voortvarend is geweest. Daarin spreekt hij van “een discrete redding van Electrawinds door de Vlaamse belastingbetaler”. Zijn tweet houdt op dit moment dus geen steek? (*Opmerkingen van minister Ingrid Lieten*)

Minister, ik dank u. Ik hoop dat we volgende keer, wanneer Eletrawinds gered moet worden, het Vlaams Energiebedrijf daarvoor zullen aanspreken.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Mieke Vogels tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de door de minister recentelijk aangekondigde ‘bazooka tegen kinderarmoede’

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Collega’s, minister, voorzitter, vorige week dinsdag hebben wij een hele middag in de commissie gedebatteerd over het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding. Er werden wat kritische vragen gesteld door mezelf en andere collega’s over het feit dat, ondanks het feit dat deze regering van het bestrijden van de kinderarmoede een absolute topprioriteit maakt, de ene armoedebaarometer na de andere – die van de FOD Sociale Zaken, uw eigen barometer of die van Decenniumdoelen – erop wijst dat de kinderarmoede niet afneemt, maar toeneemt.

Vorige dinsdag kwam u met het gebruikelijke verhaal dat armoede hardnekkig is, dat het moeilijk uit te roeien is, dat het de verantwoordelijkheid is van de Vlaamse overheid, de lokale overheid, de federale overheid, maar u vond ook dat u en de andere ministers goed bezig waren. Zo goed, dat collega Van Malderen toch nog eens aan minister Muylers moest vragen of hij wel goed bezig was en collega De Wachter aan minister Vandeurzen moest vragen of hij wel goed bezig was met de wijkgezondheidscentra.

Dit weekend viel ik, bij wijze van spreken, van mijn stoel toen ik de titel in De Morgen las: ‘Minister Lieten zet een bazooka in tegen kinderarmoede’. Waren we dan toch niet zo goed bezig? Blijkbaar heeft de minister het licht gezien tussen dinsdag in de commissie en het artikel in De Morgen en heeft ze beslist om een bazooka in te zetten.

Minister, ik weet dat u de zware materialen niet schuwt: beton, teflon, bazooka. U schuwt de zware materialen niet, namelijk een bazooka inzetten tegen kinderarmoede. De bazooka is de hervorming van de kinderbijslag, een voorstel dat ik eerder heb gehoord van de N-VA. Ook CD&V heeft intussen gezegd dat ze dat wel ziet zitten. Minister, hebt u een berekend plan? Hoe gaat u die kinderbijslag hervormen opdat het een bazooka zou zijn om de kinderarmoede uit te schakelen?

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Mevrouw Vogels, meestal stelt u mij vragen over het beleid van de regering waar ik dan de kans krijg om het uit te leggen. Nu stelt u mij een vraag waarbij ik de kans krijg om de ideeën van mijn partij voor de volgende regering uit te leggen. Waarvoor dank.

Mijn partij sp.a heeft een heel congres gewijd aan de vernieuwing van het ideologisch manifest. We hebben ook uitdrukkelijk kinderarmoede hoog op de agenda geplaatst. Als de kinderbijslag naar Vlaanderen komt, willen wij die gelegenheid aangrijpen om die echt te hervormen om zo kinderarmoede aan te pakken. Ik heb uitgeweid welke mogelijke ideeën er zouden kunnen zijn. Ik wil ze gerust nog even herhalen. Ik hoop dat u die ideeën deelt en dat we het bondgenootschap in Vlaanderen groter en groter kunnen maken.

Het is duidelijk dat als de kinderbijslag overkomt, het goed zou zijn om die te kunnen hervormen in de zin dat het beroep van de ouders – arbeider, zelfstandige of ambtenaar – niet meer meetelt bij het bepalen van het bedrag. Er zou een vast bedrag voor ieder kind moeten zijn en daarna kunnen we differentiëren om de kinderarmoede aan te pakken. Ik zou het ook wenselijk vinden dat we die bedragen welvaartsvast zouden kunnen maken omdat uit studies blijkt dat het feit dat de kinderbijslag de laatste twintig jaar niet welvaartsvast was, een belangrijke val is geweest om veel gezinnen in de kansarmoede te duwen. Ik zou het ook goed vinden om de kinderbijslag automatisch toe te kennen.

Mevrouw Vogels, het debat over hoe we dit verder kunnen uitwerken, wil ik graag met u aangaan.

Mevrouw Mieke Vogels: Minister, u bent nu vier jaar bevoegd voor armoedebestrijding, maar blijkbaar begint de toekomst in 2014. Ik kan alleen maar vaststellen dat uw beleid tot niets heeft geleid en dat u nu hoopt op een volgende regering. Ik vind dat het betekent dat u de handdoek in de ring gooit en dat u duidelijk zegt dat uw beleid mislukt is, iets wat ik eigenlijk al een hele tijd zeg.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mevrouw Vogels, u merkt terecht op dat ikzelf en leden van onze fractie de Vlaamse Regering voortdurend proberen te stimuleren om te werken aan het bestrijden van armoede en kinderarmoede in het bijzonder, net zoals de minister dat ook doet binnen de Vlaamse Regering.

U gaat heel kort door de bocht door te zeggen dat het dan wachten is tot 2014. De bespreking van de verschillende initiatieven maakt duidelijk dat de Vlaamse Regering binnen haar mogelijkheden van alles doet tegen armoede, maar dat het ook een feit is, een verdienste van de zesde staatshervorming, dat we er vanaf 2014 een bevoegdheid bij hebben en een heel groot pakket aan middelen, ook inzake kinderbijslag. De minister heeft daar haar ideeën over gegeven en dat zijn uiteraard ook de ideeën van mijn partij. Ze heeft een aantal principes uiteengezet. Ik had eigenlijk graag van u gehoord hoe u tegenover die principes staat, want het is heel gemakkelijk om aan de kant te staan roepen dat er van alles mis gaat. Ik had graag geweten wat uw mening is over de principes van de minister.

De voorzitter: Mevrouw Franssen heeft het woord.

Mevrouw Cindy Franssen: Voorzitter, minister, collega's, we hebben vorige week inderdaad al een en ander besproken. Dat er verder moet worden ingezet op de bestrijding van kinderarmoede, is uiteraard een feit. Misschien is het te vroeg om de cijfers om te buigen in het licht van het actieprogramma Kinderarmoede 2012. De initiatieven die worden voorgesteld, kan ik toejuichen, maar daarvoor hebben we natuurlijk ook meer middelen nodig. Ik zou dan ook graag weten hoe ver het staat met uw kinderarmoedefonds. Op een vorige actuele vraag hebt u geantwoord dat u met het middenveld en de maatschappelijke stakeholders zou overleggen over hoe dit fonds kan worden gespijsd, hoe het kan worden samengesteld. Graag kreeg ik een stand van zaken over het kinderarmoedefonds.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Mevrouw Vogels, ik heb er eigenlijk helemaal geen problemen mee dat u heel regelmatig de armoede hier naar voren brengt. Het is heel belangrijk dat we die discussie blijven voeren, want het is een groot probleem. Nu zeggen dat er niets gebeurt, is te

kort door de bocht. We hebben vorige week ook van minister Muylers gehoord welke inspanningen hij op het vlak van werk verricht om mee te helpen aan het bestrijden van armoede. Ook onze minister Bourgeois werkt aan vakantieparticipatie en hij zet de nodige stappen voor de automatische rechtentoekenning. Ook de andere ministers doen dat, er worden dus inspanningen geleverd.

Ik treed u bij in de zin dat de kinderbijslag een belangrijk instrument zal worden. U weet, en het is daarnet ook al aan bod gekomen, dat kinderbijslag voor ons heel belangrijk is. Ieder kind is gelijk. We vinden het heel belangrijk dat ieder kind een gelijke kinderbijslag kan krijgen, maar er mag ook gekeken worden naar differentiatie, naar de sociaal-economische toestand van een gezin, naar de zorgnoden van een gezin. Deze discussie moet uiteraard gevoerd worden. Het zal nog heel boeiend worden de komende maanden. In 2014 moeten we er zeker werk van maken.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Voorzitter, ik zou me graag aansluiten bij de verwondering van mevrouw Vogels.

Minister, uw antwoord is bijzonder merkwaardig. Ik fronste ook de wenkbrauwen toen ik het interview las waarin u het had over een ‘bazooka tegen kinderarmoede’. Nu blijkt dat het geen plan is van u als minister, maar dat het een plan is van uw partij. U bent vier jaar minister. We staan een jaar voor het einde van deze legislatuur. Ik vind het eigenlijk vrij gratuit dat u als minister van Armoedebestrijding vandaag een hele reeks maatregelen formuleert, terwijl de voorbije jaren weinig of geen resultaten werden geboekt – ik zeg dus niet dat er weinig of niets gedaan is.

Ik vind het heel mooi dat mevrouw Jans de verdediging van deze Vlaamse Regering – versta: van de ministers van haar partij – op zich neemt. Dat is heel knap, maar de cijfers zijn duidelijk, de armoede in Vlaanderen blijft erger worden, het beleid van deze Vlaamse Regering heeft gefaald.

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Minister, vorige week was er inderdaad het voortgangsrapport in de commissie. Het was niet echt een goede vergadering. De leden hebben er vragen gesteld en u hebt daar redelijk krampachtig op gereageerd en voor de gedetailleerde vragen hebt u doorverwezen naar de collega’s. Die commissievergadering zit nog goed in ons geheugen. Het was weer het ‘alles gaat goed’-verhaal. Zoals mevrouw Vogels al zei, was er inderdaad een ode bij aan de collega’s en er was nog veel meer van dat moois.

En zoals meestal na een ‘alles gaat goed’-verhaal, volgde er weer iets in de pers en daarin wordt dan gezegd dat het helemaal niet goed gaat. Alleen kwam dit bericht nu van uzelf en dat veroorzaakte toch enige verwondering.

Dat de kinderbijslag nu plots de bazooka zou zijn waarmee u alles gaat hervormen en rechtzetten, dat is toch een rare zaak? Alles ging goed en nu hebt u een bazooka nodig? En gaat de overdracht van de kinderbijslag alles oplossen? Lijkt dat geen gemakkelijke oplossing, zeker na een falend beleid? U gaat dat nu gewoon naar de volgende legislatuur doorschuiven, net om alles wat er niet gelukt, is op te lossen. Wat indien die middelen niet zouden zijn overgekomen?

Minister Ingrid Lieten: Collega’s, ik zal proberen niet gecrispeerd te reageren. Het moet me toch van het hart – zoals ik ook vorige week dinsdag heb proberen duidelijk te maken – dat ik het helemaal niet eens ben met de stellingen van mevrouw Dillen, mevrouw Vogels en de heer Gysbrechts, die zich daar vorige week heeft bij aangesloten: dat deze Vlaamse Regering faalt in haar beleid. Het tegendeel is waar. Ik wil nog eens de puntjes op de i zetten.

Het algemene armoedepercentage blijft, na een lichte daling in de voorbije jaren, status quo. Dat betekent niet meer of niet minder dan dat onze instellingen, zowel op federaal als op Vlaams niveau, voor wat betreft de sociale zekerheid en de OCMW-werking erin slagen om ondanks de crisis het gemiddelde armoedepercentage op niveau te houden en zeker niet te doen stijgen – dit in tegenstelling tot de ons omringende landen, Duitsland en Nederland, waar het armoedepercentage serieus stijgt.

Dat wil niet zeggen dat we tevreden mogen zijn. Integendeel. Ik heb dat ook uitdrukkelijk gezegd. De gezichten van de armoede veranderen heel fel door de veranderende context waarin wij leven. We zien dat de kinderarmoede de voorbije jaren enorm stijgt. Dat heeft vooral te maken met twee belangrijke factoren die zich voordoen in de samenleving.

De voorbije tien jaar is het aantal eenoudergezinnen enorm gestegen. Daarbij is het niet gemakkelijk om de zorg voor de kinderen te managen en te delen met de zorg om ook een inkomen voor het gezin te verwerven. Heel veel eenoudergezinnen die niet uit generatiearmoede komen, proberen het hoofd recht te houden. Er is daar heel veel verdoken armoede en we zien dat daar de kinderarmoede toeneemt.

De tweede indicator is de gekleurde armoede. Er is veel kinderarmoede in de grote steden, waar gezinnen van de tweede of derde generatie maar ook nieuwkomers echt wel in die kansarmoede zitten. Net daarom heeft deze Vlaamse Regering, nadat ze eerst een Vlaams actieplan voor armoedebestrijding heeft opgesteld waaraan alle collega's in hun budgetten prioriteit hebben verleend en waarbij alle collega's maatregelen hebben voorzien, in 2011 een specifiek actieplan gemaakt om de kinderarmoede te bestrijden. Daarbij hebben alle collega's opnieuw extra maatregelen aangereikt en ook daarvoor in budgettaire maatregelen voorzien.

Ik heb in de commissie een duidelijke stand van zaken proberen te geven en ik heb absoluut alle inspanningen verdedigd die al mijn collega's in de Vlaamse Regering doen om de kinderarmoede aan te pakken. Mevrouw Jans heeft er enkele opgesomd.

Er wordt gewerkt aan de verdere vrijetijdsparticipatie van de gezinnen. Er wordt gewerkt aan de werk-welzijnstrajecten. Daarbij wordt bekeken hoe we gezinnen die verder staan van de arbeidsmarkt en die een aantal welzijnsoplossingen nodig hebben, samen met de VDAB helpen om uit hun situatie te geraken. Er is gewerkt aan een stijgingspad om in meer kinderopvangplaatsen te voorzien. Deze regering heeft daarvoor ieder jaar opnieuw, ondanks het feit dat we op andere fronten moesten besparen, extra middelen vrijgemaakt. Er is gewerkt om die kinderopvangplaatsen inkomensgerelateerd te maken en ook om ervoor te zorgen dat mensen in kansarmoede er toegang toe krijgen, ook als ze zelf nog niet werkzaam zijn. Er is gewerkt aan de uitbreiding van de omkadering van de kleuterklassen. Ondanks de besparingen zijn er extra middelen vrijgemaakt om meer personeel in die kleuterklassen te krijgen, zodat die kleuterklassen kleiner worden en er een duidelijkere 'one-to-one'-benadering mogelijk is. En zo kan ik nog heel wat maatregelen opsommen.

Ik zal dat blijven verdedigen. Ik ga mijn collega's daarin niet afvallen! Is dat voldoende? Neen. Dat heb ik aangegeven. We zullen daar verder op inzetten, op alle fronten samen.

Ik vind het een beetje bedroevend dat men in de commissie naar de stijgende cijfers verwijst en daarmee aantoonde dat ik dus gefaald heb. Met die vaststelling probeert u ons in de hoek te drummen. Jammer genoeg krijg ik veel kritiek van sommige commissieleden, maar hoor ik nooit een constructief voorstel.

Mevrouw Marijke Dillen: Dat is niet waar! Dat is niet correct!

Minister Ingrid Lieten: Toch wel! Maar u mag er mij aan herinneren, ik zal elk constructief voorstel ernstig nemen.

Daarnaast heb ik in het interview aangegeven dat er zich opportuniteiten aandienen. Die opportuniteiten zijn gekoppeld aan de staatshervorming. Vlaanderen is daarmee bezig. We moeten niet alleen goed kijken hoe we kunnen zorgen voor de continuïteit van het beleid

maar ook, vooral zelfs, voor een bijstelling van het beleid. Ik geef daarbij de principes waarover ik graag met u in debat wil gaan. Zoals mevrouw Jans zegt, zullen we dat debat in de komende weken en maanden verder voeren. Ik luister graag naar uw ideeën over de hervorming van de kinderbijslag, mevrouw Vogels.

Mevrouw Mieke Vogels: U kunt blijven herhalen dat u hard werkt en goed bezig bent. Wat voor mij telt, is het resultaat en dat is niet goed. Ik heb u al verschillende keren gezegd waarom niet en dat u niet structureel bezig bent.

Ja, ik heb ook voorstellen, én voor de hervorming van de kinderbijslag én voor de hervorming van de woonbonus. Daar is veel meer moed voor nodig. Ik zou heel graag horen wat uw partij daarover denkt. Uit recente rapporten is gebleken dat de toenemende woonkost en het gebrek aan betaalbaar wonen een van de grote oorzaken is van kinderarmoede. Ik speel de bal terug, naar u en naar de heer Van Malderen. Wat zijn uw voorstellen met betrekking tot de hervorming van de woonbonus? Mijn voorstel is klaar, ik zal het u overmaken. Idem voor de kinderbijslag.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de invoering van een belasting op intercommunales die commerciële activiteiten ontplooiën en de mogelijke doorrekening ervan aan de burgers

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, minister, collega's, ik dacht dat we, bijna aan het eind van de legislatuur, op het vlak van de intercommunales iets bereikt hadden.

Minister, u hebt een goede aanzet gedaan – als het goed is, mag het ook worden gezegd – met betrekking tot de regioscreening, om tot de kerntaken van de intercommunales te komen, en een beetje te snoeien in het intercommunalebos. Maar dan komen ons berichten ter ore dat de Federale Regering bij de begrotingscontrole 2013 en de nieuwe begroting 2014 ineens een nieuwe belasting heeft gevonden: de belasting op de intercommunales met commerciële activiteiten.

Minister, ik weet niet of u het weet, wat zijn die commerciële activiteiten? Afval? Distributiekosten? Ten tweede, wat heeft het gebaat dat hier fors is ingegrepen op al die energieconcepten en die buitensporige uitgaven? Dat men de tering naar de nering heeft moeten zetten? Dat de Vlaamse Regering daar ondertussen jaren positief aan meegewerkt heeft? Uiteindelijk zullen die nieuwe belastingen aan het einde van de maand terechtkomen op de factuur van de klanten die diensten krijgen van de intercommunales.

Minister, hoe gaat u erop toezien dat deze nieuwe federale maatregel niet opnieuw bij de consument terechtkomt?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Reekmans, uw vraag is vrij voorbarig. Ik heb maar één zaak vernomen sedert de presentatie door de Federale Regering. Volgens het kabinet van federaal minister van Financiën Geens is er nog geen ander document. Dat is de bijdrage van de intercommunales via de rechtspersonenbelasting, opbrengst 2014 voor een bedrag van 30 miljoen euro.

Ik heb navraag gedaan bij het kabinet van minister Geens. Daar zijn nog geen modaliteiten voor bepaald. Dat is het enige dat is overeengekomen. Daar is verder nog niets over bekend.

Ik kan dus niet antwoorden op uw vraag wat de weerslag daarvan is. Niemand kan dat op dit ogenblik doen.

U kent het systeem van de rechtspersonenbelasting. Dat is een belasting die niet op het netto resultaat wordt geheven, zoals de vennootschapsbelasting, die alleen op bepaalde categorieën van inkomsten wordt geheven. Daarnaast is er ook een dividend dat wordt belast aan 15 procent. Dat gaat dan niet over de dividenden voor de overheden, maar alleen over de vennootschappen die aandeelhouder zijn.

Wat de verandering precies zal inhouden, weet ik dus niet. Ik kan daar ook niet op antwoorden, laat staan dat ik een antwoord zou kunnen geven op uw vraag wat ik zal doen om een en ander te vermijden. Ik heb geen regeringscommissarissen in de intercommunales, zoals u weet.

Ook kijk ik alleen toe op de toepassing van het recht. Als er federaal een nieuwe fiscale maatregel komt die weegt op die intercommunales, dan ga ik ervan uit dat die maatregel op een wet gebaseerd zal zijn, dat die een rechtsbasis zal hebben. In normale omstandigheden – ik denk niet dat men een belasting zal heffen zonder een wettelijke basis – zal daar door de Vlaamse overheid ook geen enkel toezicht op worden uitgeoefend.

De heer Peter Reekmans: Minister, ik begrijp uw antwoord. Begrijp me niet verkeerd: de initiatieven die de Vlaamse Regering uiteindelijk heeft genomen, waren positief. Die regioscreening was absoluut noodzakelijk. Wat minister Van den Bossche van sp.a heeft gedaan in dit dossier, vond ik steeds positief. Het waren voorstellen van LDD die de Vlaamse Regering uiteindelijk heeft overgenomen, om eindelijk iets te doen aan die verspilling.

Ik kan alleen maar vaststellen dat de Waalse partijen in de Federale Regering, en dan vooral de PS, weten dat er nog veel te halen valt bij die intercommunales. Dat is logisch, als we zien dat de PS'er Mathot van een intercommunale voor 25.000 euro met vakantie kan gaan, dat een topman van een Waalse intercommunale 600.000 euro per jaar aan onkosten mag factureren. Dan valt daar nog iets te rapen. Dat is dan aan de overzijde.

Er zijn hier echter partijen, zoals sp.a, CD&V en Open Vld, die ik helemaal niet begrijp wat dat betreft. Hier zeggen ze dat ze inspanningen zullen doen om de rekening voor de Vlaamse belastingbetaler maandelijks lichter te maken, maar aan de overzijde keuren ze gewoon dergelijke belastingen mee goed. Zwijgt dan alstublieft in dit halfroond en probeer echt iets te doen aan de maandelijkse factuur van de consument. Die drie traditionele partijen vertellen in dit halfroond het ene en aan de overzijde het andere. De vraag is hoelang mensen, hoelang kiezers daar nog in lopen. *(Applaus van mevrouw Marijke Dillen)*

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans: Mijnheer Reekmans, ik begrijp uw bezorgdheid, maar zoals de minister zegt, is er op dit ogenblik niet veel bekend. We kunnen dit in de commissie natuurlijk met argusogen volgen, wat we ook zullen doen. We kunnen de reikwijdte daarvan dus ook niet op voorhand bepalen. Dit wordt dus vervolgd. Misschien kunnen collega's die federaal verantwoordelijkheden hebben, ons bepaalde boodschappen brengen in de toekomstige commissie Binnenlands Bestuur.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Minister, ik sta ook versteld van dat antwoord. Dit is eigenlijk niet uw rechtstreekse verantwoordelijkheid. Toen ik hoorde van die belasting op intercommunales, vroeg ik me ook af hoe men dat exact zal organiseren. U hebt informatie opgevraagd. Als ik het goed begrijp, is er een bedrag vastgesteld in het kader van de begrotingscontrole, maar is het eigenlijk nog niet duidelijk hoe men dat zal realiseren. Misschien kunnen uw coalitiepartners in dit parlement inderdaad wat meer uitleg geven, want die partijen zijn ook vertegenwoordigd in de Federale Regering. Ik vind dat toch een zeer eigenaardige manier van werken.

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Mijnheer Reekmans, u vertelt telkens het verhaal dat u wenst te vertellen. U hebt hier opnieuw de gelegenheid te baat genomen om een rondje PS-bashen te doen. Ik heb begrepen uit de commentaar in de media en van alle partijen dat het vooral de PS was die tegen deze belasting op de intercommunales was, omdat net in Wallonië die intercommunales zeer sterk zijn uitgebouwd en inderdaad een aantal activiteiten ontplooiën die in concurrentie treden met de privésector. In Vlaanderen is dat veel minder het geval.

We stellen vast dat de Federale Regering 30 miljoen euro in de begroting zal inschrijven. Ik ben ervan overtuigd dat de overgrote meerderheid van die centen uit Wallonië en slechts een zeer beperkte gedeelte uit Vlaanderen zal komen. Dit is een goede zaak voor Vlaanderen. We stellen in de praktijk immers vast dat de Waalse intercommunales veel meer met de privésector concurreren dan hier in Vlaanderen het geval is. *(Opmerkingen van de heer Peter Reekmans)*

De voorzitter: De heer De Meulemeester heeft het woord.

De heer Marnic De Meulemeester: Voorzitter, ik heb begrip voor de bezorgdheid van de heer Reekmans. Indien die belasting zou worden geheven, zou die volgens hem aan de burger kunnen worden doorgerekend. Blijkbaar is dit nog voorbarig. Ik zou de minister echter een bijkomende vraag willen stellen.

We moeten de commerciële activiteiten van de intercommunales goed omschrijven. Indien die intercommunales commerciële activiteiten ontplooiën, zie ik niet in waarom ze niet als andere instanties zouden worden behandeld. Waarom zouden zij geen en andere instanties wel belastingen moeten betalen? Mijn vraag is de commerciële activiteiten zo goed mogelijk te omschrijven.

Bovendien moeten de intercommunales zich bij voorkeur houden aan de kerntaken waarvoor ze in feite zijn opgericht.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Voorzitter, eerlijk gezegd, snap ik de heer Reekmans niet meer. Vroeger hebben de liberale partijen – waar ik LDD voor alle duidelijkheid nog steeds bijreken – moord en brand geschreeuwd over het feit dat de intercommunales geen btw moesten betalen, zich op het terrein van andere commerciële bedrijven begaven, geen vennootschapsbelasting moesten betalen, enzovoorts. Uit het antwoord van de minister blijkt dat met die rechtspersonenbelasting nu voor het eerst iets in die zin wordt geïntroduceerd.

Ik kan de heer Reekmans geruststellen. De energie-intercommunales moeten geen rechtspersonenbelasting betalen. Ze keren immers geen dividenden uit. Ze keren een billijke vergoeding op het ingebracht kapitaal uit. Dat is iets heel anders dan de belasting van 15 procent die op uitgekeerde dividenden verschuldigd is.

Ik stel voor dat we de teksten afwachten en ondertussen geen verkeerde ideologische spelletjes spelen. De heer Reekmans verwijt de meerderheidspartijen dat ze meegaan in een verhaal dat de liberale partijen en hijzelf altijd hebben bepleit. *(Opmerkingen)*

Minister Geert Bourgeois: Ik heb eigenlijk niets aanvullends te zeggen. De heer De Meulemeester heeft me een aanvullende vraag gesteld. Ik heb daarnet al gezegd wat ik weet. Ik heb contact met het kabinet van minister Geens opgenomen. Er is me verteld dat alle modaliteiten nog moeten worden vastgelegd. Ik weet niet of iemand anders hier meer weet.

Voor 2014 staat met betrekking tot de rechtspersonenbelasting 30 miljoen euro genoteerd. Dit geldt enkel voor de commerciële aandeelhouders. De vennootschappen en andere rechtspersonen zullen een roerende voorheffing van 15 procent op uitgekeerde dividenden betalen. Er is geen voorheffing op de inkomsten van overheden. Er is natuurlijk nog wel de rechtspersonenbelasting zelf.

Wat zal er veranderen? Welke implicatie zal dat op de resultaten en eventueel op de tarieven hebben? Ik weet het niet en ik wil er geen uitspraken over doen. Wat het toezicht betreft, zie ik niet in op welke wijze de Vlaamse overheid zou optreden. Ik ken de implicaties en de weerslag niet. Ik wil er op voorhand ook niet over speculeren.

De heer Peter Reekmans: Mijnheer Martens, volgens mij hebben we met betrekking tot de intercommunales steeds voor 90 procent op dezelfde lijn gezeten. Ik raad u echter aan al mijn teksten en mijn voorstellen van resolutie over de intercommunales, belastingen en btw eens te lezen die ik en de heer Sanctorum hebben ingediend. Daar staat wat anders in dan wat ik hier volgens u zou hebben verteld.

Mijnheer Verfaillie, volgens u zullen er meer inkomsten uit Wallonië dan uit Vlaanderen komen. Volgens mij kent u er echt niets van. Ik kijk naar de omzetcijfers. De omzet van de intercommunales in Vlaanderen ligt 37 procent hoger dan de omzet van de intercommunales in Wallonië. Hoe groter de omzet is, hoe meer belastingen moeten worden betaald. Dat is de basis van de economie. In Vlaanderen valt meer te rapen dan in Wallonië. Dat is ook logisch. In Wallonië mogen bestuurders 600.000 euro aan onkosten inbrengen. Op die manier zakt natuurlijk de omzet en de winst. Dat is evident. (*Rumoer*)

De leden van de traditionele partijen voelen zich terecht aangesproken. Het is nochtans heel eenvoudig. Ofwel zakken de gemeentelijke dividenden en stijgen de gemeentebelastingen ten gevolge van deze bijkomende belasting, ofwel zal de energie- en afvalfactuur van de modale Vlaming stijgen. Iemand zal voor deze bijkomende belasting moeten betalen. Ik hoop dat niemand gelooft dat een federale belasting is gecreëerd die niemand zal betalen.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Van der Borgh tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de kindpremie en de maximumfactuur in de zorg

De voorzitter: Mevrouw Van der Borgh heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Voorzitter, minister, collega's, "om een krachtig en vernieuwd sociaal beleid gestalte te geven, zal een basisdecreet met betrekking tot de Vlaamse sociale bescherming worden gerealiseerd. Dit basisdecreet bevat alvast volgende onderdelen: de bestaande zorgverzekering, een systeem van maximumfactuur in de thuiszorg, een Vlaamse hospitalisatieverzekering, een nieuwe regeling voor de financiële ondersteuning van kinderen, een nieuw systeem van begrenzing van de kosten in de residentiële ouderenzorg." Het is een citaat uit het regeerakkoord.

Het decreet Vlaamse Sociale Bescherming was een van de vlaggenscheppen van deze Vlaamse Regering. De financieel-economische crisis heeft echter roet in het eten gegooid, zo blijkt uit een aantal uitspraken. Maar daarnet, tijdens het actualiteitsdebat, heeft de heer Van den Heuvel gesteld dat de crisis zijn intrede deed in 2008, en bij mijn weten werd dit regeerakkoord opgemaakt in 2009. Als Open Vld hebben wij dit decreet van bij het begin altijd negatief beoordeeld, in 2010, 2011 en 2012 – ik kan u de talloze citaten geven. Ik ben dan ook blij te mogen vaststellen dat alle partijen ons vandaag blijken te volgen.

Deze Vlaamse Regering en u, minister, zijn dit altijd met hand en tand blijven verdedigen en zijn blijven zeggen dat u dit zou uitvoeren. Vandaag is het binnen deze meerderheid echter opnieuw onduidelijkheid troef. Er is opnieuw geen eensgezindheid. Ik zal dat aantonen met enkele citaten.

De N-VA stelde in De Standaard, bij monde van viceminister-president Bourgeois, onomwonden: "We zijn zelf ook bereid om symbolen op te geven. De N-VA laat de Vlaamse

kindpremie vallen. Ook voor een Vlaamse hospitalisatieverzekering is er geen geld. Voor de maximumfactuur in de zorg al evenmin.” Later diezelfde dag stelde sp.a-fractie leider Bart Van Malderen: “Het begraven van de kindpremie, om zo meer budgettaire ademruimte te creëren, is een goede zaak. Maar het om dezelfde reden ‘on hold’ zetten van de maximumfactuur is een brug te ver.” Van CD&V hebben we nog geen uitspraak gehoord, behalve het antwoord dat ik vorige week van de minister kreeg op een schriftelijke vraag: “De hospitalisatieverzekering is een van de onderdelen van het decreet Vlaamse Sociale Bescherming dat ‘on hold’ werd gezet, onder meer omwille van budgettaire redenen.”

Minister, ik verwacht van u klaarheid in dezen. Volgt u de N-VA, die alles van tafel veegt? Of volgt u sp.a, dat de maximumfactuur opnieuw op tafel wil leggen bij de begrotingsbespreking? Of heeft CD&V de moedige middenweg gevonden? (*Opmerkingen. Gelach*)

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: De literatuur van dat historische boek kan ik u alvast aanbevelen.

Mevrouw Van der Borght, ik kan alleen maar een aantal zaken herhalen die u zelf terecht citeert. Er is een afspraak in het regeerakkoord. Die afspraak bestaat uit de realisatie van een aantal onderdelen van een nieuwe tak van het welzijnsbeleid in Vlaanderen, dat ‘sociale bescherming’ genoemd is. Daar is een decretale basis voor gemaakt. De minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin heeft, als trouwe uitvoerder van het regeerakkoord, de nodige decretale initiatieven genomen om dat decreet uit te voeren.

Als we een aantal jaren verder zijn, stellen we echter vast dat de economische toestand gewijzigd is en dat er voor de hele uitvoering van het regeerakkoord een nieuwe ijking komt, namelijk de nieuwe economische realiteit en de daaraan verbonden nieuwe budgettaire toestand. En dan is de uitvoering van het decreet in zijn onderdelen ‘on hold’ gezet. De laatste afspraak is dat naar aanleiding van de opmaak van de begroting 2014 opnieuw zal worden bekeken hoever we de uitvoering nog kunnen realiseren.

We hebben gedaan wat we moesten doen in de voorbereiding van een en ander, maar het is juist dat de nieuwe economische realiteit ons ertoe heeft gebracht om nieuwe prioriteiten te stellen. Wat de prioriteiten vandaag betreft, heeft men ervoor gekozen om de noodzakelijke uitbreidingen in het zorgaanbod en het welzijnsaanbod in Vlaanderen voorrang te geven op de implementatie van deze onderdelen van het decreet Sociale Bescherming.

Ik vind het prima dat partijen daaromtrent posities, overtuigingen en meningen uiten. Wat mij betreft, is een nieuw moment van beslissing het ogenblik waarop de begroting 2014 zal worden opgemaakt.

Mevrouw Vera Van der Borght: Minister, dat gelooft u toch zelf niet? In 2012 stonden er in de begroting ettelijke bedragen voor de uitvoering van dit decreet. Bij de begrotingsaanpassing hebben jullie die bedragen in functie van de besparing er terecht uit verwijderd. In 2013 staat er niets in de begroting. Binnen een paar maanden moet u aan de oefening van 2014 beginnen. Nu komt u hier doodleuk zeggen: we zullen dat opnieuw bekijken bij de opmaak van de begroting 2014. Dat is gewoon larie.

Ik vraag u: wie gaat u volgen, de N-VA of sp.a? Daar wil ik van CD&V vandaag een antwoord op.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes: Voorzitter, CD&V is altijd een ‘believer’ geweest van de Vlaamse sociale bescherming. Over de kindpremie waren wij niet zo enthousiast omdat, als de kinderbijslag naar Vlaanderen komt, de kindpremie daar het best in geïntegreerd wordt en we dan het best één systeem maken waar die kindpremie in vervat zit. Minister, ik hoop dat bij de volgende bespreking van de begroting er kan worden bekeken of er de volgende jaren

ruimte is om de maximumfactuur in de zorg, die ten goede komt aan heel wat zorgbehoevende mensen, toch nog tot uitvoering te brengen.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Voorzitter, minister, ik heb altijd geleerd dat afspraken nageleefd moeten worden en dat uitvoering moet worden gegeven aan overeenkomsten, wat het Vlaams regeerakkoord toch is.

Ik blijf erbij dat van de twee grote speerpunten uit het Vlaamse regeerakkoord, enerzijds het parapedaardje van de N-VA, namelijk de kindpremie, en anderzijds het parapedaardje van sp.a, de Vlaamse hospitalisatieverzekering, nog werk moet worden gemaakt. Die twee partijen zijn daarmee naar de kiezer getrokken. Dit nu zomaar ineens in de prullenmand gooien, is werkelijk het symbool van kiezersbedrog.

Minister, we hebben het er gisteren naar aanleiding van een ander debat al over gehad, er blijft binnen de totaliteit van de begroting van deze Vlaamse Regering voldoende financiële ruimte over om hier werk van te maken. Dan moet u wel de moed aan de dag leggen om uw collega's te overtuigen dat iedereen een stukje van de taart binnen de begroting moet krijgen, maar dat eerst budgettaire middelen moeten worden gegeven aan de grote noden die er in Vlaanderen zijn. Er zijn op dit ogenblik nog altijd verschillende projecten en dossiers waar het geld wordt weggegooid. Overtuig uw collega's om werk te maken van een degelijk beleid ter zake.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Mevrouw Van der Borght, het is belangrijk dat ik toch nog eens de chronologie schets. U haalt het allemaal door elkaar. In 2009 is er een regeerakkoord gesloten. De Vlaamse sociale bescherming was voor ons prioritair en blijft ook zeer belangrijk voor ons. In de loop der jaren is beslist bij de begroting om de invoering van de kindpremie uit te stellen wegens economische redenen. We stellen nu vast dat de situatie steeds erger wordt. We hebben niet voor niets de afgelopen weken regelmatig hier actualiteitsdebatten gevoerd over concurrentiekracht en loonlastenverlaging. Dat toont alleen maar aan dat de economische realiteit zo is dat we volledig moeten inzetten op werk, op tewerkstelling, op bedrijvigheid in ons eigen land. Wij zijn bereid om daarvoor de kindpremie voorlopig te begraven. Dat heeft minister Bourgeois ook al verkondigd. We hebben gezegd dat dat geen prioriteit voor ons is in 2014. We zullen bij de begrotingsbespreking kijken welke stappen we kunnen zetten om die jobs te creëren. Dat is het enige wat nu voor ons telt.

Minister Jo Vandeurzen: Collega's, ik heb daar niet veel aan toe te voegen. Ik ben een beetje verwonderd over sommige zaken. Ik dacht dat er een aantal partijen waren die met klem en bij herhaling hebben gezegd dat er andere prioriteiten moesten worden gelegd. Ik denk dat de waarheid is dat we absoluut een ernstige inspanning hebben gedaan om dat decreet te operationaliseren, getuige trouwens het decreet dat door het parlement is goedgekeurd. Maar je moet met een aantal omstandigheden rekening houden en dan moeten er keuzes worden gemaakt.

Een keuze die we hebben gemaakt is onder meer de substantiële groei van het budget voor welzijn, zorg en gezinsbeleid, dat in deze legislatuur nog altijd een serieuze groei kent. U weet zeer goed dat dat nog altijd tot de keuzes van deze regering behoort.

Het is mijn persoonlijke overtuiging, zoals ik bij de bespreking van het decreet ook al eens heb gezegd, dat u ook in overweging moet nemen dat het decreet Sociale Bescherming niet enkel een kwestie is van een decretale basis om daaraan een aantal acties op te hangen, die in dit regeerakkoord beschreven staan. Ik ben er ook van overtuigd dat de uitbouw van de zorgverzekering tot een volksverzekering een belangrijk instrument kan zijn de volgende jaren in de uitbouw van het welzijns- en zorgbeleid in Vlaanderen. Partijen zullen zich

daarover moeten uitspreken, maar wat mij betreft zijn de decretale basis die is gelegd en de inspanningen die we hebben gedaan, daarvoor ook nuttig. Het zal ongetwijfeld mee het onderwerp worden van deliberaties en prioriteiten, die op een aantal momenten zullen moeten worden gelegd, zoals de volgende jaren.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Ik stel vast dat u niet antwoordt op de vraag, minister, goed. Ik stel ook vast dat alle collega's nu zeggen wat wij al vier jaar zeggen. Minister, het decreet Sociale Bescherming is een van de vlaggenscheppen van uw regering. De voorbije jaren maakte het schip al water. Nu is duidelijk dat het schip aan het zinken is.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Steve D'Hulster tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de onvoorziene verkeershinder door versmalde rijstroken bij wegenwerken op de E314 en de E40

De voorzitter: De heer D'Hulster heeft het woord.

De heer Steve D'Hulster: Minister, collega's, na de spitsstroken hebben we nu blijkbaar ook de spitsmuisstroken, namelijk de heel smalle wegen die we gebruiken om tijdens wegenwerken toch te kunnen voortrijden. De ergernis spatte gisteren van Twitter af. Ik vraag me af of al die automobilisten aan het gsm'en waren achter het stuur, maar de ochtendspits is bij de start van deze zomervakantie toch een beetje in het honderd gelopen op de E314.

Het is normaal. We hebben een hele hoop wegwerkzaamheden in het verschiet, zeventien grote werven alleen al dit jaar. Je kunt geen omelet maken zonder eieren te breken. Nu, er moeten heel veel omeletten worden gebakken op onze wegen. Daarover is iedereen het wel eens. Alleen stelt zich de vraag of de communicatie en de waarschuwingen goed genoeg verlopen op dit moment. Er bestaan blijkbaar geen verkeersluwe maanden meer. U hebt een groot stuk van de wegwerkzaamheden gepland in de zomervakantie, minister, precies omdat het dan traditioneel iets minder druk is in de spits, maar dat blijkt hoe langer hoe minder het geval.

Er is opgeroepen om te schranken bij die smalle rijstroken. Wordt dat veralgemeend bij alle komende werkzaamheden met smalle stroken? Zo ja, op welke manier zal er worden gecommuniceerd? We moeten vermijden dat bepaalde mensen schranken en andere niet, want dat lijkt me tot gevaarlijke situaties te leiden.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Collega's, het klopt dat de maand juli vrij tumultueus is begonnen, wat de hinder inzake wegenwerken betreft. Wij plannen om deze zomer om een negental werven op de snelwegen uit te voeren. We zijn een enorme inhaaloperatie aan het doen en dat betekent dat we hinder creëren voor mensen. Zeker voor de mensen die vanuit Limburg en Leuven Brussel moeten bereiken zijn er twee grote werken, op de E314 en de spitsstrookwerken. Die stroken zijn niet enkel spitsstrook, maar ook weefstrook. Waar het nodig is, wordt ook het wegdek grondig gerenoveerd.

We hebben gemerkt dat er maandag zeker op de E314 heel wat hinder was. Er was ook één probleem dat niet verwacht was. Op een bepaalde plaats stond er een bord dat de mensen vroeg te schranken, maar dat was zo niet gevraagd, omdat het op andere werven waar de smalle rijstroken zijn toegepast, onder andere op de E40 in Aalst, probleemloos lukte. Het enige verschil is dat er twee stroken zijn op de E314 en drie op de E40 ter hoogte van Aalst.

Ondertussen is de situatie wat verbeterd. Deze morgen was het wat moeilijker, want het was een zware regenspits. Die smallere rijstroken blijven gedurende elf dagen bestaan. Dat systeem wordt in andere landen zoals Nederland en Duitsland frequent toegepast: smallere

rijstroken, geschrinkt rijden, lagere snelheid. We hebben gezien dat de mensen er hier nog niet mee vertrouwd zijn. Het is wel een goede manier van werken, die ook in andere landen wordt gebruikt.

Vanaf 11 of 12 juli wordt het veel comfortabeler omdat je dan bredere rijstroken krijgt. Hetzelfde geldt voor de E40. Mensen hebben gevraagd waarom we niet wachten tot na Werchter, waarom we dat in de vakantie doen. Ja, het is duidelijk dat als we klaar willen zijn voor september en voor het weer heel druk wordt, we op 1 juli moesten starten. Er wordt keihard doorgewerkt op de twee werven, 7 op 7 en 24 op 24. Over de communicatie wordt elke dag zorgzaam gewaakt. We moeten wel nagaan, als we die principes nog toepassen in de toekomst, of we de mensen daar niet attent op moeten maken.

De heer Steve D'Hulster: Ik heb er alle begrip voor dat die werken toch een keer moeten gebeuren. Als je iets nieuws introduceert, dan weten we dat Belgen of Vlamingen wat minder gedisciplineerd zijn dan in sommige andere landen. Het ritsen wordt stilaan toegepast, maar als je met nieuwe dingen zoals schranken komt, dan is het heel belangrijk dat je dat goed communiceert. Nu staan die lelijke, grote borden langs de autosnelweg, waar ik geen grote fan van ben, maar voor dat soort boodschappen is het misschien wel een nuttig instrument.

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Ik ben ervaringsdeskundige en het valt me op dat de mensen het begrip 'schranken' niet kennen: geen twee wagens op dezelfde hoogte in dezelfde rijrichting op hetzelfde rijvak.

Wat is voorts het probleem met die smalle linkerstrook? Naast het feit dat ze echt heel smal is, lag ze er ook nog eens heel vuil bij. Het lag overal vol met kiezels. Bovendien grenst de linkerboordstrook aan de middenafscheiding, en die brokkelde ook nog eens af. Dat heeft gemaakt dat die linker, smalle strook feitelijk onbruikbaar werd over lange gedeelten. Daar moet dringend iets aan gebeuren. Er lagen ook planken op en zelfs metaal. Dat weerhoudt de mensen ervan om erop te rijden, want ze willen het risico op een lekke band niet lopen.

Kraainem is een heel ander probleem. Daar was de communicatie vorige maandag onvoldoende. De mensen wisten niet dat het daar van meerdere rijvakken werd teruggebracht naar één rijvak. Dat werd grondig onderschat. Dat had beter moeten worden aangekondigd.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Ik ben ook ervaringsdeskundige en heb de smalle rijstroken doelbewust opgezocht; ik heb altijd op het linkerbaanvak gereden. Maandag was de toestand er slecht, op de andere dagen niet. Ik ben een absoluut voorstander van dit systeem. We klagen altijd dat er bij wegenwerken veel ongevallen gebeuren door te hoge snelheid. Wel, die smalle rijstroken leiden er juist toe dat de mensen voorzichtiger gaan rijden, dat ze hun snelheid aanpassen en dat zal de kans op ongevallen beperken.

Uiteraard hadden we bij het begin van de vakantie vlotter verkeer verwacht. Dat was nu niet het geval. Er werd een nieuw systeem ingevoerd. De communicatie daarover had wel beter gekund.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Minister, uw aanzet is goed geweest. Dit systeem moet meer worden ingevoerd. Als het goed is, moet je het ook durven zeggen.

Er waren schoonheidsfoutjes. De niveaoverschillen waren hier en daar tamelijk gevaarlijk, maar verder was het perfect. Ik heb er zelf ook over gereden, een keer toen het druk was en een keer toen het minder druk was. Met dit systeem hebt u eindelijk een oplossing voor het roekeloos en gevaarlijk snelverkeer, dat anders voorbij de werven raast. Dit is veel beter dan alle camera's die er worden geplaatst. Dit systeem zorgt er ten minste voor dat er trager wordt gereden en dat de mensen die op de werf aan het werken zijn, beter zijn beveiligd doordat de

automobilisten meer op hun eigen veiligheid moeten letten en daardoor de anderen niet in de onveiligheid brengen.

Minister Hilde Crevits: Collega Reekmans, bedankt. Ik vroeg me af wat u ging zeggen; u sprak zo enthousiast. Maar bedankt voor deze ondersteunende woorden.

Eerst en vooral wil ik zeggen dat we hier al heel vaak discussies hebben gehad over de schandelijke toestand van ons wegennet. Ik denk dat niemand het kan ontkennen dat we op dit ogenblik zeer zwaar aan het investeren zijn. Dat brengt hinder met zich mee. Ik krijg kwade berichten van mensen die zeggen dat we dit werk niet mogen doen tijdens de vakanties, want dat zijn de enige momenten waar ze geen stress hebben. Stelt u zich voor dat we zulke werken zouden doen buiten de vakantie. Dan is het kot hier te klein: niet alleen bij jullie, maar bij iedereen. Dus ik denk dat de periode goed gekozen is.

Collega Keulen, collega Jans en collega Reekmans, wat jullie over de eerste dag zeggen, is juist. We hebben ook ingegrepen. Er zijn ondertussen al herstellingen gebeurd. De reden waarom die strook vuil was, is dat een stuk middenberm werd weggehaald om er rijweg van te maken. Dat bracht wat vuiligheid met zich mee, maar dat is ondertussen opgelost. Die opmerking is terecht. Ik kan dat niet ontkennen.

Ik heb misschien zelf de fout gemaakt dat ik voor de eerste keer in de voorbije jaren waarin de inhaaloperatie wordt uitgevoerd, bij aanvang geen persconferentie heb gegeven. Normaal geef ik twee dagen voor het zomerseizoen een persconferentie met alle werven, en dan komt dit nieuws op alle radio's. Nu dacht ik dat alles al goed gecommuniceerd werd, en dat ik het deze keer eens niet hoefde te doen. Vandaag zeggen we dat we het misschien beter wel hadden gedaan. Misschien is het ook nuttig dat een minister over wegenwerken nu en dan eens communiceert.

Dank u wel, collega's.

De heer Steve D'Hulster: Heel kort, want straks is er de toespraak van de koning. *(Opmerkingen)*

Minister, bedankt voor uw antwoord. U geeft het zelf al aan, en ook van onze fractie krijgt u alle steun om de grote werken die er moeten gebeuren, zeker te blijven voortdoen. Misschien nog een persconferentie meer en het AWV en het Verkeerscentrum ook heel proactief laten communiceren: dat is de hoofdboodschap.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, in de Zuilenzaal staat een televisietoestel opgesteld voor diegenen die om 18 uur de mededeling van de koning willen volgen. In het zelfbedieningsrestaurant wordt een lichte lunch aangeboden.

Dames en heren, we schorsen de vergadering.

– *De vergadering wordt geschorst om 17.53 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 18.50 uur.*

■

ONTWERP VAN DECREET betreffende de integrale jeugdhulp – 1952 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 9

Algemene bespreking (*Voortzetting*)

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de voortzetting van de algemene bespreking van het ontwerp van decreet betreffende de integrale jeugdhulp.

Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Minister, u had gelijk toen u in de commissie stelde dat het in het algemeen goed gaat met de jeugd in Vlaanderen. Dat moeten wij absoluut voor ogen houden.

Tegen deze achtergrond gaat desondanks jaar na jaar het aantal hulpvragen van gezinnen en van jongeren naar omhoog, worden hun vragen complexer en zijn antwoorden hierop minder gemakkelijk te geven. Dat bleek onlangs opnieuw uit het jaarverslag 2012 van het Agentschap Jongerenwelzijn, waarin werd vastgesteld dat het aantal kinderen en jongeren in de jeugdhulp, ook heel kleine kinderen, groot is.

Ook de N-VA wil kinderen en jongeren alle kansen bieden. Na tien jaar integrale jeugdhulp zijn er nog steeds situaties waarin men om allerlei redenen niet kan tegemoetkomen aan de hulpvraag van de jongere. Dat is onaanvaardbaar.

Het ontwerp van decreet dat voorligt, is het eindresultaat van een werk van lange adem. Het fundament werd gelegd in 1999, toen het Vlaams Parlement hoorzittingen over jeugdzorg organiseerde in een ad-hoccommissie naar aanleiding van het stijgende aantal hulpvragen in de bijzondere jeugdbijstand. De vaststelling dat de hervorming van de jeugdhulpsector, waarmee al in 2004 van start was gegaan met het decreet van 7 mei 2004 betreffende de integrale jeugdhulp, onvoldoende resultaten opleverde, leidde in 2010 en 2011 tot een nieuwe reeks hoorzittingen in dit parlement en een motie van aanbeveling bij de maatschappelijke beleidsnota Jeugdzorg. Dit alles resulteerde uiteindelijk in een ontwerp van decreet betreffende de integrale jeugdhulp. Het is een heel lange procedure geweest, waarin heel wat mensen werden gehoord en waarin de sector werd geconsulteerd. Dit ontwerp van decreet is daarvan het resultaat.

Naast het aanbieden van maximale hulp op maat voor minderjarigen, ook voor kinderen in een zwakke context, zijn andere sterke punten van het ontwerp van decreet: het verzekeren van de betrokkenheid van minderjarigen, ouders en opvoedingsverantwoordelijken op alle niveaus, de samenwerking tussen voorzieningen en sectoren, een eenvoudiger landschap en transparante prioritering, en een beter zicht op de beschikbare capaciteit.

Een belangrijk onderdeel van het ontwerp van decreet is de installatie van een intersectorale toegangspoort. Deze intersectorale toegangspoort moet vanaf de opstart de toegang tot de niet-rechtstreeks toegankelijke jeugdhulpverlening organiseren. Immers, in de Commissie Jeugdzorg ging veel aandacht naar de hinderlijke schotten tussen de sectoren en dan vooral tussen de bijzondere jeugdzorg, de gehandicaptenzorg en de psychiatrie. Door die schotten weten minderjarigen en gezinnen niet bij wie ze voor welke problemen te rade moeten gaan, weten hulpverleners niet altijd wat ze wel en niet kunnen doen en zou gedeelde hulp soms onmogelijk worden gemaakt door sectorale regelgeving.

De intersectorale toegangspoort wil de schotten tussen sectoren wegnemen, de transparantie voor de hulpzoekende minderjarige en zijn ouders vergroten en de verantwoordelijkheden van de betrokken hulpverleners voor en achter de poort versterken en helderder maken. Hierdoor zullen de jongeren snel en op de meest gepaste wijze geholpen worden. Bovendien zullen er door het verdwijnen van de tussenschotten tussen de verschillende sectoren ook verschillende hulpverleningsvormen tegelijk mogelijk zijn.

Collega's, een intersectorale toegangspoort betekent ook dat er slechts één onafhankelijke bevoegde instantie zal zijn om minderjarigen waar nodig door te sturen naar de niet-

rechtstreeks toegankelijke jeugdhulp. Uiteraard moeten we hierbij opletten dat bij deze toegangspoort niet een soort van flessenhals ontstaat, met alle gevolgen van dien. De aanmelding bij deze toegangspoort zal gebeuren door de eerstelijns hulpverlening. Zo kunnen zij de problemen al vrij vroeg onder de loep nemen. Indien mogelijk, pakken de eerstelijnsdiensten deze problemen zelf aan zodat zwaardere vormen van hulpverlening zich kunnen bezighouden met de ernstigere problemen. In deze visie is het van belang om het aanbod van de centra voor algemeen welzijn (CAW's), de centra voor leerlingenbegeleiding (CLB's) en Kind en Gezin voldoende ruim uit te bouwen en bekend te maken. De rol van het algemeen welzijnswerk, Kind en Gezin en van de CLB's zit op de eerste lijn en in die zin zijn deze diensten rechtstreeks toegankelijk.

Bovendien, beste collega's, zal de werking van de intersectorale toegangspoort over twee afzonderlijk werkende teams verdeeld worden, namelijk het team indicatiestelling en het team jeugdhulpregie. Hierdoor krijgen die beide teams niet enkel de kans om hun eigen expertise uit te bouwen, maar wordt er ook een scheiding gecreëerd tussen hulpvraag en hulpaanbod. Men stelt vast dat wat jongeren en gezinnen echt nodig hadden aan hulp soms gekleurd werd door wat er aan hulp beschikbaar was. Door die twee teams afzonderlijk te organiseren wordt gepoogd een juister antwoord op de geformuleerde hulpvraag te bieden waarna uiteindelijk kan worden gematcht met het gepaste aanbod.

Uiteraard zal er met de installatie van de intersectorale toegangspoort een hertekening plaatsvinden in de rollen en opdrachten van de verschillende partners in de jeugdhulpverlening. Hierdoor komen hulpverlener en hulpvrager dichter bij elkaar te staan bij de vraagstelling en het onderzoek of hulpverlening achter de toegangspoort wel aangewezen is. Vervolgens zorgt een procesmatige aanpak in de toegangspoort zelf voor een grotere mate van flexibiliteit en snelheid. Aanvragen die weinig verder onderzoek vereisen, kunnen snel tot de realisatie van niet-rechtstreeks toegankelijke jeugdhulpverlening leiden, voor hulpvragen die meer interactie vergen tussen toegangspoort en hulpvrager is er meer tijd beschikbaar. Meer dan voorheen zal de hulpvrager weten waar hij aan toe is, welke stappen al zijn gezet en wat hij van wie nog mag verwachten.

Hierbij moet er steeds goed gewaakt worden over het verzekeren van de continuïteit in de jeugdhulp. De grenzen tussen onder meer voorzieningen, organisaties en sectoren mogen niet als effect hebben dat het traject van de cliënt verbrokken verloopt. Als het traject van de cliënt vrij complex in elkaar zit of als de hulpverlening niet verloopt zoals iedereen het wenst, is dat vaak het geval. In het belang van het kind of de jongere moet de hulpverlening naadloos of toch minstens met zo weinig mogelijk breuken in het traject verlopen. Het is de bedoeling dat de procedures meer transparant worden en dat de output in de mate van het mogelijke meetbaar wordt. Toegegeven, het is niet altijd mogelijk om alles 100 procent te meten, maar binnen de jeugdhulp moet alles goed worden opgevolgd, zodat we vanuit het beleid kort op de bal kunnen spelen en zaken waar nodig kunnen bijsturen.

Collega's, positief is dat de minderjarige in elke fase van de procedure gehoord zal kunnen worden. Namens de N-VA-fractie wil ik beklemtonen en herhalen dat het van groot belang is dat de minderjarige en/of diens gezin centraal staan binnen de hulpverlening en niet de verschillende structuren. Het ontwerp van decreet is op dit gebied een grote stap voorwaarts. Immers, dit decreet gaat in tegen verkokering en verbetert de afstemming tussen verschillende sectoren, wat zal leiden tot een heldere werkwijze, een principe waar N-VA een groot voorstander van is. Het is hierbij van levensbelang om duidelijke werkafspraken te maken met de kinder-, en jeugdpsychiatrie die niet binnen het toepassingsgebied van dit decreet vallen.

De N-VA-fractie wil mee de schouders zetten onder dit ontwerp van decreet, dat moet leiden tot een betere jeugdhulpverlening in Vlaanderen omdat het meer afgestemd is op de noden van de kinderen of de jongeren of hun gezin. Dit ontwerp van decreet is natuurlijk geen eindpunt, eerder een startschot voor verandering. *(Applaus bij N-VA)*

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Voorzitter, minister, collega's, 'oordeel nooit voor woensdag' is de slogan van een belangrijk weekblad. Inderdaad, in dat belangrijk weekblad zag ik vanmorgen een mooie foto van u, mooier dan de mijne van een paar weken geleden. De tekst erbij maakte me minder gelukkig want u zei dat u niet begreep dat mensen kritiek hadden op de integrale hulpverlening en dat men tegenwoordig in Vlaanderen niets meer kan veranderen. Zo antwoordde u op de journalist die zei dat er nogal wat kritiek was op uw voorstel 'integrale jeugdhulp'.

Minister, ik nodig u uit om toch nog eens de verslagen van de ad-hoccommissie van een paar jaar geleden te lezen, om eens bij de jeugdconsulenten langs te gaan, want dan zult u horen dat die kritiek er wel degelijk is. "Je kunt hier niets meer veranderen": ik denk dat de meeste mensen op het terrein en ook diegenen die hier op de tribune staan, absoluut niet tegen verandering zijn, maar je kunt iets veranderen en het slechter maken of je kunt iets veranderen en het beter maken. Dat is allebei verandering, en verandering op zich is nooit goed of slecht.

Ik zou de integrale jeugdhulpverlening kunnen vergelijken met een trein die vertrok in 1999 en die een droomtraject wilde rijden in een land waar een ondoorzichtige jeugdhulpverlening bestond, waar jongeren en cliënten absoluut niet centraal stonden en waar jongeren in nogal wat carrousels terechtkwamen. Dat traject ging richting het beloofde land waar voldoende tijdige hulp zou zijn die laagdrempelig en toegankelijk is, hulp die vraaggestuurd is, die duidelijk de vraag ziet en zich afvraagt hoe de hulp zo snel en laagdrempelig mogelijk kan worden georganiseerd zodat de jongere actief deelneemt aan een hulpverleningsproces dat naadloos op elkaar aansluit en waar een trajectbegeleider is die de reisgezel is van de jongere doorheen het kluwen van de jeugdhulpverlening.

Minister, die treinreis naar het beloofde land heeft uiteindelijk lang, veel te lang geduurd. De reis is begonnen met een heel enthousiaste trein, vol mensen die wilden meedoen. In 2004 is er door dit parlement – zo goed als unaniem als ik me goed herinner – bij decreet een reisweg uitgetekend, maar tussen 2004 en 2009 zijn er drie verschillende machinisten geweest. Die hebben het traject niet gevolgd en hebben de trein laten stilstaan, met als gevolg dat heel wat enthousiaste passagiers zijn uitgestapt omdat ze er niet meer in geloofden dat die trein ooit zou aankomen.

Het siert u, minister, dat u hebt gezegd dat u de trein opnieuw aan het bollen wilt krijgen, alleen hebt u de verkeerde wissel getrokken. U koos een wissel waarop de trein via een ander spoor teruggedreden is naar het land waar de verkokering heerst, waar de cliënt niet centraal staat en waar absoluut geen vraaggestuurde zorg heerst.

Alle mensen die onderweg uit de trein stapten, zien dit ontwerp van decreet niet zitten, maar toch gaat u ermee door. En dat kan omdat er onwaarschijnlijk veel apathie is op het terrein. Mensen zeggen: "Er is toch niets meer aan te doen, laat het maar gebeuren." Dat kan ook omdat heel veel mensen hun mond niet meer open durven te doen, ze worden vakkundig het zwijgen opgelegd. Denken we maar aan onze hoorzitting waar een gepensioneerde consultant het standpunt van de consulenten moest komen verdedigen. De consulenten waren zo onder druk gezet dat ze eigenlijk verzocht werden om geen kritiek meer te komen leveren. En dat kan omdat dit ontwerp van decreet in de beste Vlaamse traditie totaal, maar dan ook totaal onleesbaar en onbegrijpelijk is.

De heer Gysbrechts is nu even niet aanwezig, maar we hebben samen het Koninklijk Atheneum van Mortsel ontvangen: 18-jarigen van het algemeen vormend onderwijs. Ze wilden het decreet Integrale Jeugdhulpverlening bespreken. Je krijgt dat aan die mensen niet uitgelegd! Het is nochtans het publiek ervoor. Jongeren van 18 jaar van het algemeen vormend onderwijs begrepen niets van het decreet over de jeugdhulpverlening.

De kinderrechtencommissaris zegt dat hij het decreet moet uitleggen aan kinderen en jongeren. Hij noemt het 'integralees' en hij zegt dat hij het niet kan verkopen.

Waarom wordt er niet gereageerd? Het is allemaal zo ingewikkeld dat niemand er nog iets van verstaat.

Collega's, ik ben u heel erkentelijk dat u op dit uur nog komt luisteren naar een debat over de integrale, en ik zal mijn best doen om in mensentaal te illustreren waarom dit ontwerp van decreet de foute keuzes maakt en waarom het niet mag worden goedgekeurd.

Laten we daarvoor terugkeren naar de basisprincipes: er moet voldoende laagdrempelige en toegankelijke hulp zijn. En destijds droomden we van één aanspreekpunt voor jeugdhulpverlening in elke zorgregio. Dat is heel belangrijk omdat we zien dat op dit moment 40 procent van de vragen die bij het comité voor bijzondere jeugdzorg komen, eigenlijk al op de tweede lijn zitten, dat ze er eigenlijk niet thuishoren. En daarnaast zien we dat een aantal mensen de weg naar de jeugdhulpverlening niet vinden, waardoor ze veel te lang wachten en bij wijze van spreken meteen in een instelling moeten worden geplaatst.

Voor een goed begrip: met dit ontwerp van decreet schaffen we de comités voor bijzondere jeugdzorg af. Er is niet één aanspreekpunt opgericht, er werd gekozen voor een brede instap. Iedereen die een vraag heeft in verband met jeugdhulpverlening, moet nu ofwel naar Kind en Gezin, ofwel naar het algemeen welzijnswerk, ofwel naar een CLB.

Laten we het concrete voorbeeld nemen van een moeder met een zoon van 16 jaar. Ze heeft een ernstig vermoeden dat de zoon drugs gebruikt. De resultaten in de school gaan achteruit, hij zit er dikwijls verwaasd bij en ze mist regelmatig geld uit haar geldbeugel. Die moeder zit met een enorm probleem en ze wil snel ingrijpen en ervoor zorgen dat het niet van kwaad naar erger gaat, en dat was ook de bedoeling van heel onze integrale. Waar moet die moeder nu naartoe voor jeugdhulpverlening? Niet naar Kind en Gezin, want dat richt zich uitdrukkelijk op kleine kinderen van 0 tot 5 jaar. Het algemeen welzijnswerk is absoluut niet uitgebouwd over heel Vlaanderen en vertoont zich in heel verschillende gedaantes: het gaat zowel over daklozenwerking als over jongerenadviescentra (JAC's), maar die richten zich tot jongeren, niet tot de ouders. Naar de CLB's dan, minister van Onderwijs? Dat is natuurlijk niet evident voor een moeder die wil zeggen dat ze vermoedt dat haar zoon drugs gebruikt. Het zou wel eens kunnen dat die school een heel specifiek beleid heeft over drugsgebruik en dat de moeder het eigenlijk niet vertrouwt om met haar probleem naar een CLB te gaan. In het huidige voorstel is de kans groot dat de moeder op zoek gaat, maar dat ze niet vindt waar ze terecht kan met haar vraag.

Het tweede belangrijke principe van de integrale jeugdhulp was dat de jongere centraal moet staan. De hulpvrager moet centraal staan. Dan is het heel belangrijk dat, als er een vraag komt, je onmiddellijk ziet hoe het precies in elkaar zit. Hoe kunnen we de context in kaart brengen en hoe kunnen we proberen om zo laagdrempelig en zo snel mogelijk hulp te bieden?

Ik maak dit concreet met een typisch voorbeeld van iets waarmee je bij de CLB's terecht kunt. Een school meldt het feit dat een jong meisje steeds vaker spijbelt. Het CLB spreekt met dat meisje. Uit dat eerste contact blijkt dat achter dat spijbelen een verhaal zit van een gezin waar van alles misloopt. Het meisje groeit op bij een alleenstaande moeder en heeft een broertje dat vrij druk is. De moeder heeft een jaar geleden haar job verloren, heeft ondertussen zo'n stapel onbetaalde facturen, kan de eindjes niet meer aan elkaar knopen, geraakt steeds dieper in een depressie en heeft ook niet meer de energie om haar jonge puberdochter van 14 jaar te begeleiden.

Minister van Onderwijs, als de CLB's hiermee vandaag worden geconfronteerd, verwijzen ze door naar de comités voor bijzondere jeugdzorg om met dat gezin aan de slag te gaan. Morgen, en dat is al maart 2014, bestaan die comités niet meer. De CLB's zullen de taak van die comités moeten overnemen. Dat wil zeggen dat de medewerker van het CLB zal moeten spreken met die moeder en met dat meisje, en dat hij een ondersteuningsplan zal moeten

opstellen waarbij contact moet worden opgenomen met het OCMW om ervoor te zorgen dat er een schuldbemiddeling wordt opgestart, zodat die achterstallige facturen niet leiden tot een uithuiszetting of tot het afsluiten van de elektriciteit. Hij moet er ook voor zorgen dat er wordt gewerkt aan de situatie van die moeder. Zij moet uit haar depressie worden geholpen. Het zou ook heel goed zijn indien die twee kinderen – we zijn nu begin juli – niet een hele vakantie thuiszitten bij die moeder, die toch geen geld heeft om ermee weg te gaan. Je moet er door middel van een preventieve sociale actie voor zorgen dat die drukke gast op een sportkamp gaat en dat dat meisje ook een vakantie heeft. Dan moet er ook een afspraak worden gemaakt met dat meisje dat ze in september met een nieuwe lei begint.

Die taken moeten vanaf september in Oost-Vlaanderen en maart in heel Vlaanderen worden uitgevoerd door de CLB's. Ik durf betwijfelen of de CLB's ertoe in staat zijn om dat allemaal over te nemen. De hulp moet naadloos aansluiten. Er moet een trajectbegeleider zijn voor die jongere, die verschillende soorten hulp nodig heeft. Hij moet ervoor zorgen dat dat met het OCMW in orde komt, dat die vakantie gepland wordt, dat er in september bekeken wordt of dat meisje goed gestart is enzovoort. Die hulp moet naadloos zijn en de trajectbegeleider moet de reisgezel zijn van de jongere en haar omgeving.

Ik geef nog een voorbeeld, een dat vandaag zou thuishoren in het comité voor bijzondere jeugdzorg. We nemen opnieuw een meisje van vijftien jaar. Zij weigert om naar huis te komen. Zij woont ondertussen bij haar volwassen vriend. Haar vader ziet dat totaal niet zitten en dreigt ermee om naar de politie te gaan. Dat meisje wil niet meer naar huis gaan omdat haar vader een relatie heeft met de beste vriendin van haar oudere zus, omdat hij de moeder het huis heeft uitgestuurd en omdat die moeder zwaar getormenteerd verdwenen is.

Dit is duidelijk een dossier van bijzondere jeugdzorg, want de integriteit van het jonge meisje is in gevaar. Het meisje wil absoluut niet dat haar vader naar de politie gaat. Maar waar moet zo iemand vandaag terecht? Het comité voor bijzondere jeugdzorg bestaat niet meer. Bij Kind en Gezin? Nee, want het is een tiener van 15. Het algemeen welzijnswerk? Als er toevallig een Jongerenadviescentrum (JAC) in de buurt is, zou dat een oplossing kunnen zijn. Of bij het CLB? Het is niet evident om met dat soort problemen naar een CLB te gaan dat verbonden is aan de school. Iedereen wil graag naar het CLB dat verbonden is aan de eigen school.

Dat meisje stapt toch naar het CLB. Ze ziet geen andere oplossing. Ze vindt daar een CLB-medewerker die met haar de hele weg wil afleggen. Hij brengt de context in kaart. Praat met de moeder, met de vader enzovoort. Uiteindelijk, na veel gesprekken, komt men tot de conclusie dat het meisje het best bij haar moeder kan intrekken. Met de vader komt het niet meer goed, die wil zijn jonge vriendin niet loslaten. Op dat moment echter heeft de moeder geen onderkomen. Misschien kan het meisje eerst, zo kort mogelijk, in een voorziening of pleeggezin terecht, het liefst in de buurt van de school en van haar sociaal netwerk. Iedereen is het daarover eens.

De brave CLB-medewerker kan dat niet zelf beslissen. Een plaatsing zit achter de toegangspoort. Daar kan een CLB-medewerker niet over beslissen. Je zou verwachten dat de CLB-medewerker die zo veel geïnvesteerd heeft, samen met het meisje en de vader naar de toegangspoort stapt, dat hij daar het ondersteuningsplan op tafel legt en vraagt om samen naar een oplossing te zoeken. Maar nee, nee, nee, zo werkt dat niet! De toegangspoort is een soort onneembaar fort, ze praten daar niet met jongeren of met mensen, ze werken uitsluitend met dossiers. Ik nodig u uit om op de site van de integrale jeugdhulpverlening het dossier op te zoeken dat bij de toegangspoort moet worden ingediend. Het moet worden ingevuld volgens het juiste sjabloon, als iemand van de eerste lijn, onze brave CLB-medewerker, een aanvraag doet voor een residentiële plaats. Die arme CLB-medewerker is daar een halve dag zoet mee. Het sjabloon raakt ingevuld en wordt verstuurd naar de toegangspoort. Dan is het wachten. Noch de tiener, noch de CLB-medewerker, noch de vader worden gehoord. Men werkt op

basis van het dossier, want dossiers hebben geen angstige ogen. Dossiers bevrijden van de gevoeligheid van de situatie.

Ik geef u op een briefje wat er dan volgt. Die vader heeft toegegeven om niet naar de politie te gaan. Hij wil het op deze manier proberen. Maar dan plots hoort hij niets meer. Het dossier is in behandeling bij de toegangspoort. Als hij een week of tien dagen later nog niets hoort, neemt hij contact op met de CLB-medewerker waar hij een vertrouwensrelatie mee opgebouwd heeft. Die weet ook van niets. Het zit in de poort. Ik zeg het u: die vader gaat naar de politie! Die vertrouwt het niet meer. En wat doet de politie? Die geeft de zaak door aan de jeugdrechtbank. En wat doet de jeugdrechtbank? Die neemt een bewarende maatregel omdat de integriteit van het jonge meisje in gevaar is. De bewarende maatregel leidt waarschijnlijk tot een plaatsing, ergens waar er plaats is op dat moment.

Dat meisje is natuurlijk niet meer alleen kwaad op haar vader, maar op de hele wereld. Ze voelt zich zo onheus behandeld. Er waren afspraken met de CLB-medewerker en nu gebeurt er iets totaal anders. Als gevolg – en dat zien we vaak – revolteert het meisje; ik zou verdomme hetzelfde doen. Ze loopt weg uit de voorziening, komt in crisishulpverlening terecht, dan in de volgende voorziening. Ze komt in een carrousel terecht tot ze 18 wordt en wordt dan met een rugzak vol frustraties en kwetsuren weer de samenleving in gestuurd.

Is dat de integrale jeugdhulpverlening die we willen? Dat is de realiteit. Minister Smet, u moet dat ontwerp van decreet eens goed lezen.

Geachte leden, als u vandaag dit ontwerp goedkeurt, dan is er morgen niet meer jeugdhulpverlening, zoals sommigen u hier willen doen geloven. Immers, alle gewicht verschuift van de comités voor bijzondere jeugdzorg naar de zogenaamde brede instap. Die brede instap wordt verantwoordelijk voor de vermaatschappelijking van de zorg, moet de context in kaart brengen, moet een hulpverleningsplan opmaken, moet indien nodig dossiers indienen bij de toegangspoort, moet toeleiden naar rechtstreeks toegankelijke jeugdhulp en moet de jongere blijven volgen op het moment dat dat dossier achter die toegangspoort wordt behandeld.

Minister Smet, ik heb u hier uitgenodigd omdat ik echt met u de rekening eens wil maken. Het jaarverslag van het agentschap Jongerenwelzijn leert me dat er vandaag 23.000 jongeren in de jeugdhulp zitten. Nog eens een dikke 3000 jongeren wachten – want ook daar zijn er wachtlijsten – op de juiste hulp. Van die 23.000 dossiers stroomt 60 procent in via de jeugdrechtbank. Die instroom blijft dezelfde. Of neen, die zal zelfs toenemen als gevolg van het slechte systeem, maar dat blijft dus. 40 procent stroomt in via de comités. Laten we zeggen dat er vandaag ongeveer 10.000 dossiers instromen via de comités, waarbij het in 10 procent van de dossiers gaat over kleine kinderen. Die zullen voortaan dus instromen via Kind en Gezin. De rest, dus 8000 à 9000 dossiers, stroomt in via het algemeen welzijnswerk en de CLB's. Dat algemeen welzijnswerk is absoluut niet regiodekkend, de CLB's wel. Ik ben er dus zeker van dat de overgrote meerderheid van de dossiers voortaan via die CLB's zullen instromen.

Minister, op dit moment stromen tienduizend dossiers in via de comités voor bijzondere jeugdzorg. Vandaag worden die dossiers behandeld door tweehonderd jeugdconsulenten. Zij onderzoeken de context, zetten jeugdhulpverleningsplannen op enzovoort. Ze zijn ook voor een deel de trajectbegeleider. Die tweehonderd mensen komen niet mee naar de CLB's: die blijven allemaal ergens achter die toegangspoort of in het Ondersteuningscentrum Jeugdzorg. U krijgt er dus achtduizend dossiers bij voor uw CLB's, zonder dat er één personeelslid bij komt. U schudt van neen, maar het is wel zo. Het goedgekeurde decreet zou in september ingaan in Oost-Vlaanderen. Vanaf september zijn er geen comités voor bijzondere jeugdzorg meer. Vanaf maart volgend jaar gaat het in in de rest van Vlaanderen. Hebt u een plan van aanpak om meer mensen in uw CLB's te zetten, zodat ze die nieuwe toestroom aankunnen? Hebt u die mensen?

Ik heb ook gelezen dat er in het kader van de hervorming van het secundair onderwijs een audit wordt uitgevoerd om de hele werking van de CLB's qua effectiviteit en efficiëntie door te lichten. Ik heb me al in dat debat gemengd. De resultaten van die audit zouden de basis vormen voor de hervorming. Die audit zou van september tot volgend voorjaar plaatsvinden, maar ondertussen komt die nieuwe stroom binnen bij uw CLB's. Hoe zult u dat opvangen? U lacht, maar dit is wel de realiteit.

Daarstraks heb ik nog over een proefperiode horen spreken. Die proefperiode bestaat niet. Dat is afgeschaft. Het heet nu de voorstart. Dit betekent dat tussen september 2013 en maart 2014 zal worden onderzocht welke dossiers, IT-programma's en modules nog niet in orde zijn.

Tijdens een commissievergadering heb ik dit met de verantwoordelijke voor de integrale jeugdhulp besproken. Ik heb toen allerlei zaken over IT-programma's en over dossiers gehoord. Het woord 'jongere' heb ik geen enkele keer gehoord.

Die jongeren en die ouders met hun terechte hulpvragen kunnen binnenkort bij de CLB's terecht. In de CLB's is hiervoor echter geen personeel aanwezig. Is in bijkomend personeel voorzien? Is er een plan B?

Ik heb dit mensen uit de jongerenwelzijnssector besproken. Ze hebben me gelijk gegeven. Vanaf volgend jaar zullen al die dossiers langs de CLB's binnenlopen. Dat is echter niet meer hun verantwoordelijkheid. Hun verantwoordelijkheid is op basis van dit ontwerp van decreet herschreven. Vanaf nu hoort dit bij het beleidsdomein Onderwijs.

Ik heb minister Vandeurzen gevraagd wie het dan zal betalen. Volgens hem betreft het een gedeelde verantwoordelijkheid. Als ik de administratie dezelfde vraag stel, krijg ik echter te horen dat dit door de minister van Onderwijs moet worden betaald. De CLB's vallen immers onder Onderwijs.

Als ik de partijgenoten van minister Smet aanspreek, wordt het nog erger. Ik heb hun gevraagd of ze niet merken wat er aan het gebeuren is. Uiteindelijk is minister Vandeurzen een koekoek die zijn ei in het nest van minister Smet legt. (*Rumoer*)

Hij exporteert zijn wachtlijsten van de CBJ's naar de CLB's. Wie nu in Antwerpen naar een comité voor bijzondere jeugdzorg belt, wacht zes weken tot drie maanden. Binnenkort zal diezelfde persoon bij het CLB wachten. Minister Smet zit opgescheept met de wachtlijsten die vanuit het beleidsdomein Welzijn naar zijn beleidsdomein zijn geëxporteerd.

Ik heb de heer Van Malderen hierover aangesproken. Ik heb hem hierop gewezen. Hij heeft me geantwoord dat dit toch pas in maart 2014 in werking treedt, dat het in mei 2014 verkiezingen zijn en dat het daarna zijn probleem niet meer is. Het staat immers in de sterren geschreven dat het beleidsdomein Onderwijs de volgende legislatuur bij de N-VA zal terechtkomen. De N-VA moet het probleem dan maar oplossen. (*Opmerkingen van de heer Kris Van Dijck. Rumoer*)

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Voorzitter, ik zou mevrouw Vogels toch willen vragen me het citaat te bezorgen waarin ik dat zou hebben gezegd. We hebben hierover al eerder van gedachten gewisseld. Zoals al eerder is aangehaald, is dit ontwerp van decreet een kaderdecreet. (*Opmerkingen van mevrouw Mieke Vogels*)

Tussen de goedkeuring van het kader en de uitvoering zit behoorlijk wat tijd. Die tijd moet toelaten het landschap aan een nieuwe realiteit aan te passen. Mevrouw Vogels pikt er nu één element uit. Ik ben ervan overtuigd dat alles met het nodige overleg en expertise zal gebeuren. Voor het overige wacht ik op het citaat.

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer Van Malderen, u kunt natuurlijk het licht van de zon ontkennen. Indien u hier straks op het groene knopje duwt, schaft u vanaf 1 september 2013

en vanaf 1 maart 2014 alle comités voor bijzondere jeugdzorg af. Dat is duidelijk. U beslist dan al het personeel dat nu voor die comités werkt, in de sector van jongerenwelzijn blijft en het grootste deel van de dossiers van de rechtstreeks toegankelijke hulp, de zogenaamde laagdrempelige hulp, langs de CLB's zal instromen. Er is echter in geen enkele euro voorzien om meer personeel voor de CLB's aan te werven.

Ik kan nog leven met een dergelijk cynisme als het om betonprojecten gaat. Maar hier gaat het verdomme om kwetsbare jongeren in grote problemen. U laat die in de kou staan. Dat vind ik verschrikkelijk.

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Mevrouw Katrien Schryvers: Voorzitter, het gaat hier om het belang van onze kinderen en jongeren. Ik vind het dan ook niet netjes dat mevrouw Vogels er een karikatuur van maakt. *(Opmerkingen van mevrouw Mieke Vogels)*

De mensen in de bemiddelingscommissies en in de comités hebben gedurende al die jaren heel prachtig werk verricht.

Maar hier beweren dat alle kinderen, jongeren en ouders perfect de weg naar die comités kenden, is niet correct. Ze stonden niet dicht bij de kinderen, jongeren en ouders die een hulpvraag hadden. En dat is waaraan we nu tegemoet willen komen, niet alleen door de CLB's, maar ook door de CAW's en Kind en Gezin. Daarnaast zijn er ook nog de ondersteuningscentra jeugdzorg (OCJ's) en de vertrouwenscentra. Het is niet correct om te stellen dat het alleen de CLB's zijn.

Het klopt dat de CLB's een belangrijk aanspreekpunt zullen worden. En ja, dat vinden wij goed, net omdat die dicht bij de kinderen en jongeren staan.

Mevrouw Mieke Vogels: En wie zal dat allemaal opvangen bij die CLB's, mevrouw Schryvers? Ik ben begonnen met te zeggen dat de integrale jeugdhulpverlening de bedoeling had om laagdrempelige toegankelijke hulp te bieden, wat de comités nu niet kunnen. Mijn conclusie is dat er na dit ontwerp van decreet nog minder rechtstreeks toegankelijke hulp zal zijn, tenzij u massaal investeert in de centra voor leerlingenbegeleiding en in het algemeen welzijnswerk, dat ook niet klaar is om al die bijkomende dossiers op te vangen. U steekt de kop in de grond.

U maakt er zelf een karikatuur van, door zeemzoeterig te gaan zeggen dat het allemaal beter wordt. Probeer op het terrein maar eens uit te leggen hoe de CLB's het vanaf september in Oost-Vlaanderen en vanaf maart volgend in heel Vlaanderen moeten aankunnen. Zeg het mij!

Mevrouw Katrien Schryvers: Mevrouw Vogels, ik heb in de commissie al herhaaldelijk gezegd dat de CLB's een enorm belangrijke taak hebben in het kader van welzijn. Denk bijvoorbeeld maar aan de preventiecoaches. We zullen inderdaad bepaalde hervormingen moeten doorvoeren. Dat zal een grote uitdaging zijn voor de ministers van Onderwijs en Welzijn. Maar ik denk dat de CLB's ook aanvoelen dat dat nodig is en dat er een grote bereidheid is om ook die taak op te nemen, en niet alleen die taak van leerlingenbegeleiding. En ja, het kan dat er dan bijkomende inspanningen nodig zullen zijn. Dan vinden wij dat ook absoluut verantwoord.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Ik ben absoluut geen specialist inzake bijzondere jeugdzorg. Ik luister dus zowat onbevangen naar dit boeiende debat. Ik heb vooral gehoord dat mevrouw Vogels een aantal interessante, pertinente vragen heeft gesteld aan de regering, en in het bijzonder aan de minister van Onderwijs. Maar we hebben nog altijd geen antwoorden gehoord.

Wordt er voor de CLB's in bijkomend personeel voorzien? Ik zou daar graag een antwoord op horen.

Minister Pascal Smet: Ik zal alle vragen in één keer beantwoorden. Ik stel voor dat mevrouw Vogels eerst haar vragen stelt. Die kunnen vrij snel en eenvoudig beantwoord worden.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik wil nog een andere zaak aanhalen, minister. Weet u dat de verhouding tussen de rechtstreeks toegankelijke jeugdhulp, waar het CLB een heel belangrijk onderdeel van wordt, en de niet rechtstreeks toegankelijke jeugdhulp, de zogenaamde toegangspoort, een bijzonder hiërarchische situatie wordt?

Ik heb hier een infobundel casussen volgens de processen, waar de grote winkel van integrale uitlegt hoe in de toekomst via welke stroomschema's er moet worden samengewerkt tussen CLB's en de toegangspoort. Dan zie ik daar dat de CLB's permanent opdrachten krijgen. Bijvoorbeeld is er niet met de ouders gepraat, men geeft dat door aan het Ondersteuningscentrum Jeugdzorg. Dat zegt dan: we gaan aan het CLB vragen dat ze die ouders nog eens rond de tafel brengen en toch nog eens proberen. Ik heb hier in het verslag staan: "De CLB-medewerker reageert zeer onthutst en misnoegd en vraagt zich af wat de positie van het CLB is. 'Moeten wij dat allemaal doen in uitvoering van wat die toegangspoort ons opdraagt?'" Hier wil ik graag een kort en eenvoudig antwoord op als dat kan. De CLB's zullen vanaf september in Oost-Vlaanderen en vanaf maart in heel Vlaanderen twee meesters dienen. Ze zullen het Onderwijsdecreet in het kader van hun onderwijsopdracht, en het CLB-decreet uitvoeren, en ondertussen nog het onderwerp van een audit zijn en tegelijkertijd moeten ze het decreet Integrale Jeugdhulpverlening uitvoeren. Dat wordt een enorm spagaat, want als er niet meer personeel is, dan zie ik niet in welke taken ze als eerste gaan doen. Mijn vraag aan u is: wat zal de prioriteit van de CLB's zijn, met het te beperkte personeel: de opdrachten in het kader van het CLB-decreet of de opdrachten in het kader van het decreet Integrale Jeugdhulp?

Collega's, een van de belangrijke opmerkingen van de kinderrechtencommissaris, die ik voor meer dan 150 procent deel, is het feit dat de jongere niet meer centraal staat en dat achter die toegangspoort er alleen met dossiers wordt gewerkt. Ik had vorige week nog een gesprek met een consultant uit het comité van Antwerpen. Die zei dat het de derde keer op drie weken was dat hij echt geen oplossing vond voor een minderjarige, ook niet binnen de crisishulpverlening. Hij had een meisje van 16 jaar, een niet-begeleide minderjarige, die op straat stond en zag de angst in de ogen van dat kind. Hij kon ze toch niet 's nachts gewoon terug op straat sturen? Vanaf nu, collega's, zullen consultants de bange ogen van kinderen en jongeren niet meer zien, maar alleen nog dossiers, en dossiers hebben geen bange ogen. De verantwoordelijke zegt dan tegen de consultants: als jullie jullie dossiers op een correcte manier afhandelen, dan hebben jullie jullie werk gedaan. Dat staat haaks op de vele getuigenissen die we in de hoorzittingen gehoord hebben over participatieve hulpverlening, samen met de jongere zoeken naar een oplossing en een klein beetje inleven in de context en de vraag van de jongere. Alles wat hier moet worden goedgekeurd, staat daar haaks op.

Collega's, het kan anders. Ik zal afronden met te verwijzen naar de veertig amendementen die ik heb ingediend om aan te tonen dat er een alternatief is, waar je werkt met Diensten Ondersteuningsplan, waarbij trajectbegeleiders werken. CLB's, algemeen welzijnswerk en Kind en Gezin die op een bepaald moment zien dat er in een gezin moet worden opgetreden, kunnen een beroep doen op die Diensten Ondersteuningsplan. Die Diensten Ondersteuningsplan zijn ingebouwd in de regio, weten perfect wat er in die regio aan hulpaanbod voorhanden is, niet alleen in de jeugdhulpverlening maar ook via de OCMW's en andere initiatieven. De trajectbegeleider maakt een jeugdhulpplan op, het CLB keurt het goed en de trajectbegeleider voert dat verder uit. Denk aan mijn eerste voorbeeld van het spijbelende meisje, waarvoor op korte termijn een aantal duidelijke ingrepen nodig waren om erger te voorkomen.

Voorzitter, ik rond af.

Collega's, wie meer wil weten over mijn visie op hoe het anders kan, op een manier die veel meer beantwoordt aan het basisprincipe van integrale hulp, nodig ik graag uit om de amendementen eens te lezen.

Ik wil tot slot één zin voorlezen uit een mail die ik heb gekregen van iemand die jaren aan de kar heeft getrokken in de Regionale Stuurgroep Integrale Jeugdhulp in Antwerpen: “Deze hele ontwikkeling behoort voor mij tot de grootste ontgoochelingen uit mijn professionele loopbaan, heel deze operatie, die zo sterk gestart is en zo veel verwachtingen heeft gewekt, er zijn een paar mensen beter van geworden, maar niet één kind, niet één jongere.” Ik deel zijn mening, collega's. Ik hoop dat, als u vandaag op het groene knopje duwt, u er binnen zes maanden niet verschrikkelijk veel spijt van zult hebben. (*Applaus bij het Vlaams Belang, Open Vld en Groen*)

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Ik dank de collega's voor de opmerkingen, de ene uiteraard al wat meer dan de andere. Iedereen die van ver of nabij is betrokken bij dit ontwerp van decreet weet dat het het resultaat is van een heel lange oefening. Ik deel de mening van mensen die zeggen dat het wellicht te lang heeft geduurd.

Op een bepaald ogenblik moet je van een idee tot een operationalisering daarvan komen. Het idee dat de integrale jeugdhulp inspireert, is dat we moeten proberen een jeugdhulp te organiseren die veel dichterbij staat bij de zorg op maat die jongeren nodig kunnen hebben, dat het een hulp moet zijn die investeert in de eigen kracht en het sociale netwerk, de context van de jongere, en dat de jeugdhulp moet vertrekken vanuit de nood en niet vanuit de logica van de organisaties, die allerlei vormen van zorg en hulp aanbieden.

Dat idee is verwerkt in een ontwerp van decreet, dat ook een technisch decreet moet zijn, omdat het gaat om jargon en begrippen moeten worden geüniformeerd. De taal van de verschillende sectoren moet op elkaar worden afgestemd. Het is juist dat het ook procedurele regels bevat. Maar anders dan in 2004 is het ook een decreet dat heel duidelijk meegeeft wat de ambitie is, wat bedoeld wordt met goede hulpverlening, wat verwacht wordt qua verantwoordelijkheid, collectief en individueel, van iedereen die in de hulpverlening geëngageerd is. Dat is de reden waarom ik denk dat dit voor de eerste keer in Vlaanderen zeer expliciet inzet op een hulpverleningsmodel dat inzet op vermaatschappelijking.

Er zitten een aantal bewegingen in die wij de komende jaren moeten maken. Niemand in het halfroond zal ontkennen dat er noden zijn, vaak meer noden dan wat we met het aanbod kunnen lenigen. Wellicht moeten we dus nog jaren investeren in het vergroten van dat aanbod. Alleen is de vraag of we dat doen in de vertrouwde sectorale concepten dan wel of we wat komt moeten ontwikkelen in een andere context en het in een ander kader gieten. Onze overtuiging is dat we echt wel moeten afstappen van de sectorale benadering. Twee poorten, twee ingewikkelde organogrammen. Als u de huidige situatie op elkaar legt, maakt u eveneens een ingewikkeld organogram. We moeten daarvan af en proberen resoluut in te zetten op één goede diagnose en indicatiestelling, één geïntegreerde hulpverlening, met een taal en modules, met dingen die met elkaar communiceren, die samen en flexibel inzetbaar zijn.

Dat betekent ook dat we de rechtstreeks toegankelijke jeugdhulp moeten vergroten. In artikel 12 van het ontwerp van decreet wordt daarom zeer uitdrukkelijk gezegd dat 30 procent van wat aan niet-residentiële hulp achter de poort beschikbaar is – in het jargon – ook voor de poort inzetbaar moet zijn. Dat betekent meteen dat de capaciteit voor de poort op een serieuze manier vergroot. Er wordt ook uitdrukkelijk gezegd dat, als we in de toekomst het hulpaanbod vergroten in al de betrokken sectoren, men consequent moet inzetten op een capaciteit die ook voor de toegangspoort rechtstreeks toegankelijk is.

Dat dit geen theorie is, bewijzen de ontwikkelingen in de sector personen met een beperking, waar consequent is geanticipeerd en waar de flexibilisering van het rechtstreeks toegankelijk aanbod al een feit is.

Uiteraard wordt in het ontwerp van decreet ook ernstig ingezet op een goede reactie op verontrusting. Het is een beetje eigenaardig en ik begrijp dat niet zo goed. Het is nochtans heel duidelijk dat, door in te zetten op de ondersteuningscentra jeugdzorg, waarin een belangrijk aantal consulenten actief zullen zijn, en op de vertrouwenscentra, de thematiek – hoe kun je daarop reageren, hoe kun je aanklappend reageren? – wordt omgezet in een zeer goed uitgerust landschap. We gaan zorgen dat we daar dekkend mee aan de slag komen. Het is door amenderingen in de commissie dat de ondersteuningscentra rechtstreeks toegankelijk zijn. Je kunt je er echt melden. Mevrouw Vogels doet dan altijd alsof dat geen deel van de realiteit is. Als er aanduidingen zijn die te maken hebben met verontrusting, dan kun je ook daar terecht.

Dat ondersteuningscentrum zal aanklappend zijn. Het kan ondersteunend zijn voor degenen die rechtstreeks toegankelijke hulp en adviezen vragen, maar het is ook de bedoeling dat ze het traject opnemen en zich daaraan vastklampen. Als er situaties van verontrusting zijn, laten ze niet los en zorgen ze voor zorgcontinuïteit en trajectbegeleiding.

Het ontwerp van decreet zet ook in op continuïteit. Daarover bestaan verschillende meningen. Sommigen zeggen dat je nog een nieuwe partij moet creëren in het landschap: de trajectbegeleider. Dat idee is niet gevolgd. Dat wil niet zeggen dat specifieke trajectbegeleiding geen module kan zijn in het hele aanbod. Het is in de commissie bevestigd: dat kan wel.

Er is in het ontwerp van decreet gekozen – en dat werd versterkt door amenderingen – voor een dynamiek in het systeem, die ervoor zorgt dat het traject niet wordt losgelaten, dat het niet in een impasse terechtkomt en eindigt in een verhaal dat niemand verantwoordelijk is. Vandaar zijn er rollen als contactpersoon, het casemanagement van de vertrouwenscentra, de ondersteuningscentra, het cliëntoverleg, de bemiddeling, de module trajectbegeleiding, de regisseur. Er wordt gedaan alsof er een geïnstitutionaliseerde functie bestaat – en die wordt wel gecreëerd in dit ontwerp van decreet – die zegt dat het tot iemands kerntaak moet behoren om niet los te laten als er dringende vragen worden gesteld.

Het ontwerp van decreet zet ook in op crisishulpverlening en participatie van de cliënt. Het staat met zoveel woorden en bij herhaling in het ontwerp van decreet. Het wordt beschreven als inherent aan het proces van de integrale jeugdhulp. Ik maak me niet veel illusies dat we degenen die hier niet veel geloof aan hechten, zullen overtuigen. Ik heb niet veel nieuws gehoord.

Misschien nog een woordje over de instroom naar de CLB's. Het is totaal onjuist de indruk te wekken dat alle dossiers nu plots langs de CLB's moeten verlopen. De huisarts, het OCMW, het rechtstreeks toegankelijk aanbod, dat is allemaal beschikbaar. Als er sprake is van verontrusting, als er aanklappend moet worden gewerkt, als er zich niet-rechtstreeks toegankelijke hulp aandient, dan kunnen die allemaal worden gemobiliseerd en dan kan die poort door al die mensen worden gecontacteerd.

Het is niet correct om te doen alsof al die last op de schouders van de CLB's komt te liggen. Natuurlijk zullen de CLB's hierin een rol moeten spelen. Van de 10.000 meldingen die nu bij de comités toekomen, zijn er al minstens 2500 die door politie en justitie gebeuren en dus waarschijnlijk rechtstreeks naar de ondersteuningscentra zullen gaan. Het zijn allemaal zaken die niet correct zijn. Bovendien zijn er van de 10.000 maar 40 procent die effectief een opvolging kennen.

De CLB's zullen ook een beroep kunnen doen op rechtstreeks toegankelijk aanbod. Ze zullen daar mensen kunnen inschakelen, meer dan nu het geval is. Dat zijn zaken die uit de

voorbeelden vallen en dat is jammer, want het creëert de indruk dat we met de ogen dicht het grote moeras in rijden. Dat is in alle eerlijkheid niet waar.

De eerste signalen die mij bereiken van op het terrein bevestigen mij toch alleszins dat men met het concept aan de slag gaat, en dat inderdaad de sector met believers en non-believers vraagt dat het parlement duidelijkheid schept en dat men eindelijk probeert het kader stabiel te maken en te verankeren waarin de ontwikkelingen in de volgende jaren ten bate van onze jongeren natuurlijk moeten gebeuren.

Dat zijn de belangrijke elementen die ik in het debat nog wil inbrengen. Er zijn veel punctuele vragen gesteld, waarop ik uiteraard op een aantal zaken kan antwoorden. Mevrouw Dillen, u verwijst naar de vraag van het overleg met de federale overheid. Maar na het advies van de Raad van State zijn alle bepalingen die te maken hebben met jongeren die een als misdrijf omschreven feit plegen uit het decreet gehaald. Dat punt is niet aan de orde. Men heeft de screening van de jongeren en kindeffectrapportage (JoKER) wel degelijk voor de indiening in het parlement gedaan.

Er zijn een aantal vragen gesteld die te maken hebben met de verwachtingen na de poort en de manier waarop de dingen kunnen worden gecombineerd. Ik denk in alle eerlijkheid dat door het moduleren er veel zaken flexibeler mogelijk zullen zijn in de volgende jaren. We gaan natuurlijk proberen te blijven investeren in capaciteit en groei van capaciteit. Dat zijn we verplicht, want de noden zijn aanwezig.

Het is ook juist, en dat moeten we niet verdoezelen, dat een aantal situaties die nu al moeilijk zijn door dit decreet niet van de ene op de andere dag allemaal anders zullen verlopen. Er zijn een aantal gebieden, en ik noem maar Antwerpen, waar we ongetwijfeld de volgende jaren de prioriteit – die we trouwens in de laatste uitbreidingsronde ook gelegd hebben – zullen moeten volhouden.

Collega's, dit is een zeer belangrijke evolutie. Ik maak mij geen illusies, dat zal een verhaal zijn van leren en bijsturen. Maar de grond van de zaak, een jeugdhulp die veel meer gericht is op wat het beste is om jongeren nieuwe perspectieven te geven, dat is iets dat in het decreet zit ingebakken. Ik hoop dat u het decreet dan ook zal goedkeuren om eindelijk de mensen in Oost-Vlaanderen bij voorrang, en dan de rest van Vlaanderen de kans te geven om ermee aan de slag te gaan.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, mevrouw Vogels heeft heel lief gezegd dat ze mij uitgenodigd heeft om te komen. Ik wil ook heel lief zeggen dat toen ik haar bezig hoorde, ik mij afvroeg of de 'boem boem'-Mieke Vogels niet gereïncarneerd is als een heel sombere, onruststokende Madame Soleil die een beetje lijkt op de ambtenaar die al lang uitgestorven is en telkens als je met een verandering komt een hele waslijst problemen ziet en dan denkt dat de wereld gaat vergaan. Dat is, op een lieve manier samengevat, de karikatuur die u gemaakt hebt van het nieuwe ontwerp van decreet. Ik denk dat u daar te ver bent gegaan. *(Opmerkingen van mevrouw Mieke Vogels)*

Ik pas me aan. Maar dat was even als inleiding.

Sinds Jo Vandeurzen minister van Welzijn is en ikzelf minister van Onderwijs hebben wij heel hard gewerkt om die onderwijswereld en die welzijnswereld samen te brengen en vooral te zorgen dat die ook samenwerkt. Jo Vandeurzen heeft het terecht al gezegd, veel van die kinderen die problemen hebben, zitten nu ook al in onderwijs. Ze zijn ook al het voorwerp van CLB-bezorgdheid, als ik het zo mag uitdrukken. Het is totaal verkeerd om voor te stellen dat die CLB's nu plotseling met 27.000 kinderen zullen worden geconfronteerd die ze niet kennen en dat ze overladen worden met al het werk. Dat klopt dus niet, en ik wil ook geen welles-nietesspelletje over het aantal dossiers. Wij denken dat die CLB's daar wel toe in staat zijn. Ik kan alleen maar vaststellen dat de CLB's in de provincie Oost-Vlaanderen waar het

pilootproject moet starten, wel positief zijn. Ze staan wel te popelen om te beginnen te werken en te zien wat er komt en wat er niet komt.

Inderdaad, het zal een proces zijn van vallen en opstaan, dat klopt. Daarom hebben we ook een nieuw meetinstrument uitgewerkt, mevrouw Vogels, dat in de toekomst in alle CLB's zal worden gebruikt om de werklast te meten. Het gaat dan over de werklast vandaag die ze moeten doen in het kader van het CLB-decreet, maar ook de werklast die ze in de toekomst moeten doen in het kader van dit decreet dat we bespreken. Dit zal ons toelaten om te objectiveren wat de werklast is en als je meet, kun je daar natuurlijk gevolgen uit trekken.

Er is ook een pilootproject dat ons zal toelaten te zien wat dit concreet betekent op het terrein.

Verder komt er ook een audit in het kader van de hervorming van het secundair onderwijs. We gaan geen jaren wachten om die uit te voeren, dat zal op heel korte termijn gebeuren. Bedoeling is om vanuit welzijn en onderwijs te kijken waar de noden juist zitten. Mevrouw Schryvers heeft terecht gezegd dat men na de goedkeuring van het ontwerp van decreet moet nagaan of de opdrachten uit dat decreet kunnen worden uitgevoerd met het beschikbare personeel. Wanneer op een bepaald moment objectief wordt vastgesteld dat er een personeelsbehoefte is, dan moet die uiteraard worden ingevuld. Men moet natuurlijk ook een beetje vertrouwen hebben in de mensen van het CLB. Veel kinderen die problemen hebben, zitten in de scholen en behoren nu al tot de doelgroep van de CLB's.

Het is ook totaal verkeerd, en daarmee beaam ik wat minister Vandeurzen heeft gezegd, nu te doen alsof men nu alleen via de CLB's zal binnenkomen. U zegt dat, maar de toekomst zal uitwijzen wie er gelijk heeft. Ik wil dat toch sterk relativeren.

Dit is een goed ontwerp van decreet, dat zich volledig inschakelt in de goede samenwerking tussen Welzijn en Onderwijs. CLB's die een belangrijke opdracht hebben, krijgen vandaag overigens al een bijkomende financiering wanneer ze als een multidisciplinair team zijn erkend. Die bijkomende financiering zal ook in de toekomst blijven. Wanneer die CLB's worden geconfronteerd met kinderen op het snijvlak tussen onderwijs en welzijn, dan is het logisch dat zij een heel belangrijke rol spelen. Het zou vanuit een efficiënte overheid en organisatie totaal verkeerd zijn om die taak niet mede aan de CLB's te geven. Ik begrijp niet goed waarom u zo'n somber beeld schetst van die CLB's. Daarmee zorgt u voor onrust. Veel mensen die daarmee begaan zijn, willen starten en dit in de praktijk brengen. Zij zijn positief ingesteld ten aanzien van dat pilootproject in Oost-Vlaanderen. We moeten die mensen de kans geven om dat te doen.

Samengevat, het meetinstrument waarmee we de werklast zullen meten, is ontwikkeld. We hebben dit pilootproject om daar lessen uit te trekken. Er is ook de audit die zal worden uitgevoerd. Verder is er het engagement dat er bijkomende middelen ter beschikking worden gesteld indien dat nodig blijkt.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik ben echt niet overtuigd van het antwoord. Minister Vandeurzen zegt altijd hetzelfde maar gaat niet in op de heel concrete zaken die ik naar voren schuif.

Minister Smet, zowel de CLB's als het algemeen welzijnswerk hebben tijdens de hoorzitting gezegd dat bijkomend personeel om te starten met de integrale jeugdhulp een sine qua non is om het geheel te laten slagen en al die bijkomende opdrachten te laten uitvoeren. Het getuigt absoluut niet van goed bestuur om te zeggen dat u later wel zult zien of er bijkomend personeel nodig is. Vanaf 1 maart zullen alle jongeren en ouders – en het gaat niet alleen over jongeren en over onderwijsgebonden situaties – die bij het CLB terecht willen, voor een gesloten deur staan, want dat CLB bestaat niet meer. Zij zullen een uitweg zoeken. De bedoeling van integrale jeugdhulpverlening is om snel laagdrempelige hulp te krijgen via een aanspreekpunt, niet alleen wanneer het om een maatschappelijke noodzaak gaat. Ik heb daar totaal geen antwoord op gekregen.

Ik vrees dat de toekomst me gelijk zal geven. Ik hoop echter dat dit niet het geval zal zijn, want het gaat hier over kwetsbare jongeren die beter verdienen dan op wachtlijsten te komen en voor gesloten deuren te staan.

De heer Peter Gysbrechts: Minister Smet, het verhaal over de CLB's zoals u het schetst, klopt voor een deel. Het CLB is een belangrijke partner in dit verhaal en is daar nodig.

De mensen van het CLB staan er positief tegenover, maar ze hebben er ook vragen bij. Ik weet niet of u die mensen gehoord en gezien hebt. Zij zeggen dat ze dat wel willen en dat ze het positief inzien, maar dat ze een tekort aan mankracht hebben en dat er middelen tegenover moeten staan. Ik vind dat u daar zeer licht over gaat. Ik heb de vraag daarnet al gesteld: zijn de CLB's klaar voor die nieuwe opdracht? Het is een nuttige opdracht, maar zijn ze er wel klaar voor?

Ze twijfelen eraan. Ze willen wel. Ze zullen een belangrijke partner zijn. Er zijn inderdaad de CAW's. Maar de minister heeft zelf nog gezegd dat de CLB's heel belangrijk zijn en heel dicht, misschien wel het dichtst, bij de jongeren staan. Ze zijn het beste gekend door de jongeren. Daarom zullen ze vaak worden geconsulteerd. Dat is in se goed. Het is een probleem dat ze niet bereikbaar zijn tijdens de vakantie, maar voor de rest is dat goed. Er zijn echter gevolgen aan verbonden. De vraag is of de CLB's daar klaar voor zijn. Ik denk dat we dat niet mogen onderschatten en dat het wel onderschat wordt.

Minister Pascal Smet: We zullen dat goed monitoren. Ik heb wel vertrouwen in de CLB's. Bij het pilootproject in Oost-Vlaanderen wordt er heel constructief meegewerkt. Ze staan te popelen om te beginnen. Laat ons het een kans geven. Laat ons het goed monitoren en opvolgen. Uiteraard zullen de CLB's anders moeten werken. Dat ontkennen we niet. We mogen echter toch ook wel wat vertrouwen hebben in onze mensen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. *(Zie Parl.St. VI.Parl. 2012-13, nr. 1952/8)*

– De artikelen 1 tot en met 38 worden zonder opmerkingen aangenomen.

Er is een amendement op artikel 39. *(Zie Parl.St. VI.Parl. 2012-13, nr. 1952/9)*

Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Minister, ik wil een laatste poging doen. Ik richt mij tot u, eminent jurist, in een vorig leven advocaat en minister van Justitie. Ik wil u vragen om dit amendement in overweging te nemen.

Er is een heel uitvoerige motivering bij. U zult inmiddels de gelegenheid hebben gehad om die te lezen. Het is trouwens geen nieuwe motivering. U weet dat het amendement niet van mezelf komt, maar werd geschreven door de Orde van de Vlaamse Balies, gesteund door de jeugdparketten en de jeugdmagistraten.

Minister, de bijstand van een advocaat voor minderjarigen is absoluut noodzakelijk in dit verhaal om de rechten van die minderjarigen te kunnen waarborgen. Ik zal niet de hele motivatie voorlezen. In ieder geval, minister, is dit bijzonder belangrijk. De aanstelling van een advocaat heeft ook tot gevolg dat de minderjarige beter kan worden gemotiveerd om vrijwillig mee te werken, waardoor er mogelijk geen gerechtelijke tussenkomst nodig is. Dat moet u toch zeker in overweging nemen. Het heeft geen enkele financiële weerslag op uw

budgetten of uw begroting. Niets. Nul. Het vraagt enkel de goodwill van de meerderheid om hier gevolg aan te geven.

Collega's, ik weet dat een amendement van mezelf of mijn partij – hoe goed het ook moge wezen – nooit zal worden aangenomen in dit parlement. Na meer dan twintig jaar ervaring heb ik mij daar allang bij neergelegd. Nogmaals, collega's, ik ben bereid mijn naam terug te trekken en er de naam onder te schrijven van mevrouw Schryvers, mevrouw De Wachter of mevrouw Stevens. Voor mij is enkel en alleen de inhoud belangrijk, niet het feit om hier iets te realiseren. Minister, ik durf er bij u absoluut op aan te dringen dit in overweging te nemen. Het is in het belang van de minderjarigen.

De voorzitter: De stemmingen over het amendement en over het artikel worden aangehouden.

– De artikelen 40 tot en met 107 worden zonder opmerkingen aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET betreffende de versterking van het hoger beroepsonderwijs in Vlaanderen – 2067 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 4

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet betreffende de versterking van het hoger beroepsonderwijs in Vlaanderen.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Poleyn, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Voorzitter, collega's, in 2009 is er al een decreet over het hoger beroepsonderwijs goedgekeurd en sindsdien is er dus al een hbo5. De opleidingen van het hoger beroepsonderwijs situeren zich tussen het secundair onderwijs en de professionele bachelor. Ze zijn gericht op generatiestudenten, werkenden en werkzoekenden. Het decreet situeert zich zowel binnen de secundaire scholen, de centra voor volwassenenonderwijs (CVO) als bij de hogescholen op niveau 5 van de Vlaamse kwalificatiestructuur. Bepaalde bestaande opleidingen werden in 2009 van rechtswege veranderd in hbo5-opleidingen. Voor de verdere uitrol van de hbo5-opleidingen en de nieuwe opleidingen bleef het wachten op de Vlaamse kwalificatiestructuur en op de afstemming met de arbeidsmarkt. Er waren ook heel wat discussies over de juiste plaats van hbo5 in het hoger onderwijs of het volwassenenonderwijs.

In dat kader heeft de Vlaamse Regering verwezen naar de nota als antwoord op de motie van aanbeveling van het Vlaams Parlement ter gelegenheid van het maatschappelijk debat over de toekomst van het hoger onderwijs. De Vlaamse Regering heeft beloofd om op korte termijn een initiatief te nemen om de bestaande decretale teksten met betrekking tot de samenwerking tussen de aanbieders van hbo5-opleidingen aan te passen om de samenwerking te bevorderen.

Dat is de reden waarom er nu opnieuw een ontwerp van decreet over het hoger beroepsonderwijs ter goedkeuring voorligt. Inhoudelijk zijn er vijf thema's. Het eerste is het creëren van structurele en intensieve samenwerkingsverbanden tussen de aanbieders – CVO, secundaire scholen en hogescholen. Het tweede is schaalvergroting binnen het volwassenenonderwijs. Het derde is de omvorming en de kwaliteitszorg van de hbo5-opleidingen. Het vierde is de financiering van de hbo5-opleidingen. Het vijfde is de oprichting van een ambtelijke werkgroep die de toekomst verder moet voorbereiden, meer

bepaald de afspraken rond de studentenvoorzieningen, eenzelfde financieringssysteem, de rechtspositieregeling enzovoort.

Voorzitter, dat is waar het decreet over gaat. Wij hebben twee dagen een bespreking gehouden in de commissie Onderwijs. Er waren drie thema's waarover wat discussie bestond. Iedereen betreunde dat het decreet lang op zich heeft laten wachten. Voor de minister lag dat aan het feit dat de afstemming tussen arbeidsmarkt en onderwijs moeilijk lag, voor de oppositie lag het misschien aan de besluiteloosheid van de minister. Een tweede knelpunt was de plaats van hbo5. Moest hbo5 nu al niet duidelijker bij de hogescholen worden geplaatst? De keuze is duidelijk geweest dat het een samenwerkingsverband moet zijn tussen gelijkwaardige partners en het is evident dat dat een tijdelijke situatie zal zijn. Een derde knelpunt was een sterke bekommernis van de oppositie. Doordat hbo5 administratief en financieel bij de CVO's hoort, dreigen de generatiestudenten die al een professioneel gericht diploma hebben maar zich nog willen bijscholen, afgeschrikt te worden omdat ze geen studietoelage kunnen krijgen of geen beroep kunnen doen op studentenvoorzieningen omdat dit nog niet geregeld is. Er werd ook een amendement over ingediend maar dat is niet goedgekeurd. De minister verwijst als antwoord daarop naar het onderzoek naar de financiële implicaties van de studietoelagen en de studentenvoorzieningen.

Er zijn verschillende amendementen goedgekeurd en ook verworpen. Uiteindelijk werd het ontwerp van decreet goedgekeurd met zeven stemmen voor en zes onthoudingen.

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Minister, wij ondersteunen dit ontwerp van decreet. Wij zijn ook heel tevreden met de aanpassing waarbij de hogescholen in hun belangrijke rol nog meer worden gewaardeerd dan aanvankelijk was gepland.

Tijdens de bespreking hebben wij ook enkele vragen ter verduidelijking gesteld waaruit blijkt dat het goed is om het decreet zeer goed op te volgen en tijdig bij te sturen. Ik wil nog twee elementen onder de aandacht brengen. Ik heb heel duidelijk gesteld dat het decreet vooral vanuit de positie van het volwassenenonderwijs is geschreven, waardoor het risico bestaat dat bepaalde hogescholen niet in een samenwerkingsverband terecht kunnen, wat op langere termijn een probleem zou kunnen zijn. Minister, u hebt zich geëngageerd om dat goed op te volgen zodat er tijdig kan worden bijgestuurd zodat er geen kansen worden gemist.

Een tweede element is dat er in het decreet zelf, in het kader van overdracht van onderwijsbevoegdheid, het risico zit dat er geen goede regionale spreiding van het nieuwe hbo5-aanbod komt. Wij vragen om ook dat goed op te volgen om snel te kunnen bijsturen als het nodig is omdat hbo5-opleidingen toch voldoende regionaal ingebed moeten zijn.

De voorzitter: Mevrouw Moerman heeft het woord.

Mevrouw Fientje Moerman: Voorzitter, minister, mijn partij heeft zich ook onthouden bij de stemming in commissie en zal dit vanavond ook doen, om dezelfde redenen. We betreuren dat hier slechts een tussenoplossing is gevonden. We denken dat het risico bestaat dat die nogal lang zal aanslepen. Gegeven de overgangstermijn, dat heb ik ook in de commissie gezegd, is het weinig waarschijnlijk dat er voor 2020 een definitief kader komt.

In de commissie werd door mevrouw Meuleman een amendement ingediend wat de studiefinanciering voor generatiestudenten betreft. We hebben dat gesteund en we zullen dat vanavond ook doen, want het amendement werd opnieuw ingediend. We denken dat het echt wel fundamenteel is. Er is een grote nood aan de opleidingen die hbo5 verschaft in het beroepenveld vanuit het bedrijfsleven. Het zou erg zijn mochten jonge mensen afzien van die toch wel interessante vervolmakingsopleidingen wegens een gebrek aan studiefinanciering.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Voorzitter, ik wil de vergadering erop wijzen dat het niet om peanuts gaat. Het gaat over een niveau in ons onderwijs met 17.757 cursisten in de verschillende instellingen die hbo5 aanbieden. Het is een heel belangrijk niveau omdat het een betere aansluiting tussen onderwijs en de arbeidsmarkt kan realiseren. Het is op dat vlak trouwens een stap vooruit, maar net zoals de andere oppositiepartijen vinden wij ook dat het ontwerp van decreet maar half werk is. De meerderheid zou zeggen dat het glas halfvol is, wij vinden dat het halfleeg is. Het is jammer dat hier maar een halve hervorming wordt doorgevoerd.

Een sterkere integratie van de hbo5-opleidingen werd voorgesteld in het verslag van de commissie ad hoc. De hogescholen zouden als eindverantwoordelijken worden aangesteld voor hbo5, maar dat wil niet zeggen – zo heb ik dat toch niet geïnterpreteerd – dat ze een monopolie moeten krijgen op dat onderwijsniveau. Het zou voor de hogescholen een welkome aanvulling zijn geweest van hun bevoegdheden nadat ze toch wel sterk werden geamputeerd door het wegnemen van de academiserende richtingen en de verschuiving ervan naar de universiteiten.

Desondanks staan er in het ontwerp van decreet waardevolle stappen, namelijk de samenwerkingsverbanden tussen de diverse aanbieders, want het landschap is op dat vlak heel sterk versnipperd. Er wordt gestimuleerd wat de kwaliteit ten goede zal komen en daarom stemmen wij niet tegen, daarom zullen we ons onthouden.

Ik steun wel het amendement van mevrouw Meuleman. Eigenlijk gaat het in tegen een discriminatie die politiek niet te verantwoorden is, maar die volgens mij juridisch ook moeilijk te verkopen is. Mevrouw Meuleman zal het beter kunnen uitleggen, maar het gaat erover dat de generatiestudenten die hbo5 volgen in een tweejarige opleiding, geen studiebeurs krijgen en als ze drie jaar volgen, misschien een jaar langer dan echt nodig is, dan krijgen ze wel een studiebeurs. Zoiets wordt volgens mij door de Grondwettelijk Hof vernietigd. Ik vind dat we als parlement moeten anticiperen indien er een grote kans is op vernietiging, door een dergelijke regel niet aan te nemen. Ik vraag het parlement dan ook om het amendement van mevrouw Meuleman te steunen.

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Voorzitter, minister, dit ontwerp van decreet heeft jarenlang aangesleept, we zijn er al in april 2009 mee begonnen. Nu is er eindelijk een regeling, maar die blijft heel voorlopig. Het is zeker geen definitieve regeling en daar hebben wij problemen mee.

Ook de meerderheid geeft toe dat dit opnieuw een eerste stap is in een verhaal dat zich nog verder moet ontwikkelen. Maar we zitten met een niveau, hbo5, dat noodzakelijk is. We moesten het uitbouwen omdat de arbeidsmarkt er absoluut nood aan heeft. Men heeft nood aan een flexibele, arbeidsmarktgerichte opleiding. Je verwacht daarvan toch een aantal zaken, maar daaraan wordt niet volledig voldaan.

Ook de Unie van Zelfstandige Ondernemers (UNIZO) heeft heel wat opmerkingen bij het Hbo5-decreet. Ik haal ze hier aan omdat ze heel terecht zijn. UNIZO ziet heel wat gemiste kansen. Het was toch wel een langverwacht decreet, waarvan veel werd verwacht. Niet alle onderwijspartners worden op een gelijkwaardige manier behandeld. Ook de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor) zegt dat. De rol van de VDAB en van SYNTRA in zulke beroepsgerichte opleidingen zou toch wel wat serieuzer uitgewerkt mogen zijn in het ontwerp van decreet. Zij verwachten van een arbeidsmarktgerichte opleiding dat zij flexibel is. Met dit ontwerp van decreet installeren wij lange en complexe procedures voor het aanvragen en ook het bijsturen van een opleiding. Dat is niet flexibel. Er zijn ook weinig mogelijkheden om in te spelen op regionale noden. Dit is belangrijk, want deze opleidingen sluiten heel dicht aan bij bedrijven en lokale economieën. Maar het wordt niet mogelijk om daar flexibel mee om te gaan. UNIZO vindt ook dat het werkplekleren onvoldoende aan bod komt.

En dan is er de kwestie van de generatiestudenten. Het is toch de bedoeling dat jongeren uit een beroepsgerichte opleiding ervoor zouden kiezen om zich voor twee jaar extra in een zeer arbeidsmarktgerichte en bedrijfsgerichte regionale opleiding bij te scholen. Dan zit je met een groot probleem aangezien studenten die na het secundair onderwijs bewust kiezen voor zo'n tweejarige opleiding, geen recht hebben op sociale voorzieningen en een beurs, terwijl studenten die voor een driejarige opleiding op een hogeschool kiezen, wel dat recht hebben. Deze anomalie zou absoluut moeten worden weggewerkt. U zegt dat u ziet dat er daar inderdaad een probleem is maar dat u gaat wachten op de evaluatie.

In het decreet Studentenvoorzieningen van 2012 staat dat we zullen onderzoeken wat we zullen kunnen doen voor hbo5 omdat we de budgettaire implicaties niet kennen. Minister, die budgettaire implicaties zullen echt niet zo groot zijn want de studenten die nu als generatiestudent voor hbo5 zullen kiezen, zullen niet voor het hoger onderwijs kiezen en zullen misschien ook direct op de juiste plaats zitten. Dat spaart zichzelf uit. Dit is een heroriëntering van de middelen. Wie weet zullen ze wel beter besteed zijn als je studenten krijgt die sneller slagen. Ik zie echt niet in waarom u om budgettaire redenen de ongelijkheid die met dit ontwerp van decreet wordt gecreëerd, niet zou oplossen.

Wij denken bovendien dat er ook grondwettelijke problemen zullen zijn. Daarom roepen wij op om ons amendement hierover te steunen en om het mogelijk te maken voor alle generatiestudenten om een studiebeurs aan te vragen, ook voor diegenen die bewust kiezen voor de tweejarige hbo5-opleiding. Dat lijkt ons de logica der dingen.

De voorzitter: Mevrouw Martens heeft het woord.

Mevrouw Katleen Martens: Het ontwerp van decreet voor het hoger beroepsonderwijs is er eindelijk. Het parlement en het werkveld hebben lang gewacht, misschien wat te lang. Iedereen lijkt zo tevreden dat het ontwerp van decreet er eindelijk is dat men vergeet te vragen of dit nu wel is wat het hbo5 nodig heeft. Het hoger beroepsonderwijs is lokaal, laagdrempelig en op individuele maat te moduleren. Daar liggen nu net de eigenheid en de kracht van het hbo5. Dit ontwerp van decreet zet de samenwerking tussen de aanbiedende centra en de hogescholen in de startblokken. Een definitieve regeling moet er nog komen.

We hebben toch enkele bedenkingen en vragen bij de eindbedoeling en de gevolgen hiervan. Ten eerste, het niveau wordt opgetrokken, waardoor hbo5 dreigt geen tussenniveau meer te zijn, maar opschuift richting wezenlijk hoger onderwijs. Er moet op worden toegezien dat de huidige doelgroep daardoor niet afhaakt. Vervolgens zullen we bij de verplichte schaalvergroting waakzaam moeten zijn. Een opleiding die in de nabijheid wordt aangeboden, kan verhuizen naar grotere steden en centra. Het individuele karakter kan door de schaalvergroting verloren gaan. Nog een aandachtspunt: zal het onderwijs nog voldoende op maat worden aangeboden om de doelgroep aan boord te houden?

Ten tweede, de Vlaamse kwalificatiestructuur heeft door een conflict tussen het onderwijsveld en de arbeidsmarkt heel wat vertraging opgelopen. Wij betreuren dat dit eerste luik al opgestart is nog voor het oriënterend raamwerk van de structuur werd uitgeklaard.

Een eerste stap is gezet, maar er blijven nog heel wat onbeantwoorde vragen waardoor wij betwijfelen of dit het ontwerp van decreet is waarop iedereen zo lang heeft gewacht. De tijd zal het uitwijzen. We staan trouwens niet alleen met onze twijfels, want in de commissie werd het ontwerp van decreet met slechts 7 stemmen voor bij 6 onthoudingen goedgekeurd.

Het Vlaams Belang zal opnieuw het amendement van mevrouw Meuleman met betrekking tot het recht op studiefinanciering voor generatiestudenten jonger dan 23 jaar goedkeuren. Dit amendement werkt immers de ongelijkheid weg met de studiefinanciering die mogelijk is aan hogescholen.

Minister, ik heb nog een vraag. Wanneer zullen de resultaten van dat onderzoek beschikbaar zijn?

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: De voornaamste elementen zijn al opgesomd. Mijn fractie zal het ontwerp van decreet goedkeuren om redenen die al zijn aangehaald. De belangrijke doelgroepen worden aangesneden. Samenwerking wordt gecreëerd. De arbeidsmarkt zal meer worden betrokken bij die doelgroepen, net als Syntra en de VDAB. Dat zijn essentiële punten.

Iemand zei het al, het is een eerste stap. Het is een belangrijke stap. Dit ontwerp verdient goedgekeurd te worden. Het kwam tijdens de bespreking aan bod: de minister heeft de intentie getoond om verdere stappen te zetten. Eigenlijk zit dat ook vervat in dit ontwerp van decreet met de aanpak via de ambtelijke werkgroep. Wij gaan dit volledig goedkeuren.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Alle bezorgdheden die werden geuit, zullen worden meegenomen en gemonitord. Ik ben het helemaal eens met de heer Segers en anderen dat het een hele grote stap voorwaarts is. Het is niet de laatste stap, dat klopt. We moeten stapsgewijs vooruitgaan. Dat is zo in dit dossier.

Belangrijk element in dit ontwerp van decreet is onder andere de schaalvergroting. Het klopt dat we meer tijd nodig hebben gehad. Dat was onafhankelijk van mijn wil. Dat hebben we in de commissie heel duidelijk aangetoond. U mag er niet te gemakkelijk overheen gaan: we hebben wat tijd nodig gehad om de rust in de sector te laten weerkeren. Dat kwam door een resolutie, waarmee ik het parlement niet met de vinger wil wijzen. Er ontstond wat beroering. Er was tijd nodig om de rust tussen de hogescholen en de centra voor volwassenenonderwijs te herstellen. Die rust is er nu. Er bestaat ook eensgezindheid om die stap voorwaarts te zetten.

Ik wil er nog op wijzen dat er al hbo5-opleidingen zijn. U mag niet doen alsof dat dat nu nog helemaal niet aanwezig is. Er is nu een heel duidelijk kader. Er is een plan van aanpak.

Ik hoop dat de studie snel wordt afgerond. Dat loopt allemaal niet zo vlot, ook om redenen los van onze wil. Ik begrijp dat u ernaar vraagt. Ik vind dat de decreetgever coherent moet zijn. Toen we het decreet over de studentenvoorzieningen hebben goedgekeurd, hebben we gezegd dat we dit gingen nakijken. Laat ons nu de studie afwachten en dan de conclusies trekken.

Zoals mevrouw Meuleman zegt, begrijp ik het achterliggende motief. Omwille van de consistentie en coherentie wil ik de studie afwachten. Ik dank u voor uw steun.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. *(Zie Parl.St. VI.Parl. 2012-13, nr. 2067/3)*

– *De artikelen 1 tot en met 71 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement op artikel 72. *(Zie Parl.St. VI.Parl. 2012-13, nr. 2067/4)*

De stemmingen over het amendement en over het artikel worden aangehouden.

– *De artikelen 73 tot en met 93 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het internationaal verdrag van Nairobi betreffende de verwijdering van wrakken, 2007, en de bijlage, opgemaakt in Nairobi op 18 mei 2007

– 2049 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met het internationaal verdrag van Nairobi betreffende de verwijdering van wrakken, 2007, en de bijlage, opgemaakt in Nairobi op 18 mei 2007.

De algemene bespreking is geopend.

Vraagt er iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 2049/1)

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de Euromediterrane luchtvaartovereenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en het Koninkrijk Marokko, anderzijds, ondertekend in Brussel op 12 december 2006

– 2051 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met de Euromediterrane luchtvaartovereenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en het Koninkrijk Marokko, anderzijds, ondertekend in Brussel op 12 december 2006.

De algemene bespreking is geopend.

Vraagt er iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 2051/1)

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 16 juni 2006 betreffende de begeleiding van de scheepvaart op de maritieme toegangswegen en de organisatie van het Maritiem Reddings- en Coördinatiecentrum – 2069 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 3

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 16 juni 2006 betreffende de begeleiding van de scheepvaart op de maritieme toegangswegen en de organisatie van het Maritiem Reddings- en Coördinatiecentrum.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Bastiaens, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Caroline Bastiaens: Voorzitter, ik wil kort verslag geven. Dit ontwerp van decreet heeft een dubbel doel. Enerzijds is er de gedeeltelijke omzetting van een Europese richtlijn die betrekking heeft op de vaststelling van de grondbeginselen voor het onderzoek naar ongevallen in de scheepvaartsector; anderzijds is er de verduidelijking van de vrijstelling van aansprakelijkheid van de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen als coördinator van het Rampenplan Noordzee. De richtlijn die we hiermee omzetten, heeft tot doel de maritieme veiligheid te vergroten, de verontreiniging door schepen te voorkomen en de kans op ongevallen op zee in de toekomst te verminderen. Dat wil men bereiken door het bespoedigen van een veiligheidsonderzoek en een gedegen analyse van ongevallen en incidenten op zee, door de oorzaken vast te stellen. Voorts wil men erop toezien dat er tijdig en nauwgezet verslag wordt uitgebracht over het veiligheidsonderzoek en dat er voorstellen tot herstelmaatregelen worden geformuleerd. Volgens de richtlijn mag een dergelijk veiligheidsonderzoek nooit tot doel hebben zich over de aansprakelijkheid uit te spreken of de schuldvraag te beantwoorden.

De bepalingen in de richtlijn hebben voornamelijk betrekking op federale bevoegdheden. Enkel artikel 6 en artikel 8, in verband met het verlenen van toegang tot de nodige gegevens aan de onderzoeksinstantie, zijn als gemengde bevoegdheid aangeduid. Daarom staat dit ook in dit parlement op de agenda. Het opvragen van deze gegevens zal moeten gebeuren binnen de procedures en termijnen die worden vooropgesteld in het zogenaamde Scheepvaartbegeleidingsdecreet.

Over het ontwerp van decreet werden ook twee adviezen ontvangen, een van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en een van de Raad van State. De SERV drukt in zijn advies de bezorgdheid uit over de samenhang binnen het Scheepvaartbegeleidingsdecreet door parallelle wijzigingstrajecten. Die samenhang werd echter nauwkeurig bewaakt. De aansprakelijkheidsuitsluiting van havenkapiteinsdiensten, zoals gevraagd door de SERV, overstijgt de scope van het Scheepvaartbegeleidingsdecreet en moet het voorwerp zijn van een afzonderlijk decretaal initiatief tot actualisering van de Havenkapiteinswet. In antwoord op een vraag van de heer Keulen heeft de minister tijdens de commissievergadering ook gesteld dat aan de gewestelijke havencommissaris werd gevraagd om hierover met de havens een initiatief op te starten.

De SERV verwees tevens naar de federale wetgeving met betrekking tot de federale instantie voor onderzoek van scheepvaartongevallen (FOSO), die stipuleert dat de havens de kosten voor de werking van de FOSO moeten dragen. Daarover is veel commotie ontstaan. Die is er nog steeds. De havens hebben tegen deze wet immers een vernietigingsberoep ingesteld bij het Grondwettelijk Hof. De Vlaamse Regering diende op 25 februari 2013 echter een memorie van tussenkomen in, vanwege de mogelijke effecten voor Vlaanderen.

Tijdens de commissievergadering werd een technisch amendement dat de artikelen 2, 3 en 4 van het ontwerp van decreet aanvult, eenparig aangenomen. Het geamendeerde ontwerp van decreet werd nadien eenparig aangenomen.

De voorzitter: De heer Keulen, verslaggever, heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Voorzitter, ik kan het verslag van mevrouw Bastiaens volledig onderschrijven. Ik heb hier verder niets aan toe te voegen.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Voorzitter, het pijnlijke is dat we dergelijke verslagen allemaal kunnen lezen. Volgens mij had het Bureau afgesproken geen verslaggeving te brengen.

Ik wil ook een opmerking ten gronde maken. Dit ontwerp van decreet betreft de scheepvaartbegeleiding. De Vlaamse Havencommissie heeft ons meegedeeld dat verschillende wijzigingen moeten worden aangebracht en dat ook verschillende wijzigingstrajecten worden gehanteerd. Hierdoor moet niet altijd datgene worden gestemd wat er gestemd te worden is.

Mevrouw Bastiaens heeft er in haar 'uitvoerig' verslag ook uitdrukkelijk op gealludeerd. Waarom geven we nu een gouverneur vrijstelling van aansprakelijkheid in dit soort aangelegenheden, maar onze havenkapiteinsdiensten niet? Minister, tenzij u nog een derde wijziging aan het Scheepvaartbegeleidingsdecreet wil aanbrengen, denk ik dat we hier toch wel hadden kunnen doen wat we konden doen.

De meerderheid heeft drie pijnlijke amendementen moeten indienen. In één geval ging het om het invullen van een datum waar de Vlaamse Regering drie puntjes had gezet. Dit brengt me weer bij mijn stokpaardje. Het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering leveren heel slecht decretaal werk af. Ik zou willen dat dit in de toekomst niet meer gebeurt.

Ik wil er trouwens op wijzen dat die drie puntjes door een aantal mensen uit de diensten van de minister zijn gedetecteerd. Die mensen lezen de initiatieven van de minister taalkundig en legistisch na. De Vlaamse Havencommissie heeft hier ook op gewezen. Dat de minister hier dan nog niet op reageert, doet me de wenkbrauwen fronsen.

Wegens bepaalde omstandigheden was ik op 6 juni 2013 niet in de commissie aanwezig. Ik had dit punt graag toen te berde gebracht. Ik vind het pijnlijk dat ik dit vandaag hier moet doen.

Mijn fractie zal het ontwerp van decreet goedkeuren. Ik zal me onthouden. Ik wil het Vlaams Parlement een signaal geven. Wij zijn wetgevers. Laten we onze wetgevende functie ernstig nemen.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Voorzitter, ik dank de verslaggevers voor hun goed verslag.

Mijnheer Penris, ik was al in het verslag aan het zoeken. Ik vroeg me af waarom ik dat niet had gehoord. U was niet aanwezig. Ik heb nagekeken of uw fractie mee heeft gestemd. Dat is allemaal in orde. Ik beschouw uw toespraak zoals steeds als zeer waardevol. Verder noteer ik dat er een brede steun voor dit initiatief is.

Wat de datum betreft, klopt het dat er een fout is gemaakt. De datum was niet ingevuld. Ondertussen is dat in orde. Gelukkig beschikken we over goede diensten die dergelijke zaken opmerken.

Ik vermoed dat mevrouw Bastiaens in haar verslag ook naar de havenkapiteinsdiensten heeft verwezen. U hebt me die vraag in de commissie gesteld. Het verslag maakt er melding van. Ik heb de gewestelijke havencommissaris gevraagd met de havenbedrijven te vergaderen om dit probleem op te lossen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 2069/3)

– *De artikelen 1 tot en met 6 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het verdrag tussen het Vlaams Gewest en het Koninkrijk der Nederlanden tot wijziging van het verdrag tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden tot verbetering van de verbinding tussen het Julianakanaal en het Albertkanaal, ondertekend in Brussel op 27 februari 2013

– 2070 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag tussen het Vlaams Gewest en het Koninkrijk der Nederlanden tot wijziging van het verdrag tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden tot verbetering van de verbinding tussen het Julianakanaal en het Albertkanaal, ondertekend in Brussel op 27 februari 2013.

De algemene bespreking is geopend.

Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Voorzitter, dit is een belangrijk ontwerp van decreet, net zoals alle andere ontwerpen van decreet.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 2070/1)

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Irak, anderzijds, ondertekend in Brussel op 11 mei 2012

– 2061 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Irak, anderzijds, ondertekend in Brussel op 11 mei 2012.

De algemene bespreking is geopend.

Vraagt er iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 2061/1)

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen en tot wijziging van het decreet van 19 mei 2006 betreffende de Winwinlening

– 2068 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 3

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen en tot wijziging van het decreet van 19 mei 2006 betreffende de Winwinlening.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Fournier, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: Voorzitter, minister-president, collega's, het ontwerp van decreet regelt twee zaken: enerzijds het aanpassen van de Winwinlening aan de Europese klachten, anderzijds de uitbreiding van de Gigarantwaarborg naar ondernemingsfondsen, infrastructuurfondsen en kwalitatieve kredietportefeuilles.

Tijdens de bespreking in de commissie lichtte de minister-president de vier nieuwe instrumenten toe die door dit ontwerp van decreet worden ingevoegd in de Gigarantwaarborgregeling: de kmo-fondsen, de investeringsfondsen voor semipublieke infrastructuurinvesteringen, kwalitatieve kredietportefeuilles en een Gigarantverzekeringproduct tegen een sterke stijging van de herfinancieringskost bij herfinancieringen. Voor de eerste drie instrumenten worden de decretale bepalingen opgenomen in dit ontwerp van decreet.

De minister-president voegde eraan toe dat door dit nieuwe ontwerp van decreet enkele bepalingen in de regelgeving worden geoptimaliseerd en dat tevens de Winwinlening wordt bijgestuurd. Daarnaast wordt ingevolge een opmerking van de Europese Commissie het woord 'voornaamste' geschrapt bij de bepaling 'voornaamste exploitatiezetel'.

De heer Diependaele wees op de opmerkingen van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) dat een aantal punten uit het Bankenplan nog verdere uitvoering behoeven. Daarnaast vroeg hij welke instantie het eerste verlies dient te dragen, de overheid of de bankensector. Met betrekking tot dat laatste punt werd hij bijgetreden door mevrouw Turan, die ook vragen stelde omtrent het tijdstip van de opstart, en wou weten in hoeverre een semipublieke organisatie en de definiëring ervan nu concreet decretaal worden geregeld door het voorliggende ontwerp.

Ook de heer Rzoska had vragen over de opvang van het ‘eerste verlies’, maar sprak voor het overige van een voorbeeld van goed beleid.

De heer Bothuyne benadrukte de kamerbrede steun voor het gehele ontwerp van decreet. Hij stelde wel expliciet de vraag naar een concrete fasering en timing.

De heer Deckmyn onderstreepte ook de meerwaarde, maar uitte zijn bezorgdheid, net als de heer Bothuyne voor hem, over een mogelijke negatieve invloed op de schuldgraad van Vlaanderen.

Mevrouw Ceysens was kritisch en benadrukte de noodzaak om alle punten van het Bankenplan uit te voeren. Zij stelde ook dat Europa het concept van de Winwinlening onderuit wil halen en vroeg naar de impact van het schrappen van het woord ‘voornaamste’.

De minister-president repliceerde dat wat het Bankenplan betreft, alles wordt aangepakt en loopt. Hij trad de leden bij die wezen op de noodzaak van transparantie en monitoring, zodra de fondsen worden toegekend.

De heer Thomas Fiers, algemeen directeur van Gigarant-PMV, gaf vervolgens een technisch exposé omtrent de eerste en tweede verliesbuffer, waarbij hij benadrukte dat het niet de overheid is die als eerste verlies dient te dekken. Daarnaast stelde hij dat het de uiteindelijke bedoeling is van Gigarant – dus de tweede buffer – om deze kmo-fondsen klaar te maken om op de institutionele markt te worden geplaatst. De kmo-fondsen, vervolgde hij, zullen wellicht vanaf het vierde kwartaal van 2013 operationeel zijn.

Voor de infrastructuurfondsen willen de banken die eerder case per case bekijken. Gigarant voorziet ten andere in een eerder geleidelijke opbouw van de waarborgportefeuille. Het waarborgparcours wordt sowieso trimestrieel gerapporteerd aan de Vlaamse Regering met kennis van de dossiers. De heer Fiers benadrukte dat het schrappen van het woord ‘voornaamste’ bedrijfseconomisch geen verschil uitmaakt.

In zijn repliek vroeg de heer Diependaele, in navolging van een opmerking van collega Bothuyne, of Vlaanderen geen voorwaarden kan koppelen aan de fondsen, zodat bedrijven ze veeleer aanwenden voor leningen voor investeringen dan wel voor exploitatie. De heer Fiers legde vervolgens uit dat alles uiteraard in gang moet worden getrokken en dat het de bedoeling is dat de grootbanken een voorbeeld opzetten, om zo anderen naar de markt te lokken. De twee, drie jaar die ze met de kmo-fondsen hebben, moet volstaan.

Ten slotte werd vanuit de meerderheidsfracties een technisch amendement inzake de maximale geldigheidsduur van de waarborgen voor kwalitatieve ondernemingsportefeuilles voorgesteld, dat de Vlaamse Regering meer vrijheid zou verschaffen bij de vaststelling van de duur van de waarborgen. Dit amendement werd eenparig aangenomen met elf stemmen, net zoals alle andere artikelen. Het ontwerp werd eenparig aangenomen met elf stemmen.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Ik dank de verslaggeefster en alle leden van de commissie, want in de commissie was iedereen voor dit ontwerp van decreet.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 2068/3)

– *De artikelen 1 tot en met 9 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Marijke Dillen en de heren Johan Deckmyn, Jan Penris, Wim Wienen, Chris Janssens, Frank Creyelman en Filip Dewinter betreffende de vraag tot overleg met de Federale Regering in verband met de beslissing van de Federale Regering om advocaten aan de btw (belasting over de toegevoegde waarde) te onderwerpen

– 2133 (2012-2013) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 50 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft mevrouw Marijke Dillen bij motie van orde het woord gevraagd.

Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Voorzitter, ik heb een voorstel van resolutie ingediend in verband met de beslissingen van de Federale Regering betreffende de btw-heffing voor advocaten. Ik wil u vragen om dat straks bij hoogdringendheid aan de agenda te willen toevoegen.

De voorzitter: Wij zullen ons daarover straks uitspreken.

Het incident is gesloten.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 17 mei 2013 tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Franse Gemeenschap betreffende het beheer en de werking van de "Nationale Plantentuin van België"

– 2071 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 17 mei 2013 tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Franse Gemeenschap betreffende het beheer en de werking van de “Nationale Plantentuin van België”.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, minister-president, ik zal het kort houden, want u wordt straks blijkbaar nog in de Plantentuin verwacht. Vandaag zal hier het samenwerkingsakkoord goedgekeurd worden met de juiste titel, namelijk ‘betreffende het beheer en de werking van de “Nationale Plantentuin van België”’.

Als ik u mag geloven, en waarom zou ik dat niet doen, hebt u in de commissie het vooral over de creativiteit gehad waarmee een en ander is opgelost na twaalf jaar en sprak u, en u

niet alleen, over een soort van ingehouden vreugde. Dus heerst hier geen hoerastemming. Die was er ook niet in de commissie, wel ingehouden vreugde. Men heeft veel creativiteit aan de dag moeten leggen. Dat is nogal logisch wanneer men het samenwerkingsakkoord leest. In 2001 is beslist dat er een overdracht zou gebeuren van de Nationale Plantentuin naar de Vlaamse Gemeenschap, maar mits een samenwerkingsakkoord met de Franse Gemeenschap.

Minister-president, ik ga u niets verwijten, echt waar niet, maar dit is echt een staaltje van samenwerkingsfederalisme. Echt waar. Wanneer men ervan uitgaat dat de Plantentuin, een fantastische wetenschappelijke instelling, verwaarloosd door de federale overheid, laten we dat maar toegeven, eigenlijk geen bevoegdheid meer is van de federale overheid. Men gaat die overdragen want het is een gemeenschapsbevoegdheid. Die instelling ligt nu toevallig in Vlaanderen. Het gezond verstand zou zeggen: we dragen gewoon heel de zwik en de centen over en we zorgen ervoor dat het Franstalige personeel dat daar nu tewerkgesteld is, daar kan blijven werken, want waarom zouden die mensen op straat moeten worden gegooid, daar is geen enkele reden voor. Daarmee zou de kous af zijn. Dat zou logisch zijn. Maar die logica, minister-president, en collega's, geldt niet in het Belgische koninkrijk. Want hier liggen de zaken iets moeilijker.

Blijkbaar was er een soort verlatingsangst en vond men aan Franstalige kant dat de Franse Gemeenschap daar hoe dan ook iets in te zeggen moest hebben. Bijgevolg kennen we artikel 1 van het samenwerkingsakkoord, dat luidt dat de Nationale Plantentuin van België wordt overgedragen naar de Vlaamse Gemeenschap. Maar in artikel 2 staat dan dat het wetenschappelijk patrimonium federaal blijft, als uitzondering op de regel. Men zet dus in artikel 1 dat de overdracht gaat naar de Vlaamse Gemeenschap, en in artikel 2 zegt men er meteen bij dat het wetenschappelijk patrimonium eigendom blijft van de federale staat.

Er zijn verschillende zaken, de gebouwen, het wetenschappelijk patrimonium, zijnde de bibliotheek, het herbarium en de planten, en het personeel. Men stapt af van de logica dat het wordt overgedragen aan de gemeenschap waar het zich toevallig bevindt. Voor alle duidelijkheid, indien de Plantentuin zich in Nijvel had bevonden, en men dat zou overdragen aan de Franse Gemeenschap, zou ik vinden dat we dat helemaal moeten overdragen aan de Franse Gemeenschap en laten we dan hopen dat die er goed zorg voor draagt, voor die toch wel bijzonder belangrijke wetenschappelijke instelling. Maar zo gaat dat hier dus niet. Natuurlijk, als men van die logica afstapt, komt men in de problemen.

Maar dan zien we waar het Belgisch samenwerkingsfederalisme toe in staat is. Het patrimonium, de planten, hebben wij in bruikleen. Ik heb daarover al eens een grapje gemaakt, dat herhaal ik niet. Dan stelt zich het probleem: wat indien er een plant bij komt? Van wie is die dan? Daar heeft het samenwerkingsfederalisme het volgende op gevonden: als er een plant bij komt, is de eigenaar degene die de plant betaalt: de federale overheid, de Franse Gemeenschap, de Vlaamse Gemeenschap, desnoods de Duitstalige gemeenschap, de gefedereerde entiteiten.

Een bijkomend probleem is natuurlijk: wat bij een legaat of een schenking? Als iemand een erfenis van planten nalaat en die overdraagt aan de botanische tuin, zou men normaal gezien zeggen dat dan de Vlaamse Gemeenschap eigenaar is. Neen, want men verlaat de logica dat het integraal is overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap. Daar heeft het samenwerkingsfederalisme het volgende op gevonden: het wordt eigendom van de Vlaamse Gemeenschap, tenzij de schenker of de legaatouder anders heeft beslist.

Er stelt zich een derde probleem: wat indien planten worden geruild? Botanische tuinen ruilen onderling planten, van wie is dan die plant die erbij gekomen is? Daar heeft het samenwerkingsfederalisme ook iets op gevonden, ze hebben op alles iets gevonden: dan hangt het af van de prijs die betaald is voor de ruil. Afhankelijk van wie de hoogste prijs heeft betaald, is het federale eigendom of Vlaamse. Voilà, het Belgisch samenwerkingsfederalisme werkt dus perfect.

Dat heeft tot gevolg dat je in de Plantentuin – excuus, ik kan er ook niet aan doen – een Belgische cactus kunt hebben, daarnaast een cactus die is aangekocht door de Vlaamse Gemeenschap, die dan volle eigendom is van Vlaanderen, niet in bruikleen. Als de Franse Gemeenschap ook beslist om een cactus aan te kopen en die te schenken aan de Nationale Plantentuin van België, dan is die volle eigendom van de Franse Gemeenschap. Op de duur gaan we niet meer weten van wie die planten zijn. Ik weet dat ik er een beetje een karikatuur van maak. (*Opmerkingen van de heer Lode Vereeck*)

Wat als die planten elkaar bevruchten? (*Gelach*)

Wel, mijnheer Vereeck, dat is een vierde probleem. Ik moet eerlijk toegeven dat het samenwerkingsfederalisme daar faalt, want de oplossing voor die optie heb ik in het samenwerkingsakkoord niet gevonden. (*Opmerkingen van de heer Lode Vereeck*)

Of het vaderschap wordt erkend, weet ik niet. Hoe dat in elkaar zit, staat er niet in.

Dat ging over het wetenschappelijk patrimonium. Ik denk dat u daarop doelde, minister-president, toen u het had over de creativiteit die moest worden gehanteerd om tot een oplossing te komen. Laten we eerlijk toegeven dat het tot absurde en belachelijke toestanden leidt. Maar ik verwijt u niets, daar blijf ik bij.

Daarnaast is er het personeel, het bestuur. Als men er niet van uitgaat dat de Plantentuin ook wat het bestuur betreft volwaardig wordt overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap, maar als men ervan uitgaat dat de Franse Gemeenschap absoluut nog een vinger in de pap moet hebben, komt men weer tot rare situaties. Er zijn de raad van bestuur en de wetenschappelijke raad. De raad van bestuur bestaat uit negen leden, waarvan er vijf zijn aangeduid door de Vlaamse Regering.

Er zijn er twee aangeduid door de Franse Gemeenschap en twee door de Wetenschappelijke Raad, waarbij we ervan uitgaan dat er van die twee een Franstalig en een Nederlandstalig zal zijn. De Franse Gemeenschap heeft daar dus nog altijd een vinger in de pap. Wat meer is, die raad van bestuur beslist bij meerderheid, behalve als het gaat over de technische en administratieve ondersteuning van het wetenschappelijk personeel. Die beslissingen moeten zowaar met een bijzondere meerderheid van zeven op negen worden genomen.

Bovendien zal de Franse Gemeenschap wetenschappelijk personeel kunnen toevoegen, zoveel als ze wil. Daar staat geen limiet op. Dan is er de Wetenschappelijke Raad, die zowaar paritair is samengesteld. De Wetenschappelijke Raad van de Plantentuin van België die aan de Vlaamse Gemeenschap wordt overgedragen, wordt paritair samengesteld. Het administratief en technisch personeel dat Franstalig is, wordt in een uitdovend kader geplaatst, maar al het Franstalig personeel komt onder de supervisie van een Franstalige directeur.

Dat is België in het klein. Men moet het verslag eens lezen van de bespreking van dit samenwerkingsakkoord in het parlement van de Franse Gemeenschap. Dat is zeer verhelderend. In de bevoegde commissie legt minister-president Demotte zeer uitdrukkelijk de nadruk op alle garanties die de Franstaligen hebben gekregen. Hij zegt onder andere – ik citeer: “En dépit de son passage à la Communauté flamande, l’institution continuera de fonctionner sur base d’un Conseil scientifique paritaire.”

Dus ondanks het feit dat het wordt overgedragen, is de Wetenschappelijke Raad paritair samengesteld.

Ik citeer opnieuw: “Monsieur Demotte relève que l’important est ici que toutes les décisions relatives au soutien administratif et technique des chercheurs – autrement dit celles où le facteur linguistique entre en jeu pour l’égalité de traitement des agents – doivent être prises à une majorité ‘speciale’ de 7 membres sur 9.”

Dan gaat de heer Demotte verder: “Cela signifie concrètement qu’avec trois membres, les francophones sont en mesure de bloquer une décision qui leur serait spécifiquement défavorable. Il s’agit donc d’une logique de ‘sonnette d’alarme’, dont on connaît d’expérience le caractère préventif et les garanties qu’elle apporte contre le risque de passage en force.”

Waar zijn we hier in godsnaam mee bezig? Iets dat op een eenvoudige manier zou kunnen worden overgedragen, heeft in feite bijna twaalf jaar lang deel uitgemaakt van een heel politiek communautair spel. Het gevolg is dat een stuk van de plantentuin – wat de gebouwen betreft – is vernietigd. Een paar jaar geleden is toenmalig minister Moerman zelfs moeten tussenkomen met serieuze sommen om ervoor te zorgen dat enkele collecties niet definitief naar de filistijnen gingen. Er was niemand die toen de bevoegdheidskwestie in vraag stelde aan Franstalige en federale kant.

Is dit het samenwerkingsfederalisme, het in bruikleen geven van planten met alle mogelijke regelingen over wat indien er een bijkomt, wat indien er een wordt geruild? Bij het bestuurlijk kader vindt men bij de Franstaligen termen terug als ‘blokkering’ en ‘bijzondere meerderheid’ en ‘alarmbel’. Als dit de voorafspiegeling is van de verdere staatsvorming en van de overdracht van een aantal andere zaken, dan zijn we ver van huis.

Minister-president, ik verwijt u niets, maar als dit document de voorafname is van wat ons nog te wachten staat – en dat zal het wellicht zijn –, als dit het samenwerkingsfederalisme is, dan is dat ofwel om mee te lachen, ofwel om mee te huilen. Om u, mijnheer Van Rompuy, niet te zeer te onplezieren, zullen we niet tegenstemmen, maar ons onthouden over dit ontwerp van decreet. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Voorzitter, collega’s, het is niet met ingehouden vreugde, maar met vreugde dat ik dit ontwerp van decreet lees en zie hoelang men daaraan bezig is geweest. Ik wil de minister-president feliciteren, men is daarmee begonnen in 2001. Dat is 12 jaar geleden, en het is nu gefinaliseerd met 18.000 soorten planten verspreid over verschillende serres, tuinen en arboreta. De Plantentuin is een instelling van hoog wetenschappelijk niveau.

Dat men daar oplossingen ‘sui generis’ moet voor vinden, men zou anders inderdaad niet in België leven. Maar het is werkzaam, en het is een Vlaamse instelling. De Plantentuin wordt een autonome Vlaamse instelling en beschikt voortaan over de volheid van bevoegdheid om die instelling in te passen in zijn organisatiestructuur. Dat is een ingewikkelde constructie. De tuin blijft eigendom van de federale staat en wordt in bruikleen gegeven. Maar goed, dat is een creatieve en werkzame oplossing.

Het was op het vlak van personeel een nationale instelling, en er zijn een aantal wetenschappelijke onderzoekers die voor een deel blijven ressorteren onder de Franse Gemeenschap, het is inherent aan dat soort structuren die zijn opgezet. Dat er in de raad van bestuur voor een stuk nog zeggingsmacht is gegeven aan mensen die zijn aangeduid door de Franse Gemeenschap is inherent aan dat soort oplossing. Maar het geheel zal kunnen werken.

We moeten nog een nieuw Vlaams decreet maken om het nog verder te concretiseren, en de minister-president heeft zijn tevredenheid uitgedrukt dat dit dossier tot een goed einde is gekomen, en wij kunnen dit als fractie onderschrijven.

Ik weet dat daar lacherig over wordt gedaan, maar na twaalf jaar zijn we het ook verplicht aan die instelling die topmensen heeft, maar waar inderdaad onvoldoende in is geïnvesteerd, ook door de federale overheid. De volgende jaren zullen wij ervoor zorgen dat het een arboretum is en blijft van wereldniveau.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Collega's, de Open Vld-fractie vindt het een goede zaak dat er eindelijk vooruitgang is geboekt in het dossier van de Plantentuin van Meise, en dat op die manier de Plantentuin van Meise in zijn glorie zal kunnen worden hersteld. Uiteindelijk is het een toestand van meer dan tien jaar onzekerheid en het is goed dat hier uiteindelijk een einde wordt aan gesteld.

Niet alleen krijgt Vlaanderen een topinstelling, een topwetenschappelijke instelling van wereldniveau, maar ook krijgt ze ongeveer 18.000 soorten planten in bruikleen. Ik vind dat we daar vanuit Vlaanderen toch zeer trots op mogen zijn. Vanuit onze fractie zijn we zeer tevreden dat het samenwerkingsakkoord eindelijk gerealiseerd is en dat de Vlaamse overheid vanaf 1 januari 2014 aan de slag kan om het verval een halt toe te roepen. Het komt nu de Vlaamse Regering toe – ik wil dat benadrukken – om een ambitieus programma te ontwikkelen dat recht doet aan deze collectie van wereldfaam.

Toch zijn er een aantal bezorgdheden die ik heel graag aan de minister-president wil meegeven. Een eerste bezorgdheid is de financiering van de Plantentuin. In uw antwoord op een schriftelijke vraag van mij hebt u benadrukt dat de kost van het renovatieplan op 71 miljoen euro zou komen, exclusief erelonen en studies. De vraag is dan ook of dit bedrag van vier jaar geleden geen onderschatting is. De vraag dringt zich dan ook op op welke manier deze plantentuin gefinancierd zal worden. Op dezelfde schriftelijke vraag hebt u ook geantwoord dat dit op een gefaseerde manier zal gebeuren in functie van de beschikbare middelen en rekening houdend met de algemene, economische omgevingsfactoren.

Mijn fractie hoopt dat de regering de nodige middelen zal vinden om de herstelling snel door te voeren. Het mag niet de bedoeling zijn opnieuw tien jaar te discussiëren over de financiering van de renovatie.

Ik wil ook graag opmerken – de heer Van Hauthem van het Vlaams Belang heeft dat ook al gedaan – dat de toenmalige minister voor Wetenschap, mevrouw Fientje Moerman, in 2006 1,5 miljoen euro heeft vrijgemaakt om de stookketels en de daken van aantal serres te herstellen. Dat was een goede zaak, want zonder dat geld zouden we nu geen 18.000 soorten planten meer hebben.

Minister-president, momenteel heeft de plantentuin twee ingangen. Een daarvan is gelegen aan de kant van het centrum van Meise. De inwoners van Meise hebben van daaruit onmiddellijke toegang. Op een van mijn vragen daarover hebt u geantwoord dat het een opdracht zal zijn van de nieuwe raad van bestuur. Wij hopen dat deze de huidige ingangen in de toekomst zal behouden.

Tot slot, minister-president, wil ik nog een suggestie doen. Op initiatief van Open Vld is er kamerbreed een resolutie goedgekeurd over het beter beschermen van de vlinders. Ik geloof dat de plantentuin van Meise een prominente rol kan spelen bij de bescherming van onze vlinders. Sommige vlindersoorten hebben nood aan een zeer specifieke biotoop, die alleen op enkele plaatsen door gericht beheer kan worden gecreëerd. Denkt u niet dat de Plantentuin van Meise een ideaal biotoop zou kunnen zijn?

Mensen zouden er informatie kunnen inwinnen over welke planten vlinders aantrekken, over de plaats in hun tuin waar ze die planten moeten zetten of over de zaken waar ze moeten op letten. Tegelijkertijd zou het ook handig zijn dat op de plaats waar deze informatie verstrekt wordt, de mensen ook terecht kunnen voor de aankoop van een aantal specifieke vlinderplanten. Vandaag kan men in de Plantentuin al terecht voor advies en voor de aankoop van planten. Vanuit de werking moet extra aandacht voor de vlinderplanten en hun verzorging een kleine moeite zijn. Wij hopen dan ook dat daar rekening mee zal worden gehouden.

Minister-president, onze fractie is tevreden dat er eindelijk een samenwerkingsakkoord is. Nu komt het erop aan om dringend stappen te ondernemen die recht doen aan de Plantentuin van Meise.

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Minister-president, ook mijn fractie is heel tevreden dat dit ontwerp van decreet hier vandaag ter goedkeuring voorligt. Gedurende een lange periode hebben we in het parlement u of uw voorgangers ondervraagd over dit dossier. De Plantentuin is een instelling met een heel belangrijke internationale uitstraling. We moeten daar trots op zijn. In het verleden werden we echter vaak geconfronteerd met situaties waar we iets minder trots op konden zijn. Er gebeurde vooral oplapwerk om ervoor te zorgen dat de Plantentuin niet nog verder verloederde. Het is spijtig dat dit zoveel jaren heeft aangesleept, maar we zijn wel tevreden dat we nu eigenlijk van start kunnen gaan. Voor ons betekent dit een goed begin van een structureel beleid en van een goede werking van de Plantentuin van Meise.

Uiteraard zullen de kosten oplopen aangezien we in het verleden zo lang hebben moeten wachten op die overschakeling. Wat vooral belangrijk is in dit dossier, is dat men er, mede dankzij het personeel in geslaagd is om die Plantentuin in de toekomst verder te kunnen beheren. Zij hebben het niet gemakkelijk gehad maar zijn daar gedurende al die jaren toch op een goede manier mee omgegaan. Nu kan de Plantentuin worden opengesteld voor alle geïnteresseerden.

We zullen dit dossier in de toekomst samen moeten opvolgen, minister-president, zodat onze volledige regio kan genieten van deze internationale uitstraling.

De voorzitter: De heer De Bruyn heeft het woord.

De heer Piet De Bruyn: Voorzitter, minister-president, collega's, mijn fractie en meer bepaald mijn voorganger, Mark Demesmaeker, heeft herhaaldelijk aangedrongen op een – hoe zal ik het zeggen – goede afwikkeling van dit dossier. Ik had verleden week hierover een gesprek met hem. Ik heb hem geschetst wat er intussen voorligt. Hij liep niet over van enthousiasme, maar dat zal u niet verbazen, aangezien u in de commissie zelf hebt aangegeven slechts 'ingehouden vreugdevol' te zijn. Ik denk dat we elkaar daarin begrijpen.

Het feit dat hier meer dan een decennium lang over gediscussieerd en gepraat is, is ronduit beschamend. Het is allesbehalve een voorbeeld van wat samenwerking zou moeten en kunnen zijn. Dat neemt niet weg dat ik hier vooral wil vooruitkijken. We hebben in de commissie even stilgestaan bij wat er in het verleden allemaal is misgegaan. Het is treffend geïllustreerd door een aantal vorige sprekers.

Vandaag denk ik dat de uitdaging voor de Plantentuin tweeledig is. Een eerste element is dat men zo snel mogelijk de reputatie die men als vooraanstaand internationaal wetenschappelijk instituut heeft, moet waarmaken. Men doet dat al, maar ik denk dat men daar meer middelen – niet meteen financiële middelen, eerder kansen – toe zal krijgen zodra het samenwerkingsakkoord en alles dat daarrond moet worden geregeld, van kracht is. Een tweede element dat tot nu toe wat onderbelicht is gebleven, is het toeristisch potentieel dat in die Plantentuin ligt. In het buitenland zijn er genoeg voorbeelden van hoe een dergelijk instituut tegelijk een sterk wetenschappelijke invulling kan geven aan haar werking, maar ook een – ook financieel – interessant toeristisch gegeven kan zijn. Wat onze fractie betreft, moet dat perfect mogelijk zijn – en dat is meteen de uitdaging – voor het beheer van de Plantentuin in Meise.

We kijken uit naar de start van een nieuwe toekomst, een nieuwe episode in de geschiedenis van de Plantentuin. En als het even kan: graag vanaf 1 januari 2014, zoals vooropgesteld in de commissie.

Als wij dit samenwerkingsakkoord, dit ontwerp van decreet, goedkeuren, zult u merken dat dat met ingehouden vreugde is en met een hooggespannen verwachting over de toekomst. Ik denk dat we daar met z'n allen de schouders onder zullen zetten op het ogenblik dat het van ons wordt gevraagd.

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Voorzitter, collega's, ik wil geen domper zetten op de ingehouden vreugde van sommige collega's of de volledige vreugde van de heer Eric Van Rompuy. Degenen die de institutionele hervormingen op de voet volgen, wil ik er toch aan herinneren dat in 2009, toen er gesproken werd over de overheveling van de Plantentuin, er ook nog andere luiken werden goedgekeurd die evenmin werden gerealiseerd. Meer bepaald werd door de Vlamingen de raamovereenkomst over de bescherming van de nationale minderheden aan de Franstaligen toegezegd. (*Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem*)

Dat stond in hetzelfde akkoord van 2001. Mijnheer Van Hauthem, herinner u dat de heer Louis Michel op dat moment naar Straatsburg is vertrokken om het te ondertekenen. Dus ik zou zeggen: laat ons nu eens werk maken van die raamovereenkomst om uitvoering te geven aan dat akkoord van 2001.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, ten eerste wens ik, net zoals mevrouw De Wachter, het personeel te danken. Zij hebben die Plantentuin in moeilijke omstandigheden overeind gehouden en ervoor gezorgd dat we een oplossing konden vinden.

Ten tweede wens ik ook de parlementsleden, meerderheid en oppositie, te bedanken, die er in die twaalf jaar voor hebben gezorgd dat dit dossier altijd – en terecht – hoog op de politieke agenda stond. Zij hebben de bevoegde ministers steeds aangemoedigd om absoluut een oplossing te vinden voor dit dossier. Vandaag zijn we zover. Het is een oplossing waarbij, zoals de heer Van Rompuy zegt, de Plantentuin een autonome Vlaamse instelling wordt. Vlaanderen beschikt over de volheid van bevoegdheid om die instelling in te passen in zijn organisatiestructuur. Dat is heel belangrijk.

Het is ook zo – en ik heb dat ook in de commissie onderstreept – dat er enige creativiteit aan de dag is gelegd om oplossingen te vinden. Collega Van Hauthem, sta me toe een wat filosofische reactie te geven. Heel het leven hebben we in bruikleen gekregen; dat die planten ook in bruikleen worden gegeven, is een mooie oplossing om ervoor te zorgen dat het werkt. De kleur van de kat interesseert me niet, als ze maar muizen vangt. Met het in bruikleen geven, is er een juridische figuur gevonden die perfect een oplossing kan geven.

We hebben dat ook gedaan voor het personeel. Ik heb dat toegelicht in de commissie. Er zijn oplossingen voor het verschil tussen het wetenschappelijk personeel en het administratief personeel en voor de raden van bestuur, vertrekkende vanuit het feit dat dit een autonome Vlaamse instelling van wereldfaam is en zal worden.

Mevrouw De Vroe, u hebt gelijk. De renovatiekosten worden geschat op 71 miljoen euro. De renovatie zal stap per stap worden uitgevoerd. Er is door Open Vld ook gevraagd om mij te ontfermen over de twee ingangen. In dit leven is niets mij vreemd, maar het zal natuurlijk de nieuwe raad van bestuur zijn die de nodige beslissingen zal nemen.

U vraagt om na te gaan of er voor de vlinders ook verdere ontwikkelingen – toerisme – kunnen gebeuren.

Voorzitter, ik hoop dat dit oud dossier met een overweldigende meerderheid wordt goedgekeurd. De Plantentuin heeft nu een goede oplossing gekregen omdat de fundamenten zijn gelegd om die Vlaamse Plantentuin in de toekomst alle uitstraling te geven die de tuin al lang verdient maar nu door Vlaanderen kan worden uitgebouwd.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 2071/1)

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling – 2065 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 3

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Claes, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes: Voorzitter, het gaat om een belangrijk ontwerp van decreet omdat het een nieuw kader geeft aan sociale en beschutte werkplaatsen. Ook niet onbelangrijk is de afstemming van het decreet met het EU-kader met betrekking tot de groepsverordeningen. Ook de afstemming met het federale beleid en het institutioneel akkoord rond de zesde staatshervorming was noodzakelijk. Bij de voorbereiding van het ontwerp van decreet zijn ook heel wat stakeholders bevraagd.

Het ontwerpdecreet integreert de tewerkstellingsmaatregel in het kader van de beschutte werkplaatsen en de sociale werkplaatsen en de invoegmaatregel en stemt ze op elkaar af, zodat onderlinge discrepanties op het vlak van de toegang tot de maatregel en de ondersteuning worden vermeden. De doelstelling is een optimale ondersteuning van collectieve inschakeling en de geleiding van de zwaksten op de arbeidsmarkt op basis van hun individuele noden. Ook de vereenvoudiging en het afstemmen van de bestaande regelgeving, alsook het doorbreken van de schotten tussen werkvormen, zijn immers even belangrijk.

De adviezen van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen en van de Raad van State waren positief en hebben de doelstellingen van dit ontwerp van decreet niet in vraag gesteld, noch beperkingen opgelegd.

Er is ook nog een amendement ingediend bij de artikelsgewijze bespreking, die de infrastructuurwerken die de toegankelijkheid van de gebouwen en de aanpassing van werkplekken voor doelgroepwerknemers ruimer openstelt dan het oorspronkelijk gepland was. Het amendement is eenparig aangenomen met dertien stemmen en het ontwerp van decreet is in de commissie aanvaard met negen stemmen voor en vier onthoudingen.

Als CD&V zullen wij dit ontwerp van decreet met heel veel enthousiasme goedkeuren omdat dit ontwerp een zeer ruim draagvlak heeft in de hele sector.

Het ontwerp van decreet slaagt erin om twee sectoren, de beschutte en de sociale werkplaatsen, die in het verleden een eigen dynamiek hadden ontwikkeld, te verenigen in één werkvorm. Ook slaagt het ontwerp van decreet erin om het collectieve en het individuele luik voor de doelgroepwerknemers die in het normale circuit inschakelen, ook te verenigen. En een derde belangrijke evenwichtsoefening die in het ontwerp van decreet gerealiseerd wordt, is het bieden van werkzekerheid met contracten van onbepaalde duur aan doelgroepwerknemers en toch voorzien in evaluaties en in doorstroom. En er wordt ook in

voldoende overgangstijd voorzien voor de beschutte en de sociale werkplaatsen waardoor ze zich kunnen aanpassen aan dit nieuwe ontwerp van decreet.

Het enige vraagteken dat we nog plaatsen bij het nieuwe ontwerp van decreet betreft het individuele luik. Op welke manier zal dat gerealiseerd worden? Ook dat zal perfect moeten aansluiten op wat in het maatwerkdecreet vervat zit, want anders wordt het toch wel heel erg moeilijk om aan de ene kant doelgroepwerknemers in maatwerkbedrijven te werk te stellen en om er aan de andere kant dat individuele luik op een perfecte manier op te laten aansluiten. Het blijft zeker een aandachtspunt, waar niet minister Van den Bossche, maar minister Muylers voor bevoegd is.

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: Voorzitter, collega's, de absoluut grote verdienste van dit ontwerp van decreet is dat het er eindelijk is. Het bevat sowieso een aantal positieve elementen. Zo is er het feit dat deze hervorming de rol van de private sector in de sociale economie vergroot. Ook positief is dat het ondersteuningspakket voortaan aan de werknemer wordt gekoppeld zodat die vrij zijn of haar tewerkstellingsplaats kan kiezen. Een derde positief element dat we zeker ook willen benadrukken, is dat de reguliere bedrijven voortaan kunnen rekenen op dezelfde financiële ondersteuning als de beschutte en sociale werkplaatsen wanneer ze doelgroepwerknemers tewerkstellen. Wat we zeker ook als positief beschouwen, is dat de doorstroom als kerndoelstelling wordt opgenomen in het ontwerp van decreet.

Ondanks deze enkele positieve elementen die we toch willen benadrukken, moet ik toch onmiddellijk zeggen dat mijn fractie zich zal onthouden bij de stemming, dat hebben we ook gedaan in de commissie. We doen dit omdat we toch ook een aantal fundamentele bedenkingen hebben. Mevrouw Claes zei daarstraks als verslaggever dat het advies van de SERV positief was, maar als we het kritisch nalezen, is het toch niet zonder meer positief te noemen.

Onze bedenkingen en bekommernissen zijn de volgende. Het ontwerp van decreet bevat toch een aantal remmen op de doorstroming. Ze kunnen alleszins de doorstroming verhinderen. We denken onder meer aan artikel 23 dat duidelijk stelt dat de opstart van de doorstroomtrajecten onderhevig worden gemaakt aan het beschikbare begrotingskrediet. Wat volgens ons ook een rem op de doorstroming is, is dat wordt gezegd dat doorstroming pas kan als de continuïteit van de werking van het maatwerkbedrijf of de maatwerkafdeling niet in het gedrang komt. De vraag is wat hier primeert: de doorstroming van de individuele werknemer dan wel de continuïteit van het bedrijf.

Een tweede serieuze bedenking bij dit ontwerp van decreet is dat – en dat heeft mevrouw Claes ook al gezegd namens haar fractie – dit ontwerp van decreet enkel het collectieve luik regelt, niet het individuele. Dit is inderdaad niet zozeer uw bevoegdheid, minister, maar die van de minister van Werk, minister Muylers. Om een sluitend geheel te vormen, zouden de twee domeinen nochtans samen geregeld moeten worden. Dat zeggen wij niet alleen, dat zegt ook de SERV heel expliciet in haar advies. Ook de SERV waarschuwt voor rechtsonzekerheid voor alle partijen. Door het uitblijven van het individuele luik en het bepalen van ondergrenzen voor maatwerkbedrijven tot twintig voltijdse equivalenten en voor maatwerkafdelingen tot vijf voltijdse equivalenten is een schaalvergroting voor een aantal bestaande bedrijven absoluut nodig.

U hebt daarover in de commissie gezegd dat de kleine maatwerkbedrijven onvoldoende mensen met een zwak profiel kunnen tewerkstellen. Moeten we hieruit concluderen dat de zeventien sociale werkplaatsen die momenteel onder de drempel van twintig VTE's zitten, in het verleden voortdurend tekortschoten in hun begeleiding en omkadering?

Een derde serieuze bedenking bij dit ontwerp van decreet is dat er een heel belangrijke taak wordt toegekend aan de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB). We vinden het opmerkelijk dat de minister van Sociale Economie de uitvoering van

dit belangrijke decreet uitbesteedt aan een instantie die onder de bevoegdheid van de minister van Werk valt. Wij hebben alleszins bedenkingen en vragen bij de uitvoeringscapaciteit van de VDAB. De VDAB heeft immers de afgelopen jaren 23,5 miljoen euro moeten besparen. Hij moet ook tegen 2014 6 procent van zijn personeel inleveren. We weten ook dat de VDAB vandaag heel wat extra werklozen naar werk moet toeleiden. De VDAB heeft met andere woorden veel meer klanten, maar moet dit alles doen met minder middelen, terwijl hij meer taken krijgt, ook door dit Maatwerkdecreet.

Een vierde bekommernis bij dit ontwerp van decreet komt overeen met het advies van de SERV: er zijn nog heel veel onduidelijkheden en er zijn nog veel hiaten bij de uitvoering. In zijn advies heeft de SERV al heel wat pijnpunten opgesomd. Ik zal ze hier niet allemaal noemen. Er is hoe dan ook te veel onduidelijkheid bij de uitvoering. Wij pleiten er dan ook voor om een evaluatiemoment in te voegen in dit ontwerp van decreet.

Minister, wij zijn aan de ene kant tevreden dat het ontwerp van decreet er eindelijk is, maar wij blijven ons veel zorgen maken bij de concrete uitvoering ervan. We blijven het ook heel erg betreuren dat het individuele luik, dat onder de bevoegdheid van minister Muylers valt, hier volledig achterwege blijft. Samen met de kritische bedenking die ook de SERV heeft geuit, is dit een reden voor ons om ons bij de stemming te onthouden.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Ik wil de verslaggever bedanken en feliciteren voor het korte, bondige en volledige verslag van de bespreking in de commissie. Ik feliciteer ook de minister met het voorliggende ontwerp van decreet. Er bestaat, zo bleek ook in de commissiebespreking, een heel groot draagvlak voor, zowel binnen als buiten dit parlement. Dit draagvlak liep zelfs deels over de grenzen van meerderheid en oppositie heen, aangezien een deel van de oppositie in de commissie voor het ontwerp van decreet heeft gestemd.

We leggen hier een duurzame basis voor de tewerkstelling van mensen die het op onze arbeidsmarkt bijzonder moeilijk hebben. Deze operatie is niet evident en heeft veel overleg gevraagd. Dit overleg heeft bijgedragen tot het genoemde draagvlak.

Ik ga even in op de zogenaamde argumenten van mevrouw Peeters. Zij zegt dat zij zich zal onthouden omdat in het ontwerp van decreet staat dat we enerzijds werken binnen de grenzen van het budget, terwijl we anderzijds rekening houden met de continuïteit van de onderneming bij het doorstromen. Stelt u zich eens voor dat we in dit ontwerp van decreet het omgekeerde hadden geschreven: dat we geen rekening houden met het budget en ook niet met de continuïteit van de onderneming. De kritiek zou dan heel wat scherper zijn geweest. Ook het argument dat deze minister de bevoegdheid over deze benadering van doorstroom zou uitbesteden aan de VDAB, die onder de bevoegdheid van een andere minister hoort, is eerlijk gezegd nogal zonder voorwerp omdat de Vlaamse Regering collegiaal is en omdat bevoegdheidsverdelingen per definitie per legislatuur veranderen. Ik heb geen echte argumenten gehoord die een tegenstem rechtvaardigen. Misschien verklaart dat de onthouding.

Maar inderdaad, hiermee is de kous niet af. Dit ontwerp van decreet zal nu naar zijn uitvoering moeten gaan. Dat is nog een hele opdracht. De timing is geschikt, dit moet nog deze legislatuur gestart worden.

Mijn fractie onderschrijft absoluut de noodzaak om werk te maken van het individuele luik, naast het collectieve luik, dat we met dit ontwerp van decreet straks wellicht zullen regelen.

De voorzitter: Mevrouw Vermeiren heeft het woord.

Mevrouw Goedele Vermeiren: Voorzitter, ik wil namens mijn fractie een aantal zaken belichten uit het ontwerp van decreet, dat we ten volle zullen steunen.

De uitwerking van dit ontwerp van decreet heeft enige tijd geduurd, maar dat is voornamelijk te wijten/danken aan het doorgedreven overleg met de sector. Dat is een goede zaak. Daardoor – dat is al duidelijk gebleken – ligt er nu een breed gedragen ontwerp van decreet op tafel.

Vereenvoudiging en afstemming van verschillende zaken, zoals in dit ontwerp van decreet, kunnen we alleen maar toejuichen. Binnenkort verdwijnen de termen beschutte werkplaats, sociale werkplaats en invoegbedrijf en spreken we van maatwerkbedrijven en maatwerkafdelingen. Belangrijk element in dit ontwerp van decreet is het zogenaamde ‘rugzakmodel’, waarbij de werknemers worden gesubsidieerd, afhankelijk van hun afstand tot de arbeidsmarkt. De VDAB zal de werknemers screenen om zo die afstand tot de arbeidsmarkt te bepalen. Op basis van deze indicatie krijgen de werknemers een rugzak met middelen toegekend, terwijl de middelen nu rechtstreeks aan de bedrijven worden toegekend. Maatwerkbedrijven en -afdelingen kunnen naast de rugzak van de werknemers nog aanspraak maken op de zogenaamde infrastructuurondersteuning

De doorstroom krijgt heel wat aandacht in dit ontwerp van decreet. Het is een apart hoofdstuk, waarin alle mogelijkheden worden toegelicht. Er wordt gestreefd naar maximale doorstroom naar het normaal economisch circuit. Het doorstroomtraject voorziet in begeleiding, stages én evaluatie. De mensen worden dus niet van de ene op de andere dag losgelaten. We zijn ons er zeker van bewust dat voor sommige mensen een doorstroom nooit haalbaar zal zijn. Dat kan volgens het ontwerp van decreet worden opgevangen door de zogenaamde terugkeergarantie voor die mensen. Toch zouden we de doorstroomcijfers moeten kunnen opkrikken.

Een andere positieve verandering waar we heel tevreden mee zijn, is dat de verschillende adviescommissies en -procedures waarop vandaag een beroep wordt gedaan, worden gestroomlijnd naar één adviescommissie die de Vlaamse overheid zal adviseren.

Minister, we hebben het in de commissie al besproken: een goede communicatie en overgangsmaatregelen zullen nodig zijn bij de uitvoering van dit ontwerp van decreet. U hebt dat al toegezegd. Het veld is hier nauw bij betrokken geweest. We vertrouwen erop dat dat zo blijft. (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

De heer Björn Rzoska: Ik zal mijn deel van het verslag niet voorlezen, dat kunt u allemaal zelf opzoeken.

Ik wil twee punten onderstrepen namens mijn fractie op basis van deze discussie. We hebben de toegang tot de arbeidsmarkt van mensen die er verder vanaf staan altijd zeer belangrijk gevonden. Het werk dat de minister levert met dit ontwerpdecreet speelt ter zake een grote rol. De gedragenheid binnen de sector is zeer belangrijk. Tot daar volgen we volledig.

Mijnheer Van Malderen, u hebt een punt als u collega Peeters erop wijst dat ze een vrij onzinnig argument aanhaalt, namelijk dat de VDAB niet onder deze minister valt, maar onder de minister van Werk. Daarom zou de VDAB geen rol mogen spelen in dit ontwerp van decreet. Dat volg ik, maar ik hoop dat we dan toch minister Muylers kunnen aanzetten om dat individuele luik ook ter harte te nemen. Anders dreigen we naar een tweesporenbeleid te gaan.

Voorzitter, mocht het nog niet duidelijk zijn, u kunt dit nalezen in het verslag. Mijn fractie zal dit ontwerp van decreet goedkeuren.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Voorzitter, ik wil de Vlaamse Regering vandaag ook bedanken voor het feit dat in artikel 1 van het ontwerp staat dat het ontwerp een gewestaangelegenheid, maar ook een gemeenschapsaangelegenheid regelt. Dat is belangrijker dan het lijkt. Dat wil immers

zeggen dat een aantal aspecten van het decreet ook in Brussel van toepassing zullen zijn. Dat was niet zo evident in het begin.

Ik maak er in dit parlement eigenlijk al jaren een punt van om de bevoegdheid voor sociale economie niet louter als een gewestbevoegdheid te laten omschrijven. Doen we dat, dan sluiten we immers de deur volledig voor elk Vlaams beleid ter zake in de hoofdstad. De Raad van State is de regering ook gevolgd en heeft verklaard dat artikel 1 inderdaad kan zeggen dat dit ontwerp zowel een gewestaangelegenheid als een gemeenschapsaangelegenheid betreft. Het is fijn dat Vlaanderen ook qua sociale economie op een aantal punten verder beleid zal kunnen uitvoeren binnen Brussel. Dat verheugt me.

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Voorzitter, ik zal trachten me tot de essentie te beperken. De essentie is natuurlijk dat de regering zich wat de sociale economie betreft vooraf had voorgenomen om in deze legislatuur twee dingen te doen. Het gaat over het herdenken van een economische wereld die enigszins organisch was gegroeid en daardoor soms wat ingewikkelde regelgeving bevatte, en ook veel regelgeving die niet altijd meer sterk beantwoordde aan de noden van vandaag. Enerzijds is er de hervorming van het ondersteuningsinstrumentarium, die we intussen achter de rug hebben, en anderzijds is er de hervorming van de tewerkstellingsmaatregelen tot twee pijlers, namelijk maatwerk en de lokale diensteneconomie.

Nu zijn we toe aan wat ik de meest ingrijpende hervorming vind, een hervorming waarvoor het studiewerk overigens al is ingezet door de vorige regering. Ik wil dus ook absoluut mijn voorganger daarvoor bedanken. Als u vandaag zo goed bent om dit ontwerp goed te keuren, en ik hoor dat er uit de uiteenzettingen inderdaad voldoende enthousiasme blijkt om dat te doen, dan zijn we ook met dat stukje rond. De essentie is dat we voorzien in banen op maat voor mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt, en dat we daar ook steun voor uitkeren. In tegenstelling tot vroeger komt die steun echter niet rechtstreeks aan ondernemingen toe, enigszins forfaitair dan, maar gaat die mee met de werknemer, in een soort rugzak. Die werknemer kan worden tewerkgesteld in een bedrijf in de sociale economie. In de toekomst zullen we dat een maatwerkbedrijf noemen: sociale werkplaatsen en beschutte werkplaatsen worden immers allemaal maatwerkbedrijven. Die persoon kan daar echter ook mee aan de slag in een regulier bedrijf. In die zin bieden we ook een antwoord op de al lang bestaande kritiek dat de reguliere economie zich wat benadeeld voelde tegenover die sociale economie, omdat ze niet van dezelfde steun zou kunnen genieten bij het in dienst nemen van personeel, maar vooral proberen we hiermee de hervorming ook meer op maat van de werknemers te snijden.

In die rugzak zit enerzijds een loonpremie voor die werknemers, en een begeleidingspremie. Anderzijds steunen we ook de maatwerkbedrijven om een soort sociale dienstverlening te kunnen organiseren, om ook infrastructuurwerken te kunnen doen. Overigens, wat die infrastructuurwerken betreft, wil ik graag de initiatiefnemers uit het parlement bedanken voor hun amendement. Dat komt tegemoet aan een bezorgdheid op het terrein, een bezorgdheid waarop ook meerdere collega's in de fractie hebben gewezen. Het amendement geeft voldoende garanties dat de investeringssteun gericht zal worden ingezet, specifiek in functie van de beperking van werknemers. Het is dus echt een verbetering van het ontwerp.

Ik wil u allen ook bedanken voor het zeer intense traject van overleg dat we allemaal hebben gevolgd, niet enkel met u, maar ook met de sector, met de sociale partners, met heel veel stakeholders. Er is vier jaar aan gewerkt en er is werkelijk geen dag verloren gegaan. Ik denk dat er zelden zo stevig en zoveel is overlegd, maar dat heeft er wel voor gezorgd dat er echt een draagvlak is voor deze hervorming. Vanzelfsprekend en zoals een aantal leden ook vragen moeten we, wanneer die hervorming op 1 januari van start gaat, die maatwerkbedrijven ook de tijd geven om zich aan te passen aan de nieuwe werkelijkheid. We voorzien dus ook in gepaste overgangsmaatregelen om dat toe te laten.

Ik wil antwoorden op de kritiekpunten van Open Vld. Het lijkt me heel belangrijk dat we het doorstromen van werknemers stimuleren. In die zin is met dit ontwerp voor het eerst een instrument gevormd dat kan objectiveren of iemand in staat is om door te stromen naar de reguliere economie. Dat is belangrijk. Dat betekent ook dat wij daar belang aan hechten.

We moeten ons per werknemer wel enkele vragen stellen. Kan iemand doorstromen? We beschikken daarvoor nu over een instrument. We kunnen de afstand tot de arbeidsmarkt meten. Welke steun heeft iemand al dan niet nodig wanneer die persoon wordt tewerkgesteld?

Is er een vacature waarvoor die persoon in aanmerking komt? Die vraag lijkt me logisch. Is er, indien iemand nog nood aan ondersteuning zou hebben, ook een ondersteuningspakket beschikbaar?

Als het antwoord bevestigend is, kunnen we de doorstroming tot stand brengen. Dit moet natuurlijk gefaseerd verlopen. In een maatwerkbedrijf werken mensen met een heel grote afstand tot de arbeidsmarkt en mensen met een kleinere afstand tot de arbeidsmarkt. Die groepen bestaan uit mensen die een zekere evolutie beleven. De afstand wordt kleiner.

Indien we iemand laten doorstromen, moeten we er steeds over waken dat het maatwerkbedrijf nog kan blijven produceren of diensten kan blijven leveren. De wat zwakkere werknemers leunen immers vaak op de collega's die het al wat beter kunnen. We moeten de doelgroep steeds zo organiseren dat de continuïteit van het maatwerkbedrijf ook bij doorstroming gegarandeerd blijft. Dat is een vanzelfsprekend gegeven.

Omdat een doorstroming op papier zou kunnen lukken, maar in de praktijk niet zou kunnen lukken, heeft een werknemer zes maanden tijd om het te proberen. Bij elke doorstroming hoort een terugkeergarantie. Indien iemand naar een regulier bedrijf overstapt en merkt dat het niet lukt, kan hij binnen de zes maanden naar de sociale economie terugkeren. Dit toont aan dat we de mensen aanmoedigen de stap te zetten. We hebben op dit vlak voor een evenwichtige oplossing gekozen.

Mevrouw Peeters heeft aangeklaagd dat we voor elk maatwerkbedrijf of voor elke afdeling een minimale schaalgrootte van twintig medewerkers willen. Indien we de ondersteuning op de voor de werknemers meest gepaste wijze willen organiseren, is dit belangrijk. Vanzelfsprekend geven we hiervoor voldoende tijd. Ik denk hierbij aan een vijftal jaar. Bedrijven die nu een aantal medewerkers te weinig tellen, moeten de kans krijgen voldoende groot te worden. Indien een bedrijf dat niet ziet zitten of daar niet in slaagt, kan het met andere maatwerkbedrijven samenwerken. De minimale schaalgrootte is vaak belangrijk om voldoende kwaliteitsvolle ondersteuning te kunnen bieden.

Op één vlak volg ik mevrouw Peeters helemaal niet. Ze begrijpt niet waarom ik de taak de afstand tot de arbeidsmarkt te meten, de indicering en de bepaling van de begeleiding die mensen nodig hebben en van de job waarvoor ze in aanmerking komen, aan de VDAB heb uitbesteed. Niemand kan verwachten dat ik hiervoor binnen het beleidsdomein Sociale Economie ambtenaren aanwerf. We beschikken over een zeer performante VDAB. De VDAB is goed in wat hij doet. De corebusiness bestaat er eenvoudigweg in na te gaan wat iemand kan en dit aan een job te matchen.

De VDAB moet in dit geval werken met een instrument dat de VDAB zelf heeft uitgewerkt. De VDAB zal screenen en indiceren. Dit gebeurt in het begin, wanneer mensen voor het eerst gaan werken, en vervolgens op regelmatige basis. Het is immers de bedoeling blijvend te evalueren. Een arbeidshandicap is evolutief. Soms hebben die mensen na een tijdje meer ondersteuning nodig. Soms kunnen ze na een tijdje zonder ondersteuning. De VDAB lijkt me hiervoor het best geplaatst.

Ik heb er eigenlijk een probleem mee dat zo veel mensen in de politiek angst hebben een administratie die onder een andere minister ressorteert te vertrouwen. Uiteindelijk moet

iedereen zijn werk doen. Ik ben er echt van overtuigd dat het in dit geval beter is die taak toe te vertrouwen aan de VDAB, ook al ressorteert die dienst niet onder mijn bevoegdheden. Dit lijkt me beter dan zelf iets op te richten dat dan helemaal niet over die ervaring en die knowhow beschikt. Op dat vlak lijkt de kritiek me onterecht.

Mevrouw Lydia Peeters: Ik wil hier nog kort op repliceren. Het punt is niet dat ik niet begrijp waarom de minister die taken aan de VDAB wil geven. Onze bekommernis is vooral dat de VDAB keer op keer meer taken krijgt. Zeker in de commissie Werk hebben we dat elke keer al gezegd. De VDAB heeft heel wat meer klanten. Het aantal werklozen blijft continu stijgen. Hoewel er meer taken en meer klanten zijn, is er een personeelsafvloeiing met 6 procent. Bovendien moet 23 miljoen euro worden bespaard. Hoe zal de VDAB dat allemaal blijven doen?

Met dit ontwerp van decreet krijgt de VDAB er weer wat bijkomende taken bij. Ik heb er geen probleem mee dat de VDAB die taken moet uitvoeren. Ik maak me gewoon de bedenking dat de VDAB dit allemaal moet kunnen bolwerken. De minister zal nu allicht verklaren dat dit allemaal met de VDAB is besproken. Wij blijven daar bedenkingen bij uiten. Hoe zal de VDAB dat allemaal gerijmd krijgen?

Minister Freya Van den Bossche: Misschien kan het u geruststellen dat er met de minister van Werk ook zeer duidelijk is afgesproken dat voor de evaluatie – dus niet de eerste keer dat er wordt geïndiceerd, maar de bijkomende screenings, die om de zoveel jaar opnieuw plaatsvinden per werknemer – budget moet worden vrijgemaakt onder de bevoegdheid van degene die Sociale Economie onder zich heeft. Het zal dus niet met het huidige budget gebeuren, het zal met een groter budget gebeuren. Het is de taak van de minister van Sociale Economie om in dat budget te voorzien. Dat is zeer duidelijk afgesproken.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. *(Zie Parl.St. VI.Parl. 2012-13, nr. 2065/3)*

– De artikelen 1 tot en met 60 worden zonder opmerkingen aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Paul Delva, mevrouw Yamila Idrissi en de heren Marius Meremans, Jo De Ro en Bart Caron houdende wijziging van het decreet van 4 april 2003 betreffende het sociaal-cultureel volwassenenwerk, wat de structurele provinciale subsidies betreft

– 2099 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heer Paul Delva, mevrouw Yamila Idrissi en de heren Marius Meremans, Jo De Ro en Bart Caron houdende wijziging van het decreet van 4 april 2003 betreffende het sociaal-cultureel volwassenenwerk, wat de structurele provinciale subsidies betreft.

De algemene bespreking is geopend.

Vraagt er iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. (*Zie Parl.St. VI.Parl. 2012-13, nr. 2099/1*)

– *De artikelen 1 tot en met 3 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Bart Martens, de dames Liesbeth Homans, Valerie Taeldeman en Michèle Hostekint, de heren Robrecht Bothuyne en Marc Hendrickx en mevrouw Sonja Claes houdende wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de mogelijkheid om de netbeheerder onder bepaalde voorwaarden gegevens te laten verstrekken aan personen die daarvoor door de Vlaamse Regering zijn aangewezen

– 2103 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heer Bart Martens, de dames Liesbeth Homans, Valerie Taeldeman en Michèle Hostekint, de heren Robrecht Bothuyne en Marc Hendrickx en mevrouw Sonja Claes houdende wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de mogelijkheid om de netbeheerder onder bepaalde voorwaarden gegevens te laten verstrekken aan personen die daarvoor door de Vlaamse Regering zijn aangewezen.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Coppé, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Griet Coppé: Voorzitter, collega's, de Vlaamse Regering voorziet voor de kwetsbare huurders sinds midden vorig jaar in een kosteloze energiescan en dakisolatie aan zeer gunstige voorwaarden. De regering wil op die manier jaarlijks 3000 daken isoleren en trekt daarvoor 6 miljoen euro uit. Ondanks diverse campagnes met folders, provinciale infosessies en krantenadvertenties om deze zeer aantrekkelijke premie bij zowel huurders als verhuurders bekend te maken, zien we dat het verhoopte succes uitblijft. Uit het antwoord op een schriftelijke vraag van mevrouw Taeldeman begin april bleek dat slechts 115 daken met sociale dakisolatiepremie geïsoleerd werden.

Doordat de distributienetbeheerders enkele verplichtingen van sociale aard opgelegd krijgen, weten zij in zeer grote mate wie tot de doelgroep behoort. Zij kennen de beschermde klanten, de actieve budgetmeterklanten en de mensen die uitgenodigd worden op een Lokale Adviescommissie (LAC). Ze beschikken dus over heel wat info, maar de energieregelgeving stelt dat de netbeheerders die informatie niet mogen gebruiken bij het uitoefenen van hun activiteiten, om redenen van vertrouwelijkheid en privacy.

Met dit voorstel van decreet wordt de mogelijkheid gecreëerd om de netbeheerders onder bepaalde voorwaarden gegevens te laten verstrekken aan personen die daarvoor door de Vlaamse Regering zijn aangewezen. Uiteraard is het de bedoeling dat de privacywetgeving gerespecteerd wordt. Het verstrekken van gegevens zal slechts onder zeer strikte voorwaarden kunnen gebeuren.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 2103/1)

– *De artikelen 1 tot en met 3 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Khadija Zamouri, Mieke Vogels, Veerle Heeren en Michèle Hostekint, de heer Marc Hendrickx en mevrouw Patricia De Waele betreffende het ontwikkelen van een gecoördineerde aanpak voor parken en groene ruimten in de centrumsteden

– 2073 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de dames Khadija Zamouri, Mieke Vogels, Veerle Heeren en Michèle Hostekint, de heer Marc Hendrickx en mevrouw Patricia De Waele betreffende het ontwikkelen van een gecoördineerde aanpak voor parken en groene ruimten in de centrumsteden.

De bespreking is geopend.

De heer de Kort, verslaggever, heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Voorzitter, collega's, het voorliggende voorstel van resolutie is het gevolg van een kamerbrede samenwerking over de grenzen van oppositie en meerderheid heen. Het oorspronkelijke idee kwam van mevrouw Zamouri, gebaseerd op haar eigen ervaringen.

Er is een eerste bespreking geweest in de commissie op 17 januari van dit jaar voor een inhoudelijke toetsing en bespreking. Hieruit bleek dat de verschillende fracties bereid waren mee te werken aan het huidige voorstel van resolutie. De bezwaren die geuit werden, richtten zich op een aantal praktische bedenkingen, bijvoorbeeld een nieuw meetinstrument, meer dan op de inhoud.

Om een algemene consensus te bereiken, werd de eerste versie van het voorstel van resolutie tijdelijk ingetrokken en herwerkt. We hebben het een tweede keer besproken op 27 juni. Het voorstel van resolutie kon meteen op heel veel bijval rekenen. Zelfs de heer Penris sprak in de commissie zijn volle steun uit voor dit voorstel van resolutie.

Concreet vraagt het voorstel van resolutie dat de regering vijf maatregelen neemt. De eerste is de vraag dat de regering zich inspant om steden te stimuleren tot het ontwikkelen van een doordachte visie. De volgende vier maatregelen zijn van ondersteunende aard: de bestaande meetinstrumenten actualiseren, de ontwikkeling van een informatie- en communicatiebeleid faciliteren met bijzondere aandacht voor toegankelijkheid, stedelijke landschappen inventariseren in een landschapsatlas en een visie ontwikkelen specifiek voor historisch waardevolle parken.

Ten slotte rest me niets anders dan zowel ten persoonlijke titel als namens mijn fractie mevrouw Zamouri te danken voor haar inzet en haar bereidheid tot overleg over dit voorstel van resolutie. Ik hoop dat we net als in de commissie, ook vandaag een mooi stemresultaat zullen verkrijgen. (*Applaus*)

De voorzitter: Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren: Iedereen erkent ongetwijfeld de noodzaak van voldoende aandacht voor het ontwikkelen van meer groen in onze steden. Voldoende groenvoorzieningen hebben immers ontegensprekelijk een positief effect op de levenskwaliteit van stadsbewoners, maar verhogen ook de aantrekkelijkheid van steden als plaats waar niet alleen gewoond wordt, maar ook gewerkt en geleefd. Dat de vele parken in de steden daar een belangrijke rol in spelen, is evident. Die parken hebben dat in het verleden altijd gedaan, want van de bestaande parken in steden zijn er al heel wat die een paar eeuwen geleden zijn aangelegd. Dat toont aan dat de stedelijke overheden in het verleden al het belang van voldoende groen in de stedelijke omgeving naar waarde wisten te schatten.

Zoals onze verslaggever al deed, wil ik ook persoonlijk mevrouw Zamouri danken voor het oorspronkelijke initiatief en als inwoner van een grootstad. De huidige meerderheid heeft het feit van meer groen en een dynamisch stedengewest altijd erkend. Dat is een van de kernelementen in het regeerakkoord. De vergroening van de steden is ook een steeds terugkerend element in de vele beleidsbrieven, en ook in de beleidsbrieven van de bevoegde ministers voor Leefmilieu en Stedenbeleid.

De voorzitter: Mevrouw Zamouri heeft het woord.

Mevrouw Khadija Zamouri: Voorzitter, collega's, ik zou bijna een liedje willen zingen van Louis Neefs zaliger, 'Laat ons een bloem en wat gras dat nog groen is', maar ik ga het niet doen. Ik bespaar het u. (*Opmerkingen. Mevrouw Khadija Zamouri, de heer Sas van Rouveroi en de heer Kris Van Dijck zingen het refrein. Applaus*)

Collega's, ik wil de heer de Kort danken voor zijn zeer uitgebreid en goed verslag. Mevrouw Heeren, dank u wel voor uw mooie woorden. Ik wil het voorstel van resolutie heel kort duiden, vooraleer we straks massaal op het groene knopje drukken.

Collega de Kort heeft het al voor een stuk verteld. De steden groeien, niet alleen in België maar wereldwijd. In 2050 woont 70 procent van de mensen in een stad.

Hoe die steden worden gebruikt en een kwaliteitsvolle leefomgeving worden, is dan ook heel belangrijk. Groen en open ruimten worden belangrijk voor iedereen.

Het Vlaamse regeerakkoord wil groen in de stad stimuleren, en dat is zonder meer positief. Maar of er in de centrumsteden daadwerkelijk groen bij komt, is niet bekend. Ook een totaal overzicht voor heel Vlaanderen of per provincie wordt niet bijgehouden. Dat was de essentie van dit voorstel van resolutie. Daarom vragen we dat de bestaande meetinstrumenten op elkaar worden afgestemd, zodat er in de toekomst beter wordt gespeeld naar de omvang en toegankelijkheid van groene ruimten en parken in de steden.

Daarnaast moeten steden en centrumsteden extra worden gestimuleerd om te investeren in meer groen. Bestaande parken moeten worden herdacht en gerenoveerd op grond van een veranderende populatie en de behoeften van stadsbewoners, rekening houdend uiteraard met de historisch waardevolle parken. Nieuwe parken moeten worden gecreëerd. Nieuwe projecten, bijvoorbeeld The High Line, voor hoe groen in de stad kan worden gebracht via nieuwe concepten, kunnen steden ertoe aanzetten om te gaan voor die vergroening.

Het renoveren van bestaande parken en het ontwikkelen van nieuwe parken kan niet los worden gezien van een heel parkbeleid met een sterk informatie- en communicatiebeleid voor bezoekers en omwonenden. In het buitenland zien we heel wat voorbeelden van parken die een heel informatie- en communicatiebeleid hebben ontwikkeld voor hun publiek, bijvoorbeeld de handige website van de Royal Parks of London. Voorzitter, als u met uw kleinkinderen naar Londen zou gaan, kunt u met één muisklik via het internet kijken of er speelpleintjes zijn voor kleine kinderen, of er een restaurant is om te eten en dergelijke.

Daar willen we naartoe gaan. Men informeert de mensen op een duidelijke en overzichtelijke manier over de activiteiten en faciliteiten in het park. Sommige steden bij ons doen dit al, andere blijven achter. De Vlaamse Regering moet daarom steden helpen bij het uitwerken

van zo'n informatiebeleid, met specifieke aandacht voor de toegankelijkheid voor mensen met een beperking.

Collega's, ik wil graag alle collega's van de commissie Wonen danken voor hun positieve feedback. Ik wil ook uitdrukkelijk alle partijen bedanken die dit voorstel van resolutie mee zullen goedkeuren, vanuit het besef dat groen in de stad meer dan ooit van belang is. En als laatste wil ik nog de dames Vogels, Heeren en Hostekint – die er jammer genoeg niet is –, de heer Hendrickx en mevrouw De Waele danken om deze resolutie te ondersteunen, en in het bijzonder mevrouw Vogels. (*Applaus*)

Ik wil ook de ondersteunende woorden van de commissievoorzitter, de heer Penris, niet vergeten. (*Applaus*)

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

■

REKENING van het Vlaams Parlement voor het begrotingsjaar 2012

– 11 (2012-2013) – Nr. 1

REKENING van de Vlaamse Ombudsdienst voor het begrotingsjaar 2012

– 45-A (2012-2013) – Nr. 1

REKENING van het Kinderrechtencommissariaat voor het begrotingsjaar 2012

– 46-B (2012-2013) – Nr. 1

REKENING van het Instituut Samenleving en Technologie voor het begrotingsjaar 2012

– 47 (2012-2013) – Nr. 1

REKENING van het Vlaams Instituut voor Vrede en Geweldpreventie voor het begrotingsjaar 2012

– 48-B (2012-2013) – Nr. 1

ONTWERP VAN AANPASSING VAN DE WERKINGSBEGROTING VAN HET VLAAMS PARLEMENT VOOR HET BEGROTINGSJAAR 2013

– 10-B (2012-2013) – Nr. 1

Bespreking en stemmingen

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de rekeningen van het Vlaams Parlement, de Vlaamse Ombudsdienst, het Kinderrechtencommissariaat, het Instituut Samenleving en Technologie en het Vlaams Instituut voor Vrede en Geweldpreventie voor het begrotingsjaar 2012 en het ontwerp van aanpassing van de werkingsbegroting van het Vlaams Parlement voor het begrotingsjaar 2013.

De bespreking is geopend.

De heer Van Rompuy, secretaris, heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Voorzitter, collega's, ik begin met het ontwerp van aanpassing van de werkingsbegroting van het Vlaams Parlement voor het begrotingsjaar 2013. In de begrotingscontrole werden 425.000 euro extra middelen uitgetrokken voor het Vlaams Parlement. Daarmee honoreert de begrotingscontrole de afspraken tussen het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering inzake de financiële afhandeling van de sluiting van het Instituut voor Samenleving en Technologie.

Dan zijn er de rekeningen. Ik geef de rekening van het Vlaams Parlement: ontvangsten 97,96 miljoen euro, uitgaven 92,4 miljoen euro. Dat geeft een positief saldo van 5,5 miljoen euro voor overdrachten.

Wat de rekeningen van de PPI's betreft, begin ik met de Vlaamse Ombudsdienst, waar de budgettaire afsluiting geeft: 2,3 miljoen euro aan ontvangsten en 1,9 miljoen euro aan uitgaven. Dat geeft 313.000 euro voor overdrachten. Dat resultaat is ook positief.

Voor het Kinderrechtencommissariaat hebben we 1,6 miljoen euro ontvangsten en 1,5 miljoen euro uitgaven. Dat geeft een overschot van 54.397 euro voor overdrachten.

Dan hebben we voor het Instituut voor Samenleving en Technologie qua ontvangsten 1,4 miljoen euro en qua uitgaven 1,7 miljoen euro. Dat is min 311.000 euro saldo voor overdrachten. Het resultaat uit de overdrachten was positief en bedroeg 637.000 euro, zodat het te bestemmen budgettair resultaat 326.000 euro bedraagt.

Bij het Vlaams Vredesinstituut waren de ontvangsten 1,1 miljoen euro en de uitgaven ongeveer hetzelfde, wat betekent dat er een licht overschot is van 9221 euro.

Tot daar een korte toelichting bij de rekeningen en bij het ontwerp van aanpassing van de werkingsbegroting. (*Applaus*)

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Mag ik aannemen dat de rekeningen van het Vlaams Parlement, de Vlaamse Ombudsdienst, het Kinderrechtencommissariaat, het Instituut Samenleving en Technologie en het Vlaams Instituut voor Vrede en Geweldpreventie voor het begrotingsjaar 2012 en het ontwerp van aanpassing van de werkingsbegroting van het Vlaams Parlement voor het begrotingsjaar 2013 eenparig zijn aangenomen? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

■

VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw Tinne Rombouts, de heer Bart Martens, mevrouw Tine Eerlingen, de heren Lode Ceyskens, Chokri Mahassine en Wilfried Vandaele en mevrouw Valerie Taeldeman houdende wijziging van het Bosdecreet van 13 juni 1990, gewijzigd bij de decreten van 18 mei 1999, 7 december 2007 en 30 april 2009, en het Veldwetboek van 7 oktober 1886, gewijzigd bij de wet van 4 december 1961, wat betreft het verminderen van de minimumafstand tussen bossen en vuur tot 25 meter

– 2139 (2012-2013) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, vanmorgen heeft de heer Johan Sauwens bij motie van orde een voorstel tot spoedbehandeling gedaan van het voorstel van decreet van mevrouw Tinne Rombouts, de heer Bart Martens, mevrouw Tine Eerlingen, de heren Lode Ceyskens, Chokri Mahassine en Wilfried Vandaele en mevrouw Valerie Taeldeman houdende wijziging van het Bosdecreet van 13 juni 1990, gewijzigd bij de decreten van 18 mei 1999, 7 december 2007 en 30 april 2009, en het Veldwetboek van 7 oktober 1886, gewijzigd bij de wet van 4 december 1961, wat betreft het verminderen van de minimumafstand tussen bossen en vuur tot 25 meter.

Mevrouw Rombouts, ik veronderstel dat u even toelicht waarom u de spoedbehandeling vraagt.

Mevrouw Tinne Rombouts: De spoedbehandeling wordt gevraagd aangezien we vandaag in het kampseizoen zitten en omdat het voornamelijk gaat over kampvuren die worden georganiseerd.

De voorzitter: Is het parlement het eens met dat voorstel tot spoedbehandeling? (*Instemming*)

Dan stel ik voor dat het voorstel van decreet van mevrouw Tinne Rombouts, de heer Bart Martens, mevrouw Tine Eerlingen, de heren Lode Ceyskens, Chokri Mahassine en Wilfried Vandaele en mevrouw Valerie Taeldeman houdende wijziging van het Bosdecreet van 13 juni 1990, gewijzigd bij de decreten van 18 mei 1999, 7 december 2007 en 30 april 2009, en het Veldwetboek van 7 oktober 1886, gewijzigd bij de wet van 4 december 1961, wat betreft het verminderen van de minimumafstand tussen bossen en vuur tot 25 meter onmiddellijk wordt behandeld.

Is het parlement het daarmee eens? (*Instemming*)

Het incident is gesloten.

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van mevrouw Tinne Rombouts, de heer Bart Martens, mevrouw Tine Eerlingen, de heren Lode Ceyskens, Chokri Mahassine en Wilfried Vandaele en mevrouw Valerie Taeldeman houdende wijziging van het Bosdecreet van 13 juni 1990, gewijzigd bij de decreten van 18 mei 1999, 7 december 2007 en 30 april 2009, en het Veldwetboek van 7 oktober 1886, gewijzigd bij de wet van 4 december 1961, wat betreft het verminderen van de minimumafstand tussen bossen en vuur tot 25 meter.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Collega's, u kunt zich geen jeugdkamp zonder een kampvuur voorstellen, of misschien net wel, omdat een kampvuur organiseren in Vlaanderen geen sinecure is. U bent het alleszins met mij eens dat een zomerkamp met kampvuur voor extra mooie herinneringen en verhalen zorgt.

De leukste kampplaatsen liggen meestal in de omgeving van een bos. Het veldwetboek en het Bosdecreet verhinderen vandaag dat een kampvuur binnen een straal van 100 meter rond een bos wordt georganiseerd. Eventueel kan een afwijking worden aangevraagd door een machtiging te vragen bij het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB). U begrijpt dat dit voor heel wat extra papierwerk zorgt, enerzijds voor de jeugdverenigingen, anderzijds voor het ANB, dat die dossiers moet behandelen.

Dit terwijl we ondertussen uit buitenlandse studies weten dat kortere afstanden ook tot voldoende veilige vuren kunnen leiden en dat in Wallonië vanaf 2008 al een afstand van 25 meter als standaard wordt gebruikt.

Op basis van die bevindingen werd in nauw overleg met de jeugdsector en de actieve medewerking van de bevoegde Vlaamse minister van Leefmilieu Schauvliege, de weg geëffend voor een decretale aanpassing van de kampvuurregels. Het decreet stelt duidelijk dat open vuren in de toekomst op een afstand van 25 meter van een bos kunnen worden georganiseerd zonder een machtiging. Binnen de 25 meterzone is nog steeds een machtiging aan te vragen.

Er kunnen nog altijd bepaalde lokale regels gelden en die moeten dan ook in acht worden genomen bij het eventueel organiseren van een kampvuur. Bijvoorbeeld zijn er gemeenten die vragen dat als er een kampvuur wordt georganiseerd, dit even wordt gemeld zodat burens, brandweer of andere diensten op de hoogte kunnen worden gesteld.

Gemeenten kunnen ook nog steeds een tijdelijk verbod opleggen, bijvoorbeeld wegens extreme droogteperiodes. Ook het ANB heeft verschillende alarmfases en die kunnen ze nog afkondigen. Ook die zullen in de toekomst uiteraard blijven gelden. Het belangrijkste is toch wel dat we 25 meter volledig als standaard nemen, en dat er dus veel minder machtigingen zullen moeten worden aangevraagd.

Het decreet gaat in werking vanaf de stemming. Ik heb het daarnet al aangegeven, het kampseizoen loopt, en we zouden zeer graag hebben dat de verenigingen die hun koffers reeds klaar hebben staan nog deze zomer van deze vereenvoudiging kunnen genieten.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Ik denk dat iedereen met het algemeen principe van een veilig kampvuur akkoord gaat. Maar alleen die hoogdringendheid, ik heb daarnet niet willen reageren, maar ik denk dat zelfs de holbewoners al kampvuren maakten. *(Gelach)*

Ik denk dat dit Vlaams Parlement al veel langer weet dat het kan branden in een bos. Buiten een pre-electorale ingeving om even te scoren bij de jeugdverenigingen nu de zomer is begonnen, zie ik geen enkele reden.

Collega, ik vind het spijtig, want dit is iets ernstigs: bij een bosbrand in Amerika is zelfs een elitebrandweerkorps van negentien man is gesneuveld. Ik had toch verwacht dat jullie daar iets eerder mee waren begonnen. Ik stel vast dat dit de voorbije dagen is gebeurd, en dat u het nu nog snel wilt goedkeuren, en dat het vooral is om in het blaadje van de jeugdverenigingen een mooi artikel te hebben. Dat is mooi meegenomen voor de campagne volgend jaar. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, ik wil mij aansluiten bij collega Reekmans. Dit zal hier ongetwijfeld worden goedgekeurd. Wanneer komt dat in feite ter plaatse bij al die diensten en al die verenigingen die daar rekening mee kunnen en moeten houden? Dit is een voorstel van decreet dat men gerust drie, vier, vijf of zes maanden geleden had kunnen indienen. Men weet wanneer de vakantie begint, men weet wanneer de jeugdverenigingen op kamp gaan.

Maar nu hier hoogdringendheid voor vragen, echt goed bestuur is dat niet. De heer Reekmans heeft gelijk: men wil gewoon een wit voetje halen bij jeugdbewegingen, terwijl men dit zes maanden geleden even goed en op een even efficiënte manier had kunnen afhandelen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Collega's, ik wil even gewoon meegeven dat inderdaad de discussie toch wel iets langer bezig is, en dat het overleg met de jeugdsector toch ook wel iets langer bezig is. De collega's kunnen evengoed de decreten ook aanpassen. Ik hoop dat iedereen het erover eens is dat we zo snel mogelijk vandaag de jeugdverenigingen op de hoogte kunnen brengen zodat zij ook gebruik kunnen maken van die vereenvoudiging, en daarom is ook de keuze gemaakt om dit decreet nu in te dienen.

De heer Peter Reekmans: Collega Rombouts, met alle respect. Dit zal hier goedgekeurd worden, wij zullen daar ook voor stemmen, daar is niemand tegen, denk ik. Maar u zult wel deze zomer uw foto vinden in een krantje van de jeugdverenigingen in een pre-electorale fase. *(Rumoer)*

Ik durf u te zeggen, we zijn nu 2 juli en in mijn gemeente zijn gisteren zowel de KSJ als het jeugdhuis op kamp vertrokken. Die nieuwe reglementering geraakt niet meer ter plaatse. Je mag hier vandaag stemmen en het decreet maken, je krijgt het niet meer ter plaatse. Nogmaals, als je echt goed meent en goed wil besturen, dan had je dit een maand geleden in

dit parlement moeten brengen. Dit is het zuiverste ad-hocbeleid dat deze meerderheid dikwijls typeert. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Voorzitter, collega's, ik sluit mij graag aan bij de kritiek, en los van het feit dat dit inderdaad electorale overwegingen zijn die meespelen. Want waarom wordt dit te elfder ure ingediend?

Vooraf de manier van werken stoort mij. Dit is een vorm van decretale vervuiling. De meerderheid dient zoiets in op een plenaire vergadering, maar stel u voor dat wij dit zouden doen: vanuit de oppositie een voorstel van decreet indienen zonder daar een grondig debat over te voeren, en daar de stemming over vragen. Dan zouden jullie toch ook zeggen dat daarover een degelijk gefundeerd debat worden gevoerd, en dat parlementsleden dit moeten kunnen nakijken. Het kan ook ingrijpend zijn, want uiteindelijk gaat het over een eventueel risico op bosbranden.

Ik zou het heel normaal vinden dat parlementsleden dit grondig kunnen afwegen, want die inperking van 100 meter tot 25 meter is niet onschuldig. Als ik deze tekst lees, volg ik een heleboel argumenten, maar ik vind dit echt een vorm van decretale vervuiling, en ik betreur dit ten zeerste.

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Mijn fractie zal dit voorstel van decreet mee goedkeuren maar wij hebben wel bedenkingen bij het tijdstip waarop dit punt op de agenda komt. We begrijpen dat men dit er nog voor de grote vakantie door wil maar men heeft toch heel veel tijd verloren. Zoals de heer Sanctorum net zei, zouden wij dit inderdaad eens moeten proberen vanuit de oppositie. Het zou er nooit doorgeraken.

Een van de argumenten om dit mee goed te keuren, behalve de studie die in Nederland is gebeurd, is dat dit in Wallonië al in 2008 is goedgekeurd. Ik weet dan ook niet waar dit voorstel is blijven liggen. Dat is de bedenking die wij daarbij hebben maar wij zullen het voorstel wel mee goedkeuren.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: De kritiek van de oppositie dat dit nu holderdebolder en op het laatste moment komt, vind ik wat kort door de bocht. (*Opmerkingen. Rumoer*)

De oppositie had natuurlijk ook zelf zes maanden geleden een decretaal initiatief kunnen nemen om deze zaak uit te klaren. Ik herinner me dat de heer De Gucht daar nog vragen over heeft gesteld aan minister Schauvliege. Hij verwees naar de Waalse regelgeving met de afstandsregeling van 25 meter. Als de oppositie had gewild, had ze die vraag kunnen laten volgen door een voorstel van decreet. (*Rumoer*)

Verwijt de meerderheid dan ook niet dat wij ons werk al parlements lid au sérieux nemen en dan wij van ons initiatiefrecht gebruikmaken om eindelijk recht te trekken waar al die jeugdverenigingen op wachten, namelijk minder overlast, minder plannen, minder administratieve paperasserie, en de geneugten van het vreugdevuur waar zij deze zomer van kunnen genieten wanneer wij vandaag dit voorstel van decreet goedkeuren. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Jean-Jacques De Gucht: Ik ben zeer ontroerd door de woorden van de heer Martens. Ik hoop dat men ook voor andere dossiers een even goed gevolg geeft aan de vragen die wij stellen over het beleid dat wordt gevoerd.

De heer Peter Reekmans: Mijnheer Martens, u weet dat ik heel veel achting heb voor uw deskundigheid en voor het werk dat u als parlements lid doet. Wat u daarnet echter hebt

uitgekraamd, getuigt van een verregaande tjeverij. Ik weet niet of dat een deal is binnen de meerderheid en wie dat dossier erdoor moest loodsen.

Het gaat hier over het Bosdecreet van 1990. U hebt er 23 jaar over gedaan om daarmee af te komen. En dan komt u dit nog brengen terwijl de vakantie al begonnen is. Dat is echt heel mooi op tijd. *(Opmerkingen van de heer Bart Martens)*

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: We zouden dit initiatief inderdaad nog kunnen uitstellen maar wanneer we dit vandaag kunnen goedkeuren, hebben de jeugdverenigingen veel minder administratieve last. Het zou mooi zijn indien we dit vandaag kunnen doen. Men kan nu ook al machtigingen aanvragen bij ANB voor die kortere afstand van 25 meter. Eigenlijk is het dus gewoon een administratieve vereenvoudiging waarbij dit niet meer afzonderlijk moet worden aangevraagd.

Uiteraard blijft het nodig om veiligheidsmaatregelen en verzorgingsmaatregelen te nemen zodat men op een veilige manier een kampvuur kan maken.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. *(Zie Parl.St. VI.Parl. 2012-13, nr. 2139/1)*

– De artikelen 1 tot en met 4 worden zonder opmerkingen aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming van het voorstel van decreet houden.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Marijke Dillen en de heren Johan Deckmyn, Jan Penris, Wim Wienen, Chris Janssens, Frank Creyelman en Filip Dewinter betreffende de vraag tot overleg met de Federale Regering in verband met de beslissing van de Federale Regering om advocaten aan de btw (belasting over de toegevoegde waarde) te onderwerpen

– 2133 (2012-2013) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, vanmiddag heeft mevrouw Marijke Dillen bij motie van orde een voorstel tot spoedbehandeling gedaan van het voorstel van resolutie van mevrouw Marijke Dillen en de heren Johan Deckmyn, Jan Penris, Wim Wienen, Chris Janssens, Frank Creyelman en Filip Dewinter betreffende de vraag tot overleg met de Federale Regering in verband met de beslissing van de Federale Regering om advocaten aan de btw (belasting over de toegevoegde waarde) te onderwerpen.

Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Voorzitter, hier kan er geen discussie over bestaan dat dit initiatief enkele weken, maanden, jaren vroeger had kunnen worden genomen.

Collega's, deze week werden wij geconfronteerd met de beslissing van de Federale Regering naar aanleiding van de federale begrotingscontrole dat er een btw-plicht voor advocaten zal worden ingevoerd. Concreet betekent dat dat voor dienstverlening door advocaten er een verhoging van 21 procent van de factuur zal komen. Collega's, het is de bedoeling van de Federale Regering dat deze maatregel binnen enkele weken volledig vorm zal krijgen om snel

in te gaan. Dat is de motivatie van de hoogdringendheid. Wij moeten snel onze bezorgdheid formuleren.

Collega's, op de eerste plaats wil ik beklemtonen dat het hier niet gaat om een pleidooi pro domo, integendeel. Als u de tekst gelezen hebt, zult u daar wel van overtuigd zijn.

Het is bijzonder betreurenswaardig dat de Federale Regering opnieuw justitie, rechtsbijstand en toegang tot de rechter ondergeschikt maakt aan andere maatregelen. Ik denk dat ieder van u ervan overtuigd is dat justitie een basisrecht is en dat de toegang tot die rechten niet mag worden aangetast.

Collega's, juridische bijstand is een noodzaak waar heel veel mensen niet voor kiezen. Ik denk dat niemand voor zijn plezier naar de rechtbank gaat, maar dat het vaak een noodzakelijk kwaad is. Ik denk dat we hier mogen spreken van een tweede miserietaks. Heel veel collega's weten wat dat betekent. Dat zijn trouwens niet mijn woorden: het zijn specialisten die hiervoor waarschuwen.

Onze bekommernis gaat voornamelijk uit naar die categorieën van mensen die net buiten het pro-Deosysteem vallen. In dat systeem is de inkomensgrens bepalend.

De voorzitter: Mevrouw Dillen, u bent nu een toelichting aan het geven bij de inhoud. U hebt de hoogdringendheid al toegelicht. Ik stel voor dat we daar eerst over stemmen.

Mevrouw Marijke Dillen: Ik ben iedereen aan het overtuigen van de hoogdringendheid, want we moeten vandaag beslissen.

De voorzitter: U hebt de hoogdringendheid al toegelicht: het kan geen weken wachten.

Mevrouw Marijke Dillen: De maatregelen worden nog voor het zomerreces uitgewerkt door de Federale Regering. (*Opmerkingen van de voorzitter*)

Collega's, dat is de reden waarom ik de spoedbehandeling vraag. Voorzitter, de voorbije weken – ook vanmiddag nog – hebben we debatten gevoerd in verband met de dreigende armoedeproblematiek. Iedereen die het ernstig meent met de aanpak van de armoedeproblematiek moet dit hier steunen.

Ik richt mij in het bijzonder tot de collega's van de N-VA. Als u op federaal vlak werkelijk brandhout maakt van deze beslissing, moet u vandaag ook de hoogdringendheid steunen.

Collega's van de sp. a, als u beweert echt sociaal voelend te zijn, moet ook u de hoogdringendheid en de inhoud van dit voorstel van resolutie steunen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mevrouw Dillen, bij mijn weten is de 21 procent btw op advocaten een federale bevoegdheid. Als wij in het Vlaams Parlement elke fiscale maatregel van de Federale Regering bespreken, zijn we een tijdje bezig. Ik vind dat dus gewoon zonder voorwerp voor deze assemblee.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

Dan stemmen wij bij zitten en opstaan over het voorstel tot spoedbehandeling.

De volksvertegenwoordigers die het voorstel wensen aan te nemen, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het voorstel tot spoedbehandeling is niet aangenomen. Derhalve blijft het voorstel van resolutie van mevrouw Marijke Dillen en de heren Johan Deckmyn, Jan Penris, Wim Wienen, Chris Janssens, Frank Creyelman en Filip Dewinter betreffende de vraag tot overleg met de Federale Regering in verband met de beslissing van de Federale Regering om advocaten aan

de btw (belasting over de toegevoegde waarde) te onderwerpen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting verwezen.

Het incident is gesloten.

■

ONTWERP VAN DECREET betreffende het onroerend erfgoed – 1901 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 8

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
64 leden hebben ja geantwoord;
19 leden hebben neen geantwoord;
23 leden hebben zich onthouden.

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
62 leden hebben ja geantwoord;
17 leden hebben neen geantwoord;
23 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Voorzitter, ik heb een stemafpraak met mevrouw De Vits.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Voorzitter, ik heb een stemafpraak met mevrouw Pehlivan.

■

ONTWERP VAN DECREET betreffende de integrale jeugdhulp – 1952 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 9

Aangehouden stemmen

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmen.

Aan de orde is de stemming over amendement nr. 80, van mevrouw Dillen, op artikel 39.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
16 leden hebben ja geantwoord;
85 leden hebben neen geantwoord;
5 leden hebben zich onthouden.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over artikel 39.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
64 leden hebben ja geantwoord;
40 leden hebben neen geantwoord;
2 leden hebben zich onthouden.

Artikel 39 is aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
64 leden hebben ja geantwoord;
40 leden hebben neen geantwoord;
2 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende toekenning van subsidies voor gebouwen van de eredienst, gebouwen voor de openbare uitoefening van de niet-confessionele morele dienstverlening en crematoria

– 1961 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 8

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

101 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
85 leden hebben ja geantwoord;
16 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het internationaal verdrag van Nairobi betreffende de verwijdering van wrakken, 2007, en de bijlage, opgemaakt in Nairobi op 18 mei 2007

– 2049 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

101 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

101 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de Euromediterrane luchtvaartovereenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en het Koninkrijk Marokko, anderzijds, ondertekend in Brussel op 12 december 2006 – 2051 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 7

Ziehier het resultaat:

101 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

101 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Irak, anderzijds, ondertekend in Brussel op 11 mei 2012 – 2061 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 8

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

90 leden hebben ja geantwoord;

16 leden hebben neen geantwoord.

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

86 leden hebben ja geantwoord;

16 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 7 mei 2004 houdende omvorming van de v.z.w. "de Rand" tot een privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap
– 2062 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 9

Ziehier het resultaat:

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
105 leden hebben ja geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

ONTWERP VAN DECREET betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling
– 2065 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 10

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
70 leden hebben ja geantwoord;
36 leden hebben zich onthouden.

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
68 leden hebben ja geantwoord;
34 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

ONTWERP VAN DECREET betreffende de versterking van het hoger beroepsonderwijs in Vlaanderen
– 2067 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 4

Aangehouden stemmingsen

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingsen.

Aan de orde is de stemming over amendement nr. 33, van mevrouw Meuleman, op artikel 72.

Stemming nr. 11

Ziehier het resultaat:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
39 leden hebben ja geantwoord;
64 leden hebben neen geantwoord;
2 leden hebben zich onthouden.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over artikel 72.

Stemming nr. 12

Ziehier het resultaat:

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
64 leden hebben ja geantwoord;
40 leden hebben neen geantwoord;
2 leden hebben zich onthouden.

Artikel 72 is aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 13

Ziehier het resultaat:

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
64 leden hebben ja geantwoord;
42 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen en tot wijziging van het decreet van 19 mei 2006 betreffende de Winwinlening – 2068 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 14

Ziehier het resultaat:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
102 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 16 juni 2006 betreffende de begeleiding van de scheepvaart op de maritieme toegangswegen en de organisatie van het Maritiem Reddings- en Coördinatiecentrum – 2069 (2012-2013) – Nrs. 1 tot en met 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 15

Ziehier het resultaat:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

101 leden hebben ja geantwoord;

1 lid heeft zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Voorzitter, ik ben en ik blijf tegenstander van slordig decreetgevend werk. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het verdrag tussen het Vlaams Gewest en het Koninkrijk der Nederlanden tot wijziging van het verdrag tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden tot verbetering van de verbinding tussen het Julianakanaal en het Albertkanaal, ondertekend in Brussel op 27 februari 2013

– 2070 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 16

Ziehier het resultaat:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

102 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 17 mei 2013 tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Franse Gemeenschap betreffende het beheer en de werking van de "Nationale Plantentuin van België"

– 2071 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 17

Ziehier het resultaat:

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

85 leden hebben ja geantwoord;

21 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Paul Delva, mevrouw Yamila Idrissi en de heren Marius Meremans, Jo De Ro en Bart Caron houdende wijziging van het decreet van 4 april 2003 betreffende het sociaal-cultureel volwassenenwerk, wat de structurele provinciale subsidies betreft

– 2099 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 18

Ziehier het resultaat:

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

106 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Bart Martens, de dames Liesbeth Homans, Valerie Taeldeman en Michèle Hostekint, de heren Robrecht Bothuyne en Marc Hendrickx en mevrouw Sonja Claes houdende wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de mogelijkheid om de netbeheerder onder bepaalde voorwaarden gegevens te laten verstrekken aan personen die daarvoor door de Vlaamse Regering zijn aangewezen

– 2103 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 19

Ziehier het resultaat:

101 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

83 leden hebben ja geantwoord;

18 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw Tinne Rombouts, de heer Bart Martens, mevrouw Tine Eerlingen, de heren Lode Ceyskens, Chokri Mahassine en Wilfried Vandaele en mevrouw Valerie Taeldeman houdende wijziging van het Bosdecreet van 13 juni 1990, gewijzigd bij de decreten van 18 mei 1999, 7 december 2007 en 30 april 2009, en het Veldwetboek van 7 oktober 1886, gewijzigd bij de wet van 4 december 1961, wat betreft het verminderen van de minimumafstand tussen bossen en vuur tot 25 meter

– 2139 (2012-2013) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 20

Ziehier het resultaat:

101 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

101 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden. (*Opmerkingen. Gelach. Applaus*)

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Khadija Zamouri, Mieke Vogels, Veerle Heeren en Michèle Hostekint, de heer Marc Hendrickx en mevrouw Patricia De Waele betreffende het ontwikkelen van een gecoördineerde aanpak voor parken en groene ruimten in de centrumsteden

– 2073 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 21

Ziehier het resultaat:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

104 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

■

MOTIE van de heren Johan Deckmyn, Wim Wienen en Chris Janssens tot besluit van de op 20 juni 2013 door de heer Johan Deckmyn en mevrouw Ulla Werbrouck in commissie gehouden interpellaties tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de aanstelling van een nieuwe administrateur-generaal voor Bloso

– 2120 (2012-2013) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 22

Ziehier het resultaat:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

16 leden hebben ja geantwoord;

62 leden hebben neen geantwoord;

26 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

■

MOTIE van de heren Jan Penris, Chris Janssens, Johan Deckmyn, Wim Wienen en Filip Dewinter en mevrouw Marijke Dillen tot besluit van de op 20 juni 2013 door de heer Jan Penris in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de aanbevelingen / het advies van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie met betrekking tot de samenstelling van de raad van bestuur en de algemene vergadering van de Vlaamse Opera – 2122 (2012-2013) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 23

Ziehier het resultaat:

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

16 leden hebben ja geantwoord;

64 leden hebben neen geantwoord;

26 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

■

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

De voorzitter: Dames en heren, voordat wij overgaan tot de laatste stemming, heb ik een bijzondere mededeling te doen. Het is een heel belangrijke mededeling. Vorige week donderdag is Valentine Verfaillie geboren. (*Applaus*)

Maar u weet toch helemaal niet dat dat het kind is van Jan Verfaillie? Ik snap het niet goed.

Ik heb de eerste foto's gezien. Het kind lijkt op geen enkele manier op haar vader. (*Applaus. Rumoer*)

Mijnheer Verfaillie, persoonlijk feit?

De heer Jan Verfaillie: Voorzitter, persoonlijk feit. Ik dank u voor de felicitaties. Het is de derde dochter. De naam Jan kan ze al uitspreken, maar de naam Peumans kan ze helemaal niet uitspreken. Dat is zeker niet de papa. (*Gelach*)

■

MOTIE van de heer Joris Van Hauthem, mevrouw Marijke Dillen en de heren Johan Deckmyn, Chris Janssens en Frank Creyelman tot besluit van het op 3 juli 2013 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de bijdrage van de regio's aan het stabiliteits- en groeipact en de samenwerking rond loonlastenverlaging – 2136 (2012-2013) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 24

Ziehier het resultaat:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

15 leden hebben ja geantwoord;

90 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 10 juli 2013 om 9 uur en 14 uur en eventueel op vrijdag 12 juli 2013 om 10 uur.

De vergadering is gesloten.

– De vergadering wordt gesloten om 22.31 uur.

■

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brussee, Karlos Callens, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Paul Delva, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Patricia De Waele, Bart De Wever, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Björn Rzoska, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Marleen Vanderpoorten, Luckas Van Der Taelen, Marc Van de Vijver, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Jurgen Vanlerberghe, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel, Khadija Zamouri.

Afwezig met kennisgeving

Mia De Vits: door het Vlaams Parlement toegestane zending;

Agnes Bruyninckx-Vandenhout, Michèle Hostekint, Fatma Pehlivan: gezondheidsredenen.

Afwezig zonder kennisgeving

Filip Anthuenis, Erik Arckens

■

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Paul Delva, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Marius Meremans, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

NEEN-stemmen:

Ann Brusseel, Patricia Ceysens, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Lydia Peeters, Peter Reekmans, Bart Tommelein, Vera Van der Borgh, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroj, Mercedes Van Volcem, Lode Vereeck, Ulla Werbrouck, Khadija Zamouri

ONTHOUDINGEN:

Boudewijn Bouckaert, Bart Caron, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Jan Penris, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Mieke Vogels, Wim Wienen

■

Stemming nr.2:

JA-stemmen:

Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Paul Delva, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Marius Meremans, Lydia Peeters, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Sas van Rouveroj, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Ulla Werbrouck, Veli Yüksel, Khadija Zamouri

ONTHOUDINGEN:

Bart Caron, Elisabeth Meuleman, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum, Mieke Vogels

■

Stemming nr.3:

JA-stemmen:

Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Paul Delva, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth

Homans, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Marius Meremans, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

NEEN-stemmen:

Ann Brusseel, Bart Caron, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Lydia Peeters, Jan Penris, Peter Reekmans, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Bart Tommelein, Vera Van der Borght, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Khadija Zamouri

ONTHOUDINGEN:

Boudewijn Bouckaert, Christian Van Eyken

■

Stemming nr.4:

JA-stemmen:

Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Paul Delva, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Marius Meremans, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

NEEN-stemmen:

Ann Brusseel, Bart Caron, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Lydia Peeters, Jan Penris, Peter Reekmans, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Bart Tommelein, Vera Van der Borght, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Khadija Zamouri

ONTHOUDINGEN:

Boudewijn Bouckaert, Christian Van Eyken

■

Stemming nr.5:

JA-stemmen:

Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, Lydia Peeters, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Björn Rzoska, Hermes Sanctorem, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Sas van Rouveroj, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Wim Wienen

■

Stemming nr.6:

JA-stemmen:

Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Pieter Huybrechts, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, Lydia Peeters, Jan Penris, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Björn Rzoska, Hermes Sanctorem, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Sas van Rouveroj, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Linda Vissers, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel

■

Stemming nr.7:

JA-stemmen:

Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Pieter Huybrechts, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, Lydia Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Björn Rzoska, Hermes Sanctorem, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Sas van Rouveroj, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Linda Vissers, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel

■

Stemming nr.8:

JA-stemmen:

Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brussee, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Paul Delva, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, Lydia Peeters, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Björn Rzoska, Hermes Sanctorem, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Sas van Rouveroj, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Veli Yüksel, Khadija Zamouri

NEEN-stemmen:

Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Wim Wienen

■

Stemming nr.9:

JA-stemmen:

Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseeel, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Paul Delva, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, Lydia Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstrecken, Linda Vissers, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel, Khadija Zamouri

ONTHOUDINGEN:

Christian Van Eyken

■

Stemming nr.10:

JA-stemmen:

Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Paul Delva, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstrecken, Mieke Vogels, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Boudewijn Bouckaert, Ann Brusseeel, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Katleen Martens, Lydia Peeters, Jan Penris, Peter Reekmans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Bart Tommelein, Vera Van der Borgh, Wim Van

Dijck, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Khadija Zamouri

■

Stemming nr.11:

JA-stemmen:

Ann Brusseel, Bart Caron, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Lydia Peeters, Jan Penris, Peter Reekmans, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Bart Tommelein, Vera Van der Borgh, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Lode Vereeck, Linda Vissers, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Khadija Zamouri

NEEN-stemmen:

Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Paul Delva, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Marius Meremans, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Boudewijn Bouckaert, Christian Van Eyken

■

Stemming nr.12:

JA-stemmen:

Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Paul Delva, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Marius Meremans, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

NEEN-stemmen:

Ann Brusseel, Bart Caron, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Lydia Peeters, Jan Penris, Peter Reekmans, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Bart Tommelein, Vera Van der Borght, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroi, Mercedes Van Volcem, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Khadija Zamouri

ONTHOUDINGEN:

Boudewijn Bouckaert, Christian Van Eyken

■

Stemming nr.13:

JA-stemmen:

Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Paul Delva, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Marius Meremans, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Boudewijn Bouckaert, Ann Brusseel, Bart Caron, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Lydia Peeters, Jan Penris, Peter Reekmans, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Bart Tommelein, Vera Van der Borght, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroi, Mercedes Van Volcem, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Khadija Zamouri

■

Stemming nr.14:

JA-stemmen:

Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen,

Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Pieter Huybrechts, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, Lydia Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Linda Vissers, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel

■

Stemming nr.15:

JA-stemmen:

Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Pieter Huybrechts, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, Lydia Peeters, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Linda Vissers, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Jan Penris

■

Stemming nr.16:

JA-stemmen:

Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy

Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Pieter Huybrechts, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Kathleen Martens, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, Lydia Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Linda Vissers, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel

■

Stemming nr.18:

JA-stemmen:

Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Paul Delva, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Kathleen Martens, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, Lydia Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Linda Vissers, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel, Khadija Zamouri

■

Stemming nr.19:

JA-stemmen:

Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Else De Wachter, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Pieter Huybrechts, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist,

Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Linda Vissers, Mieke Vogels, Wim Wienen, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Boudewijn Bouckaert, Patricia Ceysens, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Lydia Peeters, Peter Reekmans, Bart Tommelein, Vera Van der Borght, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Lode Vereeck, Ulla Werbrouck

■

Stemming nr.20:

JA-stemmen:

Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Pieter Huybrechts, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, Lydia Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Linda Vissers, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel

■

Stemming nr.21:

JA-stemmen:

Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Ann Brusseele, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Paul Delva, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren,

Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, Lydia Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Linda Vissers, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel

■

Stemming nr.22:

JA-stemmen:

Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Paul Delva, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Bart Martens, Marius Meremans, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Boudewijn Bouckaert, Ann Brussee, Bart Caron, Patricia Ceysens, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Elisabeth Meuleman, Lydia Peeters, Peter Reekmans, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum, Bart Tommelein, Vera Van der Borgh, Christian Van Eyken, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Lode Vereeck, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Khadija Zamouri

■

Stemming nr.23:

JA-stemmen:

Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Paul Delva, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Marius Meremans, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Boudewijn Bouckaert, Ann Brusseeel, Bart Caron, Patricia Ceysens, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Elisabeth Meuleman, Lydia Peeters, Peter Reekmans, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum, Bart Tommelein, Vera Van der Borght, Christian Van Eyken, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Lode Vereeck, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Khadija Zamouri

■

Stemming nr.24:

JA-stemmen:

Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseeel, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Paul Delva, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, Lydia Peeters, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Veli Yüksel, Khadija Zamouri

■